

କ୍ଷେତ୍ର ଧୀମେ

ସାପୁହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୭୧୦ଗ

୭୧୦ଶା

ତାରିଖ ମାର୍ଚ୍ଚ ସନ୍ଦାର୍ଥମିହା ମୁ। ପାଲ୍ଗୁଜ ଦ ୨୫ ଓ ସନ୍ଦାର୍ଥମାର୍ଚ୍ଚ ଶକ୍ତିବାର

ଅତ୍ରିମ ବାଣୀକ ମନ୍ତ୍ର
ବର୍ଷାନ୍ଦୟମୂଳ୍ୟ ଫୌଲେ ବର୍ଷକୁ ଏହି
ମଧ୍ୟଶଳ ପାଇଁ ଜାବମାଧ୍ୟ ଟ୍ରେନ୍

ପ୍ର । ତେବେଣେ । ମୋ । ଗଜରପୁରରେ
ଗେଟିଏ ନରହତ୍ୟା ମନ୍ଦିମା ହୋଇଥିଲା ।
ଏଥର ବୁଢାନ୍ତ ଏହି ସେ କଣେ ଶୁଦ୍ଧି
ପ୍ରକାଶ ଦେଇ ଦିଲି ଶାମଗା ଦିଲିବାଗାର
ତଥାପତାକୁ ବାହାରିଲା, ତତ୍ପାତ୍ର ତାତରେ
ଗରଜ ତାକୁ ପାଞ୍ଚକା ରଣ ମାଗିଲା କିନ୍ତୁ
କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ନ ପାରିଲା ତହୁଁ ସେ
ଶୁଦ୍ଧି ପରେ ତଳିଲ । ଏବେଳେ ମଧ୍ୟରେ
ପ୍ରବେଶ ହୁଅନ୍ତେ ସେ ତାହା ମସ୍ତକରେ ପା-
ହାରେ ଚିଠିଲ ଓ ଗାମୁଛରେ ଦେବ ମୋତ
ତାକୁ ବନ୍ଧ କଲ ଓ ତାହାଠାରେ ଥିଲା ଟଙ୍କା
ହସ୍ତବଳ ଦର ଶବ୍ଦରୁ ବନନ୍ତରୁ କଳାପଦରେ
ଦିଲି ଦେଇ କର ଅବୈଳ । ଶରଦିନେ ଗତ
ଦେଶାଶ୍ଵର କିନ୍ତୁ ପ୍ରଜ୍ୟକ ପ୍ରମାଣ ବହିତୁଁ ନ
ନିଲିଲ । ସେ ବୁଢାନ୍ତକିମ୍ବଳ ପୁଲିଯ
ଛଇନାବାରକୁ ତଳାଣ ବରଥିଲେ ତାହା କରଣୀ
ମେଜକୁରଙ୍ଗ ବିଜ୍ଞରେ ଯଥେଷ୍ଟ ନ ଦେବାର
ସେ ଅକ୍ଷେପମହତ ତାକୁ ମୁକ୍ତ ଦେଲେ କିନ୍ତୁ
ହତ୍ୟାକାରୀ ଦିଗ୍ବିର ପଞ୍ଜିତିଥେ ମୁକ୍ତ ଆର
ହାହଁ କାରଣ ସେ ହାତକରେ ଥିଲା ସମୟରେ
ଜେଲଗ୍ନାନୀ ପଳାଇବାର ରେଖା କରିଥିଲା
ସେହି ଅପରାଧରେ ଦୂରବସ୍ତ କାମବାସର ଦିଗ୍
ପାଇଲା । ହତ୍ୟା ମନ୍ଦିମାକୁ ପୁନଃବାର ତଦନ୍ତ
ଦେବାର ସକାମେ ମେଜକୁରମାହେବ ଅନ୍ତରେ ଦେଇ
ଥିବାର ତଦନ୍ତରେ ମୋତମାରେ ପୁନର୍ବିର୍ଭବ
ହେଉଥିଲା ।

ଆଲିଆନାର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ମହିମାବରତିରେ
କଣେହେ: କଳାଙ୍କବଳ ଓ ବେଳଙ୍କବଳ ଅଭ୍ୟାସର
ଦେବା ଦୋଷରେ କର୍ତ୍ତରୁଙ୍କ ହୋଇଥିଲା ।
ଅଳବଜାତର କଣେ ମୋତ ଦୂରକଣ
ଗବୁଦ୍ଧକୁ ଗେରର ଦୋଷରେ କର
ଅଳ ଆଜାରେ ସମାପ ଦେଲ ତହୁଁ ସବୁ
ଉନ୍ଧେକୁ ପ୍ରଭାବ ମୋତମା ତଦନ୍ତ ରେ
ଦେବାନଙ୍କୁ ଚଲାଣ ଦେଲ । ଯାଜଧୂରର
ଅଶ୍ଵିଶ୍ଵା ମେଜକୁରମାହେବକାରୀରେ ଦିଗ୍ବିର
ହମୟରେ ପ୍ରକାଶ ହେଲାକି ଏ ମନ୍ଦିମା ମିଥ୍ୟା
ଅଟେ ଓ ପୁଲିଯ ଯେ ଦେବଳ ଅଭଜ ବିରୁଦ୍ଧ
ମନେ ମନ୍ଦିମା ତଦନ୍ତ କରିଥିଲା ସମନ୍ତ ନୁହେ
ପ୍ରତିବାଦମାନଙ୍କୁ ମୟ ମାରପିଟ ଓ ପ୍ରଥାତତ
କରିଥିଲା । ଗନ୍ଧାରେ ବ୍ୟାନାଶ୍ଵ ତଦନ୍ତ
ଦର ଏଥର ଅକଷ୍ମା ଜାଗିବାର ପ୍ରତିବାଦମାନଙ୍କୁ
ମୁକ୍ତ ଦେଇ ଓ ପୁଲିଯଙ୍କ ଅଭିଯାନର ବିଷ୍ଟ
ମେଜକୁରମାହେବକାରୀ ଜାଗାଇଲେ । ତହୁଁ ବି-
ମ୍ୟଶାହେବ ଉପ୍ରସ୍ତରୁ ତତ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ବର୍ମନ୍ତରୁ
କର ଦେମାନଙ୍କ ଅଭଜାନ୍ତରେ ଅଭିଯାନ
କରିବା ପାଇଁ କରେଷ ତଦନ୍ତର ଥିଲା ଦେଇ
ଅଛିଲା । ଅମୁମାନଙ୍କ ଦିଦେଗନାରେ ପ୍ରମାଣ
ମିଳିଲେ ଏଥର ପ୍ରଥାତକ ପୁଲିଯ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ
ବିହୁ ଦିଗ୍ବି ଦେବାର ଅକଶକ । ଏ ସବୁ
ବାଣ୍ଶ ଅବ ଦେଇ ଏହି ଦିଗ୍ବି ହୋଇଥିଲା
ଯେ ପ୍ରତିବାଦ ମଧ୍ୟରୁ କଣେ ଅଳ ବୁଢାକ
ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରତି ଦିଲି ଅଧିମାନଙ୍କୁକିମ୍ବଳ ଦାଖି

ବ୍ୟବହାରବଳ ଶେଷରେ ବୁଢ଼ୁମାରକ ତୋଷ
କିନ୍ତୁ ଓ ଦେଖ ମନ୍ଦିମା ଉଦୟ ହେଲ ଓ
ମୟ ଭାବର ରିକାରେ ସୁଲାପ ପ୍ରତିବାଦମାନଙ୍କୁ
ପ୍ରଥାତତ ଦେଇ । ଏଥର ନିଦନକାର ବୁଢ଼ୁ
ମାରଙ୍ଗ ପ୍ରତି ବତ ନିଦନାୟ ଅଟଇ ବନ୍ଦେଶ୍ୱର
ନାହିଁ । ଏ ଦେଇ ବୁଢ଼ା ଓ ବୁଢ଼ୁମାରମାରେ
ଦେଇ ସୁରକ୍ଷିତ ଓ ସୁନ୍ଦରଗିରି ଦେବେ ॥

ମୁଦ୍ରଣଶୀଳ

ଆମେମାନେ ଏ ବିଷ୍ୟ ପୂର୍ବ ଏକ ପ୍ରସ୍ତା-
ବରେ ଲେଖିଥିଲୁଁ ଡେଶାର ବିବିଜନର
ମାସିକ ମୁଲୁର ସମାଧିର ସଂଗ୍ରାମାଚାର୍ଯ୍ୟର
ଗୋଗର୍ବରେ ପଦିକାରେ ପ୍ରକାଶ କରିବାର
ବିନୋଦପ୍ରକାଶ କରିଥିଲୁଁ । ତଦନ୍ତରେ ଆମେ-
ମାନେ ପ୍ରସ୍ତାବନ୍ତ୍ୟ ସମାଧିର ପାରମ
କୃପାର ତାହା ଲେଖିଥିଲାରବାର ଡାକ୍ଟିକଟ
ପତାର ଥିଲୁଁ ଏଥର କଟକ ଓ ପୁଲିଯ ତାଲିବା
ମାନ ପାରମାନନ୍ଦ ଅଦ୍ୟ ଅଭିରତ୍ୟକିତାରେ
ତାହା ପ୍ରକାଶ ଦିଲୁଁ ଓ ଏ ଦୁଇଜନାର ସିହିଲ-
ବରକନମାନେ ପ୍ରତିବାଦ ନିର୍ମିତିମଧ୍ୟରେ
ଅନୁଶୀଳପୁର୍ବ ତାଲିବା ଧାରାରେ ସମ୍ମା
ହୋଇଥିବାର ଏ ଦୁଇଜନାର ତାଲିବା ନିର୍ମିତି-
କୁଣ୍ଡ ପ୍ରକାଶ ଦେବ । ମାତ୍ର ବାଲେଶ୍ୱରର
ସିହିଲବରକନ ଗର ଜାନୁବୀମାର ତାଲିବା
ଅବସ୍ଥା ଧାରାର ନାହାନ୍ତି ଦିଲୁଁ ଧାରାରେ କି

ନାହିଁ ଜାହା ଦିଲ୍ଲି କହ ନାହାନ୍ତି । ଏ ହେତୁର
ଅମ୍ବେମାନେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆହୁଁ । ବାଲେ-
ଶୁରୁ ଦିଲିପରଳଙ୍କର ଯେବୁସ ପୁଣ୍ୟ
ଅମ୍ବେମାନେ ଶୁଣିଥାହୁଁ ତହିଁରେ କିମ୍ବୁପୁ ବୋଧ
ହୁଅଇ ଯେ ସେ ଅମ୍ବେମାନଙ୍କ ପ୍ରାଚୀନା ଅଗ୍ରାହ୍ୟ
କରିବେ ନାହିଁ ବୋଧ ହୁଅଇ କୌଣସି କାର-
ଣ ବଗରୁ ସେ ଅବଦ୍ୟ ଏ ହିତକର ବିଷୟରେ
ମନୋଯୋଗ ହେଇବାହାନ୍ତି ।

ମହେତରକର ଦୌରାତିଥି ।

ସୁରୁଷୋଡ଼ମରୁ କଣେ ପଡ଼ିପ୍ରେରକ ଲେ-
ଖିଆଇନ୍ତି ଯେ” ମହେତରମାନେ ପ୍ରଜାଦର୍ଶକଙ୍କର
ପାଦ୍ମଶଳାକୁ ହକ୍କିପୂର୍ଣ୍ଣ ଜ୍ଞାନ କର ଖରଦ ଓ
କିନ୍ତି ଓ ବନ୍ଦକାବ ଦିଆନ୍ତି ଓ ପ୍ରାଣିମାନଙ୍କ
ଉପରେ ଯାହା ବନୋବସ୍ତୁ କରନ୍ତି ତାହା ନ
ପାଇଲେ ପାଏଖାନା ଅପରିଷାର ରଖନ୍ତି ଓ
ଅନ୍ୟ ମହେତର ଜାତ ଉପୁରେ ପାଏଖାନା
ପରିଷାର ନ କରନ୍ତି ଯଦି ଅପରିଷାର ରହେ
ତେବେ ଜାକୁର ଘାହେବ ଆଇନ ଜାର କର
ମେଲିଷ୍ଟାରକୁ ରିପୋର୍ଟ କରନ୍ତି ଏ ହେଉ ପ୍ରାଣି-
ମାନେ ଭାଷା କ୍ଲେଶ ଓ କଦର୍ଯ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି
ଅବେବ ଏ ଜିଲ୍ଲାର ହେଲିଥ ଅଧିକ ମେମ୍ବର-
ମାନଙ୍କ ବିନୟୁଧ୍ୱବ୍ରତ ଦୃଗାନ୍ତିଲାରେ ଜଣାଉଁ
ଅଛି ଯେ ଚତୁରାଦାର ଟୀକର ସ୍ଵରୂପ ଅନ୍ୟ
କିଛି ଟୀକର ପ୍ରକାମାନଙ୍କଠାରୁ ତୁଳଣ କର
ସରକାରୀ ମହେତର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାଣିମାନଙ୍କର
ପାଏଖାନା ସହା ବିଷୟରେ ଉପ୍ରୟୁକ୍ତ ବନୋ-
ବସ୍ତୁ କରନ୍ତି ତେବେ ପ୍ରାଣିମାନେ ଏ କଦର୍ଯ୍ୟରୁ
ମୁକ୍ତ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା,,।

ପଥପ୍ରେରକ ଯାହା ଲେଖିଅଛିଲୁ କହିଲୁ
ଜୁଗର ମହେଦିକ ମଧ୍ୟକରେ ମଧ୍ୟ ତାହା ତୋ-
ଜାମାଏ । ଏଠା ନହିଁଜରମାନେ ନଗରବାଟିଙ୍କୁ
ସାମାଜିକୁ ହୈଗ ଦିଅନ୍ତି ଜାହିଁ । ତେବେ
ରକ୍ଷା ଏକି ସେ ୧୦ରେ ତେଳଙ୍ଗା ମହେତର
ମଧ୍ୟ ଥିବାରୁ କେତେବେଳେ ତାହାଙ୍କୁ ତାକ
କର୍ମ କରିବାରୁ ଚରଣେ ଦେଶୀ ମହେତରକର
ଦିହକୁ ଜାନ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅଇ । ପରିନ୍ତ ସବୁ
ଲେବେ ଏଥର କର ପାରନ୍ତି ଜାହିଁ ଯାହାର
ଅବସ୍ଥା ଦିଲ ଓ ଅନାଦ୍ୟୁତରେ ପଇବା ହେଲା
କରିଥାରେ ସେହି ଏକା ଏଥର ବରବାରୁ ହନ-
ଥି । ଅମ୍ବେମାନେ ରରବା କରୁଁ ସେ ମେରାକୁହି-
ଧନ ଦିଲୀ ଏ କଥାର ବିନ୍ଦୁ କରିବେ ଓ
ହୀନ୍ଦୁ ମାନୁଷେଷ୍ଟଙ୍କ ଉପମୁକ୍ତ ପରମାର୍ଗଦିରବେ

ଯତ୍ର ରେ କି ଲୋହମାନେ ମହେତରଙ୍କୁ ଉପ୍ରଦେଶକୁ ବାଘ ହେବେ ନାହିଁ । ଯେଉଁ ଜଳ-
ବାରେ ପାଇଗାନା ଅପରଥର ରହିବ ଯେବେ
ସେ ଏଲକାର ମହେତରଙ୍କୁ ଫରଜଦାରଙ୍କୁ ଦସ୍ତଖତ
ହେବ ରେବେ ମହେତରମାନେ ହୃଦୟ ଗୀଥ
ଛଇ ବିବେ ନୋହିଲେ ଧାସନତେ ବର୍ମ କରିବେ
କେବଳ ଶୁଦ୍ଧ ମହେତର ନିଯୁକ୍ତ କର ନ
ଥିଲେ କିମ୍ବା ଉଚିତ ଦେଇନ ଶିଶୁରତ୍ତବପେ
ଦେଇ କି ଥିଲେ ସେ ଦୋଷ ହେବା କୌଣସିଗୁ-
ପେ ଦୋଷ ହୃଦୟ ମିଳିବିପାଞ୍ଚିରୁ ବିହୁକାଳ
ମହେତର ଶ୍ୱାସ ହେଲେ ସବୁଠାରୁ ରଳ
ହେବ । ତେଣେ ମହେତରମାନେ ଅପରା
ଜିବିବା ରକ୍ଷା କରିବାପାଇଁ ଆପେ ସଜାତ
ଦୋଷ ବିବେ ।

ଅବୁଆକ

ଅବୁଥବ ବିଷୟରେ ଗତ ଦ୍ୱାରାର୍ଥରୁ ଯେତେ
ଧୂମଧାନ ଲାଗିଥିଲା ଏକେହନରେ ତାହା ଗେଣ
ହେଲା । ଗତମାତ୍ର ତା ୧୦ ରଜରେ ବିଶ୍ଵଳାର
ଲେଖନେଣ୍ଟ ବକ୍ତ୍ଵର ଏବଂ ସୁଖର ପଦରେ
ବକ୍ତ୍ଵମେଣ୍ଟ ଉତ୍ତିଷ୍ଠାନ ଅପଣା ମନ ଜଣାଇ-
ବାରେ ଉଚ୍ଚ ବକ୍ତ୍ଵମେଣ୍ଟ ଛବିରେ ଝାର୍ଯ୍ୟ
ଦ୍ୱାରା ଏକଷଷ୍ଟ ବରାବେଳକେ କଷ୍ଟଦିଲି ରେ
ଦେଇଅପାରିବା । ସବୁକର୍ତ୍ତ କାମଳଙ୍କ ସମୟରେ
ଏକଥା ପେଣ ହେବେ କଣପାର ଉତ୍ତିଗଲ ତେ
କେତେ ଜନିଦୀରକର ଜନିଦୀଶ୍ୱର ଖେବାରୁ
ଶୁଭା ଦ୍ୱିତୀୟ ମାତ୍ର ଲାଞ୍ଛନର୍ଥକୁଳଙ୍କ ସୁଭଗରେ
ଦେବନ୍ତି କହିବାର ସବାରେ ସୁଭଗ ହୋଇଥିବା ।

ଏଥରେ ପର୍ବତ ଶିଖଙ୍କ ଗାହାନ୍ତି
ମୋଳ୍ୟ ମହି ଲିବାରେ ଏବାଦେଲକେ
ନିବାରମାନେ ଗୋଟିଏ ଅଜାରଣ ଲୁଣ କର
ଦୂର ରଷ୍ଣ ପାଇଲେ । ପର୍ବତ ଶିଖଙ୍କ
ଧ୍ୱନିକାର କିମ୍ବରେ ସେବନ୍ତ ମତ ପ୍ରଦାନ
କରିଅଛନ୍ତି ଲାହା କିମ୍ବ ନୂଜନ ନୂହଇ । ଏହା
ତେବେଳ ବିବେଚନ ଲୋକ ତେ ସମାଦି
ଦେଇ ପଞ୍ଚାବମାନେ ବ୍ୟକ୍ତ କରିଥିଲେ ଏମନ୍ତ
କିମ୍ବ ମାତ୍ର ଅନେକ ଜନ ହାତମାନେ ସୁଧା
ସମ୍ପର୍କାର ମତ ଦେଇଥିଲେ । ଦୃଶ୍ୟବିଷୟ
କିମ୍ବ ଯେ କେତେବୁଦ୍ଧି ଗରୁଡ଼ରୀ ହାତମା
ନାକର ସେବନ୍ତରେ ଅଧି ବିଶ୍ୱାସ ଏହା
ବରନ୍ତି ଏ କୁଣ୍ଡ କିମ୍ବପୁଣି ଏହେହନ ଅନେକ
ହେଲା । ଆଠମାନଙ୍କ ଶ୍ରୀ କରାର

ଗବ୍ରୁମେଣ୍ଟ ବଜାଲଙ୍କ ପଥରୁ ଦେଖେଲାଗ
ନିମ୍ନେ ଉଚ୍ଛିତ ଲାଲୁ ।

ଅକୁଆକ ବିଷୟରେ ଲେଖନେଣ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ରଙ୍କର ମଜ ଏହି ଯେ ତାହାକ ଦୃଷ୍ଟିରେ
ଯେଉଁ ପ୍ରମାଣ ଅବିଅଛି ଉଚ୍ଚେ ରୁ କଥ୍ସନେହ
ତୁମେ ଜଣାଯାଏ ଯେ ଅଜନକରେ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ
ସାଧାରଣରୂପେ ଶୁଦ୍ଧତ ହେଉଅଛି ଓ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ
କଲରେ ତାହା ସଂପର୍କୀ ବ୍ୟକ୍ତିର ଦ୍ୱାରା ନମ୍ରତାମେ
ହୁଅର ହେବଳ କୌଣସି ବିଶେଷ ସ୍ଥାନ କ
ସମୟରେ ତାହା ଅଜାଣିବ୍ୟପ୍ତିର ଜମ୍ବୁ
ହୁଅର । ଲେଖନେଣ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣର ଅନୁରକ୍ଷାକ
ବର ଦେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ ଅନେକ କିମ୍ବରେ
କନ୍ଦିଦାର ଓ ପ୍ରକା ଭଗ୍ୟକୁ ସମ୍ମରରେ ଅରୁ
ହରେ ଅନୁମନ କି ଥିବା ବର ଆଦ୍ୟ ହେବାର
ଦେଖାଯାଏ । ସେବୁ ଶାକର ପତାମାନେ
ଅଭିନ୍ଦନ କର ଦିଅନ୍ତି ଓ ଏଣିକି ଉପରୁ ପ୍ରକାଶ
ମୂଳ୍ୟ ବନ୍ଧି ହେବାରେ ପ୍ରକାକର ଅଧିକ ଲାଗ
ହେଉଅଛି ଓ କନ୍ଦିଦାରମାନେ ସ୍ଵର୍ଗଭବତ୍ ଓ
ନ୍ୟାୟକୁପେ ଉଚ୍ଚେ ଅଂଶ ହେବାର ଯୋଗ୍ୟ
ଅଛନ୍ତି । ପତାମାନେ ଅଭ୍ୟାସକରୁଛେ
ଅନ୍ତରୁ ଉକ୍ତପ୍ରକାର ଅଧିକା କରିବୁ ଅଧିକ
ବୁଦ୍ଧି କିମ୍ବା ଯେକେ କିମିତାରମାନେ ଅଭ୍ୟାସ
କରି ଅଜନମତେ ନବନୀ ଚାକ୍ର କରିବାର
ବନ୍ଧୁ କରିବି କେବେ ପତାମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରେ
ଅଧିକ କର ଉପରେ ଅନ୍ତର୍ଭବ ମରଦମା ଗାର୍ଜା
କରି ନୋହିଲେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରକାତ ଉପରେ
ହୁଅନ୍ତା ନାହିଁ । ଅଭ୍ୟାସକରୁଛନ୍ତି
ଏବଂ ଶବ୍ଦମେଣ୍ଟକର ହସ୍ତକ୍ଷେପନ କରିବି
କାହିଁ ପ୍ରଦୋକ୍ଷକ ନାହିଁ । ଅଭ୍ୟାସକରୁଛନ୍ତି
ବୁଅବ ଅଦ୍ୟ କରିବାର ଉପାଦରର ଅନ୍ତର୍ଭବ
ଓ ତାହା ମଧ୍ୟ କରି କିମ୍ବା ହେବାର
ଦେଖାଯାଏ । ଶିଖାର ବସ୍ତାର ଓ ଗାହନ
ମାଳୀର ଉତ୍ତରପ୍ରକାଶକୁ ପକ୍ଷମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ଭବ
ହୁଅଛି ଓ ଯେବୁପ ପତାକର ଅନ୍ତର୍ଭବ ହେ
ଯାଏ ଉଚ୍ଚେ କିମ୍ବା ଜଣାଯାଏ ଯେ କର୍ତ୍ତା
ନ ସୁଧା ସେମାନେ ଅପଣାର ଯଥାର୍ଥ ହାତୁ
ସାଧାନତାର ପରିବନ୍ତ ପାଇବାର ଅମ୍ଭେ
ଲେଖି ସାହିତ୍ୟ ଅଧିକାଳ କେହି କିମିତାର
ବୁଅବ ଉପରେ ଅଭ୍ୟାସକର ବନ୍ଧୁରେ

ତେଣା ବନ୍ଦୟରେ ଲେଖିଥିଲେ ମହାକାଵ୍ୟର
ହୁଏ ମନ୍ଦବିଷ ପ୍ରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି ଯଥା—
“ତେଣା ଆଜି—

"ବେଶ ପ୍ରଦେଶର ଅବସ୍ଥା କେବେଳ

ପ୍ରକାଶରେ ଦୟା' ପ୍ରକାଶର ଅଞ୍ଚଳୀ ୧୯-
୩୮ ପ୍ରକାଶନେ ସାଥୀରେତେହ ବିଜ୍ଞାନିମୟ
ଦେଖାଇର ପ୍ଲାନେଟାର ଅନ୍ତକ ଦୃଶ୍ୟ ଓ ଅଜି
ଅନ୍ତର୍ଗ୍ରହ ଏହ ସନ୍ଦ ୧୯୭୫ ମସିହାରେ ସ୍ଵାମୀଷ
ଦୂରପ୍ରାଯାନେ ଯେଉଁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିଥିଲେ
ତୁମ୍ହରେ ଜମିଦାରମାନଙ୍କ ଅଭିନନ୍ଦର ଓ
ବଳହାର କାର୍ଯ୍ୟର ଅନେକ ଉଦ୍ଦାରଣ ପ୍ରାପ୍ତ
ହୋଇଥିଲା । ଏହିବୁ ବିବେଚନାରେ ସର୍ବକ୍ଷର୍ତ୍ତ
କାମ୍ପନ ଡେଶାର ଲୋକଙ୍କ ରକ୍ଷା ରକ୍ଷଣ
ହଜାରେ ବିଶେଷ ଉପାୟମାନ ଅବଲମ୍ବନ କରି
ଛାଇ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ । ଏଥକୁ ଏଥିପୂର୍ବେ
ଦେଖାଯାଇଅଛି ଯେ ଜବାହେମେଣ୍ଟ ଇଣ୍ଡିଆ ଓ
ଦେହକେଟର ଅବଶ୍ୟକ ଏଥି ପ୍ରସାବକୁ
ମହୋନ୍ତର କର ଜାହାନ ।

ଲେଖୁନେଣ୍ଟି ଗବର୍ନ୍ଦୀରଙ୍କୁ ଏମନ୍ତ ପ୍ରକାଶ
ହୁଅଇବି ଯନ୍ମୟପି ଡେଶା ପକ୍ଷରେ ଦେବୂପ୍ର
ହୃଦୟକ୍ଷେପର କରିବା ନ ହୁଅଇ ତେବେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
୧୯୭୦ ମସିହା ଜାନ୍ମିତିର ମରି ଲିଖିବା
ଦିନାକାଳରେ ଯାହା ଲେଖା ଆହୁରିହିଁର ଅସବି
କହି କରିବାର ପ୍ରୟୋଜନ ହେବ ନାହିଁ ଏହି
ଭ୍ୟାଦିତାମ୍ବୁ ସବୁ ପ୍ରଦୋଜନ ସିଦ୍ଧ ହେବ ସବୁ
ରୁଗ୍ରାନ୍ତର୍ମିଶ୍ରିତ ଏମନ୍ତ ଆଶା କରନ୍ତି ବ୍ୟାପକ କାରି
ବାହ୍ୟା ମଧ୍ୟ ଆଗଠାର ପରବର୍ତ୍ତ ଦୋଇ ଅସୁ
ଅଛି । ଜେ ୧୯୭୧ ମହିନାର ଅନୁପନ୍ଧାନରେ
ଜଣାଯାଇଥିଲ ଯେ ଡେଶାର ପ୍ରକାଶନେ
ଅଧିକାନ୍ତି ପ୍ରଦେଶରୀତି ନ୍ୟାନାବିହ୍ଵାରେ ଥିଲେ
ଏବଂ ଅଧିକାର ଅସ୍ଥବାର ଓ ତହୁ ବିଷୟରେ
ବ୍ୟାପକ ପରିଚାଳନାରେ ଅଛି ଥିଲେ ବିନ୍ତୁ ଏହିକି
ପରିଚାଳନା ସାହେଦକର ଗରି ବାର୍ତ୍ତିକ ବିଜ୍ଞାପନାରୁ
ପ୍ରକାଶ ଯେ ଏଠାରେ ଧନ ଓ ମନୋବ୍ୟକ୍ତିର
ଜ୍ଞାନ ହେଉଥିବା ଓ ଶୁଣେ ଜମିଦାରଙ୍କ ଅ-
ତ୍ୟାଗର ମର୍ମରେ ଯେମନ୍ତ ଗୁଣାର କେବେ
କୁଥିଲେ ଅଛି ତାହା ଦେଖା ନାହିଁ ସୁଭାବୀ
ଏଠାରେ ସବା ଅବୁଅବର କଥାସାହିତ୍ୟରୁ
ଲେଖି ପାଉଥିବା ଏବଂ କୌଣସି ବିଶେଷ ଉପାୟ
ଅଭିଜନ୍ମ କରିବାପାଇଁ ଲେଖୁନେଣ୍ଟି ବଦର୍ମୀ
ଅନୁଗ୍ରହ କରିବାକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରି ନାହାନ୍ତି” ।

ବ୍ୟେଦା ।

କରିବାପାଇଁ ତାଙ୍କ ଦିଶରେ ଗୁଜକୁଆରିଙ୍କ
ଦିଲ୍ଲି ଅରମ୍ଭ ହେଲା । ବିମିଗନ ଥାରମତେ
ଦିଲ୍ଲି ଉତ୍ତାନ ଅଡ଼ିବୋକେଟ ଜେଜନରିଲ
ପାଇଁର ଗବର୍ଣ୍ମମେଞ୍ଚଙ୍କ ସମ୍ମାନ ମନ୍ଦିରମାର୍ଗ

ବୁଜାନ୍ତ ଓ ସାନ୍ତିମାନଙ୍କଠାର ଯାହା ପ୍ରମାଣ
ଦେବ ଘନେପରେ ବ୍ୟକ୍ତ କଲେ ଉତ୍ସଂତିଗ
ଯୋବାନବନୀ ଅରମ୍ଭ ହେଲା । ପ୍ରଥମେ ଅୟାର
ଯୋବାନବନୀ ହେଲା । ଆୟା କହିଲ
ଯେ ସେ ତନଥର ଗୁରୁକୁଅରଙ୍କ ଘରଠାରୁ
ଯାଇଥିଲ ଓ ପ୍ରତିଥରରେ ଚଙ୍ଗୀ ମଧ୍ୟ ଥାଇଥିଲ
ଗୁରୁକୁଆଁର ବିଷ ଦେବାର କଥା କହି କହ
ନାହାନ୍ତି ତାହାଙ୍କ କଥାର ସେ ଶୁଣିଥିଲ ଯେ
କର୍ଣ୍ଣର ଫେଅର ସାହେବଙ୍କୁ ବଣ କରିବା କାରଣ
ଅର୍ଥାତ୍ ଗୁରୁକୁଆଁରଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରଥମ ହେବା
କାରଣ କହି ନାହିଁ ଯହ କରିବାର ରଙ୍ଗ ପ୍ରକାଶ
କରିଥିଲେ ମାତ୍ର ସେ ଭୟରେ ଉତ୍ସରେ ସମ୍ମତ
ହେଲା ନାହିଁ ଓ ଗୁରୁକୁଆଁରଙ୍କୁ କହିଲ ଯେ
ସେ ଏହି କିଛି କଲେ ତାହାଙ୍କର ସର୍ବଜାଗର
ଦେବ ଅୟା ଉଥରେ ଗୁରୁକୁ ବାଲେଶ୍ୱାରନ
ଶାହେବ ଏତେ ପ୍ରକୃତ କଲେ ଯେ ସେ ପାଦର
ହୋଇ କରିବାବର ଓ ଅସଜ୍ଜତ ଉତ୍ସମାନ
ଦେବକୁ ଲାଗିଲା ଓ ହନ୍ତର କର ଅପଣା ସାଁତ୍ର-
ପିକରନାନ ଦେଖାଇଲା ଏଥରେ କିମ୍ବଳିନ୍ଦ୍ରର
ଲୋକମାନେ ବହୁତ ଫିଦିଲେ । ଏହି ଦର
କେତେଣ୍ଟ ପଦ ଦିବ୍ୟାରଥିଲା ମାତ୍ର ହେବରୁ ଭଲ
ହୋଇ ଭବଦକ ହୋଇ ପାରିଲା ନାହିଁ ।

ତା ୨* ରୁଗରେ ଦୁଃଖଦିନର ଶୁହାଙ୍କରି
ପରେ ଯେଣୁ ସବାଳ ହେଲା ଓ କହିଲ ଧୋଧ-
ରଙ୍କ ବୁଝିଲାର ଯୋବାନକମ ହେଲା । ତା-
ହାର ନାମ ପିଛେତେଥୋଯା ସେ କହିଲ କି
ଶୁହାଙ୍କୁ ଅରଜିତାର ଠ ଟେଙ୍କା ପାଇଅଛି ମାତ୍ର
କେବେ ତାହାଙ୍କ ନଅରକୁ ଯାଇ ନାହିଁ ।
ଶୁହାଙ୍କୁ ଅରଜି ସବେଳା ବାଲମଠାର ଠଙ୍କା
ପାଇଥିଲା । ଯାହେବଜ୍ଞ ସମସ୍ତ କବର ଠଙ୍କା
ପାଇଥିଲା । ସେ କହିବାରେ ତାହାକୁ ଟଙ୍କା
ଦେଇଲା ।

ତାହିଁ ରିଗ୍ ଏଦିନ ପ୍ରଥମସାମ୍ରି ଶ୍ରେଣୀକର
ଯୋବାନବନୀ ଗେଷ ହେଲା ଉତ୍ତାରୁ
ସୁଧୂଁ କଣ୍ଠେଲ ଫେଅରଙ୍କ ଯୋବାକନନୀ ଆ-
ରମ୍ଭ ହେଲା । ସେ ଯେତେହିନ ବିମେଇରେ
ଥିଲେ ତହିଁର ଜାଗିଗରୁ କହିଗଲେ । ଗୁର-
ବାଚ ର ପ୍ରାହିରେ ତଳଥର ଅନୁଚରିବଗ

ବୁଦ୍ଧ ଜାହାଙ୍କରେ ଦେଖା କରୁଥିଲେ ।
ଜାହାଙ୍କର କୋଠିର ସ୍ଥାନମାନ ଓ ପେଟ୍-
ଠାରେ ପ୍ରତିଦିନ ସରବତ ରଖାଯାଏ ବିଦ୍ୟାରୁଚି
ଛପେ ବଣ୍ଟିନା କଲେ । ସେପ୍ରତିମୁର ମାସ
ମାତ୍ରଭାଗରେ ଜାହାଙ୍କୁ ଅସୁଖ ଜଣାଗଲ । ମୁଣ୍ଡ
ରେ ଗେଟ୍‌ଏ ବଜା ମନ୍ଦବଦ୍ୟ ହୋଇଥିଲ ଯେ
ତହୁଁରେ କରୁଦିନ ହେଲା ପାଇଲେ । ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣ
ଦିନ ମାସ ଅରମ୍ଭରେ ସରବତପ୍ରତି ଜାହାଙ୍କର
ସନ୍ଦେହ ହେଲ । କମ୍ବର ମାସ ତା ୨ ରିତରେ
ଗୋକେ ବରବତ ପାନ କର ଅବଶିଷ୍ଟ ପକାଇ
ଦେଲେ ମଞ୍ଚାନ୍ତକାଳରେ ଅନିଦ୍ୟନୀତ ଲକ୍ଷଣମାନ
ଦେଖାଗଲ । ତା ୨ ରିତରେ ସରବତ ଜାଇଲ
ଉଡ଼ାରୁ ଅନ୍ତର ମନ ବୋଧ କଲେ । ତାଏରିମେ
ସରାଳବେଳେ ଭ୍ରମଣ ଉଡ଼ାରୁ ବୋଠିକୁ ଫେର
ଆସିବାବେଳେ ସର୍ବଜ୍ଞ ସଙ୍ଗେ ଦେଖା ହେଲ ଓ
ମେ ଅଭିନବ ପ୍ରକାରରେ ଲୋମ ବଲ ଘରେ
ପଢ଼ିଗଲ ଦେଖିଲେ ସରବତ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ
ରହିଥାଏ । ଗୋକେ ପିଇଲ କୋଡ଼ିଏ ମିଳିତ
ଉଡ଼ାରୁ ପେଟ ଗର୍ଭି ହେଲ । ସରବତକୁ କଳା
କବାଟିକାଟେ ତୁଳ ବାରନା ଉପରେ ପକାଇ
ଦେଲ । ପକାଇବାବେଳେ ଲ୍ଲାସ ଜଳରେ
କଳାବର୍ଣ୍ଣ ଦିବ ଜମୀଥିବାର ଦେଖିନାରୁ ଝକିତ
କଲ । ଅନ୍ତରୁ ମନେ ହେଲ ଯେମନ୍ତ ବେଳେ
ବିଷ ଦେଇଥାଏ । ତାକୁର ସର୍ବଜ୍ଞାନକୁ ତାର
ସରବତର ଅବଶିଷ୍ଟ ଯାହା ଗୁର୍ବରେ ଥିଲା
ପରିଷା ସକାଗେ ଦେଲ ଓ ନେବନ୍ଦର ପରିଷା ପରି
କହିଲ ତାକୁର ହିଣ୍ଡୋର୍ତ୍ତ ଗାନ୍ଧୀ ଲୁହରବଣି
ଲେ ଗୁରକୁଅର୍ଥ ଅସି ଆପଣା ଦେହର ପର
ଗୁଣ ସେହିପରି କହିଲେ ଓ ଦେଖେଲି ପମ୍ପରୁ
ମିଥ୍ଯାନ ଗର୍ଭର କାରଣସ୍ବରୂପ ଲିର୍ଦ୍ଦେଶ କଲେ ।
ଗୁରକୁଅର୍ଥ ଗଲାଟ ଜାହାଙ୍କର ଜଣେ ପିସ୍ତାଧ
ଯମବନ୍ତ ଗୁର୍ତ୍ତ ଦେଖେଲି ମିଥ୍ଯାନ ଉପଶୀଳନ
ସ୍ଵଭବ ଦେଲେ । ଯେତୁ ଗୁର୍ଜବାନ୍ତରୁ ସବୁଥିର
ଅଧିଥାବ ଗୁରକୁଅର୍ଥ ରଙ୍କ ପରିବର୍କ କରି ବିଅ-
ଗଲ କି ଯେଉଁ ମିଥ୍ଯାନ ଜାହାଙ୍କ ଦେହରେ
ନଳିଲ ହାର୍ତ୍ତ ଜାହା ସେ ଜାଇବେ ନାହିଁ ।

ତା ୨୭ ରାଶରେ କଣ୍ଠେଲ ଫେଅର ଓ
ତାକୁର ସାହେବଙ୍କର ଯୋବାକବନ୍ଦ ହେଲା ।
କଣ୍ଠେଲ ଫେଅରସାହେବଙ୍କ ଉପରେ ସର୍ବଜ୍ଞ
ବାଲେଶ୍ୱାର୍କୁ ଅନେକ ପ୍ରକୃତି କଲେ ଓ ଏଥୁ
ପ୍ରତ୍ୟେ ସେ ସେ ଅଛି ଏକମୂଳକରେ ରେଖିତେଣ୍ଟ
ଆଇ ବୌଣସି ଦୋଷ ବିଗନ୍ଧଃ ତହିଁର ପ୍ରତ୍ୟା-
ମନ୍ତ୍ରଙ୍କ କରୁଥିଲେ ହେ ବିଷୟର ମନ୍ତ୍ର ପ୍ରଶ୍ନ

ହୋଇଥିଲୁ କଣ୍ଠେଟିଲୁ 'ଯୋକାନଦିନ ଦେଉ' ।
ରାଜ୍ଞି ଦୋଧ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ଅଥବା ଚନ୍ଦ୍ର
ଯାଇଥିଲେ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଉପର ଲିଖିଛ ସମାଜରମାନ
ତାରତାବ ସଂବାଦଗୁ ସଂକଳନ କରିଥିଲୁ ।
ପ୍ରାତିହିକ ଲାଙ୍ଘନ ସମ୍ବାଦପତ୍ରରେ ଏଥିର
ହାତକୁ ବିବରଣୀମାନ କରିଯ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା
ଏ କ୍ଷୁଦ୍ର ପରିକାରେ ତାହା ଲେଖିବା ଅପରିବ ।
ପ୍ରାୟ ଏକମାତ୍ର ବନ୍ଦିଧନ ବନ୍ଦିଲେ କାର୍ଯ୍ୟ ଗେଣ
ହେବ ଏମନ୍ତ ଅନୁମାନ ହେଉଅଛି । ଦକ୍ଷିଣାଧ୍ୟ
କାଲେଶ୍ୱାରନଙ୍କ ସ୍ଵର୍ଗକ ଓ କାର୍ଯ୍ୟପଢୁକା ବିଷ-
ୟରେ ଲୋକେ ପନ୍ଦ୍ରାଷ୍ଟ ହେବାର ଦେଖାଯାଏ
ବୋଧ ହୁଅର ଏକାର୍ଯ୍ୟରେ ସେ ସୁଖ୍ୟାତି
ଲାଗିବେ ।

ପୁରୁଷର କେଉଁଦିନ ଜୀବନକୁ ଅସନ୍ତି
କେଉଁ ଦିନ ହାହଁ । ସେ ଏମନ୍ତ ପ୍ରତିବନ୍ଦିତ ହେ
ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥାବାକୁ ଯେ ବେହି ଜାହାଙ୍ଗ
ଅପରାଧିବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରି ବାରବିନ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଗତ ଖୋଲକାର ଗ୍ରାମ୍ୟକୁ ମାହିରଣ୍ଣଙ୍କ ସା-
ଦେବ କୃତ୍ତବ୍ୟକ ଜଳକ କର୍ମର ଭର ନେଲେ ଓ
ପଚ ଦୂରଧାର ଅପରାହ୍ନ ବାଲରେ ଗ୍ରାମ୍ୟକୁ
ବ୍ରାହ୍ମନ ସାହେବ ଏଠାର କଲିବଜା ବାଟେ
ବିଲାପକ ସାଧା କଲେ ।

କଟକର ବେଶମାନେ ପ୍ରେସ୍‌ଲୁଟସାହେବଙ୍କ
ବିବତ୍ତରେ ଯେଉଁ କରାଯୁଷ ଦେଇଥିଲେ ତାହା
ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ହୋଇଥାଏଛି । ମାନ୍ୟବର ସାହେବ
ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ଚରନୀର କିମ୍ବା ହେବୁ ଲେଖିଥିବାକୁ
କି ଜାହାଁ କହୁ କି ଯାଇଁ ।

ମୁଖ୍ୟ କଣେ ପଦମେରବ ଜଗନ୍ନାଥକଳ୍ପି
ମଂର ବାର୍ଷି ମୁଗ୍ଧଲିପେ କଲୁ ନ ଥିବାର
ଲେଖିଥିବାରୁ ଓ ଉତ୍ତର କବିତା ଯେଉଁ-
ମାନେ ମେମର ବୟକୁ ହୋଇଥାଇଲି ହେମା-
ନେ ଉଚ୍ଚ ସହରବେ ନ ଥିବା ଓ ସରଜାର
ଶର୍ଷରେ ବନ୍ଧୁ ଥିବାର କକ୍ଷପତାର ପୂର୍ବନା-
ମାନ ହେବାର ବାରର ଦୃଢ଼ ଲେଖିଥିବାରୁ ।
ଆସୁଧାର ବିବେକଜାରେ ଏ କାରଣେ ପ୍ର-
କୁଳ ବୋଥ ହେଉଥିଲା । ଯେବେ ଦିନ୍ଦ୍ରମୁଖରେ
ହେବାର କର୍ମକାରବ ହେ ଅନ୍ୟ କେହି ମେ-
ମର ହେବାର ଯୋଗ୍ୟ ଥେଠାରେ ଜାହାନ୍ତି
ତେବେ କମିଟି ମେଘରେ ଏ ମଂର ଅଧିକାର
କରିବ ।

ମହାରଜୀ ହୋଲକାର ଅପଣା ମୁଦ ସହିତ
ମହାମାଳ୍ୟ ଗବତ୍ତିର କେନ୍ଦ୍ରିକାଙ୍କ ଧରେ
ପାଞ୍ଚାଇ କରିବା କାରଣ ତିନିକାଙ୍କ ଅସିଥିଲେ
ଓ ଗତିମାପ ତା ୨୦ ରିମରେ ଏହି ଉପରକ୍ଷରେ
ଗୋଡ଼ିଏ ଦରବାର ରଚନା ହୋଇଥିଲା ଯେ
ତହଁରେ ହୋଲକାର ମହାରଜୀ ଗବତ୍ତିର
କେନ୍ଦ୍ରିକାଙ୍କ ରେଠ ପାଉଲେ ।

ପ୍ରେରଣପତ୍ର ।

କେହାନାଳ ତାଙ୍କରଣ ଫେବୃଆରୀ ୧୯୭୫
ଗ୍ରାସୁର ବାବୁ ଉତ୍ତରପରିବା ମାନ୍ଦିକ ମହାପଦ
ମମ୍ମିପେଣ

ବତ୍ର ମନ୍ଦୋଷର ବିଷୟ ଏହି ସେ ଅମୁଲ
ମାନଙ୍କର ବନିଷ୍ଠର ଗ୍ରାମୀଜ ଗ୍ରା ମିଶ୍ରର ରେବନ୍ଧୁ-
ସାହେବ ଗତ ସାହିରେ ବିଶ୍ଵର କର୍ତ୍ତା ଗ୍ରା ମହା-
ଶତା ଭାଗୀରଥ ମନ୍ଦ୍ରାମ୍ଭ ବାହାପୁରକର ସୁରମ୍ଭ-
ଶୌଧର ଉତ୍ତର୍ତ୍ତୁରର ଅଭିଷ୍ଯ ସୁରକ୍ଷିତ ଓ
ସମୃଦ୍ଧିତ ନନ୍ଦରେ ଗୋଟିଏ ଦର୍ଶକର ବାହୁଂବେ-
ଗତଜାତ ସତା ପ୍ରଜାମାନଙ୍କର ଉତ୍ତକାର ହେବ
ଏଥର ଅନେକ କଥାଗତିଥିଲା କଲେ । ତୁମ୍ଭେ
ସେ କେବୁ ଅନ୍ତରିକ୍ଷ ହୋଇଥାମହାରତାକର
ପ୍ରାୟ ସମୟ ପ୍ରଥାନୀ ବର୍ମଗର୍ଜିକୁ ଚିନ୍ମାତା
ପ୍ରକାଶକୁ ଗ୍ରା ବାବୁ ବନମାଳାପିଂଦିଙ୍କ ପ୍ରକାଶ
ଅଦେଶ କଲେ ସେ ଗୋଟି କୋଟି ଡର ଦିନ
ପ୍ରକାଶକ କିମ୍ବାକୁ ଦେଲେ ଓ ସାହେବ ପ୍ରଗମିତି
ପ୍ରତ୍ୟେକ କିମ୍ବାକୁ ଭାବାର କର୍ତ୍ତାବ୍ୟ କର୍ମକାଳ

ଉପଦେଶ ଦେଲେ, ତହଁ ଉଜାର ଯୋଗ୍ୟପାଇ
ବନ୍ଦମାଳାବାବୁଙ୍କର ଅନେକ ଶୁଣାନ୍ତବାଦ କଲେ
ତୃପ୍ତରେ ମହାବୀର ଉତ୍ସବବୁଙ୍କ ଦେଖିବାପଦ
ମନ୍ଦିର କର ଯେଉଁ କନ୍ତାମାନ ଅର୍ଥର କର
ଜଣେ ନିସ୍ତର୍ଣ୍ଣପଦ ଦେଇଥିଲେ ଜାହା ଧାର
ଦେଲ୍, ଏଥରେ ମହାବୀରଙ୍କ ଅନ୍ତରୁ,
ସବାରମ୍ଭା ଓ ଯୋଗ୍ୟତାର ଉଚ୍ଚର ଶବ୍ଦଙ୍କ
ବିବରଣ ପ୍ରବାଦ କର ଯାଇଷିବାମେ ସମସ୍ତେ
ଏକମନ୍ଦ ହୋଇ ବୋଲାହଳ ଥୁବି କଲେ ଓ
ବହୁଲେ ସୁଧୂରିରଙ୍କର ସବଦେବରୁପ ମହା
ଦିଖାଇ ଦିଲେ । ବନ୍ଦମାଳାବାବୁଙ୍କର ଯେତେ
ବନ୍ଦୁ ତହଁରେ ଥମସ୍ତେ ପ୍ରାଚ ଅଛନ୍ତି
ଓ ଅମ୍ବେ ମଧ୍ୟ ବାବୁଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଛୁ ଯେ
ସେ ଯେଇବ ବନ୍ଦୁ ହେବେ କେତେ ଜାତବ
ସମ୍ମାନ ଦିବି । ସମ୍ଭବୁଦ୍ଧି ଏହା ଆ
“ ଯେ ବନ୍ଦ ହେବାର ମନ୍ଦ ହବି ସେ ବାବୁ

ହେଉ ନୁହୁବା କିଛି ହେବାରୁ ଲଜ୍ଜା କଲେ
ସାଜ ହୋଇଥିବ ” ଶିଷ୍ଟରକଠାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା
ଯେ ମହାନ୍ତିକା ଅନ୍ତର ଉଦ୍ଦିଗୋତ୍ତର୍ବର୍ଷ ବନ୍ଧନାଳା
ବାବୁଙ୍କୁ ଦେଇ ବିଶ୍ଵପାଳନ ଓ ପୂଜ୍ନ ଦମନ କର
ତର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ରକ୍ତ ହେଉନ୍ତି । ଲଜ୍ଜା ।

ଆପଣଙ୍କର ବାଧ
କେହି ଅଜ୍ଞାନ ଦର୍ଶକ

କଲ୍ପନା

ବୈଦେହୀମ କିଳେ ମୁହଁରନ ବିଷୟରେ
ପଢ଼େ ଯେଉଁ କଞ୍ଚପତି ଦିଅପାଇଥିଲ ଉଦ୍‌ଦୃଶ୍ୟ
ପାରେ ଗ୍ରାହକଶ୍ରେଣୀ ପୂରଣର ଅସ୍ତ୍ରକ ହେ-
ବାର ଜଳଭାବଠାର ସ୍ଵପ୍ନ ମୁହଁରନ କାର୍ଯ୍ୟ
ଅରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ପରମାଧରେ ଯାଇ କିମ୍ବା
କୁଣ୍ଡରମା ଶ୍ରୀ ହୋଇ ଜଳମାଧରେ ପଥମଙ୍ଗ-
ଲକୁ ପାଇଁ କାହାରିବ । ଗ୍ରାହକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରା-
ର୍ଥନା ଯେ ଯେ ଯେତେବେଳେ ସ୍ଵପ୍ନକ କେବାଳ
ସ୍ଥିକାର କରିଥିଲାର ତହିଁର ଅଛିନ ମୁହଁର
ତେବେଳେ କଣ୍ଠକୁ ୫୦୫ ଲେଖାଏ ଏହିମାସ ନାହିଁ
ରେ ଥାର ଦେଇ ବାସ୍ତବ କରିବେ । ଏହିମା-
ସରେ ଅଛିନ ମୁହଁର ନ ଥାରିଲେ ଉପରେ
ଲିଖିତ ଦରରେ ସ୍ଵପ୍ନର ମିଳିବ ନାହିଁ । ଶାକ-
କମାନେ ଲାଜୁକଲେ ମାସକୁ ମାସ ଯେତେ ଶ୍ରୀ-
ଦେବ କେତେ ଅଥବା ମା ୩ ମରେ ଏକଦିନରେ
ପଥମଙ୍ଗଳ ପାଇ ପାରିବେ । ଜାତମାସକୁ ମାସକୁ
ଏବାଧା ଓ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବାକୁମାତ୍ର ୫୦୦ ପତି-
ବ । କହି ।

କେବ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂଫାନ୍ଡ୍ରାମ୍ବା
ତାଙ୍କରଙ୍ଗ ମାର୍କ୍ ସଲ୍ଲାମ୍ବା
ଶାଖା ବୋଲିଏଗଛର
ବସୁ ସେହିକିମ୍ବା

NOTICE.

Wanted a Head master for the
Bhadrak Aided M. C. E. School
on a salary of Rs. 50. Candidates
who have passed First Examination
in Art or have experience in the Art
of teaching shall have preference.

Applications with copies of testimonials are to be sent to the undersigned within 20 days of the advertisement.

26-2-74. } Dwarkanath Ghosh
Sub.Inspector of schools,
for President

ପ୍ରକଟି ଏହି ଜାହଳପଥିତା ସହିରିଛନ୍ତି ବିବାଦକାରୀ କଟକପ୍ରିୟିଂ ବିଶ୍ୱାସିତଙ୍କ ସାମାଜିକପ୍ରଯୁକ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରକରଣ ହେଲା ।

ଅଗରତ୍ତି ।

47

ବିଜୁଳୀପାଇକା ଜାତ ରଖ ମାର୍କ ସନ ୧୯୭୫ ମସିହା ।

ମୃଦୁର ଜଳକା ବାବକ ମାର୍କ କଳଣ୍ଡର ସନ ୧୯୭୫ ମସିହା ।

ଜଳକଟକ

ବୁନ୍ଦିପରମାଣ ୧୯୭୮ ବର୍ଗମାଇଲ

ଲୋକସଂଗ୍ରହ ପୁରୁଷ ୨,୨୫,୩୦ ସ୍ତ୍ରୀ ୨୭୪୫୫

କାରିର ବିବରଣୀ

ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଧାନ	ଛ	୨୭୧୪
ମୁଗଳମାନ	ଛ	୪୦୧୫
ହନ୍ଦୁ	ଛ	୧୪,୭୦,୦୪୦
ବୌଦ୍ଧ	ଛ	୦
ଅନ୍ୟାନ୍ୟକାଳ	ଛ	୨୭୧୭

ମୋଟ ଛ ୧୪,୫୪,୨୮

ବେଉଁ କାରିରେ ବେଳେ ମୃଦୁ

ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଧାନ	ଛ	୧
ମୁଗଳମାନ	ଛ	୫୫
ହନ୍ଦୁ	ଛ	୧୮,୮୭୩
ବୌଦ୍ଧ	ଛ	୦
ଅନ୍ୟାନ୍ୟକାଳ	ଛ	୧

ଛ ୧,୬୨୦

ବୈଶର ନାମ	ପୁରୁଷ	ସ୍ତ୍ରୀ
ବୁନ୍ଦିକା	୧୯	୯
ବନ୍ଦୁ	୨୨	୨
କୁରୁ	୪୭୯	୫୨୦
ଉଦ୍‌ବେଗ	୧୪୩	୧୦୬
ଅତୁଳତ୍ୟା	୧	୨
ଅଧାର	୦	୧
ଚୁର୍ପଣା	୮	୪
ପର୍ଵତୀର ଓ ହିଂସ୍ର-	୩	୩
କନ୍ତୁଗ୍ରାମ ବିଷ	୩	୩
ଅନ୍ୟକାରୀ	୩୨୩	୩୦୩

୫୭୭ ମୃଦୁ

ମେତେ ବୟସରେ ମୃଦୁ

	ପୁରୁଷ	ସ୍ତ୍ରୀ
ମୁତ୍ତାଳ	୧୯	୧୯
ଏକକର୍ତ୍ତର ଅନ୍ୟକ	୨୨୭	୨୦୭
ଏକଠାରୁ କର୍ତ୍ତ	୧୧୯	୧୨୭
୨ „ ୧	୪୧	୩୭
୧୨ „ ୨୦	୪୫	୩୮
୨୦ „ ୨୦	୮୩	୮୨
୨୦ „ ୪୦	୧୨୫	୧୮୬
୪୦ „ ୫୦	୨୭	୪୭
୨୦ „ ୭୦	୨୫	୨୬
୨୦ ବସ୍ତର ଉତ୍ତି	୧୫୫	୨୦୯

୫୭୭ ମୃଦୁ

ଜଳପୁଣୀ

ବୁନ୍ଦିପରମାଣ ୧୯୭୦ ବର୍ଗମାଇଲ

ଲୋକସଂଗ୍ରହ ପୁରୁଷ ଆଧୁନିକ ସ୍ତ୍ରୀ ଆଧୁନିକ

କାରିର ବିବରଣୀ

...	ଛ ୨୩୫୭୩
...	ଛ ୧୯୫୮
...	୮
...	୫୭
...	ଛ ୧୩୮

ଛ ୨୭୬,୭୭୪

ବେଉଁ କାରିରେ କେତେ ମୃଦୁ

...	ଛ ୧
...	୨
...	୨୫୯
...	୦
...	୧୩

ଛ ୨୯୦

... ପୁରୁଷ ସ୍ତ୍ରୀ

ପାତ୍ର କାନ୍ଦିଲା

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

৪৮

୩୮୫

ଭାବେରୁଣ୍ଡ ପାର୍କ ସନ୍ତୋଷମୁଦ୍ରା ମୁଣ୍ଡ । ଟେଲି କ ୧୩ ଜାନୁଆରୀବାଳୁ ଗନ୍ଧାର

{ ଅତ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୩୫
ବର୍ଷାନ୍ତେପୁଣ୍ୟ ଦିଲେ ବର୍ଷକୁ ୪୭
ମଧ୍ୟବଳ ପାଇଁ ଡାକମାସୁ ୩୨୯୮

ମନ ସ୍ଵରାହର ଅଛିରକୁ ପଥ କାରେ ମୋ-
ହିଏ ଦୂର ତୁମ ହୋଇଯାଇଅଛି । ଧୂଶର
ଲୋହବଂଜା ମୋଟରେ ଠିକ୍ ଥିଲେହେଁ ତାର
ବ୍ୟେଷର ଲୋହବଂଜାରେ ଭାବୁ ତୁଳ ରହ-
ଯାଇଅଛି । ଯେଉଁ ତାତିର ଲୋକ ଯେତେ
ଅଛି ବିବରଣ ଏଠାରେ ଲେଖାଇଅଛି ଯେ
ପାଠ୍ୟମାନେ ଉଦ୍‌ଦୟାରେ ସଂଶୋଧନ କର-
ନବେ । ସଥା—

ଜୀବିଧାନ
ମସଲମାର
କ୍ଷେତ୍ର
ବୌଦ୍ଧ
ଆନନ୍ଦପାତ୍ର

ଦେଖିଲାଏ ଅରନ୍ତିମ ହେଉଥିଲା ଏଠାରେ
ଗାନ୍ଧି ଅଭିନ୍ନ ପ୍ରବଳ ହେଲାଣି । ଗରୁ
ପ୍ରାଚୀରୁ ଏ ପ୍ରକାର ଅନୁଭବ ହେଉଥିଲା ।
କର୍ଷା ଜ ହେବା ଏଥର କାରଣ ଜଣାଯାଏ ।
କାନ୍ଦୁବରେ ପ୍ରାୟ ପୁରୁଷମାନ କର୍ଷା ସଙ୍ଗେ ହେଲା
ଜାହାନ ଓ ଅମୃତାଶାରହୁଥିଲା ତାହା ଅଭିନ୍ନ
କାନ୍ଦୁଲ ଦିଶଥିଲା । ବରିପାରୁ ନାହିଁ ।

ଜତ ରହିବାରଠାର ବୁଧବାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଏ ଲକ୍ଷରରେ କବାହର ଏମନ୍ତ ଧରି ଲାଗିଥିଲା
ଯେ ବୁଦ୍ଧିକ ବାଜା ଓ ଅନ୍ୟଥିନ୍ଦ୍ୟ ଆନୁଦଳିକ
କଥାରରେ ସହି କଥାମାଜି ହେଉଥିଲା ।

ଏକାବେଳକେ ସବୁକଜାରରେ ଚହଲ ୧୩-
ସିବାଗ ବୋଧ ହେଉଥିଲା ଯେମନ୍ତ ବିବାହର
ଲାଟଦିନ ପଡ଼ିଥିଲା । ମୋଢ଼ସଲରେ ମଧ୍ୟ ଅ-
ନେବ୍ର କିବାହ ଏହିବାଲରେ ଥୋଇଗଲା ।

ଗର ଶନିବାର ଶିବଗୁଡ଼ି ଉପଲକ୍ଷେରେ
ଏ ନଗରର ମହାଦେବଙ୍କଠାରେ ସାମାଜିକୁଣ୍ଡ
ଯାଥା ହୋଇଥିଲ ଓ ବୃଦ୍ଧ ଏ ୧୦ ଶ୍ଳୀ ସମୟକୁ
ପ୍ରାୟ ସବୁଠାରେ ଶେଷ ହୋଇଥିଲ କଟକଙ୍କାଳ
ଆଜା ମଝରେ ପରମହିଂସଙ୍କ ଯାଥା ପ୍ରତିବି
ମାତ୍ର ସେଠାର ଅବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣକୁର୍ବଣ୍ଡ ମନ୍ଦ
ଦେଉଥାଇଛି । ଅଗଗର ଆଉ ଯାଥା ସେଠାକୁ
ଯାଇ କାହାକୁ କିମ୍ବା କେତେ ଦେବକାଳ ଲାଗୁଥି
ବୁଝୁ ନାହାଇ । ଯାଥାପଦାଳୁ ଦୁର୍ଦ୍ଵାରା ଦେଖିଲେ
ଅମ୍ବାନଙ୍କର ବତ୍ତପୁଣ୍ଡ ହୁଅଇ କାରଣ ଏ
ପ୍ରଦେଶରେ ଯାଥା ବିଜ୍ଞାହ ପ୍ରଦର୍ଶନ ଓ ନୃତ୍ୟ
ହାତର କାର୍ଯ୍ୟ କରଇ ଓ ବର୍ତ୍ତରେ ବ୍ୟକ୍ତିଶାନ୍ତିକର
ଦିଗ୍ନତି ଉପକାର ଅଛି । ଯାଥା ଯେବେ ଉହାର
ହୁଅଇ ତେବେ ଦେଶର ଅବସ୍ଥାନ୍ତମାରେ ଅନ୍ୟ
ଚାରୁପେ ସମ୍ବୁ ଉଦେଶ୍ୟ ସମ୍ମଳ ହେବ ଅମ୍ବେ-
ମାନେ ବହୁ ଜ ପାଇଁ ।

ଅମ୍ବେନାରେ ବଜ ଅନୁଭବ ହୋଇଥାଏଛୁ
ଯେ ବାବୁ କାଳମୋହନ ଘୋଷାଲ କଟ୍ଟକ
ହାତସ୍ତବୁନ୍ଦର ଚର୍ଚୁର୍ଥ ଶିକ୍ଷକ ପଦରେ ମନୋଜନ
ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ବାବୁ ହରବନ୍ଧୁ ମେହ ଉଚ୍ଚ

କର୍ମରେ ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସେ ଉଦ୍‌ବାଳିଣୀ କରିବେ
ବୋଲି କର୍ମ ତ୍ରଣ କରିବାରୁ ଉଚ୍ଛ୍ଵସ ପଦ ଶୁନ୍ୟ
ହୋଇଥିଲା । ବାବୁ କାଳିମୋହନ ଯୋଷାଳ
ଶିକ୍ଷକ କର୍ମ ପକାଗେ ବି ପ୍ରକାର ଉଧୟକୁ
ଜହିର ପରିବୟ ଦେବା ଅନାଦିଶକ କାରଣ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଏ ଜିଲ୍ଲାରେ ଯେବେଳେ ଇଂରେଜୀ
ଶିକ୍ଷା ଲୁଗ କରି ସରବାରୀ ଓ ସାମାଜିକ ବର୍ତ୍ତ
ସୁଚିରୁପେ ନିଃବାହ କରିବାରୀ ମୁଖ୍ୟାତର
ଉଜ୍ଜଳ ହୋଇଥାଇନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଞ୍ଚ-
କାଂଗ ଏହାଙ୍କର ଶ୍ରେ ଅଟନ୍ତି ଓ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ବାବୁ
କାଳିମୋହନ ଯୋଷାଳ କିମ୍ବା ଉଦ୍‌ଧୂ ମୁଲି
ଯେବୁପ ଉଦ୍‌ଧୂ ସାଥନ କରିଥିଲେ ତାହା ଉଚ୍ଛ୍ଵୟ
ମୁଲ ବସିଲା ଦିନରୁ କୌଣସି କାଳରେ ପଣ୍ଡପୁ-
ମାନ ହୋଇନ ଥିଲା । ଶୁଣିଲୁ ଯେ ମୁଲ ଉଦ୍-
ଶ୍ଵେଚ୍ଛର କାଳିମୋହନବାବୁଙ୍କ ଉଚ୍ଛ୍ଵୟ କର୍ମରେ
ନିଯକୁ କରି କେବଳ ପାଶରକ ପାରକତା ବିଷ-
ସୁରେ ତାକୁରଙ୍କ ସାର୍ପିଂକରଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା କର
ଅଛନ୍ତି । ଆମ୍ବେମାନେ ବିବେକନା ବର୍ତ୍ତ ବାବୁ
ଅନାଦିଶରେ ସେବୁପ ସାର୍ପିଂକର ଦର୍ଶାଇ
ଯାଇନ୍ତି । କାରଣ ତିଷ୍ଠକତା କାର୍ଯ୍ୟ ଆହୁର
କେତେବର୍ଷ ଉତ୍ସମରୁପେ ନିଃବାହ କରିବା ସ-
ମାଗେ ସେ ପ୍ରତିରୁପେ ସନ୍ଧମ ଅଛନ୍ତି ।

ମୁଦ୍ରଣ ।

ନାଳଗିର ପକ୍କା ହେ ପ୍ରକାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭାଣ
ମନ୍ଦାନ୍ତର ବୋଇ କିବାହ ଉପରୀତ ହୋଇଥିଲି

ଯେ ତାହା ଦିନକ ବିନିଜ ବାଲେଶ୍ଵରର ପୁରୁଷ
ତଞ୍ଚିତ୍ତ ସୃଷ୍ଟିରଣ୍ଗେଶ୍ଵର ସେଠାକୁ ଗର ବନ୍ଧୁ-
ତରୁ ଯାଇଥାରୁଛନ୍ତି । ଏସପ୍ରାହରେ ବାବୁ ହରେ-
ବୁଦ୍ଧ ଦାସ ଗଡ଼ିଜାଇର ଅଶୀଶ୍ଵର ସୃଷ୍ଟିରଣ୍ଗେ-
ଶେଶ ଏହି ବିବାହ କଞ୍ଚକ ବିନିଜ ହେଠାକୁ
ଯାଇଥାରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଦୂର ଏବଦିନରେ କଟିପୁର
ମାହେବ ମଧ୍ୟ ବାଲେଶ୍ଵର ବନ୍ଦରଳ୍ଲି ଉପନିଷତ୍ତରେ
ହେଠାକୁ ବିବାହ ହିର ହୋଇଥାଇ । ଆମ୍ବେ-
ମାନେ ଏ ବିବାହର ପ୍ରକାର ବୃଦ୍ଧାନ୍ତ ଅବଗତ
ହୋଇ ଲାଗୁ କିନ୍ତୁ ଏତେ ହାବିମ ହେଠାକୁ
କର ଲାଗୁ ହୋଇ ବିବାହ ସହିତ ଅନୁମାନ
ହେଉଥାଇ ଯେ ବିଷୟଟି କିତାନ୍ତ ବାମାନ୍ୟ
ହୁହଇ । ପରିଷ୍ଵେ ଅନୁଷ୍ଠାନକାନ୍ଦାନ୍ତ ଅମ୍ବେମା-
ନେ ଶୁଦ୍ଧାତ୍ମକ ଯେ ପ୍ରକାଙ୍କଠାକୁ ଅସ୍ଵକା ତୁମ୍ଭ
କର ଓ ଅନ୍ତର୍ଧାନ୍ୟ କର ଅଦ୍ୟାପର ତେଜ୍ଜ୍ଞା
ସଜ୍ଜାବିଧାରୁ ହେବାରୁ ପକାମାନେ ତାହା ତ
ହେବାକୁ ମେଳକ କରିଥାଇନ୍ତି ଓ ରତ୍ନ ଏବିଷ-
ସ୍ଵରେ ତାହାକର ଗୁହାର ନ ଶୁଣି ଦେଖେନାହାଲ୍
ଉପରେ ବିର୍ଗର କରିଥିବାକୁ ପକାମାନେ ଅସ-
ହିନ୍ଦି ଥାଇନ୍ତି । ଏବଥା ଦିପରମାଣରେ ସଜ୍ଜ
ଅମ୍ବେମାନେ କହି ନ ପାରୁ ମାତ୍ର ପ୍ରକା ଯେବେ
ଦେଖେନାହାଲ୍ ଉପରେ ପଞ୍ଚଶ୍ଵର କରିର ରତ୍ନାତ୍ମକ
ତେବେ ଜାହା କହ କରିବ ନୁହଇ । କାରଣ
ସଜ୍ଜାବର ଦେଖେନାହାର ବାବୁ ଫର୍ମାଇ ମୋହନ
ଦେଖାଗପାଇ ଅପାରୁ ଓ ସେ କଥେ ଅତିକରଣର ଓ
କାର୍ଯ୍ୟମହାତ୍ମା ବୋଲା ଶ୍ରାସକୁ କାହିଁ ଶ୍ରାସକୁ
ବବନ୍ଦ୍ରା ପାହେବର କିନ୍ତୁ ପରିଚିତ । ପାତ୍ରବରେ
ଶ୍ରାସକୁ କାହିଁ ସାହେବ ବାଲେଶ୍ଵରର
କଲେଚ୍ଚର ଥିଲ ବେଳେ ସ୍ଵପ୍ନ ସେନାପତି
ମହାଶୂନ୍ୟର ଗୁଣ ବୁଝି ବିଜାତି କିନ୍ତୁରେ
ଦେଖେନା ଅଥରେ ଦେଖୁନ୍ତ କମଳ ଦେଖିଥିଲେ
ସ୍ଵପ୍ନଂ ଶୁଣା ତାହାକୁ ଉତ୍ତମ କର୍ମଶଳ୍ମାର୍ଜନ
ଦର ସବୁ କର୍ମରବ୍ରତ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ଯେବେ
ଦେଖୁଥାନ୍ତି ତେବେ କିମ୍ବି ଅଜ୍ଞାନ ବୋଲିଯାଇ
ନ ଥାରେ । ପଞ୍ଚଶ୍ଵର ଅଜ୍ଞାନରମ୍ଭନାହାନ ବାବୁ-
ମର ଯେବୁଥ କୁଳମାତ୍ର ଶୁଣାଯାଏଇହିରେଯେ
ତାହାଙ୍କଥାର ପ୍ରକାଙ୍କର କ୍ଷତି ହେବ ଏମନ୍ତ
ମୂଳ କୋଥ ହେଉ ନାହିଁ । ତେବେ ମନ୍ଦିର-
ବନୀ ଲୋକଙ୍କ ବଳେ ବ୍ୟବହାର କରିବା ଓ
ବଜାରିଶୂନ୍ୟ ସଙ୍ଗେ ବ୍ୟବହାର କରିବାରେ
ଅଫେକ ଅନୁଭ ଥାଇ । ଏହିହେତୁକୁ ତୌରେ
ଦୃଶ୍ୟମାନ ବ୍ୟବସାୟ । ଯାହାହେଉ ଅମ୍ବେମାନେ
ଦୂରସା କରୁ ଯେ ଜା ବାବୁ ହରେକଷ ଦାସ

ଅବିଶ୍ଵାସ ସୁପରିଶ୍ରେଣ୍ଟଗୁରୁ ମଧ୍ୟପରିଦ୍ୟା ରାଜା
ଓ ପତ୍ରକାଳ ମଧ୍ୟରେ ଶୀଘ୍ର ବର୍ତ୍ତାକ ପୁନଃସଂସ୍ଥା-
ପିତ ହେବ ଓ ଏକପକ୍ଷରେ ରଜା ଯେମନ୍ତ
ଅପଣା ଯଥାର୍ଥ ପାଇଶାରୁ ବଞ୍ଚିଲ ଛ ହେବେ
ତେମନ୍ତ ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ପ୍ରଜାମାନେ ଉତ୍ସୁକାଙ୍କରୁ
ରକ୍ଷା ପାଇବେ ।

ହିନ୍ଦୁଆବାଲ୍ଲିଙ୍ଗ ।

ପତ୍ର ଧଂଜ୍ଯା ଉତ୍ତଳଦର୍ଶକରେ ଏପଦେଶର
ବଳସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବା ହଳାଅକ୍ଷାଙ୍କଳ ଅଛି
ଦୃଢ଼କୁ ବିଷୟରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରସ୍ତାବ ଲେଖାଇ
ଅଛି । ଲେଖକଙ୍କ ମଜ ଏହି ସେ ଓହନ୍ୟାର
ବିଜ୍ୟାଳ ଗ୍ରଜା ଯୁଗୁଣେଭାବରେ ଦେବ ବାହୁଦେ-
ଶର ପରମାୟିକର୍ମ କ୍ଲବକନ୍ଦାଳୁ ବିବାହ ହେ-
ବାରୁ ବାଜ୍ଞା ବରଥିଲେ ମାତ୍ର କାହାରୁ କାହାରୁ ଅପରିଚିତ
ହେବାରୁ ମୁଦ୍ରା ହେଲା । ତେଣା ଗ୍ରଜା ଦୂର
ଭବିଥର ପରସ୍ତ ହେଲା ଭାବାରୁ କାହାରୁ କାହାରୁ
ସ୍ଵରରେ କ୍ରାନ୍ତିକାରୀ କିଷ୍ଟରେ ଥିବାର ଶୁଣି
ଅପଣା ସେଇମାନଙ୍କୁ ପଇଗା ପିଲାର ଦେଇ
ପୁକରେ କଷ୍ଟଲଭ କଲେ । ଶୁଦ୍ଧିରେଇମାନେ
ଏହି ଗୁଡ଼ପ୍ରଧାନ ଚିରଦିନ ଦେଇ କରିବାରୁ
ଶର୍ମା ହେବାରୁ ଗ୍ରଜା ଆହାରୁ ଯୁଗୁଣେଭାବର
ଅନୁଭବରେ ଏକଜାଇ ହୋଇ ରହିବାରୁ ଆଜ୍ଞା
ଦେଇଲେ । ଏହିକୁଣ୍ଡ ବଳସମ୍ବନ୍ଧୀୟର ସ୍ତରୀ
ହୋଇଥାଏ । ଲେଖକ ଅନୁଭବ କରିବୁ ଯେ
ଏମାନେ ଜାନାଲାଭ ଥିଲେହେଁ ଏହାଙ୍କମ୍ପରେ
ଅଧିକାଂଗ ଜଣ୍ଣେଇତି ଥିଲେ ଏମାନଙ୍କ ଉତ୍ସାହରୁ
ବହୁର ପରିବୃମ୍ଭିଲୁଅଛି ଯଥାପଥୀଜୀ, ପରିଜୀ,
ମାତ୍ର ଜାୟତ୍ର, ବରତ, ତୁଳ, ବିଶ୍ଵାଲ, ମନ୍ତ୍ରାଲ,
ମାତ୍ର, ସେନାପତି ମହାନ୍ତି, ସର୍ବ, ମନକ, ମନ୍ତ୍ର,
କଳା, ନେବା ଉତ୍ସାହ ।

ଲେଖକ ଦୃଢ଼ ନ୍ତର୍ଜୁ ଅମ୍ବାଜଙ୍କ ହିବେତ.
ହାରେ ଅସାଜ ନୁହଇ ଓ ଏହୁପେ ହଲୁଆ
ବ୍ରାହ୍ମଣଙ୍କ ସଂଜ୍ଞା କରିବାର କିନ୍ତୁ ବାରଶ
ଦେଖାଯାଏ । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ଘାର ମିଳି
ଭାବାକୁ ବ୍ରାହ୍ମଙ୍କ ଉଥୀୟ ଥାରଣ କରି ହଲୁ
କୁହ ଅବଲମ୍ବନ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି ଗାହାକପ୍ରତି କଲୁ
ବାରଣ କୁହୁ ଜାହୁଁ ଓ ଏହମାନଙ୍କୁ ପ୍ରବୃତ୍ତ
ହଲୁଆ ବ୍ରାହ୍ମ ଖୋଲାଯାଏ । ଅମ୍ବାଜେ
ଦେଇବ ଫକ୍ତ ଲୋକଙ୍କମୁକୁ ପୁଣିଅତୁଁ ଯେ
ମାଜଧୂରର ଯଜ୍ଞ ପୂର୍ଣ୍ଣରୁ ଯେଉଁ ବ୍ରାହ୍ମନା-
କେ ଉତ୍ସବରେ ଥିଲେ ଓ ଯାହାକର ବ୍ରାହ୍ମନ-
କିଷ୍ଟରେ ଆଜି କି ଥାବାର ଉତ୍ସବରେ

ପରେଇ ପ୍ରଦେଶରୁ ସୁମୋଗ୍ରେ କ୍ରାନ୍ତିଶ ଅଶାରବାର
ଅବଶ୍ୟକ ହେଲା ସେହିମାନେ ନୂତନ କ୍ରାନ୍ତିଶଙ୍କ
ଅଗମନରେ ଅପଣା ବୃଦ୍ଧିରୁ ବିଷ୍ଵତ ହୋଇ
ଉଦ୍‌ବିର ଯୋଷିଶର ଅନ୍ୟ ଉପାୟ ନ ପାଇ
ଅଗଜ୍ଞା ଗୃହ କରି ଜୀବିବା କିମ୍ବାହ କଲେ ।
ଏମରେ ମୋଖ ହୃଦୟ ଯେ ହଳୁଆ କ୍ରାନ୍ତିଶମା-
ନେ ପ୍ରକୃତରେ କ୍ରାନ୍ତିଶ ଅନ୍ତରୁ ବେଳିଲ କ୍ରାନ୍ତିଶ
ମୂଳ ହେବାରୁ ନାଗବିଷ୍ଣୁକୁ ଲଭିଅଛନ୍ତି ଓ
ଉପରଲିଖିତ ଶଶୀଏତି ଉପାୟଶାଖା କ୍ରାନ୍ତିଶ-
ମାନେ ପ୍ରକୃତ କ୍ରାନ୍ତିଶ ନ ସଲେ ତେ ହଳ କରିବା
ଭାବିଲାର ପ୍ରକୃତ ବ୍ୟବସାୟ ଅଠଇ କେବଳ
ରାଜଅନୁଗ୍ରହରୁ ହୁଏବି କ୍ରାନ୍ତିଶ ବୋଲି ପରି-
ଚାର ହୋଇଥିବେ । ଏ ପ୍ରକୃତବାର ହଳୁଆ
ବ୍ୟବସାୟ ମଧ୍ୟରେ ସଂପୁର୍ଣ୍ଣ ଅଛି କି କାହିଁ ଅମେରି-
ମାନେ କିମ୍ବାଧି କହି ନ ପାରୁ କିନ୍ତୁ ସଂପୁର୍ଣ୍ଣ ନ
ଥିବାର ଅଧିକ ହେଲୁ ଦେଖାଯାବ । ଏହିମୟ-
ରେ ଜୀବିବା ଲୋହେ ଅପଣା ମଜ କ
ବରବେ ଏହି ଆମାରେ ଅମେରିମାନେ ଅପଣା
ମଜ ବ୍ୟବସାୟ ବଳି ।

ନୀତି ଉପଦ୍ୱୟ

ଆଶାମସ୍ତବେଷରେ ନାଗାପଦ୍ମର କାମରେ
ଘୋଟିଏ ଜଳ ଥାଇଲା । ନାଗାପଦ୍ମର ଜଳପକରନା
କାରଣ ଲେପ୍-ଟଳଙ୍କ ହୋଇଲାଣ୍ଡ ଓ କାନ୍ଦୁକ
ବାକିର ସାହେବ ସବ୍ରା ଖଲୁବି ପ୍ରଭବ ଅନେକ
ଲୋକ ସହିତ ସେଠାକୁ ଯାଇଥିଲେ । ଗରମାଧ
କା ୧ ରଖିରେ ସେମାନେ ନାଇନ୍ଦୁ ନାମର ଏହି
ଗ୍ରାମରେ ପ୍ରଦେଶ ହେଲେ । ଜରୁପକର ସା-
ହେବମାନେ ସେଇଁ ଗ୍ରାମରେ ପଢ଼ୁଣ୍ଟାଣ୍ଟି ହେ-
ବାର ଲୋକମାନେ ଗୁଡ଼କ କୁକୁଚା ପ୍ରଭବ
ଆସିଦୁବ୍ୟ ଉପଶ୍ରୋତନ ସ୍ଵରୂପ କହି ସେବନୀ
ଅସ୍ତ୍ର । ଏ ଗ୍ରାମର ଲୋକମାନେ ସେହିପରି
କହି । ଉପଶ୍ରୋତନ ହୋଇବିମ୍ବ ସାହେବଙ୍କ
କିମିଟକୁ ସମ୍ମାନେଲେ ଯେବନ ଅସିଥିଲେ ।
ତାହାର ଝୁବ ଦରିରୁ ଜଣା ଗଲା ଓ ସେମନ୍ତ
ସାହେବଙ୍କ ଫଳ କଳ ଦେବି ସେମାନେ ତାମ-
ସୁକୁ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଏଥି ଧୀର ତାହାଙ୍କୁ କୁମା-
ଗଲ ସେ ସେମାନଙ୍କର ଦୟ କରିବାର କୌ-
ଶ୍ଵର କାରଣ ଲାହିଁ । ଅଗରନ ସଙ୍ଗାତେ
ସେମାନେ ଆହି କିଛି ? ଉପଶ୍ରୋତନ ସେବନୀ
ଅସିଲେ । ଜଣେ କାଗା ହୋଇଲମ୍ବ ସାହେବଙ୍କ
କହିଲୁ ସେ ତାହାଙ୍କର ସଜା ଅର୍ଥାତ୍ ଗ୍ରାମଙ୍କ
ସାହେବଙ୍କ ବନ୍ଦିକ ଦେଖି ଖୁବ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

ଏହିଁ ସାହେବ ସନ୍ତିତାକୁ ବନ୍ଦୁକ ନେଇ
ଆହାରୁ ଦେବାରେ ସେ ଭାବା କାନ୍ଧରେ
ଥାକାଇ ମାତ୍ରିବାକୁ ଅରମ୍ଭ କଲା । ଏଥମଧ୍ୟରେ
ଆଉ ଜଣେ ନାଗା ହୋଲକମ୍ ସାହେବଙ୍କ
ପଛଅତ୍ତୁ ଭାବାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ ଏମନ୍ତ ବିଷମ ଆ-
ଯାର କଲ ଯେ ସେ ମାଟିରେ ପଡ଼ି ରହିଲେ ।
ଆଉ କେବେଳୁ ନାଗା କପ୍ରାନ ବାଜଳ
ଆହେବକୁ ଆକମଣ କଲେ । ସାହେବ ପିଣ୍ଡୋ-
କୁ ମାରୁ ପଳାଇଲେ ଓ ନାଗମାନେ ଭାବାଙ୍କ
ପଛରେ ଦୌଡ଼ିଲେ । ଅକମ୍ବାତ୍ର ଏକ ଗୁଲା
ନାଗାଙ୍କ ସରଦାର ଉପରେ ଲାଗି ସେ ମରଣ-
କାରୁ ସେମାନେ ପଳାଇଲେ । ସାହେବ ମଧ୍ୟ
ଆପଣା ଦେବର ଦର ଭିନ ପ୍ଲାନରେ ଆଦାର
ଆଇଥିଲେ । ହୋଲକମ୍ ଓ ଭାବାଙ୍କ ନିକଟରେ
ଥିବା ସଞ୍ଚା ଦୁହେଁ ପଢ଼ି ପାଇଲେ । ଆଉ
ପିଣ୍ଡାହିମାନେ ନାଗାଙ୍କୁ ଆକମଣ କର ତ୍ରାମଦଗକୁ
ଚନ୍ଦଦେଲେ । ବାଜଳ ସାହେବ ଆପଣା
ଅନୁସଙ୍ଗମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଥିବା ଭାବାଙ୍କ ଅରମ୍ଭ
ଦେଇ ସେଠାରୁ ପ୍ରସ୍ତାବ କରିବାର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ
କଲେ । ସେହିମାନେ ଅକ୍ଷୟୁତ୍ ଓ ସମର୍ଥ ଥିଲେ
ସେମାନଙ୍କୁ ଅଦର ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ବହ ନେଇ
ଯିବାର ଭାର ଦିଅଗଲା । ସେଠାରୁ ବାହାର
ଆର ବାଟରେ ଆଉ ଥରେ ମଧ୍ୟ ନାଗମାନେ
ଆକମଣ କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ବାଜଳ ସାହେବ
ଭାବାଙ୍କ ସହି ଯୁକ୍ତ କରିବାରୁ ସେତେବେଳେ
ଭାବାଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେବେଳୁ ତୋକ ମର
ପଡ଼ିଲେ ରେତେବେଳେ ସେମାନେ ପଳାଇ
ଗଲେ । ତହିଁ ଭାବାରୁ ଆଉ କିନ୍ତୁ ବିପଦ
ପାଇଲାଣ୍ଟ ।

କପ୍ରାନ କାଳିଲା ସାହେବଙ୍କ ସବେଳେ ସବସୁଦ୍ଧା
ଜ ୧୯ ଶ ଥିଲେ ଉହଁ ମଧ୍ୟରୁ କ ୨୦ ଶ ଦର
ଓ ଜ ୨୫ ଶ ଆହିବ ହୋଇଥିଲେ ଅବଶିଷ୍ଟ
ଲୋକମାନେ କୌଣସି ଆଗାର ପାଇ ନାହାନ୍ତି ।
କପ୍ରାନ ବାଜିଲା ସାହେବ କହନ୍ତି ଯେ ଭାବାକୁ
ମାର ପକାଇବା ନମିତ ସାନୁଆ ଓ ନାଇନୁର
ଲୋକମାନେ ଡକାନ୍ତ କରିଥିଲେ । ଅପରିୟ
କଣୁଆମାନେ କାହିଁକି ଏଗୁଥ ବିଦ୍ରୋହ କା-
ର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରଦୂତ ହେଲେ କିଛି ପ୍ରକାଶ ପାଇ
ନାହିଁ । ଦୋଧ ତୁଆର ଜରିବ ହେବାର ଦେଖି
ଖଜଣା ଦେବାକୁ ପତିବ ବୋଲି ଅଗଳା
କରିଥିବେ । ଯାହା ହେଉ ଏମାନଙ୍କ ଆଚ୍ୟାମ୍ଭର
ନମିତ ଏବାକୁ ଉପସ୍ଥିତ ଦଶ ଦେବାର ଉଚିତ
ଓ ଅମେମାନେ ଆନନ୍ଦର ହୋଇଥିଲୁ ଯେ

ଗବଣ୍ଟିମେଘ ଅବଳମ୍ବରେ ଏହାଙ୍କ ଦମନ ନମିତ୍ର
ସେଣ୍ଯ ପଠାଇ ଅଛନ୍ତି । ବଣୁଆ ଲୋକମାନେ
ଗବଣ୍ଟିମେଘଙ୍କୁ ବରବର କଷ୍ଟ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଓ
ଅକାଶରେ ଅନେକ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ କରଇ
ଅଛନ୍ତି । ଏସବୁ ଅସଭ୍ୟ ଲୋକଙ୍କୁ ଆୟୁତ୍ତରେ
ରଖିବା ପାଇଁ କୌଣସି ବିଶେଷ ଉପାୟ ଚିନ୍ତା
କରିବା ନିଭାନ୍ତ ପ୍ରୟୋଜନ ହୋଇଥାଏ ।

ବିଶେଷ ଶୁଣନ୍ତରକ ବିଶେଷ ।

ଏ ବିଶୁରର ସମାଗ୍ରେ ପାଠ ବରବାରେ
ଲୋକଙ୍କ ନଳ ଏମନ୍ତ ରକ୍ତିତ ହୋଇଥାଏ ଯେ
ସଂବାଦପଥ ହାତକୁ ଅସେଇ କ୍ଷଣି ଆଉଦିଲୁ କ
ପଢ଼ି ଅଗେ ବରେଦାର ସଂବାଦ ଅଛି କି ନାହିଁ
ତହିଁ ର ତତ୍ତ୍ଵ ନେବାକୁ ହେଉଥାଏ । ବାସ୍ତବରେ
ଏ ବିଶୁରଟି ଘରଜବର୍ଷରେ ଅଭିନବ ପ୍ରକାଶର
ଅଷ୍ଟଇ ବହି ଜଣେ ସାଧୀନ ରଜା ଅମୃତୀ
ହୋଇ ବିଶୁରଖିଲରେ ଅସେଅହୁନି । ସୁତବଂ
ଏହାର ବୁଦ୍ଧାନ୍ତ ଜୀବିତକୁ ସମସ୍ତେ ବ୍ୟକ୍ତି
ମାତ୍ର ଅମୃତାନଙ୍କ କୁତ୍ର ପଦ୍ମବାରେ ସେମରୁ
ଲେନ୍ଦ୍ରିବାର ଶ୍ଵାନ ଜାହିଁ ପୁରବଂ ଦେଇବ
ପଦ୍ମବାମାନଙ୍କରେ ବାହାରୁଥିବା ଆରହାକ
ସଂବାଦ ସବୁର ସାଗ୍ରଂଶ ଗ୍ରହଣ କିମ୍ବା ଆଉ
କିମ୍ବା କର ନ ପାଇଁ ।

ତା ଏ ରଖି ମାର୍ଛ—ଜାକୁର ସିଂହାସନ ଓ
ଜାକୁର ପ୍ରେଷାହେବଙ୍କ ଜୋବାନିବନ୍ଦ ହେଲା ।
ସିଂହାସନ ପାହେବ କଣ୍ଠେଲଙ୍କ ମୋବାକୁ ଦିମର
ପୋଷକଭାବୁ ବିଷ ମୟୁ ପ୍ରବୃତ୍ତି ପରିଷ୍କାର
ବାର କହିଲେ ଗଞ୍ଜୁ ଆ ଓ ଶ୍ଵରଗୁଣ ଉର୍ଦ୍ଧବେ
ଥିଲା ତମା ନ ଥିଲା । ଜାକୁର ପ୍ରେ ବହୁଲେ
ଯେ ଉର୍ଦ୍ଧବେ ଗଞ୍ଜୁ ଆ ଓ ବାଚପର ବକ୍ତପାନ
ଓ ପ୍ରବୃତ୍ତି ଥିଲା । ଅବେଳାଙ୍ଗରେ ଜାକୁର
ସିଂହାସନଙ୍କ ବ୍ୟାକ ସମୟରେ କଲେ ।

ତା ୨ ରଜ—ଶ୍ରେଷ୍ଠାହେବଙ୍କ ଉପରେ କେ
ଶୁଣିବାଲ୍ ହେଲା । ସେ ପ୍ରଦେଶ ଯାହା କହୁଥିଲେ
ବେଶରୁ ସବୁ କହିଲେ ତହିଁରିଗାରୁ ରାଜେଙ୍କର
ଯୋବାନାଦନ୍ତ ହେଲା । ସେ କହିଲା ମେ ମେଷ-
ଥର ପିତ୍ରୁ ତାହା ସବୁରେ ଯାଇଥିଲା ମହାଶଳା
ପିତ୍ରୁକୁ କହିଲେ ଯେବେ ଅମ୍ଭେ ଦୂର୍ଦୂରୁ କିନ୍ତୁ
ଦେବୁ ତେବେ ଦୂର୍ମୟ କିନ୍ତୁ କରିବ କି ନାହିଁ ।
ପିତ୍ରୁ କହିଲୁ ସମ୍ବନ୍ଧ ହେଲେ କରିବ । ମହାଶ-
ଳା ଯଗବନ୍ତୀରୁ ଏକ ପୁନିଷା ନେଇ ପିତ୍ରୁକୁ
ଦେଇ କହିଲେ ସାହେବଙ୍କ ଗାରମ ଦିବ୍ୟରେ
ଦେବ ଏଥରେ ହିତକୁ ମୃତ ହେବ ନାହିଁ ପୁରୁ

ତଳ ମାସରେ ଜାହା ଘଟଗାରେ । ଏଇତାରୁ
ପିତ୍ର ଓ ବୃଦ୍ଧ ମହାଶୂନ୍ୟତାରୁ ବିଦ୍ୟାୟ
ହୋଇ ଥିଲେ ।

ତା କି ରଜ ମାର୍ଗ—ଆଜିଦିନ ମଘ ରାତ୍ରି-
ଜୁର ତୋବାନବନରେ ଶେଷ ହେଲା । ସାନ୍ତିନ
ନରସୁତ୍ର ଯଥବନ୍ତ୍ର ପହଞ୍ଚ ହେ ରଜବାନ୍ତରୁ
ଯେତୁପେ ଯାଇ ନାହାଇବାକୁ ପହଞ୍ଚ ସାନ୍ତିନ
ବଲ ଓ ଯେବୁ କଥା ବାର୍ତ୍ତା ହେଲା ତାହା
ବାନ୍ଧିଲାବୁପେ କହିଅଛୁ । କଣ୍ଠୀଳ ଫ୍ରେଅରିଙ୍କ
ବିଷ ଖୁଅଇବା ପାଇଁ ମହାରଜା ତାହାକୁ ଏକ-
ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଯାଇଲେ । ତରୁ ଅରଦିନ ହେ
ଦେତେ ପୁତ୍ରଥ ବିଷ ମହାରଜାଙ୍କଠାରୁ ଥାଇ
ଏକଦିନ ଅନ୍ତର ଏକଦିନ ସରବରରେ ମଧ୍ୟାହ୍ନ
ଦେଇଥିଲା । ଦିନର ଅବଶିଷ୍ଟ ଶ୍ରୀଗ ତାହାର
ପରତାଳାରେ ଥିଲା । ଦେବଳ ଟଙ୍କା ଲୋଭରେ
ହେ ଏ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର କହିଅଛୁ । କଣ୍ଠୀଳଙ୍କ
ସଙ୍ଗେ ତାହାର ଦିବାତ ନ ଥିଲା ।

ଭା ୪ ରଖ—ନରମୁକମାଦାର ଆପଣ
ଯୋବାଜିବନରେ କହୁଲ ଯେ ଗର୍ଭେ ସଙ୍ଗେ
ଶକ୍ତିବାତିକୁ ଯାଇଥିଲା । ଦୃଶ୍ୟ ଥର
ବେଳେ ମହାରଜା କହିଲେ ଯେ କହିଲ ଫେ-
ଅରକ ଶାଦ୍ୟଦ୍ୱବ୍ୟରେ ବିଷ ମିଶାଇ ଦିଆ ।
ସେ କହୁଲ ଶାଦ୍ୟଦ୍ୱବ୍ୟ ସଙ୍ଗେ ତାହାର ସମ୍ରକ୍ତ
ନାହିଁ । କରସୁ ସରବରରେ ବିଷ ଦେବାଲୁ
କହୁଲା । ଅରଦିନ ହେ ଗର୍ଭେକୁ ବିଷ ଦେଲା ।
ଠ ୩୦୦ ଛା ପାଇଅଛି । କେବ ସବାଲରେ
କହୁଲ ଫାଁଦିଲୁ ନାମରେ ସମସ୍ତେ କହିଥିବାକୁ
ସେ ମଧ୍ୟ କହିଥିଲା ମାତ୍ର ଫାଁଦିଲ ଦେଖି ନାହିଁ
ଗର୍ଭେ ଓ ଅନ୍ୟ ଶୁଦ୍ଧିମାନେ ମହାରଜାଙ୍କ ନାହିଁ
ମରେ କହିଥିବାର ଜାତି ଜଣା ନ ଥିଲା ।

ତା * ରୁଣ—ତାଜିକୁ କହନ ଅଳକାର
ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ଗୀର ଗୁଡ଼େ ଫରମାଏ ଦିଲ୍
ଥିଲା । ଯେଉଁ ବଣିଧୀ ଅଳକାର ଗୁଡ଼ୁଳ
ଶାହାର କୋବାରଦମ ହେଲା । ସାରିମ କାରେ
ଚଠି ପାଦ୍ମ ସବାର ଉଦ୍‌ବଳଣ ଶୁଦ୍ଧ ବହିଲେ ।
ଗୁଡ଼େର ପରଜାଲାରେ ବିଷ ପାଦ୍ମାର୍ଥିକା ବିଷଦୂ
ରେ ଅବବର ଅଲ୍ଲ ପୁଲସବର୍ମଣଶର ଯୋ—
କାନବନ ହେଲା । ସନ୍ଧା ଓ ଗରଜୁଥିର
ଅଦିୟ ଅକୁପସ୍ତିର ଥିଲେ । ଅଗାମୀ ସପ୍ରାହରେ
ମନ୍ଦେଇର ଶୁଦ୍ଧ ଯୋବାଜବନ ମେଲ୍ ହେବ ।

ଅପିଷ୍ଟଗୁରେଷିତ୍ତୁ ବୋବା ସାହେବଙ୍କ
ଯୋବାକିବନ୍ଦ ହେଲା । ବିପି ଶାଇବା ବିଜୁର
ଘଟନା ସବୁ କହିଲେ । ଶୁଣିମାତା ବିବିଧା

ରେବିତେନ୍ଦ୍ର କଣ୍ଠରୁ ଅସୁଥାଏ ଓ ସମ୍ମାଦ
ଦିଅର ବନ୍ଧୁଙ୍କ ବେ ବିହି ଟଙ୍କା ପାଇ ନ
ଥିଲା ।

ସାଧୁଦିକ ସଂବାଦ ।

କର ଶକ୍ତିବାର ବାବୁ ନନ୍ଦବିହୋର ଦୀପ-
ସର୍ବାଚାର ବନ୍ଦବନ୍ଦୁ ଅସି ଜୀବନ୍ଧନକ୍ଷେତ୍ର
ଯଦର ତୁର ପ୍ରହଳାଦ କରିଅଛନ୍ତି ।

ବିଟକ ବଲେବୁଣ୍ଡର ମୁକ୍ତାର ପନ୍ଦିତଙ୍କୁ-
ମହାନ୍ତି ଜଣେ ଦସ୍ତାବଳରେ ଅନ୍ୟାୟଗୁପ୍ତ
ରେତଥିଥିବା ମହିଳାମାରେ ଚନ୍ଦ୍ରିତ ଲେଖିଥିବାରୁ
ଶୌରୂପ୍ୟର୍ଦ୍ଧ ହୋଇ ଗତ ବୁଥବାର ବନ୍ଦରେ
ଜଳସ ଘାଇଅଛି । ଏଥରକୁ ନିଶ୍ଚାର ଏ ବ୍ୟ-
କ୍ରିତ ଫେରଥର ଶୌରୂପ୍ୟ ଅଗମଳ ହେଲା
ମାତ୍ର କେବେ ଦୋଷ ହୋଇ ନାହିଁ । ଏମନ୍ତ
ମାନ୍ଦ୍ରେଷ୍ଟ ବାହିବ ଶୌରୂପ୍ୟର୍ଦ୍ଧ କରନ୍ତି ।

ଗତ ଅଗ୍ରମାସରେ ରେବନ୍ତ ଏକଷୁ
ଦେବୋଧୀର ସେବାମାନେ ପଣ୍ଡା ଦେଇଥିଲେ
ତାହଙ୍କ ମନ୍ଦରୁ ପୁଣ୍ୟ ଅଭିଭବନ୍ତ ମହାନ୍ତି ଓ
ବାଲେଶ୍ୱରର ବୃତ୍ତିବାସ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିଷ୍କାରୀ
ହୋଇ ଅଛି ।

ଅମୃତାନନ୍ଦର ଯାତ୍ରପୁର ସଂକାଳିତା
ଲେଖିଥିଲୁଛନ୍ତି ଯେ ସେ ଅଞ୍ଚଳରେ ଶ୍ରୀ ବନ୍ଦି
ସଙ୍ଗେ ଅବୁଜୟ ବିଷୁର ହୋଇଥିଲା
ଆଶବୋଟରେ ଏକବନ୍ଧୁର ଏର ଏବା
ବରୁଆଁ କଳସପୁର ମୌଜା ପ୍ରକାଳର ଦିନ-
କାର ଏର ଘୋର ଯୀରଥାର ଓ ଯାତ୍ରପୁର
ସହରରେ ମନ୍ଦ ଜଣେ ଦରିଦ୍ର ମୁଖମାନର
ଏର ଓ ଜହାରେ ଦୁରା ତାହାର ଯଥାବିଷ୍ଵ
ଅର୍ଥାତ୍ କେତେବୁଦ୍ଧିବ ହେଲ ଓ କୁକୁରା
ଘୋର ଯୀରଥାର ।

ଏ ବର୍ଷ ଶିବରତ୍ନରେ ଦେକ୍ଖାନାର କପିଲ-
ମର ମହାଦେବଙ୍କର ମହାଶପ ଉଠି ଯାହିଁ ।
ଯେଉଁ ବନ୍ଧୁ ପ୍ରତି ବର୍ଷ ମହାଶପ ଯେତେ ଚନ୍ଦ୍ର-
ର ଅପରକୁ ଯାଉଥିଲ ସେବନ୍ତି ଯାଏ ପୂର୍ବରୁ
ମର ଯାଇଥିବାରୁ ଜାହାର ପୁଅ ପଥ ପଡ଼ିଲଛି
କିମ୍ବାନ୍ତାରେ ଅସ୍ଥ ଘରୋପାନ୍ତି ମହାପ୍ରି-
ତ୍ୟକ ଅଞ୍ଜଳି ନ ହେଇ ସାହାର କର ମହାଶପ
ଦେଇ ଚନ୍ଦ୍ରର ଉପରେ ଚଢି ବାର ଅରମ୍ଭିଲା ।
ପ୍ରଥମ ଓ ଦୃଷ୍ଟ୍ୟ ଦେଇଲ ପାଇ ହୋଇ ପ୍ରଥାନ
ଦେଇଲ ଉପରେ ଚର୍ଚିଥିବା ଦେଇଲେ ଲୁହାକଣ୍ଠି
ରୁ ଜାହାର ହାଜି ଗମେଇବାରୁ ଗଠି ଅଛି

ଜୀବନକଳିରୁ ପ୍ରଥମ ଦେଉଳ ଉପରେ ଥିବା
ସିଂହ ଦେହରେ ଲାଗି ରହିଲ । ପଥରରେ
ଜାହାର ଦେହ ଘରେ ତମ ଛୁଟ ଯାଇଥିଲ ଓ ସେ
ମୁଣ୍ଡିତାବନ୍ଧାରେ ସେଠାରେ ରହିଥିଲ । ଲୋକେ
ଯାଇ ଜାହାରୁ ପାଇ ଓ ବିଚଣାଦ୍ୱାରା ସୁପ୍ରାଚ
କର ଥର ଅଣିଲେ । ଏରୁଷେ ସେବନ ସେ
ପାଶ ଯାଇଥିଲ ପଣ୍ଡାତ୍ତଳୁ କି ହେଲ ଅମୃତାକ-
ଙ୍କର ସଂବାଦବାତା ଲେଖି ଲାହାଟି । ଅପଣା
ସେବକର ପିଲାଉପରେ ମହାପ୍ରବୁକର ଏତେ
କୋଷ ଦେଖି ଆର ବିଦ୍ୟାହସ କର ମହାପାପ
ତତ୍ତ୍ଵାଳକ ବିବ ?

ଗତ ପ୍ରକାଶିତ କଲ୍ପନା ଘରେରେ ହେ
ମାର ଜଳାଶୀଳ ତେଷ୍ଟୁଣୀ କଲେକ୍ଟରମାନେ
ପଦ ବୁଦ୍ଧି ଧାର ଥିବାର ପ୍ରବାଗ ହେଉଥିଲା
ଯଥା ବାବୁ ନବାନକୃତ ସରବାର ଚର୍ଯ୍ୟଶ୍ରେଣୀ
ଠାରୁ ତୁଳ୍ୟଶ୍ରେଣୀରୁ ଏବଂ ବାବୁ ଅମ୍ବିନୀ
ଚିରଣ ସଥି ତୋଥୁଣ୍ୟ ପଞ୍ଚମଶ୍ରେଣୀରୁ ଚର୍ଯ୍ୟ
ଶ୍ରେଣୀରୁ । ବାବୁ ନଦକଣ୍ଠେର ଦାସଙ୍କ କଟ
ଆର ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଟ ମନେ ପଡ଼ିବ କାହିଁ କି ?
ବାବୁ ସୁଧାମ କନ୍ଦୁପାତ୍ରଜାପୂକ ତୁଳ୍ୟଶ୍ରେଣୀର
ଅଗିର୍ଷଣ ଉତ୍ତିତିଥର ଦୁଃଖଶ୍ରେଣୀର ପଦବର୍ଷ
ଯାଇଥିରିବା ।

ଧନ୍ୟାକ ପରିମଳାରୁ ଦୂର କରାନ୍ତି ହିଏଇ
ଯିବାର ଅଜ୍ଞା ହୋଇଥାଏଛି । ସୁଶୀଘା ଏ ସରବରତ
ଶୀଘାନା କିବାଦ ଘେନି ସନ୍ତୁଷ୍ଟମାନେ କହୁ
ଅସ୍ତିର ହୋଇଥାଏନ୍ତି ।

ଅମୁମାନକୁ ବଳେଦ୍ଵର ଶ୍ରୀପୁର କମ୍ପି
ସାହେବ ଅଳିଗପାହାଡ଼ ବିଷୟରେ ବେରେକ
ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ବଳସାର ଅଧିଧୂତିର ଗୋପାଲଙ୍କାର
ଲେଖିଥିଲାଇ ଅଛନ୍ତି । ଉଲଜମାସ ଜାଣରୁଣ୍ଟର
ବରେ କାହା ବିନ୍ଦ୍ରାରେ ଅଗଳ ହୋଇ ତ-
ତିର ହୋଇଥିବ ।

କଳୁତରେ ଗୋଟିଏ ଧାଉଳଦାରୀ ମହିଦମା-
ରେ ଜଣେ ନାସ୍ତିକ ଶୁଦ୍ଧ ହୋଇ ଅଧିକାର ।
ଭାବାକୁ ବଲପ୍ରକାଶକୁ କୁଳାଵିଚାରେ ଅଧ୍ୟ-
ବାର କରି ବହିଲ ଯେ ସେ ନାସ୍ତିକ ଅନ୍ତର ।
ନାସ୍ତିକ ବୌଦ୍ଧ ଅଧାଳତରେ ଶୁଦ୍ଧ ହେବାର
ଯୋଗ୍ୟ ନୁହଇ ଏହି କଥା କହି ମାତ୍ରକୁଟି
ଭାବାର ଧାରୀ ନେଲେ ନାହିଁ ଓ ମହିଦମା ମାତ୍ର
ଶାଲିଗଲା । କୋଈ ହୃଦୟ ନାସ୍ତିକର ଶୁଦ୍ଧ
ଧାଉଳଦାରରେ ଶୁଦ୍ଧ ଯାଇ ପାଇବ ନାହିଁ
ବାରଣ ଦେଇ ବଲପ୍ରକାଶ ହେଇ ଲକ୍ଷମାର୍ତ୍ତ ଦେବ
ମାତ୍ର ।

ତେଣ ଟେଲିଗ୍ରାଫ୍ ଅପିଷରେ କବିତାମ
ନୀତିକ କଳୟକୁରେ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଥାଏ ଓ ଏଥି
ଏବଂ ବର୍ଷ ବଜାବେଳେ ପରିଦ୍ୱାରା ଏକଳା
ଶଥ କାଗଜ ସ୍ଵପ୍ନ ଦେଉଥାଏ । ଧଳ୍ୟ ଶିଳ୍ପ
ବୌପତି ।

ବ୍ରତଦେଶର ବିଲପ୍ତି ଅଳୁ ଗସ୍ତ କୁଣ୍ଡ
ହେବାର ସଞ୍ଚୂଷ୍ଟ ମୟାବନୀ ଦେଖା�ାଏ ।
ମେଠାର ପାହାତମ୍ବାଲୋକମାନେ ଏ କଷ୍ଟଦ୍-
ରେ ବଢ଼ି ମନୋଯୋଗୀ ହୋଇଥିବନ୍ତି ।

ବହାରରେ ଜଣେ ବୈଶିଶ୍ବା ଅଳକ୍ଷଣ
ଲୋଭରେ ଗୋଟିଏ ପିଲାକୁ ବଧ କରିଦିଲୁ ତେ
ଧର୍ମବିକାରେ ଦୋଷ ସାକାର ଦରଅଛି । 'ଏଥା-
କିର ବରମାର ବିଷୟରେ କଥିଲ ହୃଦୟର ଧେ
ଏ ବଢ଼ି ମନ୍ତ୍ରୀୟ ଶାର ଜାଣି କରନ୍ତି । ମାତ୍ର
ଫାରିକୁ ଜାଣି କର ପାଇବେ ନାହିଁ ।

ପ୍ରେସ୍ ଅବ୍ ଲାଣ୍ଡିଆ ଶମୀଅଛନ୍ତି । ଏହି
ବିମେର ଏଲାକାରେ କଥେ ଗାଁଝା ବୁଝିବା ଦି
ଜାହାକର କାନ୍ ଗୋଗାଝା ଆଫି ଖାଟିଏ କର୍ତ୍ତା
ବୟକ୍ତିମରେ ଗ୍ରୁଣିଧାଳ ଧର୍ମ ଅବଳମ୍ବନ କର
ଅଛନ୍ତି । ଏପରି ଗ୍ରୁଣିଧାଳ କରିବା ପାତ୍ର ମାନନ୍ତି
ପଞ୍ଚରେ ପ୍ରଗଂଧାର ବିଷୟ ଅଠଇ ।

ଦିନରୀ ପାଇବୋର୍କର ଲଜ କେତେଥାରେବେ
ଛାଇବର୍ଷରେ କ ଏ ବର୍ଷ ବାର୍ଷିକ ଦଶ ଟଙ୍କା
ଅବସର ନେବାକୁ ସ୍ଥିର ବସନ୍ତରେ

ପ୍ରଦିପକୁଳ ୫୭

ଶବ୍ଦିନୀମରିଦୀଏ-ପ୍ରପଦ ଉତ୍ତର ମ ଦେଇ
ଦେବଳ ପଦିଷ୍ଟେରକଳୁ ଉପଥାଏ କରିବାକ
ଏମନ୍ତ ଘର ପ୍ରସାଦୋଇ ନ ପାରେ ।

১৭৮

ଶତାବ୍ଦିକର୍ମ୍ୟବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ବିରଚିତ ପ୍ରେସ-
ଭରଣୀ ନାମକ ସ୍ଥରୁକ ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇ ବିଜୟ
ଛିତିଆର୍ଥ ମଳ୍ଲ ଟ ୦ ୫ ମାତ୍ର । ଗ୍ରାହକରଙ୍ଗ
କୃତପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଚିତ୍ରାଳ୍ପଦ୍ମ ଯଥାକପୂରେ ଓ ମନ୍ଦି-
ରକଟକ ମାନେରଗୋପନବିକାରପ୍ରତି ଗ୍ରାସକ ଥିଲୁ
ହରେକୁତ୍ସନାସ ଅଶ୍ଵିନୀମୁଖରେଣ୍ଡେଣ୍ଡେଣ୍ଡ ବସନ୍ତ
ରେ ଉଦ୍‌ବଳେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ପାଇବେ । ମୋ-
ଧରନିର ଗ୍ରାହକମନ୍ଦ୍ର ମୂଳରୂପ ଜାତମାନ
ଦେବାଳ ହେବ ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ପାଠ

ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ଏହି ଉକ୍ତିକଥାପିବା ସହିରକର୍ତ୍ତଙ୍କ ଉଦ୍‌
ବାବଜାର କଷକପ୍ରକାଶି ବନ୍ଧାଳିଙ୍କ ସମ୍ବଲପଣେ
ମୁଦ୍ରିତ ଓ ପ୍ରମୁଖ ହେଉ ।

ଅନ୍ତର୍ମାଲୀ ପାତ୍ର

ସାପୁଦିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୧୯୦୮

ଜୟ ଜୟ

୧୯୦୮ ମାର୍ଚ୍ଚ ସନ୍ଦାର୍ଗମିହା ମାତ୍ର । ତେଣୁ ବିଶ୍ଵ ବିଜ୍ଞାନ ଏକାଦଶ ସାଲ ଶକବାର

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫୫
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଳ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭
ମଧ୍ୟବଳ ପାଇଁ ତାବମାସୁଳ ୫୫୫

ଆଲୋଶମ ମିଶ୍ର ନାମରେ ଜଣେ ହିନ୍ଦୁ-
ପ୍ରାଦୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପ୍ରାୟ ବିଶ୍ଵ ପଦ୍ମ ହେବ ଆପଣା
ପଦ୍ମବାର ସେଇ ଏ ନଗରରୁ ଅସି ଅବସ୍ଥିତ
କରିଥିଲୁଛି । ମିଶ୍ର ମହାଶୟ ଶିଳ୍ପିକର୍ମରେ ଅତି-
ପ୍ରମୁଖ ନିପଣ ଓ ଚିତ୍ରାତ୍ମେ ମଧ୍ୟ ଏହାଙ୍କର
ପାରଦର୍ଶିତା ସାମାନ୍ୟ ନୁହେବ । ଏହାଙ୍କର ପ୍ରସ୍ତୁତ
ଶିଳ୍ପବଳ ଏ ପ୍ରଦେଶର ଅନେକ ବଳା ଓ
ବିଦ୍ୱାନେକର ଦରେ ଶେରା ପାଇଥାଇଛି ।
ମିଶ୍ରର ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର କଲ୍ୟାଣ ଥିଲା ଗତ
ହୋଇଥାଇଛି ଓ ପାଇଁ ନାହିଁ । ସବରଂ ସେ ଯା-
ଦାରକୁ ଉପାର୍କନ କରିଥିଲେ ସବୁ ଲାଗାଇ ଏ
ନମର ବାଲୁକଜାରରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନିମିତ୍ତ
ଦତ୍ତ ମନର ଓ ରଦାନୁସରିଲ ମୁଖ୍ୟାକ ବୈ-
ପ୍ରେସର ପ୍ରତିକର ପକ୍କା କୋଠାମାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ
କରି ରହିଥିରେ ତାକୁର ମୁଣ୍ଡି ପ୍ରାପନ କରିଥାଇ-
ଛି । ଗତ ସପ୍ତାବ୍ଦରେ ମନର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହେଲା ଓ
ତଥାପି କରିଥିଲେ ନିଶ୍ଚି ମହାଶୟ ଯଥାସମ୍ବନ୍ଧ ଭଲ
ବ୍ୟଥ କରିଥାଇଛି । ପ୍ରାୟ ସପ୍ତାବ୍ଦ କାଳ ପ୍ରତି-
ପ୍ରାଚୀ କିମ୍ବାମାନ ହୋଇଥିଲା ଓ ଅନେକ ଲୋ-
କାର୍ଯ୍ୟ କୌଣସି ହେଲା ଓ ବିଶ୍ଵ ଦିନକାର ପରିଚ୍ଛ୍ଵ
କରି ହୋଇଥାଇ । ବାସୁବରେ କେବେଦନ
ନଗରରେ ଚହଳ ପତି ଯାଇଥିଲା ।

ଭାରତପରିଶର୍ବତୀ ଅବଗତ ହେଲା ଯେ ତଳ-
ଗମାନ ତା ୧୦ ରଖରେ ବାଲୋଶରର ଗୋକୁ-
ଳପଣ ଓ ପ୍ରେସର ଟଙ୍କା ଅବସାନ ବିଷୟ-

ରେ ଯେଉଁ ମକକମାମାନ ହୋଇଥିଲା ତହିଁ
ମଧ୍ୟରୁ କେବଳ ଲୋକଲଘଣ୍ଟ ମକକମା ନିଷ୍ଠି
ହୋଇ ବାରୁ ଶାମାଚରଣ ସରକାର ଦୂରବର୍ଷ
କରସାଥ ଓ ଟ ୨୦୦ ଟଙ୍କା ଅର୍ଥଦଣ୍ଟ ନ ଦେଲେ
ଆଜି ହୃଦୟ କାରିଗାର ଏବଂ ବାରୁ ଉମେଷ୍ଟନ୍ତ
କର ଏକବର୍ଷ କାରିଗାର ଓ ଏକଶତ ଟଙ୍କା
ଅର୍ଥଦଣ୍ଟ ନ ଦେଲେ ଆଜି ତିନିମାସ କାରିଗାର
ର ଦଣ୍ଡ ପାଇଥାଇଛି । ବେତ୍ତାଦେଶ ମକକମା
ଅବଧ ନିଷ୍ଠି ହୋଇ ନାହିଁ । ଆମ୍ବେମାନେ
ଦୁଃଖିତ ହେଲୁ ଯେ ମକକମା ଶେଷ ହୋଇ
ଗଲା ଯଥାର ଏଥର ସବିଶେଷ କୃତ୍ୟାନ୍ତ ବାଲେ-
ଶୁଭର ଦୂରପଢ଼ିକା ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସିଥିରେ
ପ୍ରକାଶ ହେଲା ନାହିଁ । ସମ୍ମିଳିତ ଲୋକମାନେ
ଭଲ କର୍ମରେ ରହି ଆପଣା ମୁନିବ ଗବଣ୍ଟିମେ-
ମକର ଅର୍ଥ ଅପଦରଣ କରିଛି ଏଥିରୁ ବଳ-
କର ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଆଜି କ ଅଛି ? ଅଥତ
ଗବଣ୍ଟିମେଣ୍ଟ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ବିଷୟରେ ଏତେ
ତିନିମାସ ତଥାର ଓ କଠିନ କିମ୍ବା କରିଥିବା
ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଦୂରତ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି କରୁଥେ ଆପଣା ମନ
ଅରସନ ସଫଳ କରିପାରିଛି ବତ୍ତ ଅର୍ଥପର୍ଯ୍ୟର
ବିଷୟ ଅଟିଲ ।

ଗରମାସ ତା ୧୦ ରଖରେ ସନ୍ଦାର୍ଗମିହା
ମରିହାର ବଜେଟ ବାହାରିଥାଇ । ଆମ୍ବେମାନେ
ତହିଁର ସଂଶେଷ କ ଯାହା ବିଲାତର ସେନଟାର୍ଯ୍ୟା
କ ନିକଟକୁ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଥାଇ ଏଠାରେ
Digitized by srujanika@gmail.com

ଉଦ୍ବଗ କଲୁଁ ଏ ସଞ୍ଚକରେ ଆଉ କଥାମାନ
ଏପରେ ପ୍ରକାଶ କରିଛୁ ।

ସନ୍ଦାର୍ଗମିହା ର ହେସାବ— ଆସ
ଟ ୪୫,୭୬,୧୭,୧୧୦୮ ବ୍ୟୟ ଟ ୫୧,୪୦,୪୫-
୪୮୮୮ ଟଙ୍କା ଏଥିମଧ୍ୟରେ ଦୁର୍ତ୍ତ ନିବାରଣ ବ୍ୟୟ
ଟ୩,୮୭,୪୭,୨୩୦ । ଅସାଧାରଣ ନିର୍ମିଳ
ବ୍ୟୟ ସହିତ ମୋଟ ଖର୍ଚ୍ଚ ଟ୪୫୫୫୫୨୫୫୫ ।

ସନ୍ଦାର୍ଗମିହା ନିଯମିତ ଅନୁମାନ ହେସାବ—
ଆୟ ଟ ୫୦,୭୭,୦୦,୦୦୦ ସାଧାରଣ ବ୍ୟୟ
ଟ ୫୦,୭୭,୩୦,୩୦୦୦ ଏଥିମଧ୍ୟରୁ ଦୁର୍ତ୍ତ
ବ୍ୟୟ ଟ ୨,୪୪,୨୦,୦୦୦ ଅସାଧାରଣ ନିର୍ମିଳ
କାର୍ଯ୍ୟ ସହିତ ମୋଟ ବ୍ୟୟ ଟ ୫୪,୭୫,୮୦,
୦୦୦ ।

ସନ୍ଦାର୍ଗମିହା ର ବଜେଟ ହେସାବ—
ଆୟ ଟ ୪୫,୮୭,୦୦,୦୦୦ ବ୍ୟୟ ଟ ୪୫,-
୩୧,୪୦,୦୦୦ ଅସାଧାରଣ ନିର୍ମିଳ କାର୍ଯ୍ୟ ସ-
ହିତ ମୋଟ ବ୍ୟୟ ଟ୫୫,୭୧,୪୦,୦୦୦ ଅସା-
ଧାରଣ ବ୍ୟୟ ଜାତି ଭକ୍ତି ଟ ୪,୩୦,୦୦,-
୦୦୦ ଟଙ୍କା ଅସାଧାରଣ ବ୍ୟୟ ସହିତ ଉଣା
ଟ ୩,୮୩,୮୦,୦୦୦ ।

ସନ୍ଦାର୍ଗମିହାରେ ଟ ୨,୮୭,-
୦୦,୦୦୦ ଟଙ୍କା ରଣ ଗୁରୁତ ହେବ ଏଥିମଧ୍ୟରୁ
ଟ ୩୭,୦୦,୦୦୦ ଟଙ୍କା ରେଲବାଟ ସକାଶେ
ସିନ୍ଧୁପୁ ଓ ହୋଇକାରକାଟାର ଗୁରୁତ ହେବ
ଅବଶ୍ୟକ ଅତେଇକୋଟା ଟଙ୍କା ଭାରତନିର୍ମାଣରେ
ରଣ ଗୁରୁତ ହେବ । ବିଲାତରେ କିନ୍ତୁ ଗ
ଗୁରୁତ ହେବ ନାହିଁ ।

ସନ ୧୯୪୭ ରେ କୌଣସି ଟାକ୍ସି
ବସିବ ନାହିଁ ସନ ୧୯୪୯ ଶେଷରେ
ବିଦୁତିଲାଇସ୍ ଟ ୧୫,୨୦,୦୦,୪୨୦ ୬
ସନ ୧୯୪୯୪୭ ଶେଷରେ ବିଦୁତିଲାଇସ୍
ଟ ୧୫,୫୨,୨୨,୪୨୦ଜମା ରହିବାର ଅନୁମାନ
ହୋଇଥାଏ ।

ବିଜ୍ଞାନ ପତ୍ରିକା

ଯେଉଁ ତାହା ପାଞ୍ଚନା ପ୍ରକଳ୍ପ ସ୍ଥାନମାନ-
କରେ ଦିଲକ୍ଷି ବିଦୟାଲୟ ସଙ୍ଗେ ଗୋଟିଏ
ଲେଖାବ ବିଦ୍ୟାଲୟ ସ୍ଥାପନ ହୋଇ ବେଶେବ
ଦେବକୁ ଚିହ୍ନା ପିଷ୍ଟା ଦିଆ ଯାଉଥିଲେ ଦେହ-
ପର ଗୋଟିଏ ବିଦ୍ୟାଲୟ ଏ ନଗରରେ ସ୍ଥାପନ
ହେବାର ଅଛନ୍ତିବିହୁରୁ ଅନ୍ତେଲିତ ହେଉ-
ଅଛି । ଏଥୁଫେ ଏ କଷ୍ଟମୂରେ ଯେଉଁ ପ୍ରସ୍ତାବ
ହୋଇଥିଲା ତାହା ଏଠାରେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟୁଳୀ
ଶ୍ରୀ ମନିବେ ଜାହିଁ ଏହିଥର ଅଗନ୍ତାରେ ବିଶ୍ୱଳ
ହୋଇଥିଲା ଯାଏ ତଣ୍ଡର ଏଠାର ସିନ୍ଧୁରାଜନ
ତାକୁର ଶ୍ରୀତାରାଜପାତ୍ରରୁ ବିଶେଷ ଉଦ୍‌ଘର୍ଷରେ
ଶ୍ରୀମତୀ ମନ୍ଦିର ପାରେ ପୁଣ୍ୟପାର ଏଠାରେ
ଜଗପତିବାର ବିଦ୍ୟାଲୟ ସ୍ଥାପନ ବରତା ଜାରି
କରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟାମ୍ବୁଦ୍ଧ ଅନୁମୋଦ କରିପାରିଲୁ ଏ ପ୍ରେ-
କିତରଣରୁ ପମାଦ ପାଇଥାରୁ ଯେ କବର୍ତ୍ତନେବୁ
ବିଜ୍ଞାନ ହେଉଥାଳ ତାର୍ଯ୍ୟମେଗ୍ରାହ ପର ଜାଗିବା
କାରିମ କୁଟୁ ପ୍ରସ୍ତାବରୁ ଯେ ମହିମାବ ପ୍ରଥମ
କର୍ମଚାରୀ ବିବରିବୁ ପଠାଇଥିଲୁଛି । ଯମେ-
ପାତେ ବରତା କାହୁଁ ଯେ କବର୍ତ୍ତନେବୁ ଏପ୍ରସ୍ତା-
ବିତ୍ତରୁ ଅନ୍ତିମାଦିନ କଥା ଓରାମାସିଙ୍କର ପର-
ମୋଦାର ବରତେ ।

ଏଥେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅମ୍ବୁମାଳେ ତାକୁ ରହୁଥିଲୁ
ଶାହେବଙ୍କ କଣେଷ ଅନୁବେଦ୍ୟ ବରିଆହୁଁ ବି
ଯେନାହୁ କିନ୍ତୁ ବିଦ୍ୟାଲୟ ସ୍ଥାପନଦାତା ଓ ଡେଅ-
ମାଜଙ୍କ ଚକ୍ରଶ୍ରୀ ବିଦ୍ୟାରେ ପାଇସ କରିବାକୁ
ଯହୁଣୀଲ ହୋଇଥିବା କେନାହୁ ଏଠାର
ନେତେଗତିରେ ସ୍ଥାଙ୍କୁ ପ୍ରସବ ଚାଲିଥାର ଶିଖା
ଦେବାକୁ ମେଘ ମାତ୍ର ବନ୍ଦୁ । ଏ ପରିପ୍ରେସରେ
କିମ୍ବା କାହାକୁ ଆପାର କେତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଓ
ଶିଖୁ ଯେ କାଣ ହେଉଥିବାକୁ ଭାବା ଯେଉ-
ମାରେ ଅମ୍ବୁମାଳଙ୍କ ପ୍ରବାନ୍ଧିତ ମୁଢୁ ଭାନୁରା
ମନୋଯୋଗ ପରାମର୍ଶ ପାଠ ଦର୍ଶକମେ ଭାବାଙ୍କୁ
ଅଭିଭାବ କାହିଁ ଓ ଏପରି ଦୂର୍ଦ୍ଵ୍ୟମାନ୍ୟ କେ-
ବଳ ପାରୁଛି ଅଭିଭାବ ଦେଉଥିଲି ଏଥିରେ
ଅଭିଭାବ ସନ୍ଦେହ କାହିଁ । ବାସୁରରେ ଅମ-

ମାନ୍ଦ୍ର ବିବେଚନାରେ ଅନ୍ୟକଥ ତିବିହା ଶିକ୍ଷାର
ଉପାୟ ଦେନାରେ ହିନ୍ଦ ବିଳମ୍ବ ହେଲେ ନାହିଁ
ଯେବେ ପ୍ରସବ ତିବିହାର ଉପାୟ ଅଗ୍ରେ
ତୁମ୍ଭ ତେବେ ଏ ପ୍ରଦେଶର ବିପ୍ରର ନାହାନ୍ତି
ହେବ ଏବ ଯେ ସ୍ଵଲେ ପ୍ରତିକଳର ତିବିହାଳା-
ୟୁରେ କେତେ ଜଣ ଧାର୍ଯ୍ୟକୁ ଶିକ୍ଷା କୃତି
ଦେଇ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ବିଷୟରେ ଅନେକବିନାର
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡାକର ଅଦେଶ ଅଛି ସେ ସ୍ଵଲେ
ବାହିଁକ ଯେ ଅବ୍ୟ ଏଥର କୌଣସି ବନୋ-
ବସ୍ତୁ ହୋଇ ନାହିଁ ଅମ୍ବେମାନେ ବହ ନ ପାରି
ଆଗ୍ରହ କୁଣ୍ଡାର୍ତ୍ତ ଆବେବ ଓତ୍ତେମ୍ବାଳ ଉପକାର
ନିତି ଏ ବିଷୟରେ ମହୋମୋହି ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି ବହ ପୁନର ବିଷୟ ଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ସେ
ଯେବେ ଏ ବୁଦ୍ଧକଥାକୁ ବାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଶଳ
କରନ୍ତି କେବେ ତେଜାବାସିମାନେ ତିବିହାଳ
ଜାହାଙ୍ଗଠାରେ କଜକ ବପୁବେ ।

ગ્રામીયા ।

କେବଳର ଲେଖନ୍ତି ଯେ କଲିତତାର
ବିଗର ବାବୁ ଅପ୍ରକଟି ଗହଙ୍କର ପୌଷ ବାବୁ
ଦୂହାମାଗରର ଜାତ ସୁଧରିଷ୍ଠଶାଳାରେ ଅପଥା
ମାତାମନ ଶାଶ୍ଵତ ପ୍ରାୟ ପଦମାନାନ୍ଦ ଦଶମନାନ୍ଦ
ଏ ଫିଲ୍‌ମାରେ ବୋଲି ଅପ୍ରମାଣ ପ୍ରଦର୍ଶିତ
ହୋଇ ଥାଏ । ବାବୁ ବନ୍ଦରଭା ଓ ବନ୍ଦୁର୍ମଣ୍ଡଳ
ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ଚୋଇର ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କୁ ଅମନ୍ତର
ଦେଉ ସେମାନଙ୍କ ଯୋଗ୍ୟତାନ୍ତାରେ ସୁନ୍ଦର
ବୃଦ୍ଧ ଗାଲ ବଜାଇ ବମ୍ବଳ ପର୍ବତ ଥାକ କଲେ
ଅପ୍ରମାଣକାଳରେ ପ୍ରାୟ ଦଶହତୀର କି ପଦବି
ହତାର ଦୂଷକଙ୍କୁ ବକଦିତ ହେଉ ତତ୍ତ୍ଵବିଦ୍ୟାର
କବିତା ରହ ଜଣଗୁରୁ ଏକଅଶା ଲେଖନ୍ତି
ପରିହା ଦେଇ ବିଦ୍ୟା ବଲେ । ଅନ୍ତର ଶୁଣ
ଯାଏ ଯେ ଉକ୍ତ ବାବୁ ଅପଥା ମାତାକର ପ୍ରମାଣ
ନମିତ୍ର ବୋଲି ଚିରପ୍ରାୟ ଥାକ ନମିତ୍ର ବିଜ୍ଞାନ
ପାଠ୍ୟ ମର୍ମିତ ପଦମେ ।

ହରବୁଦ୍ଧର ସେଇଁ ପ୍ରଶାଳାରେ ଗ୍ରାହାତ୍ମକ
ନିଷ୍ଠା କିମ୍ବାହର ହୋଇ ଅସୁଥାରୁ ଭାବାତ୍ମକ
ବନ୍ଧୁଙ୍କ ଗ୍ରାହଟି କେତେ ଜାତିକୁ ଅପରାଧ ଅମ୍ବେ
ମାନେ ବହଳରେ ଉଛିର ପ୍ରଣାଗୀ ଉଚ୍ଚ ନୂ
ପାଇଁ । ଅମ୍ବାଜନ୍ମ ବୋଧ ହୁଅର ଯେ
ବାସନାରକ୍ଷର ପକ୍ଷର ଜନେଶ୍ୱର ପତ୍ର ବାନ୍ଦ
ମହାପଦ୍ମ ସାଥୋଚିତ ବୃକ୍ଷ ରଜ୍ଜ ଏକାନ୍ତେଲବେ
ବିଦ୍ୟାରିଯୀ ପତ୍ର ଉପର ରଖାଯାଇ ପତ୍ର ଆଶ୍ରମ

ପ୍ରକାଶ ଦରିଆଛନ୍ତି । ଅନେକ ଧନୀ ବନ୍ଧୁ
ଦହସ୍ତୁ ଫଳା ଏମନ୍ତ କ୍ଷିଣୀ ଉପଲବ୍ଧରେ କ୍ଷୟ
ଦରିବାର ଦେଖାଯାଏ ମାତ୍ର ତହୁଁରେ ବୌଣୀ
ସାଥେରେ ଉପକାର ନ ହୋଇ ବରଂ ସମାଜର
ଅବିଷ୍ଟ ଦଶର । ବନ୍ଧୁମଙ୍ଗଳ ଅଳୟା ଓ
ମୂର୍ଖ କ୍ରାନ୍ତିଗ ଉତ୍ସମ୍ପଦକାରର ମିଶ୍ରାନ୍ତିଗ
ଉଦ୍‌ବର ପର୍ଯ୍ୟ କରି ପିଣ୍ଡା ସ୍ଵର୍ଗ ଦଇ ଏବଂ
ମାନ୍ଦର କାଳୀ ଧୂର ଦେଖି ଅଥିନ୍ତ ଓ ଦାନ୍ତର
କାନ୍ତି ଦୂର ଏବମାତ୍ର ମଞ୍ଚରେ ସମ୍ମଳ ମନ୍ଦର
ପାଶୋର ହୋଇଯାଏ । ସୁତରାଂ ଏ ପ୍ରକାର
ଦାନ୍ତଗୁରୁ ଦେବତାଙ୍କ ଦିକ୍ଷାରୁକୁ ସଂଖ୍ୟା ବୁଦ୍ଧି
ଦରିବା ହୈଥାର । ସେବେ ହିନ୍ଦୁମାନରେ
ଶ୍ରାବିବ ବ୍ୟକ୍ତା ନ ଆନ୍ଦୋ ଭେଦକେ ଅନୁମାନ
ହୁଅଇ ଏତେ ଉକ୍ତାର କ୍ରାନ୍ତି ଦେଖରେ ଉ
ଆନ୍ଦୋ । ବାରୁ ମହାଶୟ କଳାଳମାନଙ୍କୁ ଜଣବେ
ଅଣାଏ ଧଇଥା ଦେଇ ଦେବତା ସେମାନଙ୍କର
ଏବବେଳ ସାମାନ୍ୟରୁ ଅବାରର ଭାଣ୍ଟାପୁ କରି
ଦେଇଅଛନ୍ତି ଅଥବା ଦେଇବା ଭାବପ୍ରାଣୀ ବାଜ
ଦେବତାର ଯେଉଁକଳନାବରିଅଛନ୍ତି ତଥାବୁକେତେ
ଶୁଭେ ପଢ଼ଇ ହୁଏ ନିଜ ପ୍ରତିଶାଳିଙ୍କ ହେବେ
ଏବଂ ଜାହାନର ମାତାଙ୍କ ନାମ ଜହାନ ଜହାନ
ମାତ୍ର ହୋଇ ରହିବ । ଅମ୍ବେମାନେ ଉଦ୍‌ବା
ଚର୍ଚା କି ସେଇବେଳେ ଅଜା କିମ୍ବାମାଜା ଏ
ପ୍ରକାର କ୍ଷିଣୀରେ ପ୍ରତିକ ଖନ କ୍ଷୟ ଦରିବାର
ସମ୍ମତ ହେବେ ସେମାନେ ଯେମନ୍ତ ବନ୍ଦକ
ସଜାରେ ଜାହା ନ କର ଏହି ବାନ୍ଦକ ଅନୁବଂଶୀ
ହେବେ । ଅବାରଗ ଯେତେ ଧନ ଲାଭକଣ-
ର୍ଷରେ ବ୍ୟପୁ ହୋଇଯାଏ ଜାହା ଯେବେ ସୁତ-
ରାହ ପ୍ରତିକ ସାଧାରଣ ହିତକାରୀରେ ଲାଗୁ-
ଆନ୍ଦୋ ଭେଦବ ଏ ଦେଇର ଅକ୍ଷୟା ଅକ୍ଷୟାଏ
ଏତେ ମନ୍ତ୍ର କି ଥାନ୍ତା ।

ପ୍ରକାଶନ ମେଳିତିବିଦୀ ।

ଅମ୍ବେମାରେ ଏଥିହୁବେ ଲେଉଥିଲୁ ଯେ
ପୁରତବର୍ଷରେ ଲୁଗା ପ୍ରସ୍ତର ବନ୍ଦବାର ବଳ
ବହିବାରୁ ମାଧ୍ୟେତୁର କଗରୁର ବସ୍ତ ଜୀବଧାରୀ
ମାରେ ଅପଣା ଲାଭର ଫଳ ଲାଭର ଦର
ଲୁଗା ଯମବାନ ଉପରେ ଯେ ମସ୍ତର ଭାବର-
ବର୍ଷରେ ଅଗାମ ହେଉଥିଲ ଆହା ଉଠାଇ
ଦେବାରୁ ସେମେହିବେ ଅବଶ୍ୟକ ନିର୍ଭରେ
ପ୍ରାର୍ଥନା ଭାବରୁଲେ ମାତ୍ର ପ୍ରେତେଖଣ୍ଡ ମହାଧୟ
ଭାବରୁରେ ମନ୍ଦରପରି ମାର୍ଯ୍ୟାର୍ଥ ଦୃଷ୍ଟି ଭାବ
ଜହଂରେ କୌଣସି ବଳେ ହାହଁ । କିନ୍ତୁ

ମୁହଁକମାନଙ୍କର ଗ୍ରାମସିଂହ ବଳ ବାଜାଯି
କୁହର ଜାହାଜର ଉତ୍ତମ ପେଟେଣ୍ଟ ଅଧିକାରୀ
ଅଟ୍ଟଇ ସେହେଠେଣ ନିଜକୁ କିନ୍ତୁ ପୁଷ୍ପ ଉତ୍ତମ
ମାର ବେମାନେ ଶାନ୍ତି ନ ହୋଇ ଆହେସୁମୋ-
ନର ଅପେକ୍ଷା କରୁଥିଲେ । ଏଥିମାତ୍ରେ ଲଞ୍ଚ
ଶାଲିଷବଣୀ ପାହେବ ମାନ୍ଦ୍ରାଷ୍ଟ୍ର ନଗର ତ୍ରିମଣ
ଶମିର ବିବାହୁ ସେଠା ଦିଲ୍ଲିଜାମେ ବେହି
ପୁମୋଗରୁ ଅବଲମ୍ବନ ଦଶ ଜାହାଙ୍କୁ ଏବଂ
ଆଜିନନ୍ଦନଥର ଅର୍ପଣ କଲେ ଯେ ତହିଁରେ
ଭରତବର୍ଷର ଜାହା ପ୍ରକଳ ଲେଖି ପୁନଃପାର
ଲୁଗା ମାସୁକ ଉଠାଇ ଦେବାର ପ୍ରସ୍ତାବ କଲେ ।
ଲଞ୍ଚ ଶାଲିଷବଣୀ ସେମାନଙ୍କ ସମାଧିରେ
ମୋହତ ହୋଇ ଅପଣା ପୂର୍ବମନ୍ତ୍ର ବିପୁଲରଣ
ପ୍ରଦାନ ବେମାନଙ୍କୁ ଏବପ୍ରକାର ଅଶ୍ଵାସ ଦେଇ-
ଅଛିଯେ ଅନ୍ତରିକ୍ଷ ଲୁଗା ଉପରେ ଯେଜେ
ମାସୁଲ ବର୍ତ୍ତମାନ ନିଯା ଯାଉଥିଲୁ ତାହା ଉଚ୍ଚ
ହେବ । ସେହେଠେ ଅବହେଳକ ନିଜକୁ
ଏପରି ମଜ ବାହାର କରିବା ମାନ୍ଦ୍ରାଷ୍ଟ୍ରବାରେ
ସମ୍ବରେ ବଢ଼ି ପରଂମାର ବିଷୟ ଅଟ୍ଟଇସନ୍ଦେହ
ନାହିଁ । ଏବଂ ଯେପୁଣେ ବର୍ତ୍ତମାନ କଷ୍ଟମ
ମାସୁଲର ବିଦ୍ୟମ ସଂଗୋଧନ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ
ଭରତବର୍ଷରେ ସଙ୍ଗ ବସେଥିଲୁ ଓ ସେହେଠେ
କରି ଉକ୍ତପକାର ମଜ ବାହାରିଲୁ ସେହୁଲେ
ଅନ୍ତରୀମ ହୃଦୟ ଯେ ଅମୂଳନକର ଗବର୍ନ୍ମର-
କେନ୍ଦ୍ରରଲେ ଲଞ୍ଚନାର୍ଥ ବୁକ୍ ପାହେବ ତହିଁର
କିମ୍ବାରୀ ହେଲେ ସଙ୍ଗ କିମ୍ବାର ସେହେଠେବାଙ୍ଗ
ମଜାକ୍ୟାମ୍ପି ଲୁଗାର ମାସୁଲ ଉଚ୍ଚା ହେବାର
ପଞ୍ଚମୀ ସମ୍ବାଦନା ଦେଖାଯାଏ । ଖେଟ ସେହେ-
ରୁ ନନ୍ଦାପୁ ମାସୁଲ ଉଚ୍ଚାକରିବାରବେଳେକ
କାରଣ ଦେଖାଇଥିଲୁ ଏତ୍ୟ ମାତ୍ର ସେହୁରୁ
ଭରତବର୍ଷର ଅବସ୍ଥାନୁଯାୟୀ ହୋଇ ନାହିଁ ଓ
ଜନ୍ମାଗୁ କେବଳ କିମ୍ବାର ବଣିକଙ୍କର ଲାଭ
ମେଲାଯାଏ । କିମ୍ବାର ମହାଜନଙ୍କର ସମୟର
ଥର ବୁଦ୍ଧି ଓ ଶିଳ୍ପ ନୈତ୍ରେଣ୍ଟର ହେବିଲୁ ଜାବ-
କବର୍ଷର କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ ଉଚ୍ଛିତ ହୋଇଥିଲୁ ଓ
ଯାହା ଅବା ବମ୍ବେର ବଣିକଙ୍କର ପାହେବ ଓ
ଉଦ୍ଦିନରୁ ଭରତବର୍ଷରେ ଲୁଗା ଶୁଣିବା ବ୍ୟବ-
ମାସ ପୁନର୍ଜିତ ହେବାର ଅଗା ହୋଇଥିଲୁ
ଦେଖାଯାଏ ଯେ ବିଲାପ ଶୁଣିବ ପାହେବେ
ତାହା ବୁଦ୍ଧି ହେବାର ବଣିମାତ୍ର ସମ୍ବାଦନା
ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ । ଏବଧା ଯଥାର୍ଥ ଯେ
ଭରତବର୍ଷରେ ବଣ କରୁ ହୃଦୟର ଓ ମୂଳଧ୍ୟ
ଅନ୍ତରୀ ବ୍ୟବରେ ମିଳିବା ଓ ଜାଲବା କାଠ ମଧ୍ୟ

ପ୍ରତିର ସ୍ଵର୍ଗଙ୍କ ଏଠାରେ ଦିଲ୍ଲିଜ ଅଧେଶ
ଅନ୍ତମୁଳରେ ଲୁଗା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥାରେ ।
ମାତ୍ର ଯେଉଁମାନେ ଏସବୁ ହେବୁ ଦିଶାନୀ
ସେମାନେ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ ଉପରକରଣାନ
ସୁଲଭ ମୂଳ୍ୟରେ ମିଳିଲେ କି ହେବ କଳ
ଉତ୍ତରାଧି କିଳାକରୁ ଅଣିବାରୁ ହେବ ଏଠା
ଲୋବମାନଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ବିଷା ଦେବାରୁ
ହେବ ଓ ପ୍ରଥମ, କର୍ମଗ୍ରହ ଅୟକ ବେ-
ଜନରେ କିଳାକରୁ ସୁଖ ପ୍ରଥମେ ଅଣାଇବାରୁ
ହେବ ଏଥରେ ଯେ ହେତେ ବ୍ୟୟ ଓ କେତେ
ସାହିପର ପ୍ରସ୍ଥୋନ ତାହା ଯେଉଁମାନେ ଉଚ୍ଚ-
ତରିକର ଅବସ୍ଥା ହାଣି ଦିଲ୍ଲିଶଶତ୍ରୁପେ ଦୂର
ପାରିବେ ଏମନ୍ତ ସମୟରେ ଉଚ୍ଚତରିକର
ମରଳାକାଣ୍ଡିମାନଙ୍କୁ ଉଚିତ ଯେ ଉଚ୍ଚତରିକ
ବାହିକର ଉତ୍ସାହବିକନ କରିବେ ତାହା ନ କର
ଯେ ତହିଁର ଉତ୍ସାହ କାର୍ଯ୍ୟ ଦର୍ଶାଯନ୍ତି
ଦତ ଦଃଖରକଷ୍ଟୟ ଅର୍ପନ ।

ବିଗ୍ରହା ।

ଶ୍ଵରକୁ ଅବଳେ ହିରୁର ସମ୍ମନରେ ଗତ ସପ୍ତା-
ହରେ ଯେବମଣ୍ଡ ସମାଜର ଭାବଭାବମୋଗେ
ଅସିଥିଛି ଜାହିଁ ର ସଂକ୍ଷେପ କଲେ ଲେଖାଗମନ ।
ଯଥା ।

ଜାଗ ରଜ ମାର୍ଟ୍ — ଦାମୋଦରପତ୍ର ଖୁଲୁ
କୁଆରଙ୍ଗର ଜୀବ ମୁଖଦେବ ଜ୍ଞାନବିନିରେ
କହିଲୁ ଯେ ପରିଥିଲ ହୁଏ ଗଣ୍ୟ ଓ ଶ୍ରୀଗୁଣାତ୍ମି
ଦିଅଛି । ମହାଜଳକ ଅଜ୍ଞାନରେ ଗଣ୍ୟ
ଯାଇମନ୍ତର ଓ ହୃଦୟର ସମବନ୍ଧରେ ଦେଇ
ଥିଲ । ଗଣ୍ୟ ବୋଚାକ କାହୁ ବଲ କରିବ
ଥିଲରେ ଓ ହୃଦୟ ଆବଳବୋଠର ମହନ୍ତି
କୁଠରେ ବସାଇବା ହଜନ୍ତି ଅଧିଖ୍ୟାତ ।
ବ୍ୟାନଗୁଡ଼ି ବିଦ୍ୟା ଗୁହା ସମ୍ବନ୍ଧରୁ ପରିବାରେ
ସ କହିଲୁ ଫୌଅରସାହେବଙ୍କୁ ଦେବା କରିବି
ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବ । ସେଇବେଳେ ବୁଝିଲା
ସବ୍ୟତା ତେଜେବେଳେ ମହାଜଳ ସମବନ୍ଧ
ଓ ବାଲିମ ଓ ଶୁଦ୍ଧାକୁ ଜାକତ ଦରିଥିଲେ ଯେ
ଦାରକ ହେଲେ ବିଜ୍ଞାନ ମାତ୍ରିବ ନାହିଁ । ଶୁଦ୍ଧା
ପତ୍ରବେଳେ ସ୍ଥାନାର କଲ ଜେତେବେଳେ
ରସ ଓ ନରଜ କଣ କହିଅଛନ୍ତି ଜାହାକୁ
ଜାନ ଥିଲା । ଜାତାବତ୍ର ବିଷୟରେ ଶୁଦ୍ଧା
ପରେ ଅନେକ ସବାଳ ହୋଇଥିଲା ସେ
ଥିଲୁ ଯେ ଧଳ ବାଜେଜୀବି ଲାମଧେଷ୍ୱରେ
ଏଇ ଜର୍ଜିବରୁ ଲେଖାଅଛି ସେବବୁ ବେ-

ପିତେନ୍ତି ଗୁରୁକୁ ଦୃଷ୍ଟିଗୁପ୍ତ ଦିଅଯାଇଥିଲା ।
ତା ଏ ରଖି—ଦାମୋଦର ପତ୍ରର ଲୋକଙ୍କ-
ବନ ଆଜି ମଧ୍ୟ ଦେଉଥିଲ କେବଳବାଲରେ
କହିଲ ଶୁଭ୍ରାତରକ ସାଧାରଣ ଅଞ୍ଚଳୀଗାରେ
ମିଛ ହେବାକ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲା । ଯେଉଁ ସବୁ
କାଗଜର ଦୋଷ ପରାମର୍ଶ ପାଏ ଜାହା ନାହିଁ
କି କରିବାର ହେଉ ଏହି ଯେ ତହିଁର ନିକଳି-
ମାନ ଅଳ୍ୟ ପାଞ୍ଚପୁରୀକରେ ଥିଲ ସେ ଏ ଏହି ଜ
କରିବ ରହିବାର ସ୍ଥିତାର କରିଥିଲା । ସେ
ଜାଣିଥିଲ ଯେ ସ୍ଥିତାର ନ ହଲେ ମୁକ୍ତ ପାଇବ
ନାହିଁ ଅନେକ କାବଜରେ ଗର୍ଜ ମେହନ୍ତି ବାଲିନ
ନାମରେ ଲେଖାଅଛି ମାତ୍ର ପ୍ରକୃତରେ ସେହି-
ବି ରେଷିତେନ୍ତି ଶୁଭମାନଙ୍କ ଦିଅଯାଇଥାଏହି ।

ଅପରାହ୍ନ ବାଳରେ ହେମଚନ ଫରେତଙ୍କ
କହୁର ଗୁଣକୁଅରଙ୍କ କାରପରଦାଳକୁ ଘାଗୁଗୁ
ବିନ୍ଧୁ କରିବାର ଅସ୍ତ୍ରିବାର ବଳ । ହେମାକ
ବିଷପୂରେ ଜେଣ ସବାଲ ତେବାରେ କହିଲୁ
ପୁଲିପର ଆଜ୍ଞାବମେ ସେ ଜୋବାଳବନରେ
ଦସ୍ତଖତ ଓ ମିଛ ହେମାବ ଲେଖିବାରୁ ବାପ
ହୋଇଥିଲା ।

ଜୀ ୧୦ ରାତ୍ରି ହେମଚନ୍ଦ୍ରକଞ୍ଚିତ୍ପଣ୍ଡ ବାଲେଶ୍ୱା-
ଇନସାହେବ ପଗୁରିବାରେ ବହଳ ଯେ ପୁଣ୍ୟ-
କୁଅରକ ସଙ୍ଗେ ବିଶ୍ଵ ସ୍ଥାନେ ବାରିବ କରି
ନାହିଁ । ସ୍ଥାନଶ୍ଵର କାହାରୁ ବହ ସେ ଜାଗର
ନାହିଁ । ଗଜାଜନବିଦୃତଳ ମନକୁ ଯାହା ଅସିଲୁ
ସେ ଜାହା ଲେଖି ଥାଇ । ପୁରୁଷ ବାବୁ କରିବାରେ
ସେ ସ୍ଥାନର କରିଥିଲୁ । ଅଜ୍ଞାନ୍ୟ ବାର୍ଯ୍ୟ
ନିମିତ୍ତ କେତେ ସ୍ଥାନ ଓରିଦି ହୋଇଥିଲା ।
ଗୁବା ବହଳ ଯେ ହେଷାବରେ ବେହ ଗୋଲ-
ମାଲ କରିଅଛି ।

ଜୀବାଜୀ କିନ୍ତୁ ଲାମୋଦିରପତ୍ରର ଅଞ୍ଚଳେ
ହୀନ ବିଶ୍ଵାସର କଷାଯ୍ୟ । ହେମବନ୍ତ ଧରେ
ଜେବନ ଦୋବାନ୍ତ ବିଶ୍ଵାସ ଠ ହାତୀରେ
ମୁଲୁର । ଶୁଭାର ସଙ୍ଗେ ଏକା ଦିନରେ
ମେ ଗୀରଧୀର ହେଲା । ହୀନ ଜରବ ବିଷମ୍ବରେ
ଶ୍ରେ ପୃଥିବୀର ଥିଲା ଦୋବାନ୍ତ ପରିପତ୍ରର
ଅଛି । ଦୋବାନ୍ତ ତର ପକାଇବ ବୋଲି
ହୁଅନ୍ତାଙ୍କୁ ।

ଶା ୧୯ ରିଣ — ହାନାଙ୍ଗ ବିଷ୍ଟନର ଏହା-
ବାଣୀ ଅତୁମେ ରକ୍ତାଥ ଜୋବାନଦିନରେ
ହିଲ ଦେଖେଲା ସମୟରେ ଫଳେବନାଟୁ
ଛିଦ୍ରୁଗ ଝାଗ ନରଦ ହୋଇଥିଲା । କେବୁ-
ବାଲରେ ସାବାର ବଳ ଯେ ଶ୍ରାଵ ନରଦ

କୁ ଚୋଇ ଫେର ଦଥିଲା ଶ୍ରୀଗୁଣେ ସେ
ଦେବେ ଦେଖି ନାହିଁ । ସେ ସମୟରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ
ଶ୍ରୀଗୁଣ ଉତ୍ସବର ଉତ୍ସବରେ ବିଶ୍ଵାସବାର
କର୍ମ ଲାଗିଥିଲା ।

ଧାରୋଦର ପତ୍ରର ସହକାରୀ ବଳବନ୍ଦୁ ଗ୍ରଂଥକେ
ବିହଳ ବି ଯେବୁ କାଗଜ ତାହାକୁ ଦେଖାଇ
ଦିଆଗଲା ତହିଁରେ କାଟକୁଁ ବିପର ହେଲା
ତାହାକୁ ଜଣା ହାହୁଁ ।

ଏହି ଶୁଣା ନାମରେ ସତ୍ତ୍ଵ ବହଳ କି ସେ
ଦୀଗତରେ ସେହି ଶାଳ ଦେଇଥିଲା ।

ଶ୍ରୀପୁନାମା କହୁଲୁ ସେ କରେଲୁ ଫେଅ-
ରିଲୁ ଏହି ସମ୍ମାଦ ଦିଅଇ । ବିଷ ବଥା ଫେଅ-
ନସାଦେବକଠାର ଶୁଦ୍ଧିଥିଲା । ଏତୁଥା ବହୁଜାରେ
କୌଣସି ବଥା କହି ନାହିଁ ଓ ସାବକରେ ଯେଉଁ
ବମ୍ବିଶନ ବଦ୍ଧିଥିଲା ତିହାଁରେ ଶୁଦ୍ଧିକୁଆରଙ୍ଗ
ବିରଦ୍ଧିରେ ମାମଳା ସୁଜନା କରିଥିଲା ।

ତାହରଙ୍ଗ ଆଜିଦନ ସାଂକ୍ଷେପିକ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାଶନରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା । ଯାହାର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାଶନରେ କହିଲେ ସେ କାହାରକୁ କ୍ଷମାଦେବାର ଅଜୀବାର କର ନାହାନ୍ତି ଓ ଅର କେବେ କିଷ୍ଟଧୂରେ ଉତ୍ତର ଦେଲା । ପ୍ରେଲିଘାନେବ ତେବେ ଏବାକରେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ଯେ ଗୁରୁ କୁଥର ଜୀବାରକ ଭାର୍ଯ୍ୟରେ ସବ୍ଦା ଉଚ୍ଛାପୁର୍ବ ସାହାଯ୍ୟ ଦରିଅକରି ।

ଅଦ୍ୟ ମୁଦେଇ ପରିଶର ମୋହଦମା ଦିନ
ଦୁଇଟା ସମୟରେ ଗେଷ ହେଲା । କାଳି ସମୀକ୍ଷା
ଦୟାବିକ । ଶୁଣିବୁଅର ଗଣେ ବର୍ଣ୍ଣନାପରି
ଲେଖି ଥାଏଇ କଲେ ।

ସାଧୁତିକ ସଂବାଦ ।

ଅମ୍ବେନୋନେ ଅନନ୍ତରୁଷିତ ଗଜେଖରେ
ଦେଖିଲୁଁ ଯେ ମୌଳିକ ଅବସାନିକାଦର
ତେଥିବା କ୍ଷେତ୍ରରୁ ଘପଦରେ ବାହାନ ହୋଇ
ଅଛି ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀପୂଜା ପଦଳିକ ପ୍ରେରିଥନର ଜଣେ
ପଢ଼ିପ୍ରେରନ ଲୋକିଶ୍ଵରନ୍ତି ସେ କାହୁଲର ଅମି-
ର ଦରବାରରେ ଗୋଷଣା ଦେଉଥିଲୁଛି ସେ
ସ୍ଥାନୁକଣାନର ଭାର ସ୍ଥାନୁକଣାନ କେବେ ଗୁ-
ଡ଼ିଏ ବନ୍ଧୁ ଓ ଶୁଭର ନେଇ ପରିବା ଦେଶକ
ପଲାଇ ଅଛନ୍ତି ଓ ଶାହାକର ଲୋକମାନେ ହୃ-
ଦିତ ଅଧିକାର କରିଥିଲୁଛି । ଏମନ୍ତ ସହକରେ
ହୁମର ପାଇବାରୁ ଅମିର ଅଧିର୍ଥୀ ହୋଇଥିଲୁଛି ।

ଦିଲ୍ଲି ପତ୍ରପ୍ରେସର ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଯାକୁବ

ଜୀବ ଆପଣା ମୁକ୍ତିର ସମସ୍ତ ଆଶା ପରିଚୟାର
କରିଥିଲୁଛି ଏବଂ ଅମିର କହିଥିଲୁଛି ସେ ତାହା
କୁ ଜୀବକୀୟନ ଜୀବବାସରେ ରଖିବେ ।

କେଳିନ୍ଦୁସୂପରେ ଲେଖା ଥିଲୁ ଯେ ହିରାଜ
ନେବା ବିଷୟ ଅଲ୍ଲକ ବୋଲି କେବେ ପ୍ରାନରେ
ପ୍ରକାଶ ପାଇଥାର ଓ ସ୍ଵାଭାବିକାନ ପରିଶେଷରେ
ଜୟଙ୍ଗର କରିବାର ଆଶା ରଖନ୍ତି ।

ପାର୍ବତୀ ନଗରର ଶ୍ରୀଏ ସମାଜପଦ୍ଧତିକେ
ଲେଖାଥିଲୁ ଯେ ପ୍ରଥମ ନେପୋଲିଅନଙ୍କ ଅଧୀ-
ନରେ ଯେଉଁମାନେ ସ୍ଵର୍ଗ କରୁଥିଲେ ସେମାନ-
ଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅବଧି ୫୫୦୦୦ ଲୋକ ଧରିବିଦେ
ଶ ଓ ଚାହିଁ ର ଟାପୁଷରୁରେ ବାପ କରାଇଛନ୍ତି
ଏମାନଙ୍କ ବୟସ ବ ୮୦ ଈତାରୁ ବ ୫୦ ଈ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଟଇ ।

ହିନ୍ଦୁପ୍ରତ୍ଯେକଟି ଲେଖିଥାଏ ସେ ମସ୍ତକରେ
ଜଳଷେଚନକର ଉଠି ଯାଇଥାଏ ।

ଦିଲ୍ଲିଖୁପ୍ରକାର ସଙ୍ଗୀରର ରୂପିବ୍ୟାର କରିବ
କାରଣ ଗୁରୁଷଙ୍କ ନଗରରେ ଗୋଟିଏ ସଙ୍ଗୀର-
ସଙ୍ଗ ଧ୍ୱାନ ହୋଇଥାଏ । ସଙ୍ଗୀରର ପ୍ରାଥାନ
ଶ୍ରାନ୍ତ ବିମ୍ବେ ପ୍ରଦେଶ ଅଟର ସେହି ଅଞ୍ଚଳରେ
ଏହିକାର ଚେଷ୍ଟା ହୋଇଥାଏ କିନ୍ତୁ ପୁଣର
ବିଷୟ ଅଛନ୍ତି

ବାହୁ ରାମସ୍ଥଳୀ ଦାତ ବଜ୍ରଲାର ଖୁବିକ
ଅବସ୍ଥା ବନ୍ଧୁରେ ଖଣ୍ଡିଏ ପ୍ରସ୍ତୁକ ଲେଖିଥାଇଛି
ଯେ ରାମ୍ଭର ସକଶେଷ ଅନୁକାଳ ଚର ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେସଙ୍କୁ ଜଣାଇବା କାରଣ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଲେଧନେ
ଏ ଗବର୍ଣ୍ଣର ସାହେବ ଜଣେ ଦାକମକୁ ନିଯୋ-
ଗ କରିଥାଇଛି । ଏଥରୁ ବୋଧ ହୁଥର ଯେ
ପ୍ରକାଳ ପ୍ରତି ଲେଧନରେ ଗବର୍ଣ୍ଣରକର ବିଶେଷ
ଦୃଷ୍ଟି ଅଛି ।

ତୀନର ଏକ ସଂମ୍ବଦ୍ଧପତ୍ରରେ ଲେଖାଥିଲା
ଯେ ସୋର ସମ୍ମାନ ମର୍ଯ୍ୟାଦାରେ ଉଲଳିଗଲା
ଶୋକ ଚିତ୍ତମାନ ଧାରଣ କରିବାକୁ ଘୋଷାପତ୍ର
ଦିଆ ଯାଇଥିଲା ସଥା-ଲୋକମାନେ ବି ୨୭ ନ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୋକପ୍ରଦର୍ଶକ ଲୁଗା ପିନ୍ଧିବେ । ଏକ-
ମାତ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେହି ବିବାହ କରିପାରିବେ ନାହିଁ
ଏହି ବି ୧୦୦ ନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାହାର ପରେ ଗା-
ନ ବାଦଦ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ ।

ବାର ସଙ୍କେନ୍ଦ୍ରିୟର ମିତ୍ରଙ୍କ ରତ୍ନ ପ୍ରେସା-
ର ଅଧୀମ ବୃଦ୍ଧାନ୍ତ ପ୍ରଥମଗ୍ରହ ପ୍ରଲଭର ହୋଇ-
ଯଜ୍ଞ ମାତ୍ର ଏହାର ମୂଳ୍ୟ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଅଧିକ ଏକ-
ଶଶ୍ରକୁ ଟ ୩୫୯ ଲା ହୋଇଥିଲା ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ବେଳାଂଶ୍ରେ ପୁନରାର ଦୂରୀଷ ପତିବାର ଅ-
ଶକ୍ତା ହୋଇଥାଲୁ ଓ ଏପରୁ ଅଂଶରେ ପ୍ରାୟ
ଦୂରୀଥାଗ ଫସଲ ପ୍ରାୟ ହୋଇଥାଲୁ ।

ବାରୁ କହାୟାଲୀଲ ଦେ ତାଙ୍କର ମନେକୁ
ସରକାରଙ୍କ ବୈଜ୍ଞାନିକ ସମ୍ବନ୍ଧ ନିମିତ୍ତ ଏକପଦକ୍ଷେତ୍ର
ଟଙ୍କା ଦାନ କରିଥିଲୁଗୁ ଏହାକୁ ମିଶାଇ ରଖି
ସଭାର ହେବା । ୧୦୧୦୯ ଟଙ୍କା ହୋଇଥିଲା ।

ହିନ୍ଦୁପ୍ରେଟ୍ରିଥଟ ସଂମାଦ ପାଇଅଛନ୍ତି ଯେ
ଗୋହାଟିର ଜଣେ ଉତ୍ସବପୋଷ୍ଟ କର୍ମଗତି କା-
ଣେ ଦେଖାୟ ଶିଶୁକଳୁ ସଲମ ନ କରିବା ଅଧ-
ସଧରେ ପ୍ରଦାର କରିଅଛନ୍ତି । ସଲମ ମେମଟି
କେବେବେଳେ ଉତ୍ସବାର ଦେଖା ପାଇ
ନାହିଁ ।

ବିଜ୍ଞାପନ

ଯାଇପୁରର ସବତ୍ତବକଳନରଥ ନୂର୍ଗର ବର୍ଣ୍ଣ
ପ୍ରଗଣାର କବିପୁରର ଇଂରେଜ ମାହାମାନକୁ
ଦୁନ ସକାରେ କରେ ପ୍ରଥାନ ଶିକ୍ଷକର ପ୍ରମୋ-
ଦନ ହୋଇଥିଲା । ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରାଚୀ
ଦେବାରୁ ବାଜ୍ଞା ରଖିବୁ ପ୍ରମାଣପାଦ ଧରି
ମୁଁ ସାପରବାରଙ୍କ ରିକଟରୁ ଅବେଦନ୍ୟ
ବାମୀ ଅଗେଲମାନ ତା ଏ କିମା କିମା
ଦେଇ ପଠାଇବେ । ଦୟାକଷାମ୍ଭବର ପ୍ରମୋ-
ଦନ ସମ୍ମାନେ ଯେଉଁମାନେ ଉତ୍ତର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ
ଥାନି ତାହାର ବରଜାସ୍ତ ପଠାଇବାର
ଯୋଜନ କାହିଁ ।

ବିବରସ୍ୱରସ୍ୱର
କା ୧୫ ରାଜମାର୍ଗ
ସନ୍ଦ ୧୮୨୫ମହା } ବିଶ୍ୱାସବଳୀରାଜୀ
ପ୍ରେସ୍ରେଲୀ

ମନ୍ଦିରପ୍ରାଣି

ବାବୁ ହରଷ୍ଟଦୁମୁଖୀର୍ଯ୍ୟା କଣ୍ଠକ ବନ୍ଧୁଯ୍ୟା । ୪
ମୁନ୍ଦି ଅଜଳଶାନ୍ତି ॥ ୫
ଶାଶ୍ଵାସକା ଦିଷ୍ଟେ କେଉଁଥର ॥ ୬
ବାବୁ ରାଗବଜଦାସ ପିତାଲ୍ଲ ଅତିନି । ୭
” କୁଳମନି ଅର୍ଜୁର୍ଯ୍ୟ କଣ୍ଠର ॥ ୮
” ଛାନ୍ତାନାସଧାରୋଥୁଣା, କଞ୍ଚଳା । ୯
” ରମ୍ଯକାଥବୋବ ॥ ୧୦
ଶହିବର ଉପବାଜର ଏବଂଦିଃ

ପ୍ରାଚୀ ଏହି ଜଳନାମପିକା ସବୁରତ୍ତବ ଦଳ-
ଗାବକାର କଟବାପିଲ୍ଲି ଦଶାନିଲ ଯଗାଳିମୁଖେ
ପାତି ଦେବମୁଖ ହେବ ।

ପ୍ରକାଶନ ମେଲିରେ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

৪৩০

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

ତାଙ୍କରଙ୍ଗ ମାର୍କ୍ ସନ୍ଦେଶମହିଳା ମାନ । ତେବେ ଦିନ ଏହି ସନ୍ଦେଶ ସାଲି ଗଲିବାରୁ

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମଳ୍ଯ

ବର୍ଷାନ୍ତେମୁଳ୍କ ଦେଲେ ବର୍ଷବୁ ୫୭

ମଧ୍ୟପଲ୍ ପାଇଁ ତାଙ୍କମାସୁଲ୍ ପ୍ରେସ୍

ତୁମ୍ଭେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘଙ୍କ ପ୍ରକାଶିତ ଅଗମା
ବର୍ଷର କଳେଚର ସାରଥଗ୍ରହ ଗଜ ସନ୍ତ୍ରାହରେ
ଆମ୍ବୋଦୀନେ ଧାରମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଅଛୁ ।
ଭରତବର୍ଷର ରଜ୍ସମନ୍ଦୀ ସର ଉଲିଅମ ମିଶର
ପାହେବ ଅଧ୍ୟକ୍ଷମ ସମାଜ ଯେଉଁ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ
ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତର ଆହୁତି ଉତ୍ତରେ ଏମନ୍ତ କିନ୍ତୁ
ବିଷୟ ତାହୁଁ କି ଯହିଁର ବାହୁଲ୍ୟ ବିବରଣ
ସମସ୍ତଙ୍କ ଜାଣିବା କିମାନ୍ତ ପ୍ରଦ୍ୟୁଜନ ହେବ ।
ଜାହା ଦେବନ ପ୍ରତୋକ ପ୍ରକାର ଅସ୍ଵବିଷୟ
ନେମାହିଁବ ହେବାର ହେତୁପ୍ରଦର୍ଶନରେ ପର୍ଯ୍ୟୁ
ଅଛି । କଳେଚର ମୂଳ ଫଳ ଏହି ଯେ ଏବର୍ଗ
କୌଣସି ନର ବର୍ଷିବ ନାହୁଁ ଏବଂ ଅଗଥାରଣ
ଦୂର ସହାଯ ପ୍ରଦ୍ୟୁଜନ ଥିବା ଅଭେଦରୋତ୍ତି
ରଙ୍ଗା ଭରତବର୍ଷରେ ଉତ୍ସାହ ମୃଦୁତ ହେବ ।
ଏ ପୂର୍ବ ଫଳ ସବସାଧାରଣଙ୍କର ବିଶେଷ
ଅନନ୍ଦପ୍ରଦ ସନ୍ଦେହ ନାହୁଁ । ଗତବର୍ଷ ବିଜଳା-
ରେ ପୃଷ୍ଠିର ପତ୍ରକା ଓ ତାହା ବିବାରଣ ସହା-
ସେ ଅନେକ ଟଙ୍କା ବୁଝିବୁ ବ୍ୟୟ ହୋଇଥି-
ବାକୁ ଅନେକଲୋକଙ୍କର ଆଗଜା ଥିଲୁ ଯେ
କିନ୍ତୁ କିମ୍ବା ପରଗୋଧ କିମିର ପୁନର୍ବୁ କର
ଦ୍ୱିତୀୟ ମାତ୍ର ଅମ୍ବାନଙ୍କର ଦୃଢ଼ିବ୍ୟାପ
ହେଇଅଛୁ ଯେ ମହାମାନ୍ୟ ଲିର୍ତ୍ତ ନର୍ଥବୁଝୁ
ଦେବତାର୍ଥରେ ସେଇଁ କାଳ କିମଳମାନ
ଦୁଇବେଳୋଟି କରିବାର ପ୍ରତାଙ୍କୁ ବହନ
ନେବାକୁ ହେବ ନାହୁଁ । ଯେଉଁ ରଙ୍ଗା କିମି
ଦେବାକୁ ପ୍ରଦ୍ୟୁଜନ ହୋଇଅଛୁ ତାହା ରଙ୍ଗ-

ତବର୍ଷରୁ ମୁଖୀର ହେବାର ସ୍ଥିର ହୋଇଅଛି
ଦଢ଼ ମୁଖର କଷୟ ଅପଇ; ବାରଣ ଏହାମୁଖ
ଭାରତବର୍ଷବିହିନୀର ଉପକାର ହେବ ଓ ଲିଙ୍-
ଲିଙ୍ଗର ଲୋକମାନେ ଏ ଠଙ୍କା ଦେଇଥିଲେ
ଏଠାକୁ ସୁଧାରୁପ ଯେଉଁ ଠଙ୍କା ଘେରିଲାନ୍ତେ
ତାହା ଏହାରେ ରହି ସିବ ।

କର୍ମଚାରୀ

ଆମ୍ବେଲାନେ ଗରସପାହରେ ଲେଖିଥିଲୁ
ଯେ ତଳିତମାସ ତା ୧୦ ରିଶରେ ଫର୍ମିଥାଏ
ଅକ୍ଷର ସାଂକ୍ଷେପ ଯୋବାନବନୀ ଶେଷ ହେଲା ।
ତା ୧୦ ରିଶରେ ଶୁଭରୁଥରଙ୍କ ଲେଖାଇଛିରେ
ଜଣିବ ଦାଙ୍ଗଲ ହେଲା ଯେ ତହିଁରେ ସେ ସବୁ
ଅଭିଯୋଗରୁ ସଂକ୍ଷିପ୍ତେ ଅଧିକାର କରି
ଅପଣା ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତା ବ୍ୟକ୍ତ କଲେ ଓ କମିଶନ
ଯାହାହିଁଲୁ ତାହାକୁ ପ୍ରମୁଖ କରିବେ ତହିଁର
ଉତ୍ତର ଦେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିବାର ବ୍ୟକ୍ତି ।
ଯାଇ ନିମ୍ନରୁ ସେ ବୌଣିତି ପାଞ୍ଚ ଦେବାର
ପ୍ରଯୋଜନ ନ ମୁହିବାରୁ କାହାରକୁ ଦେଇ
ଯାହାନ୍ତି । ଏହିଦିନ ଦର୍ଶକ ଜଣ୍ଠ ବାଲଶାନେ
ଯାହାଗୁଡ଼ାଙ୍କ ସଥାଇ ପଥରେ କମିଶନରଙ୍କ
ଯାତରେ ବକ୍ତୃତା ଆରମ୍ଭକଲେ, ତଳିତନରେ
ଏ ବକ୍ତୃତା ଶେଷ ହେଲା ଓ ତହିଁରେ ସେ
କରୁଦିନାର ସମୟ ବିବରଣ ଅପଣା ବିବେକନୀ-
ଯାରେ ବଜା ସୁନ୍ଦରଗୁପ୍ତେ କରୁନ୍ତିଲୁ କଲେ ।
ଅପରବରେ ସବୁ ଜଣ୍ଠ ବାଲଶାନେକିରୁ କମ-

ଶାର ବକ୍ତୁଗାଗଳ୍ପ ଅଛି ଓ ଉହିରେ ଜାହାଙ୍କର
ମାନ୍ୟପଦ୍ଧତି ଓ ସିଦ୍ଧାତର ବିଲକ୍ଷଣ ପୁରୁଷ
ପ୍ରାଣ ହେଉଥିଲା । ସେ କମିଶନରମାନଙ୍କୁ
ଜଣାଇଲେ ସେ ଶୁଭାନୁଭୂତି ମହାଗ୍ରହି, କ-
ର୍ତ୍ତଳ ଯେ ଅହୁକୁ ଶ୍ଵାଚାନ୍ଦୁର କରିବା ବାହାର
ପ୍ରଭାଗ୍ୟରୁପେ ବବ୍ରୀର ଜେନରଲଙ୍କ ନିଜପ୍ରକାଶ
ପଥ ଲେଖିଥିଲେ ଓ ଉହିରେ ସେ ସମ୍ବନ୍ଧ
ହେବାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଶା ପାଇଥିଲେ, ଏ ଅବହ୍ଵା-
ରେ ଜାହାଙ୍କ ପ୍ରାଣଗାଗର ଗୋପନଚେଷ୍ଟା
କରିବା ଅଭିନ୍ନ, ଅସମ୍ଭବ ଅଠଇ, ସେପରିବାର
ମନ ଅଭିଷନ୍ଧ ଥିଲେ ସେ ପ୍ରକାଗଧରେ ମିହି-
ଭବ ଦେଖାଉଥାନ୍ତେ । ସାନ୍ତିମାନଙ୍କର ଯୋ-
ଦାନବନୀ ଉପରେ ଅନେକ ସମାଜେତନା
କର ସେବନ୍ତର ଅସାରତା ଦେଖାଇଅଛିନ୍ତି ଓ
ପୁଲିବକୁ ଦ୍ୱାରା କିନ୍ତୁ କରିଅଛନ୍ତି । ଜାହାଙ୍କ
ବକ୍ତୁଗା ଗେଷ ହେଲୁଗୁ ଆଜିଦୋକେଟ କେନ-
ଇଲୁ ଉହିରେ ଉତ୍ତରରୂପ ଗୋଟିଏ ବକ୍ତୁଗା
ବଲେ ଓ ଉହିରେ ମହାଗ୍ରହି ଉପରେ
ଦୋଷ ପ୍ରମାଣ ହେବାର ଓ ଘୁଲିବ ଓ କର୍ତ୍ତଳ
ଫେଅରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବାର ନିର୍ମୟ
କରିବା ସକାମେ ଅନେକ ସ୍ଵର୍ଗ ଦେଖାଇଲେ ।
ଏହାଙ୍କ ବକ୍ତୁଗାରେ ଦୂରଦେଶ ଲୁବିଥିଲା ।
ଏପରି ବ୍ୟାପାର ଗେଷ ହେଲୁଗୁ କମିଶନରମା-
ନେ ସବୁ ଜାଗିଜପନ ଦେଇ ବମେଇନଗରକୁ
ଥିଲେ । ହେଠାରେ ସପ୍ରାହଙ୍କାଳ ଅଗଣ୍ୟରେ
ଥିଲା କର ମନ୍ଦମାର ଗେଷ ଫଳ ହିଲା ନମି-

ବେ ଓ କବର୍ତ୍ତିମେଘଙ୍କ ଲିଙ୍ଗଙ୍କ ଅପଣାନାଳଙ୍କ
ଶୟସହଜ ବାଗଚ ପଠାଇବେ । ଏହିରୁପେ
ଦରେଖା ମରଦମୀ ଏବପ୍ରଭାର ନଶ୍ତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଅସି ପଢ଼ୁଥିଲା । କେବଳ ମହାଗ୍ରା ଦୋଷ କି
କର୍ଦ୍ଦୀଷ୍ଟା ଏତିବି ଜାରିବାର ବାଜା ଅଛି ।
ସମ୍ପ୍ରେ ମନେ କରିଥିଲେ ଯେ ଏ ବିଶ୍ଵରେ
ଅନେକଦିନ ଲାଗିବ ମାତ୍ର ବଜା ସୁଖରକଷ୍ଯ
ଯେ ଶାର୍ଯ୍ୟ ଏକାର୍ଥିତ ଗେଣ ହେଲା ।

କମିଦାଳ ଅମ୍ବଲାଙ୍କ ଅଳ୍ପାଗୁର୍ବ

ଅମ୍ବାନଙ୍କ ସାଜପୁର ସମାଦିଦାତା ଲେ-
ଖିଥୁଣ୍ଡ ଯେ କେବେଳ ଜ୍ଞମିଦାତା ଅମଲ
ପ୍ରଜାଙ୍କ ଉପରେ ଅଭ୍ୟାସର କରିଥିବା ମାମଲ
ସେଠା ସବତ୍ତିବିଜନ କରେଣାରେ ଦାଏର
ହୋଇଥିଲା ସେ ସବୁ ନିଷ୍ଠି ହୋଇ ବାବୁ
ଦରେବୁଟ ଦାସଙ୍କ ନାଏନ ଖଲୁସ ପାଇଥିଲୁ ଓ
ବାବୁ ଶ୍ୟାମାନନ୍ଦ ଦେଙ୍କ ଉଦସିଲଦାର ଉପରେ
ଠୁଳେ ଥର୍ଦବ୍ରତ ହୋଇ ଥିଲା । ଏପରି ସର-
ଗତା ପ୍ରଗଦାର ଜ୍ଞମିଦାର ରାଜମିଆ ଓ ପଛମ-
କୋଟ ରଜାଙ୍କ ନାମରେ ପ୍ରଜାଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଭ୍ୟା-
ସର କରିବା ମାମଲାନାନ ଚାଲିଥିଲା । ଆଜିରଜାଙ୍କ
ତୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ମେନରେ ମିଶମବଦମା
କରିଥିଲେ ଯେହିଁରୁ ସେ ଖଲୁସ ହୋଇ ଘଲିଷ-
ଳ କେବେଳ କର୍ମଚାରୀ କର୍ମଚାରୀ ହୋଇଥିଲେ
ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଆଜିରଜାଙ୍କ ଉପରେ ମାରପିଟର
ଅର୍ଥଯୋଗ କରିବାରୁ ରଜାଙ୍କ ଉପରେ ଅଧିକାର
ପ୍ରମାଣ ହୋଇ ଏକଶତକ ଥର୍ଦବ୍ରତ ହୋଇ-
ଥିଲା । ଅମ୍ବାନଙ୍କ ସମ୍ବଦଦାତା ଲେଖିଅଛନ୍ତି
କି ସଦ୍ୟି ଅନୁଆବ ମନଦମାରୁ ମହାମାନ୍ୟ
ଗବହୀର ଜେନରଲ ସାହେବ ଜ୍ଞମିଦାରଙ୍କୁ
ଶୁଣ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ତଥାର ବଜ ଦୁଃଖର ବିଷ-
ୟ ଯେ କେହିଁ ଜ୍ଞମିଦାର ଛାଇରେ ସନ୍ଦେଶ
ନ ହୋଇ ଆହୁର ପ୍ରକାଶିତନ କରିବାରେ
ପ୍ରବୃତ୍ତ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ବାସୁଦରେ ଯେଉଁଠା-
ରେ ସମ୍ବନ୍ଧ ଜ୍ଞମିଦାର ଏପରି ଦୂଷିତରେ ରଜ
ହୋଇଥିଲା, ସେଠାରେ ସବସାଧାରଣାଙ୍କର
ଦୂଷିତ ଦେବାର ବିଶେଷ କାରଣ ଥିଲା, କାରଣ
ଏହିପରିକାର କେତେଜଣ ଜ୍ଞମିଦାରଙ୍କ ଦେଇ
ତେଗର ସମସ୍ତ ଜ୍ଞମିଦାରଙ୍କ ପ୍ରତି ଗବହୀର-
ରଜାଙ୍କ କରାଦର ହୋଇଥିଲା । ପରିନ୍ତ ଯେଉଁ-
ପ୍ରାଳରେ ଜ୍ଞମିଦାରର ଗୁରୁ ପ୍ରଜାଙ୍କ ଉପରେ
ଅଭ୍ୟାସର କରୁଥିଲା ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞମିଦା-
ରଙ୍କ ଅବଶ୍ୟ ନନ୍ଦା କରିବାରୁ ହେବ କାରଣ
ସେ ସମ୍ବନ୍ଧ ଅଭ୍ୟାସର ନ କଲେ ତ କି ହେଲା

ସେ ଯେବେ ଉତ୍ତମଲୋକ ଦେଖି କର୍ମଚାରୀ
ନିୟମିତ୍ତ କରନ୍ତେ ଓ ଆସେ ବିଶେଷ ଗ୍ରାହିବାରୁ
ରଣ କରନ୍ତେ ଘେବେ ଗାସାଙ୍କ ଅଧୀନ ଅମଳ-
କଥାର ଅଧ୍ୟାତ୍ମର ହେବା ଅସ୍ମୀକୁ ହୃଥକ୍ତା ।
ଆସେମାନେ ଅନୁମାନ କରୁଁ ଯେ ଅନେକ
ସ୍ଥଳରେ ଜମିଦାରୀ ଅମଳଙ୍କ ଦୋଷରୁ ଜମିଦା-
ରର ଦୂର୍ମାନ ହୃଥର ଓ ରହିଁର କାରଣ ଏହି
ଯେ ଅନେକ ଜମିଦାର ଆପଣା ଜମିଦାରର
ଭାର ଅପେ ନ ବୁଝି କର୍ମଚାରଙ୍କ ଉପରେ ସବୁ
ପକାଇ ଦେଇଥାନ୍ତି ଓ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲାଭ ଟକା
ଅବସ୍ଥରେ ପାଉଥାନ୍ତି ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅମଳର
ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଦୋଷ ଦେଖନ୍ତି ନାହିଁ । ଅନୁ-
ପଣ୍ଡିତ ଜମିଦାରଙ୍କ ପ୍ରତି ଏକଥା ଅତି ଦୃଢ଼ଭ୍ୟା
ପେ ଖଟର ଓ ଏମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଏ ପ୍ରଦେଶରେ
ଉଣା ନୁହଇ । କଟକଜିଲାର କେତେକ ଜମି-
ଦାର ବଜାଳା ଓ କେତେକ ଅନ୍ୟ ଜିଲ୍ଲାରେ
ଥିଲୁଛି । ଏମାନେ ପ୍ରାୟ ଜମିଦାରଙ୍କ ଆସନ୍ତି
ନାହିଁ ଓ ଏପରି ଏହିଜିଲାର ଅନେକ ଜମିଦାର
କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ତରରେ ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ପତି ରହିବାରୁ
ଜମିଦାରୀ ଦେଖିବାକୁ ଅବକାଶ ପାନ୍ତି ନାହିଁ ।
ଅନେକଙ୍ଗୁଡ଼ିଏ ସରକାର ଅମଳ ଓ ମହାଜନ-
ପ୍ରକଳ୍ପ ଜମିଦାର ଅଟନ୍ତି, ଏମାନେ କଟକ ସହ-
ରରେ ସବଦା ଉପସ୍ଥିତ ରହିବାକୁ କାଷ ହେ-
ବାରୁ ଜମିଦାର ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିଧାର କରନ୍ତି ନାହିଁ ।
ଫଳରଙ୍ଗ ଅନେକ ଜମିଦାରଙ୍କ ଉତ୍ତରପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି
କଲେ ସଂଧ୍ୟା ପ୍ରଜପ୍ତ୍ୟାନାନ ହେବ ଯେ ଜମିଦାରଙ୍କ
ସେମାନେ ଗବାସ୍ତମେଣ୍ଟ ପ୍ରମିଶାନୋଟରୁଲ୍
ଜ୍ଞାନ କରନ୍ତି । ସେମନ୍ତ ପ୍ରମିଶାନୋଟର ସୁଧ
ଆଣିଦାରର ଥାର କିଛି କରିବାରୁ ହୃଥର ନାହିଁ
ସେହିପରି ଏମାନେ ଆପଣା ଜହାନିଦାର ପ୍ରତି
କଳାତାରୁ ଲାଭଟକା ଦୃଷ୍ଟିନେବା ଭାବ ଅନ୍ୟ
କିଛି କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଜମିଦାରୀ ଯେ ଶୋଟିଏ
ଲାଭକର ବ୍ୟବସାୟ ଓ ଉତ୍ସିଷ୍ଟକରେ ଜମି-
ଦାରର ନାନାପ୍ରକାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସାଧନ କରିବ
ନିଜାନ୍ତ ପ୍ରସ୍ଥୋଜନ କି ସେ ସବୁ ସାଇମର ନ
କଲେ ପ୍ରଜାକର ରକ୍ଷା ଦିମ୍ବ ଜମିଦାରର ଲାଭ
ବର୍ଦ୍ଧି ହେବା କୌଣସିମତେ ସମ୍ବନ୍ଧ ନୁହଇ
ପାହା ଅବଧି ଏଠା ଜମିଦାରଙ୍କ ମନରେ ଦୃଢ଼
ରୂପେ ମନୁଷ୍ୟ ହୋଇ ନାହିଁ । ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଏପରି ଅବସ୍ଥା ରହିଥିବ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜମିଦାର
ଦିମ୍ବ ପ୍ରଜାଙ୍କ ଉତ୍ତରର ଆଶା ନାହିଁ । କେବେ
ଜମିଦାରମାନେ ଆପଣା କର୍ତ୍ତବ୍ୟକର୍ମପ୍ରତି ପ୍ରକ୍ରି-
ଯରସ ଯହିଶୀଳ ଦେବେ !

୩୫

ଗଢ଼ିକାତ କାହିଁ ରେ ଉନ୍ଦର ହେବ ?
ଆଜେବ ଖବର ବାଗଚରେ ସତର୍କର
ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଗଢ଼ିକାତମାନଙ୍କର ମୁଖଲବନା
ବୁଝି ଉନ୍ଦର ହେଲା ନାହିଁ ଲୋକେ ମଧ୍ୟ କହନ୍ତି
ଯେ ଗଢ଼ିକାତ ନିବାସିମାନେ ଅପେକ୍ଷାକୁଳ
ଅସବ୍ୟ ଥିବାରୁ ଅଧିଶାର ବାହିଁ ରେ ଉପହାର
ହେବ ପୁଣି କର ନ ପାର ଦୂର୍ଦ୍ଵାପନ୍ତି ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେ କହିଁ ଯେ ଯେପରି
ବର୍ତ୍ତିଥାର ମୁହୂର୍ତ୍ତ ହୋଇଥିଲେ କୌବା ଲଗ୍ନ
ପଥରେ ବୁଲଇ ମୁଅଇ ଓ ବୁନ୍ଦୁପର ପ୍ରଧାନ
ବାଲ୍ମୀକି ସୁଦିନ ଓ ସହାୟ ହେଲେ ଯେପରି
ବହୁଜନମନ୍ଦିରକୁଠିମୁଣ୍ଡରେ ସୁରା ସୁପୁଣ୍ଜଳା
ରକ୍ଷିତ କୁଅଇ କିନ୍ତୁ ପାଇଁ ଗଢ଼ିକାତର ଜାପବ
ଗଢ଼ିକାତନେ ପୁଣିକ୍ଷିତ ଓ ସଜ୍ଜେତିତବ୍ୟବହାର-
କୁଣଳ ନୋହିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଢ଼ିକାତର କୁଣ୍ଡିନ୍
କାଳରେ ସୁରା ଉନ୍ଦର ହେବାର ସମୃଦ୍ଧିବନା
ନାହିଁ ।

ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ସୁଶିଳିତ ହୋଇ ସୁଧାଲଜ କରିବା
ଦୂରେ ଥାଇ, ଯେଉଁ ସବୁ ନୁଣ୍ଠିବ ତୃତୀୟଭାବରେ
ବାପ ଓ କରସମାଜର ଅଛି ନାରଦଗାୟର
ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଅକରଣୀୟ ଚଞ୍ଚାଗର ସବୁ
ଯେବେ ବିବୃତ ହୁଅନ୍ତା ଏହିବେ କି କୁଳର
ବସ୍ତୁ ନୁହନ୍ତାଟି । ଯେପରି ଶ୍ଵେତପ୍ରମୁଖରୁ
ବିବିଧ ଗଢ଼କାଜମାନଙ୍କରେ ପ୍ରତିକିଳ କୁପ୍ରଥା
ଓ କୁଶାରୀରୁ ଶୁଣିବାକୁ ହୁଏ, ଏକାଦିନରେ
ସେମାନଙ୍କୁ ଏହିମୁକ୍ତରେ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିବୁ,
ଅମ୍ବର ଏଜାଦୁଗ ବାଜ୍ଞା । ଏଥରେ ଜାମୋର୍ଦ୍ଦେଶ
ନ କର ଗର୍ଭିତ ବାଥାମାନ ଲିଙ୍ଗର ହେଲେ,
ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରତିକିଳ ଶତ, କୁପ୍ରଥାରୁ ଯେବେ
ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ରହିଗ ଫରାର ଅଥବା ଏ
ଲେଖାକୁ ପଢ଼ିଥିବା କମ୍ପୁ ପଢ଼ିଥିବା ନୁହନ୍ତି
ଦାସକର, ପ୍ରାଣୀଜନ ସମୟରେ କାରେମାତ୍ର
ମନଙ୍କୁ ଆହି ଡଣବର ସୁଖ ଯେବେ କୃଥାଙ୍କୁର
ଅପନୋଦିନ କରେ ତେବେ ଅମ୍ବର ହିମ
ଦ୍ରୋଘ ହେବ ଏହି ପରମାତ୍ମାର ପୋଷନ
ଜଗନ୍ନାଥା ଅବଧି ଜମା କରିବେ ।

ପ୍ରଥମରେ ମଧ୍ୟଲୀ ।

ଦୋଷବିର୍କୁ ପୁନଃଭାବନ ହୋଇ ମର-
ଗଲେ ଭାବାର ତୁଳା, ରତ୍ନ, ସ୍ଵା, ପୂର୍ଣ୍ଣା,
ଦୋଷିତ, ଭୁତ୍ୟ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଭାବାର
ଥନ ସକଳାମୀ ହେବାରୁ ମୁଖଲା ହୋଇ
ଦେଉବିଦ୍ୟୁତ୍ତି ମନ୍ଦିର ହୋଇ ସୀରାର କରିବ

ନାହିଁ ଯେ ଲୋକେ କେତେ ଅଶ୍ରୁପୂର୍ବକ ଧନ ସଙ୍କେତ ବରୁଣ୍ଣ ଯେ ଜାଗର କାଳ ହେବା ପରେ ଜାଗର ଜନିତ ଅନାଥା ପଣ୍ଡା ଓ ଦୂରଜୀ ପ୍ରଭତ ଜାହାଗୀର ପ୍ରତିପାଳନ ହୋଇ ବିଜ୍ଞବେ ? କିଏ ଅଶ୍ଵାବାର ବରୁକ ଯେ ଘୁଷ ପ୍ରଭୁତ ନ ଥିବା ସୁଲେ ଉତ୍ସବାର ଅଗା ଅଛିରେକ ବଳବନ୍ଧ ହୁଅଇ ? ସଂସାରର ଅନିତାତା ଯେତେବେଳେ ବୁଦ୍ଧି ହୁଏ ଏ ମନୁଷ୍ୟ ଅପଣାର ମୃଦୁଲୁ ଅବଶ୍ୟମୁଖ ଏ ଆସନ ଜାଣି ଅପଣାର ଅଶ୍ଵିଜ ବ୍ୟକ୍ତିକ ବସି ଦୂରଜୀ ସ୍ଵର୍ଗା କର ଯେତେବେଳେ ଅନୁଭାଷିତ ହୁଏ ତେତେବେଳେ ଜାହାର ଏହମାତ୍ର ଭରତା ଥାଏ ଯେ ଘୁଷି ଅଛି ଏହି ବନ୍ଦ ହେଲେ ଅବଶ୍ୟ ଅପଣାର ଜନମ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅନାଥାକୁ ପ୍ରତିପାଳନ କରିବ, ଯେବେ ଘୁଷ ନ ଥାଏ ତେବେ ଏହି ବୋଧ ହୁଏ ଯେ ଦ୍ଵାରା ଧନ୍ୟବାଦ କରି ଯେତେବେଳେ ବିଷ୍ଵକୁଳକ ସ୍ତ୍ରୀ କରିଥା ବସି ଜାଇବେ । ଅଗା ଯେ ସେ ମନୁଷ୍ୟର ପାଶ, ଅଗା ମନୁଷ୍ୟର ଅବଳମ୍ବ, ଅଗା କରିବିତ ମନୁଷ୍ୟ ସବଳ ବିଦ୍ସ୍ତ ପିଣ୍ଡାଳକା ପ୍ରାୟ ନିବିର୍ତ୍ତରେ ମୁଠରୁ ଉଚ୍ଚିତ ! ରହୁଗାତ ଜିବାମୀ ଅଧୁବିଜ ହେଲେ ଜହୁପ ଅଗା ଗନ୍ୟ ହୁଅଇ । ଏହୁକର ଅଶ୍ଵ ମୁଠରୁ କରିବାରେ ନିପାଇ ହୁଅଇ ।

ଦେଖ ଦେବଳ ଅଗାଶ୍ଵନ୍ୟ ହେବା ନୁହେ । ଜାହାବନ୍ଦୀରେ ସେ କୃଷ୍ଣ କରିଅଛି ଯେ ଅଧୁବିକ ବ୍ୟକ୍ତିର ମୁଠପରେ କି ଦୂରଜୀ ହେଲୁ ଜାହାର ମଧ୍ୟ କରୁଥିବ ଦିନ ହେବ । କି ରହୁନ୍ତକରିବା ! ମନୁଷ୍ୟର ମୁଠହୋଇ ଧରିଅଛି ଜାହାର ଅଶ୍ଵିଜ ସ୍ଵାକ୍ଷର । କବା ଜନମ, ପିତ୍ତନୀ ଧୀ ଓ ସେବମଧ୍ୟକଳନ୍ୟ ଏମାନେ ଉଚ୍ଚେ ମୁଠରେ କରୁଣବେଦନ କରି ଦୋଳାହଳରେ ପ୍ରାମରୁ ଉଚ୍ଚିତ କରୁଥିବାରୁ, ପ୍ରତିବାପି ଓ କିମ୍ବ କୁଠୁମାଳେ ଜାହାବନ୍ଦୀରୁ କୁଠୁମାନଙ୍କର ଅର୍ଦ୍ଧନାଦରେ କରୁଣବେଦନ ସେବନ କରୁଥିବାକୁ । ପଥରେ ଗଲିବିବା ବ୍ୟକ୍ତିର ଶୁଦ୍ଧି ଅଶ୍ଵ ବର୍ଣ୍ଣ ହେବାରୁ, ବୃକ୍ଷାଦିମାନେ ମଧ୍ୟ ଦେବନର ପ୍ରତିଥିନ କରୁଥିବାକୁ । ପାଠବବର୍ଗ ପ୍ରବନ୍ଧକର ଯେ କରୁଣ୍ୟବୁଷମାନେ ଅସି କହୁ ଅଛନ୍ତି, ସାବଧାନ ଯେମନ୍ତେ ଏ ବ୍ୟକ୍ତିର ସମ୍ପତ୍ତି ସ୍ଥାନାନ୍ତରି ନ ହୁଏ । ଏହିକ ନୁହେ ଏହାର କେତେକା ଥିଲୁ ଓ କିମ୍ବଧନ ଦ୍ଵାରା ଜାହା ଅବେଳା ନ ହେଲେ ଗବରୁ ଉଠାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ଏହିକ ନୁହେ,

ଗୀତ୍ର ଗୁହସ୍ତବେଶ ଓ ଅର୍ଥ ଅନ୍ତେଷ୍ଟି, ଏହିକ ନୁହେ, ପ୍ରତିର ଅର୍ଥ ନ ପାଇଲେ ଥିଲୁନ୍ତୁଯିତିକେଣା ଓ ବିଶ୍ଵବିଦ୍ସନା ସ୍ଥାନାନ୍ତର ଅର୍ଥ କେଉଁଠାରେ ଲୁହୁୟିତ ବରୁଥିବାର ଚକ୍ରମୁଖୀରାତ୍ରିବର୍ଷ ପ୍ରଶ୍ନ, ଏହିକ ନୁହେ, ଜାଦୁଗ ଦିଲାପମାନା ସ୍ଥାନାନ୍ତର ବବସ୍ତମୋତଳ ପୁଷ୍ଟକ ଅନ୍ତେଷ୍ଟି, ଏହିକ ନୁହେ, ଅନ୍ତେଷ୍ଟି-କାରୀ ସବେ ବିକ୍ରି ମନାନ୍ତର ଥିଲେ ଜହୁସ୍ତବେ ବେଦାଗାର, ସାଠବମାନେ ମନେ ବରିବେ ଯେ ଏହିଥରେ ଅବା ଜାହାର ଦିଃଜ ମୋତଳ ହେଲା ବିକ୍ରି ହେ ପରମେଶ୍ଵର ଭ୍ରତବର୍ଷରେ ଏପରି ଦୃଷ୍ଟିୟାବଳର କେବେ ଲୋପ ହେବ ସ୍ଥାନାନ୍ତର ବିସନମୋତଳ ପୁରାଃପର ଅର୍ଥନ୍ତେଷ୍ଟିର ଅନ୍ତମତି ଓ ଜହୁସ୍ତବେ ଜାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣତ ହେବାର ଦେଖିବା । ଏଥରୁ ବଳ ଅଭି ବିଦୂରମା ଏ ସଂସାରରେ ଅଛି ଏହି କହିପାରେ, ନରଭିତ୍ୟ କି ଏଥରୁ ଗଣ୍ୟପିତା ନା ଶିଶୁମାରଣ ଏଥରୁ ଗଣ୍ୟାନ୍ତର, ପତି ଗଲା, ଧନ ଗଲା ମାନ ଗଲା ଜହୁସ୍ତବେ ସବୁ ଗଲା । ଗାସକ ସେ କାଟେ ଅକ୍ଷୟାର ଗଲେ କରୁବାର ଯେ କେବଳମୀ ବିଜେ କରୁଥିବାକୁ । ବୃଥା ଏପରି କ୍ଲିକ୍କବିଜ । “ଲକ୍ଷ୍ମୀବନ୍ଦୋ ନ ଜାହନ୍ତି ପ୍ରାୟ ସଃ ପରବେଦନାମ ” । ଗଜା ଅନାଥର କାଥ, ଗଜା ଅପୁଦିକର ପୁଷ୍ଟ, ଗଜା ନିର୍ଜନର ଧନ, ଗଜା ବେଗିର ଭାଷଧ, ଗଜା କୁଳନର କୁଳ, ଗଜା ମାନର ମାନ, ଗଜା ବିଦଗବନ୍ତର ବିଦ୍ୟା, ଗଜା ପ୍ରାଣୀଙ୍କର ପ୍ରାଣୋଗ୍ରାୟ, ଗଜା ଏକପ୍ରବାର ହୋଇଲେ ପ୍ରଜାକର ସବୁ । ସେ ଗଜା ଯେବେ କଣ ହେଉଥିଲୁ ବିକ୍ରି ନ ଗୁଣିଲେ ତେବେ ସେ ଗଜାବାସକୁ ସବୁ ।

ନିମନ୍ତଃ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ତେଲନ୍ୟସ୍ତ ଶୁଣିଥିଲୁନ୍ତ ଯେ କୁତୁହଳବାରର ରଜାନ୍ତୁ ଉତ୍ସବେର କୌଣସି ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଲ୍ୟରେ ଶିଶ୍ୟାଲ୍ୟ କରିବା କାରଣ, ପଠାଇ ଦିଅସିବ । ସେ ଏଠାରେ ଶିଶ୍ୟ ପ୍ରତିହା ସେବନ କରୁଥିଲୁନ୍ତ ତହୁଁରେ ଜାହାକର ଭାବ ଯୋ-ଗନ୍ଧିକର ମୁଲମଣ ଦେଖା ଯାଉଥିଲୁ ।

ଆଗାମୀ ମାସର ପ୍ରଥମମ୍ବାଦରେ ମାନ୍ୟବର ଲେଖନ୍ୟଗନ୍ଧିର୍ଭ ପାହେବ ଦାରକିଲ୍ୟ ପବନ୍ତି କରିବାକରୁ ଶିଶ୍ୟାଲ୍ୟ କରିବାକର ଭାବ ଯୋ-ଗନ୍ଧିକର ମୁଲମଣ ଦେଖା ଯାଉଥିଲୁ ।

ବିଶ୍ୱାପତ୍ନୀନାମାର୍ଗ ପାବିଗ୍ରହ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେଉଁ ରେଲବାଟ ନିର୍ମିତ ହେବାର ଅବେଦ-

ନପଢ଼ ହୋଇଥିଲା ମାନ୍ୟକ ଗବର୍ନ୍ମେନ୍ଟ ଜାହା ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଥିଲୁନ୍ତ । ଲଜ୍ଜାନଗରର ମହାବାରା ଏ ରେଲବାଟ ପାଇଁ ଅନେକ ଯହ କରୁଥିଲେ ବୋଧ ହୁଅଥିଲେ ସେ ଏଥରେ ନିର୍ମତ ହେବେ ନାହିଁ ।

କାହାର ସମାଦିଦାତା ଦରବାରକିମାର୍ଗ ଶୁଣିଥିଲୁନ୍ତ ସେ କାହାର ଅମିର ପ୍ଲାବଣା-ନଳ ସକାଗେ ଝର୍ଣ୍ଣ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କର ଭରିବାରେ ବର୍ଷକୁ ପଠାଇବାପାଇଁ ମନ୍ତ୍ର କରିଥିଲୁନ୍ତ ।

ସ୍ଥାନିକବାନ ବର୍ତ୍ତମାନ ମେଜରେ ଅଛନ୍ତି ଓ ସେଠାକାର ଦାକିମ ଏହାଜ ରକ୍ଷା ସକାଗେ ଦୂରଶର ସ୍କୋର ଓ ଦୂରଶର ପଦାଚିକ ନିଷ୍ଠକ କରିଥିଲୁନ୍ତ । ମାନ୍ୟବର ଅର୍ଥର ଦବିହାର୍ସ ସାହେବ କଲିକରା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଲ୍ୟର ସହକାର ଗନ୍ଧାର୍ମେର ପଦରେ ନିଷ୍ଠକ ହୋଇଥିଲୁ ।

କଲିକରା ନିକଟ ପାନବାଗାନରେ ଜାଗେ ଗୋଡ଼ର ଶୁହାଳ ପୋତଗଲା ଓ ଜହୁସ୍ତବେ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ତନିଟା ଗୋରୁ ପଲାଇ ନ ପାର ପ୍ରାଣରେ ନଷ୍ଟ ହେଲେ । ହୁକା ହେବୁରୁ ଥିଲୁ ଲାଗିବାର ସ୍ଥିର ହୋଇଥିଲୁ । ଉପରେରେ ରହି ହୁକା ପିଲବା ବଜଦାୟ ଅଟଇ ।

ଶ୍ୟାମଦେଶର ରଜା ଜ୍ୟୋତିଷବିଦ୍ୟାର ବଜ ଗ୍ରାହକ ଥିବାର ଦେଖାଯାଏ । ଆଗାମୀ ମାସରେ ଯେଉଁ ସ୍ଵର୍ଗଧରଣ ହେବ ଭାବା ଦେଖି କର ବୃତ୍ତାନ୍ତ ସବୁ ଲେଖିବା କାରଣ କେତେକଣଙ୍କ ଜ୍ୟୋତିଷବିଦ୍ୟାର ଲେଖନ୍ୟଗରେ ହେଲୁ ।

ଦୂରଶେର ମଞ୍ଜି ରୁଣିବାରେ ବାରଶେର ମଞ୍ଜି ମିଳିଥିଲୁ ଓ ଏହାକୁ ଦାକି ପକାଇବାରେ ନିର୍ବେଳ ସେବନରେଲ ପର ପାରଶେରରେ ତନ ଛଟାଙ୍କ ଲେଲ ବାହାରିଲା ।

ହିନ୍ଦୁପେଟ୍ରି ଅଟରୁ ଅବଗର ହେଲୁଁ ଯେ ବୋଶାବର ଭୁବନ୍ଦୀ ଟେକାର୍ପ୍ୟାମୁଥମାନେ ୫୦୦୦ ଲେନ୍କ ଏକତ୍ରିତ କର ଭୂଷ୍ମୟକର ଶିବା ନଗରରେ ଥିବା ଶୁଣିବୁ ଅନ୍ତମର କରୁଥିଲେ ଓ ଅନେକ ଲେନ୍କଙ୍କୁ ହର କରି ଦ୍ଵିଦ୍ସବରୁ ଲୁଟ୍ଟି ନେଇଥିଲୁ । ଶିଶ୍ୟାଲ୍ୟମାନେ ଏଥର ପ୍ରତିଫଳ ଦେବାକୁ ଯହ କରୁଥିଲୁ ।

ସର ରଗ୍ରି ଟେମଲ ସାହେବ ଦେଶିୟ ଲେନ୍କଙ୍କ ପହାର ମିଶିବାର ଯେତେ ଯହ କରୁ-

ଥିଲୁଣ୍ଡି ଏମନ୍ତ ପ୍ରାୟ ଅନ୍ୟ କୋଣସି ଲେଖନରେ
ଗବର୍ଣ୍ଣର କରବାର ଦେଖା ଯାଇ ନ ଥିଲା ।
ଗର ସପ୍ରାଦ ମଙ୍ଗଳବାର ସେ କଲିଫିକାର
ହିନ୍ଦୁନ୍ଦେକଙ୍କୁ ଆମନ୍ଦଶ କର ଥୁଆଁକଳ କାହା-
କରେ ଗଜାନାମରେ ତ୍ରୁମଣ କରିଥିଲେ ।
କଳ ଦୂରବାକିବା ସମୟଠାର ସବ୍ୟ ଛାପା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତ୍ରୁମଣ କରି ସମସ୍ତକ ସଙ୍ଗରେ
ସମାନଶବ୍ଦରେ କିଞ୍ଚିତକଥନ ଓ ଆମୋଦ
କରିଥିଲେ ।

ଆରସର ସାହା ଉତ୍ତରପ ଦେଖି ଅସିବାରୁ
ସେତାକାର ତୁଳ ଓ ମଧ୍ୟମଶ୍ରେଣୀରୁ ଲୋକଙ୍କ
ପରିଧାନାଦର ଅନେକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଥିଲୁ
ଏମନ୍ତକି ଦାରି ମୌରହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରକଳିତ
ହୋଇଥିଲା ।

ବିମ୍ବାରର କଣେ ମୁଷଳମାନ ବୁଲୁଁ ରଖିଥା
ଯାଇଥିଲେ । ସେଠାରେ ଦେଖିଯାଏନାଥାତ
ବିଧମାନଙ୍କୁ ସଙ୍ଗର ଭାବର ରେଟ ହୋଇଥିଲା;
ରଖିଥିବା ଘରର ଅନ୍ତରେ କରିବାର ରହା
ଥିଲା କି କାହିଁ ପରିବାରୁ, କିମ୍ବା ହେଲେ
ହୋଇଥାରେ ବୋଲି ବିଧମାନ ବ୍ୟକ୍ତିବଳେ
ଏହି ବୁଲୁଁ ଉତ୍ସତ ବିଦ୍ୱାନ୍ମେଣ୍ଟ୍‌ର କେତେକ
ହୋଇବାକି କଲେ ।

ମାନ୍ୟବର ଉତ୍ସତାରେ କୁଣ୍ଡ ନେବାରୁ
ଜାକ ବାର୍ମ୍ୟରେ ଏହିଠିରୁପେ ବେଳେଇ ସେ-
ହେଠାର ଉତ୍ସତ ମନ୍ଦିରାବେ ବିମ୍ବାର ରଖାଇ
ଅଛି ।

ହିନ୍ଦୁପଟ୍ଟିଅଟ ଅବଗତ ହୋଇଥିଲା ଯେ
ଆଜିର ହିବିତାରୁ, ଗ୍ରାନ୍ଟିଲେପରେ କାଗଜ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଥିଲା ଏ କାଗଜ ବଜ ଉତ୍ସତ
ହୋଇଥିଲା । କିମେ ଅକର୍ମଣ୍ୟ ଦୁର୍ବ୍ୟ ସବୁ
ବାର୍ମ୍ୟରେ ଅସିବାର ଦେଖା ଯାଏ ।

ପ୍ରେରିତପଢ଼ି ।

ମାନ୍ୟବର ଗ୍ରାୟକ ଉତ୍ତରପାତ୍ର ମଧ୍ୟବନ୍ଦ
ମହାମୟ ହନ୍ତିଧାରେସ୍ଟ୍ ।

ମହାମୟ !

ଏହିକି ସମ୍ବଲପୁଁ କିମ୍ବାନ୍ତିପାତ ଉତ୍ସତ
କରିଗରେ ଅନ୍ତର କରିବାରୁ ମା ୧୯ ବ୍ୟକ୍ତାନ
ମହାମୟର ସମ୍ବଲପୁଁରେ (ହୁମାଣ୍ୟଧାରା)
ଏହିକଥିପଦ ବିଦ୍ୟମାନ ଅଛି ତହିଁରେ ଉତ୍ସତ
ବାକୁ ଅଶ୍ୱଗୋପ (ବିମଳେପୁଁର) ବାଯପରିଶର
ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାରୁ କିମ୍ବାନ୍ତିପାତ କରିଥିଲୁ
ଦେଶ୍ୱର ଏବୁଷ ମହାମୟ ଯେ ଉତ୍ସତ ଆବଶ୍ୟକ
ମନ୍ଦିରର କୃତ୍ତା, ମୁକ୍ତାଳା, ଉତ୍ତି, ହୃଦୀ, ପ୍ରା-

କାର, ସ୍ତରାଦ ସବଳ ସାତିମୟ ବିନାବାଦରୁ
ଧାରଣ କରିଥିଲୁ ।

ଅଗର ଏକ ଆଶ୍ୟର ପ୍ରକା ଯେ ପ୍ରାବୁ
ଓ ହିମକାଳରେ ପ୍ରାଚିବଜର ମନ୍ତ୍ରମର୍ଗ ସତତ
ଶୁଣ ଥାଏ ଅପିତ ସହସ୍ର କଳଣୀ କଳ ଉତ୍ସତ
କାଳରେ ତୁଳନାଥଙ୍କ ଶୈରରେ ଚଢାଇଲେ
ବାହା ସହସ୍ର ଗୋଟିଏ ହୋଇଯାଏ ଏବଂ ତିନୁ
ମାତ୍ର ଉଦବେଶବା କରିବାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବାନାହୁଁ ।
କିନ୍ତୁ ଅଜୟମନ୍ଦରେ ସେତାରେ ଗନ୍ତୁ ଅଜୟ
କଳାନ୍ତିଶୀଳିତ ହୋଇଥାଏ । ଏତୁତ୍ରିଷ୍ଟ୍ୟ ଉତ୍ସତରେ
ମୋକ୍ଷ ପ୍ରମଶାକ ଶୁଣିଥିଲୁ ଅଥିନା ତିନୁ ଉତ୍ସତରେ
ରହିଥିଲୁପ୍ରକାର ସତତରେ ଅବିକଳ ପୂର୍ବୋତ୍ତମ
ସବଳ ବ୍ୟକ୍ତି ଦର୍ଶନ ଦିଲୁ ।

ବିଶେଷରେ ମହାନାମର ଯେଉଁ ମୁନ୍ଦରୁ
ସମିଜିର କଳାହରଣ କରିଯାଏ ସେଠାରେ
ଏମନ୍ତ ଗଲାପକୁ ସୁଧାର ମସ୍ତ୍ୟ ବାସକରିଥିଲୁ
ଯେ ଉତ୍ସତ ନିଜର ଅନ୍ୟ ଅଂଶରେ ଥିବା ଅରି
କରିଲ, ତ ଅରୁଜ ! ପ୍ରଥମର ନିଧି ଚିଲା-
ଶିରରେ ମଣିଜ ଦୁଇମୟ ବିଷମ ସ୍ଵାକ ସକାଗାତ୍
କଳର ଭାଷଣ ପ୍ରକାର ଏଥରେ ଉତ୍ସତର
ନିତ ହୋଇଥାଲିଜ କିନ୍ତୁ ତୁଳି ସବଦା ସେପ୍ରା-
ନରେ ରହ ଅଛନ୍ତି । ପୁଣି ବୋଲିବଳା କେବୁ
କିମ୍ବା ଉତ୍ସତରୁ ଦେଲେ ବିଲବିତ ହୋଇ ୧୦-
ପିଲା ସହି ହୁଏବୁ ତାହା ଏପର ଅବର୍ଥିତ
କରିବୁ କି ପରିଧିର ସହାଯାତରେ ଅଥାରା-
ଗାର ହିନ୍ଦି ଗଧାର ତାହାରେ ଅନ୍ୟକୁ ନିଷ୍ଠାବିଲେ
ମେରିଜନ୍ୟ ପୁରୁଷର ଏବପ୍ରକାର ରମ କ-
ରଗର ହେବ । ଏତଦରେ ଏମାନଙ୍କୁ କେବି ଅଧା-
ର କରେ ନାହୁଁ ।

ପ୍ରତି ସମ୍ବଲ ଶିବଶିଥ ଦିବପରେ ଏଠାରେ
ଗୋଟିଏ ମେଲା ହୁଏ ଉତ୍ସତରେ ଏବମ୍ବନ୍ଦର
ବିଜମାସ ତାତ୍ତ୍ଵରେ ଅନ୍ୟନ ଗାସହିତ
ଦିର୍ଘ ସମକେତ ହୋଇଥିଲେ ତହିଁ ମଧ୍ୟର
ଅଥବା ରହିବାର କିନ୍ତୁ ନିତପାର ତାହାର
ପ୍ରତିଥିଲେ, ସମ୍ବଲପୁଁର ନିବରତ ଏବଂ ଅନ୍ୟ-
ନ୍ୟ ସ୍ଵାକ୍ଷର ପରିବିଦ୍ୟବାଦୀମାନେ ଅନି ଅପ-
ଶାର ନେବାପାଦ ପ୍ରକାର କରିଥିଲେ ତାହାରେ
ମେଲା ରମ ହେଲୁ ଯାଏମାନେ ସବଳରେ
ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଥିଲୁ ଏଯାଧାରେ ଗେଣ୍ଟ୍ୟ, କାନ୍ଦା,
ହିମାଦି କୋଣି ଅପବ ସଠନା ହୋଇ
ନାହିଁ, ପୋଲିବ ବର୍ମଶିମାନେ ଅଜିବକ-
ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲୁ ଏତଦେଶରେ
ଏବୁଦ୍ଧ ସବନ୍ଦୟମାନ ଅନି କହିଲ ମେଲା

କରିବ ହେବାଯାଏ ନାହୁଁ ପରିହି ଏତଦେଶ
ନିବାଧିମାନଙ୍କଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଏବଂ ପ୍ରଥମିତର
ସମାଜ ହେବ । ଇତି ।

ତା ୧୦ ରୁ ମାର୍ଚ୍ଚ ସଙ୍କଟ ୧୯୭୫ ମୁଦ୍ରଣ
ବିତ୍ତବିତ୍ତ
ମୁନ୍ଦରିତ
ସାହାଯ୍ୟମୂଳ ଧନୀ ପ୍ରଥାନ ଶିକ୍ଷନ ।

ସମ୍ବଲପାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଜୀବ ବିଶ୍ୱାସିତ କରି
ଏହି ବିତ୍ତବିତ୍ତର ଅନୁଧ୍ୟାତ । ପା । ହିନ୍ଦୁ
ମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶିତ ତ । ପା । ଅବରତକ କା-
ଳବେ ଜୟପୁର ଓ ଗୋଟିଲପୁର ପରିହି କରି
ଦାଶମାନ ଅନ୍ୟର ନାବାଲକ ସୁଧମାନଙ୍କ ହେ-
ବାରୁ ଅମ୍ଭେ ତାହା ବିଜଳ ଧାରବା ସକାରେ
ଏତିକର ଅପାଳରେ ନାଲଗ ଦାୟର ଦର-
ଅଛୁଁ । ବନ୍ତୁ ଜମିବାରମାନ ମଧ୍ୟରେ କେବେ
ଗନ୍ତୁ ଉତ୍ସତାଦ ଗରିବ ଦିମ୍ବା ଅପରମ ବରିବେ
ନାହିଁ, କଲେ ମାଧ୍ୟକ ଅରୁଜ ଅମଳରେ
ଅସିବ । ଇତି । ତା ୧୫ ରୁ ମାର୍ଚ୍ଚ
ସଙ୍କଟ ୧୯୭୫ ସାଲ ।

ବିତ୍ତକ ଗ୍ରା ଅନ୍ୟତା ବିନ୍ଦେଶ୍ୟାପାନ୍ଦ୍ୟ ।
ଆଜିକୁ ବିତ୍ତବିତ୍ତ ଅନ୍ୟତା ବିନ୍ଦେଶ୍ୟ
ପ୍ରଗତାର ବିବିଧରେ ଲିଂବେଜ ବାହାଯ୍ୟମୂଳ
ଦୁଇ ବିବାଗେ କିମ୍ବା ପ୍ରଥାନ ଶିକ୍ଷନକ ପ୍ରଦ୍ୟ-
କଳ ହୋଇଥିଲୁ । ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରାଣୀ
ହେବାରୁ ବାଜ୍ରା ରଜ୍ନ୍ତ୍ର ପ୍ରମାଣପଦ ମହିତ
ଦିମ୍ବ ସାରବାରଙ୍କ ନବିତ୍ତ ଅବେଦନମନ୍ଦ
ଅଗମା ଅଗ୍ରେଲମାନ ତା ୧ ରୁ ଦିମ୍ବ ରହୁଁ
ପୁର୍ବରେ ପଠାଇବେ । ବିତ୍ତବିତ୍ତାରେ ଯେଉଁମାନେ ଭାଗୀର୍ଥ ପୋର
ନାହାନ୍ତି ଗାକର ଦିଗାପ୍ର ପଠାଇବାର
ପ୍ରଦ୍ୟାଜଳ ନାହୁଁ । ବେଳେ ମାଧ୍ୟକ ୧୯୭୮ ।
ବିତ୍ତବିତ୍ତରୁ କିମ୍ବାରଙ୍କ ରଗୋପ
ତା ୫ ରୁ ମାର୍ଚ୍ଚ
ସଙ୍କଟ ୧୯୭୫ ମୁଦ୍ରଣ }
ସେହେବା ।

ମୁନ୍ଦରିତ ।
ଗ୍ରାୟକ ଅର୍ମିଟୁ ବାହେବ ସୁଧା ବିନ୍ଦେଶ୍ୟାପଦ୍ୟ
ବାକୁ ମାଧ୍ୟକ ମହାନ୍ତି ” ” ” ୧୯୭୫
ମୁନ୍ଦରି ବିବାଗ ମହାନ୍ତି ବିନ୍ଦୁପଦ୍ୟ, ୧୯୭୫
କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଏହି ଉତ୍ସତାକିମାର ସହିତ କରିଥିଲୁ
ବାକର କରିବାକିମାର ସହିତ କରିଥିଲୁ ଯହାଲପୁରେ
ମହିତ ପ୍ରସ୍ତରିତ ହେଲେ ।

ଅନ୍ତର୍ଜାଲ ପାତ୍ରୀ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୧୧୦୯

୧୯୫୩୫୪

ରାତ୍ରିର ଅପ୍ରେଲ ସନ୍ଦାର୍ଥମିହା ମୁ। ଟୌର ବିଳନ ସନ୍ଦାର୍ଥ ସାଲ ଗଲିବାର

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ଟ୍ରେନ୍‌ସନ୍ଦାର୍ଥମୁଣ୍ଡ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭
ମଧ୍ୟସଲ ପାଇଁ ତାବିମାୟିଲ ଟ୍ରେନ୍

ଆମା ପ୍ରକାଳରେ ଭାବତବର୍ଷରେ ଭାବା
ଅମ୍ବାମ ହେବ ଅମ୍ବାନ ହେଉଅଛି । ବିଲ-
ତିବୁ ଜାରହାବିଯୋଗେ ସମ୍ବାଦ ଅସିଥିଲୁ ଯେ
ଶ୍ରୀ ପ୍ରାମଣ୍ଜ ମହାରାଜଙ୍କ ପ୍ରଥମମୁଖ ପ୍ରିମ୍‌ମଧ୍ୟବିଦିତ
ବେଳେ ଭାବତବର୍ଷ ସର୍ବର୍ଷନ ସଜାଗେ ଶୁଭ-
ବିମନ କରିବେ । ଏହାକ ଅର୍ଥନ୍ତା ଅବଶ୍ୟ
କରିବ ଅତି ଏତନବସନ୍ତାରୁ ଅଥବା ହେବ
କାରଣ ପ୍ରମ୍ବାଦ ବେଳେ ଅମ୍ବାନଙ୍କର ଭାବ
ଅମ୍ବାଦ ହେଉଥିବାରୁ ଏବଂ ଏହାକ ଶୁଭବିମନ-
ରେ ଅମ୍ବାନଙ୍କର ଅଥବା ମଜଳ ହେବାର
ମଧ୍ୟବିଦିତ ବାରଣ ସେ ଯେତେବେଳେ ସିଂହା-
ବିମନକୁ ହେବେ ତେତେବେଳେ ଅମ୍ବାନେ
ଜାହାଙ୍କ ସୁରଣପଥରେ ଅସିପାରିବୁ ।

ହେବ ତାହା କୁହାପାର ନ ପାରେ । ଆମ୍ବା-
ନେ ଭରଷା କରୁଁ ଯେ ବାବୁମହାଶ୍ଵର ଦାର୍ଶକାଳ
ପେନସନ ଭୋଗକର ଡେଶାବାସିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ଜଣେ ମାନ୍ୟବିଦ୍ୱିଷ୍ଟରୁପ ବସି ରହିଥାଇନ୍ତି ।

ପଛକୁ ଜଣେ ଭଲ ହାତୁମ ହେବାର ଅନେକ
ଲକ୍ଷଣ ଏହାକୁଠାରେ ପ୍ରଭୟ ହୋଇଥିଲା ।

ଆମ୍ବାନେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖର ସହିତ ଅବ-
ଗନ୍ଧ ହେଲୁଁ ଯେ କେନ୍ଦ୍ରପତ୍ରାର ଅଶିଖୁଷ୍ଟ
କଲେକ୍ଟର କି, ଏତ, ଅଟକିନସନ ସାହେବ
ନନ୍ଦପ୍ରାଦ ଶୁଭବାର କଟକରୁ ଘୋଡ଼ା ତାକ-
ରେ ଆସୁଁ ବେଳ ସ ୧୯ ଭା ସମୟରେ
ମହାନଦୀରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ଓ ଯେହିଁ ବାଟେ
ଲୋକମାନେ ପରି ଅଶୁଭରୁତ୍ତ ସେବାଟରେ ନ
ଅସି ଅଛି ଏକ ପ୍ରାଣରେ ଜଗାରେ ପରିବାରୁ
ସେଠାରେ ପାଣି ଅଧିକ ଥିବାରୁ ଘୋଡ଼ା କୁତ୍-
ଗଲ ଓ ବୋଧ ହୁଅଇ ଘୋଡ଼ା ପାଣିରୁ ମୁହଁ
ଦିତାର ପହଞ୍ଚିବା ବେଳେ ସାହେବ କପର
ଘୋଡ଼ା ପିଟିରୁ ଶ୍ରୀ ପଢ଼ିଥିବେ । ଯାହା ହେଉ
ଘୋଡ଼ା ପହଞ୍ଚିବା ଗଲି ଅସିଲ, ମାତ୍ର ସାହେବ
ଅଛି ଜାହାଙ୍କରାବିମାରେ ପାଣିରୁ ଉଠିଲେ ନାହିଁ
ପଛେ ଜାଲ ପକାଇ ପୁରସ ଶବକୁ ଉଠାଇ
ଆଗିଲେ । ସାହେବ ବିବାହ ହେବା ସକାଶେ
ଏ ନମରକୁ ଆସୁଥିଲେ । ଦେବବିଜନଶାକୁ
ଆୟୁତ କାହାରା । ଅଟକିନସନ ସାହେବ କେ-
ନ୍ଦ୍ରପତ୍ରାରେ ଯେବୁପ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ତହିଁ-
ରେ ସମସ୍ତେ ଜାହାଙ୍କ ଉଥରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଥିଲେ,

ଏବର୍ଷ ଖରର ବଳ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଅଧିକ ଦେଖା-
ଯାଏ ରେତୁମାସ ଶେଷ ହୋଇ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ
ଏତେବେଳେଷୁକା ପ୍ରାସ୍ତୁତ ଅଧିକ ହେଲାଣି ।
ଦାର୍ଶକାଳରୁ ବର୍ଷାସଙ୍ଗେ ସାଥାର ନାହିଁ ଓ
ଯଦ୍ୟପି କି ଗର ଦୁଇସପ୍ରାଦିତାରୁ ଖଣ୍ଡେ ମେଦା
ଆକାଶରେ ଦେଖାଯାଉଥିଲୁ ମାତ୍ର କୌଣସିଆ-
ତେ ଭଲ ବୁଝି ହେବାର ଶୁଣାଯାଇ ନାହିଁ ।
ଗରମାସ ତାତେରିକି ଅପରାହ୍ନ ସମୟରେ ପାତ୍ର-
ପୁର ନଗରରେ ପ୍ରାୟ ଗୁରୁଥାତେ ଏକକୋଣ
ଭୂମି ଉପରେ ଅଛି ଜଳ ସଙ୍କେନ୍ଦ୍ର ଭାବ ଶିଳା-
ବୁଝି ହୋଇଥିଲା । ଅମ୍ବାନଙ୍କ ସମ୍ବାଦଦାତା
ଲେଖିଥିଲୁଣ୍ଠି ଯେ ଶୋଟାଏ ପଥରପ୍ରାୟ ପାଷ
ପଳ ଓଜନର ଥିଲା ଓ ଲୋକେ ଟୋକାଇଏକିକରି
ଅଗଣାତିରୁ ଶିଳାମାନ ବହ ଦାଣ୍ଡରେ ଜମା
କରି ଦେଇଥିଲେ । ଶୁଣରବିଷୟ ଯେ ଏଥରେ
ମନ୍ଦିର କମା ଗୋରୁ କିଛି କିମି ହୋଇ ନାହିଁ
କେବଳ ଗୋଟାଏ ପୁଷ୍ପଶିଖିରେ ବଧାକର ରହ
ଥିବା ସରଳରତାର ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରୟ ଗୁରସ ଚାଲ
ମରିଯାଇଥିଲେ । ଯାହାକିଛି ବର୍ଷା ହୋଇଥିଲା
ରହିରେ ଗୁରସ କର୍ମ ଚଢ଼ିଥିଲା । ପଟ୍ଟମୁଣ୍ଡ
କେନ୍ଦ୍ରପତ୍ରା ଓ ସାଲେପୁର ଆନାର କେତେ-
କାଂଗରେ ଗରମାଦିରେ ଭାବ ବିବାହ ଓ
ଅଭ୍ୟନ୍ତ ବୁଝି ହୋଇଥିଲା ଓ କୌଣସି ପୁଲରେ

ଶିଳାକୃଷ୍ଣ ମଧ୍ୟ ହୋଇ ଥାଇ । ଏବୁ କବି
ଧାରରେ ଅନ୍ତର୍ଭୂତ ଦିଲ କିଛି ହୋଇ ନାହିଁ
ଓ ଆମାଥବା ଯେଉଁଠାରେ କିଛି ଧୂଳି ଗାହାସକା
ସମ୍ମଳେ ନଷ୍ଟ ହୋଇ ଥାଇ ସୁରବାଂ ଆମ୍ବଲମରେ
ଏବର୍ଗ ନେଇଶି ହେବାର ଦେଖାୟାବ ।

ବିଜ୍ଞାନବିର୍ଦ୍ଧଶବ୍ଦରୁ ଅବଗତ ହେଲୁ ସେ ଏକଷବ୍ଦ
ବାଲେଶ୍ଵରରେ ଦୋଳଯାଦା ଉଚ୍ଛ୍ଵାସପ୍ରେଳିବା-
ହିତ ହୋଇଥିଲା । ବାରୁ ମଧ୍ୟମାନଙ୍କ ଦେଇ
ବୈଠକଜାନାରେ ବାବଡ଼ାକବାସି କିମ୍ବାଇ ସାଥୀ
ମିଆଂକ ଯାଦା ଛିନିଦିଲ ହୋଇଥିଲା ଓ ବାରୁ
ମଦନମୋହିନୀ ଦାସଙ୍କ ବୈଠକଜାନାରେ ଏକ
ଦିନ ଖେମଟାବାଲିଛର ନାଗ ହୋଇଥିଲା ।
ଓଡ଼ିଶାର ଧନାର୍ଥ ଦ୍ୱାରିମାନେ ଡେଇଥାଇ ଯାଦା
ଓ ଜାବ ନ ହେବି ବଜାଲାରୁ ସବୁ ଅଣାରି
ଅଛିନ୍ତି ଏବଥା ଆମ୍ବମାନଙ୍କ କମିଶର ସାହେବ
ଶ୍ରୀଲେ ରୁକ୍ଷ ହେବେ ସନ୍ଦେହ ଜାହଁ ବିନ୍ଦୁ
ଯେହୁଲେ ଓଡ଼ିଶାରେ ଅଷ୍ଟୀ ବଜାରର ଜ୍ଞାନ
ଜାହଁ ସେହୁଲେ ବାଲେଶ୍ଵରବାବିଦର ଉଚ୍ଛ୍ଵାସ
ରୂପକୁ ଅମ୍ବେମାନେ ପ୍ରାଣବା କରୁଥିଲୁ ଓ
ସମ୍ବନ୍ଧ ହୁଅଇ ସେ ଏହାପାଇଁ ଏଠାରେ ବଜାର
ବିଧ୍ୟାର ଜ୍ଞାନ ହୋଇଥାରେ । ଅନ୍ତର ଆନ-
ନର ବିଷୟ ସେ ଗ୍ରାସକୁ ମୟୁରବିଜର ଗ୍ରାସ
ଦୂରବସ୍ଥା ଗ୍ରାସମାନକ ବାରୁଙ୍କ ମଜଳିବଳୁ
ଫିଜେ କର ଅମୋଦ ପ୍ରମୋଦରେ ଅନନ୍ଦଲାଭ
କରିଥିଲେ । ସାମାଜିକ ଔରବା କ ହେଲେ
ବୌଦ୍ଧିପ୍ରବାଦ ଉନ୍ନତର ସମ୍ବନ୍ଧନା ଜାହଁ ଓ
ଏଠା ଗନ୍ଧିଜାତ ସାକ୍ଷାମାନକ ଅପଣାକୁ ଦେବତା
ଚାଲୁ ଜ୍ଞାନ କର ଅନ୍ୟ ସମ୍ମାନ, ଦ୍ୱାରିକ ସବେ
ନିବନ୍ଧ ଜାହଁ ବୋଲି ପରିଗେଷରେ ପଥର
ହୋଇ ସାମାଜିକ ସୁଖର ଆସ୍ତାଦିନରୁ ବିଜ୍ଞାନ
ରୂପ କେବଳ ବାସନାଭେଣୀ କୋଇଅଛିନ୍ତି ।
ନୟୁରିଜନ୍ ଗଜାକଷର ଯେତେବେଳେ ଅ-
ନ୍ୟାଯକ୍ ଗଜାମାନଙ୍କର ସାମାଜିକ ଅମୋଦ
ପ୍ରମୋଦ ଓ ଆହାର କ୍ୟବହାରରେ ନୟଲବ-
କାର ସମ୍ମାନ ଦ୍ୱାରିକ ସମ୍ପ୍ରେ ଘନିଷ୍ଠ ଭବ
ପାଇସନ୍ ହେବ ତେବେଳେ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘଦେଶର
ଉନ୍ନତି ହେଲ ବୋଲି କୁହାଯିବ ।

✓ ପୁରୁଷୋତ୍ତମରେ ଅଛେକରାଳରୁ ପ୍ରଗାଢ଼ା
ଗେଣ୍ଟି ନଦିବାର ଭୁବନେ ଲାଙ୍ଘନିଲେ ମାତ୍ର
ବୋଶସି କାରଣରୁ ତାହା ସିଏ ବୋଲ ପାରୁଛନ୍ତି
ଥିଲା । ପରିମାଣରେ କାହା କମିକୋଟାଳ ଗ୍ରୂ-

ଯେବା ଅପଣା ହାତରୁ ସବୁ ବ୍ୟୟ ସୀକାର ଦରି
ବଜା ସାନ୍ଧେବରୁତି ଗଲବନ୍ତ ହୋତାରେ ଶ୍ରୀ-
ଶାହଚିତ୍ତ ବିଷାଇଲେ ଓ ଅଳ୍ପକାଳ ମଧ୍ୟରେ
ଜହିଁରୁ ଉଗବାଇବାକୁ ପ୍ରଦାନିନା ଓ ସୁରଖେ
ତମ ଚନ୍ଦ୍ରକା ନାମରେ ଚିତ୍ରଣଶ୍ରୀମଦ୍ଭବତିକ
ବାହାରିଲା । କହୁ ଦୁଃଖରବିଷୟ ଯେ ଜଗ ପରି-
ମାପ ଅଥବା ଜହିଁରୁ ଅସୁରବାଳରୁ ବୌଦ୍ଧଧ୍ୟ
ପଦିକା ସଙ୍ଗେ ଅର କେଟ ହେଉ ନାହିଁ ଓ
ଏମାନ୍ଦର ବି ପର୍ବତୀର ପଦିକା ବିଜ୍ଞ ମଧ୍ୟ ଶୁଣା
ଯାଇ ନାହିଁ । ଅବଶ୍ୟ ଆମେମାନେ ସୀକାର
କରୁ ଯେ ଓଡ଼ିଶାରେ ଅନେକବ୍ୟାପରେ ବ୍ୟାପ-
ପଥ ଚଳିବାର ସମୟ ଅବସ୍ଥା ହୋଇ ନାହିଁ ଓ
ପ୍ରାୟ ହାତରୁ କିଛି ନ କଲେ ରେମାତ୍ମାରୀ ପଦିକା
ପ୍ରପିବାର ବ୍ୟୟ ବିବାହ ହେବାର କିମ୍ବା ମାତ୍ର
ଏହା ବୋଲି ବାମଗୋଥାଳି ବାବୁ ଅପଣାହାତରୁ
ଠଙ୍ଗା ଜର୍ଣ କର ଶ୍ରଦ୍ଧାବଳ ବିଷାରିବା ପ୍ରତ୍ୟଷ୍ଠେ
ଜହାର ଯେଉଁ ଏକମାତ୍ର ଉପକାର ଥାନ୍ତର
ହେବାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏତେବୀ ଅନାହୁତ
ପ୍ରବାସ କରିବେ ଏବନ୍ତି କେବୁ ଥାଗା କର ନ
ଥିଲା । ଯେବେ ଜାହାଙ୍କ ଯଦ୍ରାଳଦ୍ୟରେ ଶ୍ରଦ୍ଧା
କାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ସନ୍ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଥି ବାମାନୀ
କାହାର ବିଷାବ ପ୍ରକିଳ ରକ୍ତଥାରୁ ଜେବେ ସେ
ଏମରଗଳୁ କେବୁ ମନ ମରିବେ ନାହିଁ କାରିବ
ଶ୍ରୀମଦ୍ଭବତିକ ଜୋହାଲେ ଯେବେ କାବୁ ମହାପାତ୍ର
ଅପଣା ସ୍ଵାର୍ଥ ଦୃଢ଼ିରେ ଏଥରୁ ପରିମୂଳ ହୋଇ
ଥିବେ ତେବେ ଜହିଁକ କାହାର କିଛି ବୋଲି
କାର ଅସୁରକାର ନାହିଁ ।

ଗଜମାସ ରଖେ ସପ୍ତାହରେ ମହାମାନକ
ଗବର୍ଣ୍ଣର କେନ୍ଦ୍ରର ବାହେବ ହିଂଶୀର୍ଥ ନ
କାଳ ଫେଲିନଗର ଓ ଗରୁଡ଼ ଅନୁରତି
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ଅବସ୍ଥିତ ବରବାଚୁ
ସେଠାରେ ଶରୀ ସମାପେକ୍ଷ ହୋଇଥିଲା ।
ଆଜ୍ୟର୍ଥନା, ଦରବାର, ମାନ୍ଦାଳ ପ୍ରତିବାଷାଜ
ପ୍ରଭୃତି ଯେବମସ୍ତ ବ୍ୟାଘର ଏପରାର ସନ୍ଦର୍ଭର
ସମୟରେ ସଙ୍କଟ ଦେବାର ଦିନମାଧ ଜାହାନ
ସବୁ ବିଦୟନର ହୋଇଥିଲା । ଅମ୍ବେମାନେ ଲାଭର
ବିଜ୍ଞାନ ବର୍ଣ୍ଣନାର ପାଠ୍ୟମାରକ୍ଷା ବରକୁ
ବରଗୁଁ ମାହିଁ ବାରବ ଏବବୁ ବ୍ୟାପାରରେ କିମ୍ବା
ନୁଭବ କାହିଁ ହବୁ ବଜାବଥା ଓ ପୁନଃଜନପରିଚାଯି
ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ଗଲିଲ ସେହିପରି ସବୁମାର୍ଯ୍ୟ
ହୋଇଥିଲା ଉଚ୍ଚ ବର୍ଷ ବେଳି ବେଳିଲେ

ୟାଠକମାନଙ୍କର ତୁପ୍ରି ହେବ ।
ଅସ୍ଥିକା କଥା ମଧ୍ୟରେ ଏହି ଯେ ମାର୍ତ୍ତମାନ
ଜା ୨୫ ବର୍ଷ ଅପଗ୍ରହ କାଳରେ ମହାମାନ୍ୟ
ଲବ୍ଧିତ କେତେବେଳେ ବାହେବ ତୁମ୍ଭି ବଲେଇର
ଶୁଦ୍ଧମାନଙ୍କୁ ପାରିଗୋପିବ ବାଣୀ ଦେବ କାରଣ
ବ୍ୟକ୍ତ ହୁନ୍ମବୁ ବିଶ୍ଵକମାନ ହୋଇଥିଲେ
ଓ ମହାଶୂନ୍ୟ ପଟ୍ଟିଦ୍ୱାରା ଓ ଶିଶୁତ୍ତନବର ଶକ୍ତି
ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରଥାନ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଓ ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଧାକର ଉଚ୍ଚବର୍ମନଙ୍କମାନେ ଶୁଭ୍ୟମନନ
ବର୍ତ୍ତିଲେ ଲଞ୍ଛ ଜର୍ଦ୍ଦବୁ ଏ ବିଦୟାଲୟ ଏବଂ
ପଞ୍ଜାବ ପ୍ରଦେଶର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଦ୍ୟାଲୟପୁରୁଷ
ବନ୍ଧୁରୀୟ ବିଜ୍ଞାନ ଦେବା ବିଶ୍ଵାଦୟମର ତାର
ରେକ୍ଟରଙ୍କଠାର ଶକ୍ତି କର ରାଜ ଅନନ୍ତ
ପ୍ରଭାବ କଲେ ଏବଂ ପିଲାମାନଙ୍କୁ କେବେବ
ପଦ୍ଧତିଦେଖ ପ୍ରଦାନ ପୁଣ୍ୟ ତିରିଦିନର ଅସ୍ଥିକା
ତୁମ୍ଭିଦେଲେ ଗରମାସ ଭାସ୍ୟରିଶ ବହାଲଦେଲେ
ମହାମାନ୍ୟବାହେବ ଅପଶା ସମ୍ମାନଙ୍କୁ ସେବ
ତୁମ୍ଭିର ପଟ୍ଟିଦ୍ୱାରା ଯାଏ ବଲେ । ଦେବାର
ବିନ୍ଦୁପୁର୍ବତ୍ତକୁ ବିଜେ କର ସେହିବାରେ ଶ୍ରାବ୍ୟ-
କାଳ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତ କରିବେ ।

ପରିକାଶ ଟଙ୍କା ଅନୁଯାୟୀ ମନ୍ତ୍ରମାଲା

ସରକାରୀ ଲେଖକଙ୍କଟିଙ୍ଗ ଟଙ୍କା ଆବସ୍ଥା
କରିବାରେ ବାଲେଷ୍ଟରର ବେତସେବ କରିବା
ବାରୁ ଶ୍ୟାମାଚିତ୍ରଣ ସରକାର ଓ ଲେଖକଙ୍କଟିଙ୍ଗ
ଦିବ୍ସମା ବାରୁ ଉପେକ୍ଷନ୍ତୁ କର ଦିଏ ପାଇଥୁ-
ବାର ଏଥୁ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ସ୍ଵର୍ଗ ବେ
ମନ୍ଦମାର୍ଦ୍ଦବରଣ ଗର ପ୍ରକାଶିତ ଉତ୍ତଳଦର୍ଶଣ
ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସ୍ଥାନରୁ ଅବଗତ ହୋଇ ଚାହୁଁର
ସ୍ଵସେବ ଅବଶ୍ରା ଲେଖିଥାଏ ଯଥା ।

ବାରୁମାନଙ୍କ ଉପରେ ତଳାଲଖିଲ ତମୋଟି
ଆରୁପୋଗ ନଅଇ ।

୧। ମୁନବାଲ କାନ୍ତିହାତ୍ୟସ ସକାଶେ ମୃଦୁ
ହୋଇଥିବା ଠ ୨୦୯ ଲା ଦୂରଥର ଧୂଥଳ
ଦିଲଦାସ ଜଙ୍ଗଲାଶାନ୍ତି ନିଧୀ ସାଇଧନ୍ତି ।

୨) କିମ୍ବାର ସମସ୍ତ କାଣ୍ଡଗୀରୁଷର ବାରିକ
ମରମର ସଳାଶେ ମର ର ହୋଇଥିବା ୧୯୫୪
ଦିନ୍ତ ପ୍ରକାର ଘର୍ଯ୍ୟର ବିଲାଶ ଦିଲାଥର ଖାଲୀ
ମରିଥିଲା ।

୩। ସରକାର ଟିକଟ ସକାରେ ଟ ୨୦୯ ଟିକଟ
କାହା ପାଇଥାରୁ କାହା କରୁଥେ ଖର୍ଚ୍ଚ ଦେଲା
ପ୍ରକାଶ ଧାର୍ଯ୍ୟ ନାହିଁ ।

ସନ ୧୯୭୦ ମସିହା ଜୁଲାଇ ଓ ଅକ୍ଟୋବ୍ରେ

ଏହା କାରିବାର ହୋଇଥିଲା ଓ ଏକାଇଥେଟି
ଜନରଳଙ୍କ ନିକଟରୁ କେହି ବେନାମୀ ଦର-
ଖାସ ପଠାଇବାରେ ମନଦିମା ଦୂଦୁଧୁ ହେଲା ।

ମାଳିଷ୍ଟେଟ ସାହେବ ମକଦମାର ଛଦନ
କରିବାରେ ଏହିରୂପ ପ୍ରମାଣ ପାଇବାର ଲୋକ-
ଶ୍ରୀ ଯେ ଶ୍ୟାମାଚରଣ ବାବୁ ଗ୍ରେନ୍ଟ୍ ବିମୟ
ସାହେବ ବାଲେଖ୍ଯରେ ଥିବା କାଳରେ ତା-
ହାଙ୍କ ଯୋବାନ ହୃଦୟ କିମେ ଲୋକଲଘଣ୍ଟର
ଭାର ପାଇଥିଲେ ଓ ଉମେଶ ବାବୁଙ୍କୁ ସ୍ଥାଇବେ
କରି କର୍ମରେ ନିସ୍ତର୍ଜ୍ଞ କରଇଥିଲେ ଯେ ଉ-
ମେଶ ବାବୁ ତାହାଙ୍କ ଅଧୀନ କରିଲା ପ୍ରାୟ ସର୍ବ
କାର୍ଯ୍ୟ ବରୁଥିଲେ ଓ ଶ୍ୟାମାଚରଣ ବାବୁ ସ୍ଵର୍ଗମୁହୁରତ
ପ୍ରତିଦିନ ତିନି ଗୁରୁ ଦାତା ଲୋକଲଘଣ୍ଟ ମହ-
କୁମାରେ ବସି ତିକ୍ଟାପତ୍ରାଦି ଲେଖାପତି କରୁଥି-
ଲେ ଓ ହେଠାବ ଦେଖୁଥିଲେ । ଲୋକଲଘଣ୍ଟ
ବିଲସିରେ ଶ୍ୟାମାଚରଣଙ୍କ ଦୟାଶର ଓ ଉର୍ଧ୍ବିଦ
ଅଛି ଟଙ୍କା କେବେ ଶ୍ୟାମାଚରଣ ଓ କେବେ
ଉମେଶ ଶକ୍ତିଆଜାନାବୁ ଆଣନ୍ତି । ମକଦମା
ବାଦରୁ ଦୂର କିମ୍ବା ମଧ୍ୟରୁ ଶରୀର ଶ୍ୟାମାଚରଣର
ହସ୍ତାନ୍ତର ଓ ଖଣ୍ଡି ଏ ଉମେଶର ହସ୍ତାନ୍ତରରେ
ଅଛି ଓ ଦୂର ଦିଲରେ ‘ଟଙ୍କା ଦୂରି ପାଇଲି’
ବୋଲି ଶ୍ୟାମାଚରଣ ଦସ୍ତଖତ କରିଥିଲୁ ।
କୁନ୍ଦକ୍ଷାରୀ ବାବର ଟ ୨୦୯ ଜ୍ଞା ଦୋଗାଶଖାରୀ
ବିଷୟରେ ଏକାହିଅନ୍ତର୍ଜାଲ ନିକଟରୁ କୈପିଯିଥିଲୁ
ତଳକ ଅଧିକାରୀ ମାତ୍ର ସେଚଟୀର କୌଣସି
ଭବତର ନ ଯାଇ କ ବରପେଶ ନ ହୋଇ
ବିଷୟରେ ରହିଥିଲା । ଶ୍ୟାମାଚରଣ ଆପେ
ନିର୍ବାଚୀ ବୋଲି ସରଦୋଷ ଉମେଶ ଉପରେ
ପକାଇ କହିଥିଲୁ କ ଟଙ୍କା ସେ କେବେ ଖଳ-
ଶାଖାନାବୁ ଆଶାର ନାହିଁ ଲେବଳ ନାମମାତ୍ର
ବିଲରେ ଦସ୍ତଖତ କରିଥାଏ । ଉମେଶ କହଇ
ଯେ ଉନ୍ତୁ ଦୂରବିଲ ଖର୍ଜ ପଡ଼ିବା ଧମୟରେ ସେ
ଉପର୍ତ୍ତି ନ ଥିଲା ଶ୍ୟାମାଚରଣ ଟଙ୍କା ଅଣିଥିଲୁ
ଓ ପରେ ଦୋକାନ୍ତ ଖର୍ଜ ବିଷୟ ଓ କୈପିଯିଥିଲୁ
ଟଙ୍କାବିଷୟ ଶ୍ୟାମାଚରଣକୁ କହିବାରେ ସେ
କହିଲ ଯେ ସେବୁ ଆର ପରେ ହୃଦୟରିବ
ଉମେଶ ଶ୍ୟାମାଚରଣ ସଙ୍ଗେ ଅଦାତର ରଖି
ଥୁବାର ଶ୍ୟାମାଚରଣ ପ୍ରମାଣ ଦେଇଥିଲୁ ମାତ୍ର
ପେଇସମୟରେ ଅଦାତର ଅରମ୍ଭ ହୁଅର ତହିଁ
ବ୍ୟବ୍ରା ଏ ମକଦମାର ସ୍ଵରୂପାର ହେବାର ଜଣା-
ଯାଏ । ଏହିପରୁ ଦେବୁରେ ମାଲିଷ୍ଟେଟ ପିତ୍ତ-
କୁନ୍ଦ ସାହେବ ଶ୍ୟାମାଚରଣକୁ ପ୍ରଧାନ ଓ ଉ-
ମେଶରୁ ତାହାର ସବକାଣ ଦୋଷୀ ସାବଧା-
ନ ହର୍ଷିଲ ହଣ ଦେଇଥିଲା ।

ଶିଖାମାରିରଣ୍ଟା ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ ହିକୁମ ଦିଲୁଦିରେ
ଜୀଜ୍ଞଧାହେବଙ୍କ ନିକଟରେ ଅପିଲ କରିଥିବାରୁ
ଆସେମାନେ ତିଛି ମନ୍ଦୁବ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି କରି ନ
ପାରୁଁ । ଅପିଲର ପଳ ଯାହା ହେବ ପରେ
ଜଣାଇଗା ।

✓ ଓଡ଼ିଶାର ବି ଉନ୍ନତି ହୋଇ ନାହିଁ ।

ସରୁ ହେଲନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବେଳେ ଯେ କି ପୂର୍ବେ
ଏ ପ୍ରଦେଶର ବିଶ୍ଵର ଥିଲେ ଅବଶ୍ୟ ଏଠା
ବିବସିଙ୍କୁ ବିସ୍ତରଣ କରି ନାହାନ୍ତି । ଅବୁଆବ
ବିଷୟ ଯେତେ ଠାରେ ଅନ୍ତକାଳ ହେଲା
ଯେବୁ କଥା ତେଣୁଥାଳ ବିରତରେ ବାହାରୀଥିଲା
ତହିଁ କି ଲକ୍ଷ କର ଉତ୍ତର ମହାତ୍ମା ପାତ୍ରୀ ତେଣୁ-
ଥାଳ ବିଷୟରେ ବେତେ କଥା ଲେଖି ଗଣ୍ଡିଏ
ପୁଣିକା ଜୀବାଜୀଥିବାର ତହିଁର ପ୍ରଚ୍ଛର ସ୍ଵର୍ଗପ
ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ବର୍ତ୍ତମାନ ଲେଧାନ୍ତକେଣ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣର
ଆପଣା ମନ୍ତ୍ରବସ୍ତୁ ଲେଖିଅଛନ୍ତି । ଆମ୍ବମାନେ
ସେ ମନ୍ତ୍ରବସ୍ତୁ ସମ୍ମାନ୍ୟ ପାଠ କରି ନାହୁଁ ଦିନୁ
ହିନ୍ଦୁ ଫେର୍ମି ଅଚରେ ଲହିଁର ଯେଉଁ ଟଙ୍କେପ
ବବରଣ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥାଏଛି ଜାହା ପାଠ କରି-
ବାରେ ଜଣାଗଲା ଯେ ଲେଧାନ୍ତକେଣ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣର
କେବଳ ରେବନମାନାହେବ କମିଶ୍ନାରଙ୍କ ବାର୍ଷିକ
ବିଜ୍ଞାପନ ଉପରେ ଲଭିବ କରି ଲେଖିଅଛନ୍ତି
ଯେ ଏହି ତେଣୁଥାର ଅବସ୍ଥା ଅନେକାଂଶରେ
ଉତ୍ତର ହୋଇଥାଏ ଓ କମିଶ୍ନା ଓ ପ୍ରକାଳ
ନାମରେ ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ବେଶୀଯାଏ
ଓ ପରିଷର ଆପଣା ସହ ଓ ବର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରିବ
ଜୀବନ ଲାଭ କରିଥାଏନ୍ତି । ଏହି କମିଶ୍ନାର
ମନ୍ତ୍ର ଟଙ୍କେମାନରେ ଜମିଦାରଙ୍କ ଅଭ୍ୟା-
ସର ଓ ପ୍ରକାଳ ଅନ୍ତରୀକ୍ଷର ଏତେ ପ୍ରବଳ
ଜୀବନ କରିଥିଲେ ଯେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟଙ୍କୁ ଦସ୍ତ
କ୍ଷମତା କରିବା ପାଇଁ ଅନ୍ତରେଖ କରିଥିଲେ
ନୁ ଦୂରବର୍ଷ ଭାବରେ ବାର୍ଷିକ ବିଜ୍ଞାପନରେ
କୁ ପ୍ରକାର ମନ୍ତ୍ରକ ସଂବାଦ ଲେଖିବାର ସବୁ
ଗୁଡ଼ ଟଙ୍କେମାନ ଜୀବନ କରନ୍ତି କିନ୍ତୁ ପ୍ରକାର
ପ୍ରସ୍ତେଷଣ ବଲେ ଯେଉଁ ଫଳ ଲାଭ ହୁଅନ୍ତା
ନାହା ଆପଣାସୁଖେ ଲାଭ ହୋଇଥାଏ । ଏପରି
ଭ ପରିବର୍ତ୍ତନ ସକାମେ ଜାହାକୁ ପ୍ରକାଶ
ରହିବାକୁ ହେବ ଆମ୍ବମାନେ ପୁର କରିଗନ୍ତି
ନୁ । ଯେବେ କେବଳ ରିପୋର୍ଟ ଲେଖା-
ଇଶିବ୍ର ଏ ଫଳ ଲାଭ ହୋଇଥାଏ ତେବେ
ହିଁର ଏତେ କି ପରିବର୍ତ୍ତ ପାଦ୍ୟାଯାଏ ଯେ
ଟଙ୍କେମାନ ମନ୍ତ୍ରର ପରିବର୍ତ୍ତନରେ କମିଶ୍ନାର ଓ

ଜିଲ୍ଲାର କଲେହଟରମାନେ ଅପଣା କର୍ମରେ
ଦୁଇ କର୍ତ୍ତଵ୍ୟରେ ଉତ୍ତର ଦେଖି ଫିଟାଇ
ଦେଖିଲେ ସବୁ ଗୋଲମାଳ ନିବାରଣ ହେଲା
ନୋହିଲେ ଏକାଙ୍କ ହୋଇଥାରେ ଯେ ପ୍ରକୃତରେ
ଓଡ଼ିଶା ଯେମନ୍ତ ସନ୍ ୧୯୭୧ ମସିହା ପରିଗ୍ରା
ସେହିପରି କର୍ତ୍ତମାନଙ୍କୁ କମଳାଶ ଉତ୍ସବ ମାର୍ଗକୁ
ଅନୁସରଣ କରିଅଛି ବାହିମମାନେ କିନ୍ତୁ ଆଜ
ଉଚ୍ଚ ସକରେ ଉତ୍ସବର ସ୍ଥା ଦେଖି ଚନ୍ଦର
ଉଠିଥିଲେ ଯହୁ କିନ୍ତାର ଅବର୍ଦ୍ଧଶ ଘରଯାଇଁ
ବିଦ୍ୟକ୍ଷାନ ଅପ୍ରକୁ ଅଧିକ ଜଣୁ ଅବସ୍ଥା
ସନ୍ଦର୍ଭଜନ କରି ବାଷକ ବିଜ୍ଞାପନାରେ ଜାହା
ଲିପିବଦ୍ଧ କଲେ । ଫଳତଃ ଏଠା ଲୋକଙ୍କ ସାଥୀ-
ରଣ ବିଶ୍ୱାସ ଏହି ଯେ ସନ୍ ୧୯୭୩୭୭ ମସି-
ହାର ଉତ୍ସବର ଦୂର୍ବିକ୍ଷ ଉତ୍ସବ ଓଡ଼ିଶାର
ଅବସ୍ଥା କମଳାଶ ଉତ୍ସବ ହେଉଅଛି ।

ଯାହା ହେଉ ସର ରନ୍ଧର ଟେଙ୍କଳ ଗତବର୍ଷ
ଡେଣ୍ଡା ସନ୍ଦର୍ଭ କର ଜାହାଙ୍କ ମନରେ ସେ
ସୁଭାବ ଜନ୍ମିଅଛି ଓ ଯାହା ଜଣିବା ପାଇଁ
ଅମ୍ବେଲାନେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କ ସର ବିଜ
ବ୍ୟସ ଥିଲୁଁ ଜାହା ଏହି ସ୍ଵଯୋଗରେ ବାହାର
ପତିଅଛି ବତ୍ତ ମୁଖର ବିଷୟ ଅଟଇ ଧାଠକଙ୍କ
ଜ୍ଞାନ କାରଣ ଜପ୍ତ ର ଅଧିକଳ ଅନ୍ତବାଦ
ଏଠାରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା + ଯଥା —

“ତେଣା ସନ୍ଦର୍ଭନ କର ସରରଗୁର୍ତ୍ତ ହେ-
ଶ୍ରୀଲଙ୍କ ମଜ ଏହି ହୋଇଥାଇଁ ଯେ ଏପରିଦେଶ
ଦିଗ୍ରିଷକ୍ଷମତା ଧୂଖରୁ ପଞ୍ଚମୁଖୀୟ କଷ୍ଟରୁ
ପାଇଥାଇଁ ଜମିଦାର ଓ ପ୍ରକାମାନେ ପୂର୍ଣ୍ଣତାରୁ
ଆନେବ ଉତ୍ତମ ଅତ୍ତମ, ଅୟ କର କାର୍ଯ୍ୟ
ବିବେଳନାରେ ଶୌଭ୍ୟ ନ ହେଉ ସରଖାମରେ
ଜଳଷେବନ କାର୍ଯ୍ୟ ସଫଳ ହେବାର ଦେଖା
ଯାଉଥାଇଁ, ସମ୍ପ୍ରଦୟରେ ବାନ୍ଧିତ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନ
ବସ୍ତୁର, ସରମାଣରେ ହେଉଥାଇଁ ଓ ଆହୁର
ବଚିକ, ଜମିଦାର ଓ ଦୂମ୍ୟଧୂକାରିମାନେ କାଳ
ଜଳ ନେବାରୀର ପ୍ରକାଳୁ ଉତ୍ସାହିତ ବରୁଅ-
ତ୍ତମ, କେତେକ ପୁଷ୍ପଜନ ପ୍ରକା ସର ମୁର
ହୁଅଛି ଓ ଜମିଦାରଙ୍କ ସମ୍ମରିରେ ହେତେ
ନୃପତି ସବୁ କନ୍ତୁ ଅଛି, ଅନ୍ୟାୟବର କବନ୍ତିରୁ
ଆଜନ ପ୍ରକାଳୁ ଉତ୍ସା କରୁଥାଇଁ, ପ୍ରକାମାନେ
ପ୍ରଦୟର ବର୍ତ୍ତମାନ ଆଜନର ସାହାଯ୍ୟ ନେବାରୁ
ହେଲା କରୁ ନାହାନ୍ତୁ ଓ ସାଧାରଣତଃ ଜମିଦାର-
ମାନେ ପ୍ରକାଳୀତାରୁ ଅନ୍ୟାୟ କର ଆଦି-
ନରବାକୁ ପ୍ରବୃତ୍ତ ନାହାନ୍ତୁ । ଜମିଶୁର ସାହେଦକ
ପାର୍ଶ୍ଵକ ଉତ୍ସାହରେ ଯେଉଁ ଅତ୍ୟଧିମାନ୍ତର

ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିଲା ଉପରଲିଖିତ ମଳ ଠିକ୍
ତହିଁସଙ୍ଗେ ଏକବ୍ୟ ଥିବାର ଦେଖାଯିବ ”

ଆମ୍ବାଳେ ଅନୁମାନ ବରୁଥିଲୁ ଯେ
ସରଗର୍ତ୍ତ ଡେଶଲଙ୍କ ଶୁଭଗମନ ଧମଦରେ
ଡିଗାବିଧିମାନେ ସ୍ଥାନୀୟରେ ଯେ ଶାଖା
ଶୈଶବ କରିଥିଲେ ତାହା ବହୁ ବିବେଚନାର
କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲା ବାରଣ ତେହେ ଅଲୁଆ
ହୋଇ ନ ଥିଲେ ଏତେ ବିଷୟ ସେ ଦେଖିବାକୁ
ସମର୍ଥ ହୁଅନ୍ତେ କି କାହିଁ ଅନୁମାନକୁ ବ-
ନେହି ହେଉଅଛି ।

୪୩

ଗତକାର କାହିଁରେ ଉଦ୍‌ଦେଶ ହେବ
(ଗତ ପ୍ରକାଶିତ ଉତ୍ତର)

କେଉଁ ଗଢ଼ିତାର ଶିକ୍ଷାମୀ କିମ୍ବା ଲିପିତା
ଘନାଟି ଜାଣେ ନାହିଁ ? ମୁଁ ବୋଧ କରେ
ଏପରି ବସନ୍ତ ଦିଶାଦୂର୍ବଳ ଅଞ୍ଚଳ ବସ୍ତୁ
ମଧ୍ୟରେ ମିଳିବେ ନାହିଁ । ଜଣେ ଅପୁଦିବକଣ୍ଠୀ
ବୌଦ୍ଧର ଗଢ଼ିତାରେ ଥାର ବଜାଳାର ଅଜନ୍ମ
ପ୍ରିୟ ହୋଇଥାଏ । ବିହିକାଳ ପରେ ହେ
ଶବ୍ଦାଳିତାରେ ଉପଗତ ହୋଇ ଜଣାଇଲୁ ଯେ
“ ଅଜ୍ଞା ! ମୁଁ ମନେ କଣ ମୋଧନ ଗୋଟାଇ
ବସୁପରି ଲୁହି ନେବେ ” । ତହୁଁ ରଜା ଅଜନ୍ମ
ପ୍ରାତି ହୋଇ କହିଲେ “ ଅଜ୍ଞାଙ୍କ ! ତୁମୁଁ ଧନ
ଏପରି ହୁଅନ୍ତା ” ବିଜାବେତେ ଗଲାପରେ
ହେ ବୌଦ୍ଧଲକ୍ଷ୍ମୀ ମୃତ ପ୍ରାୟ ଅପାଳକ
ଜଣାଇଲୁ । ଗୋଟିଏ ହେବ ଉପରେ
ଅଜ ଗୋଟିଏ ହେବ ଗୁଡ଼ାଇରକ୍ଷି ତାରୁ
ଏପରି ଭବରେ ଯୋଡ଼ାଇ ଦେଲା
ସାକ୍ଷାତ୍ ଜଣେ ମର ଗୋଲା ପ୍ରାୟ ଜଣା
ଗଲାକ । କହ ଅପେ ଗୋଟାଏ ସିନ୍ଧୁ କି ମଧ୍ୟରେ
ପରିରହ ତହିଁରେ ଜାଲ ପକାଇ ଯଥାଦିଦ୍ୟ
କରିବାରୁ ସ୍ଥାଇ ଉପଦେଶ ଦେଲା । ପ୍ରତିକଳିତ
ଶତ ଅନୁସାରେ ଗୁରୁପୁରୁଷମାନେ ଜାହାର
ଦ୍ୱାରି ବହୁ ନେବାରୁ ଥିଲିଲେ । ଦେଖିଲେ
ଯୁଗ ବୃଦ୍ଧିମ ଗବ କହିଯରେ ଦବି ସ୍ଵାମୀଙ୍କ ବାହୁନ୍ତି
ଅଛି । ତହୁଁ ତାରୁ ତବା ଦେଖାଇ ଦେବାରୁ
କେ ପିନ୍ଦୁବକାଠ ଦେବାରୁ କହିବାରୁ ଦେ
କହିଲା ଯେ ମୂଁ ସଜାକ ଶ୍ରାବନ୍ତରୁ ବାଠି ଦେବ,
ଜାଜ ସାକ୍ଷାତରେ ସିନ୍ଧୁ କିମ୍ବା ଦେବ,
ଫୁଲେ ବାଲେ କେହ ବିଶ୍ଵ ପେଶ ଦିବ ।
ଏପରି କହିବାରୁ ଚରମାନେ ଗୁରୁତାଳାରେ
କହ ଜାକତାରୁ ଦିନ୍ଦୁ ଦିନାର ମେଇଗଲେ ।
ଗବ ଜତୁ ପ ପରିଥାଏ । ସ୍ଥା ପରେ ଗଲା
ଯାଇ ବହୁବାଠି ଗୁରୁକ ସମ୍ମରେ ରଖିଦେଲା

ବହୁପ୍ରକାଶ ପାଇବା ଅଗାରେ ସଜ୍ଜା ସହସ୍ରରେ
ଦିନୁକ ଫିଟାଇ ତାଳ ଛେବିବା ବେଳକୁ ଯଦ୍ଦୁ-
ମଣି ଦିନ୍ତାତ୍ର ବାହାର ସଜ୍ଜାଟୁ ପ୍ରଥାମ କରି
କହିଲେ, ମଣିମା ହୁମୁ ଗ୍ରାହସ୍ତ ଲଗିବାରୁ ମୁଁ
ଦିନ୍ଦୁ ଅସେଇ । ଏଥର ବୌଦ୍ଧବାଦୀ ଧ୍ୟାନମାନ
ମଧ୍ୟ ଦେଖିଅଛି ।

କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ପୋଷଣପୁରୀ ବରବାବୁ ଇଲ୍ଲ
କଲେ ଗଜାଙ୍କ ଅନ୍ଧମଳ ବ୍ୟକ୍ତିରେତେ ଜାହାନ
କର ପାଇବ ନାହିଁ, ସେ କଷ୍ଟକୁର ଯେବେ
କିମେତ ଧନ ଥାଏ ଓ କୃତ୍ତବ୍ୟ କରିବାର
ସକ୍ରି ହୁଅନ୍ତି ଭେବେ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ପୋଷଣପୁରୀ
ବର ପାର ନାହିଁ ମୂଳ ଅଜେକ ଅର୍ଥ ଦେଲେ
ଜାହାନ ବରବାବୁ ପାର ।

ଛନ୍ଦର ଏକଥ ଥିବା ସମୟରେ ଯେବେ
ଅଧୁଷକ କଣେ ଭାଇର ମୃତ୍ୟୁ ହେବ ତେବେ
ସେ ଗବ ପରିଦ୍ଵବ ଆମେ ଧନ ଛନ୍ଦବାଣୀ ହେବ
ବାଣୀ ବ୍ରଜାଙ୍ଗର ରହୁବ, ତେବେ ଯାଇଁ ଗବ
ଉଠିବ, ଏପର କିମ୍ବା ସହିର ବହର୍ତ୍ତି ।

ବୌଶବି ଗଡ଼ଙ୍ଗାରେ ମୟ ଏପର ଦୀ
ପ୍ରତିଧୂର ରହିଛ ହୋଇଅଛି, ସବୁ ଗଡ଼ଙ୍ଗାରେ
ଯେବେ ଏହିପରି ହୁଏ ତେବେ କଢ଼ ହନ୍ତୋଷର
କଥା ହୁଅନ୍ତା । ଏହିଷ୍ପରେ ଏହିହି

ଦେଖିବା

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ

ଉତ୍କଳଦୀର୍ଘତା ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ ମୟୁ
ରଜ୍ଞର ଶତା ଅସଂଖ୍ୟା କିନ୍ତୁ ରେ ବାର୍ଷିକ ଦିନ
କିମ୍ବା ର ଏକା ବ୍ୟଧରେ ଗେଡ଼ିଏ ଚାହୁଁପାଳିତ
ଶାପନ ବରକାର ପ୍ରିର କରିଅଛନ୍ତି ଓ ଏଠାରେ
ଯେଉଁ ସ୍ଵର୍ଗ ଶାପନ ହେବାର ପ୍ରସାଦ ହୋଇ
ଅଛି ତହିଁର କାର୍ଯ୍ୟ ଶାଶ୍ଵତ ଅଭିନ୍ନ ହେବା
ବିଭୂତିର ବିଷୟ ଅପରି ।

ମୁହିଦାର ରଜା କିତକ ଟଙ୍କର କଣେ ଅନ୍ଧ-
ରେଣୁ ମାଲିଟ୍ରୋ ପଦରେ କିଷ୍ଟକୁ ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି ଓ ଡାହାକୁ ତୁଳନା ଗୋଟିଏ ମାଲି-
ଟ୍ରୋର ସମାଜ ବିଅୟାରଥର ।

ପ୍ରାଣି ଜୀବକନ୍ତର ସୁଖଦାରତର ବାହୁ
ମୋହନଚନ୍ଦ୍ରମା ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପଦବୀଜୀ
ପାଇଅଛନ୍ତି ।

ପୁଣ୍ୟମାର ଯେ ଅମୃତାନନ୍ଦ କମିଶ୍ଵର ରେବା
ଜୀବାଧାରେବ ବଲେଶ୍ଵରତାରୁ ଏବ ସନ୍ତାନ
ସକାମେ ବଳିବାରୁ ଯାଇଅବେଳି ।

ଭା ୨୨ ଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେନ୍ଦ୍ରୀୟତା ନାଳ ବର୍ଣ୍ଣିତ
ସଂହରଣ ଉମିତ୍ ବନ୍ଦ ରହିବ ।

ଜେପୁଣୀ କଲେକ୍ଟର ମୋଲକ ଅବଦୂଳ-
କାଦିର କେନ୍ତାପଡ଼ା ସବୁଦୁଇଲଙ୍କର ଶର
ପ୍ରହଳି ବରଚା ବାରଣ ଅନ୍ୟ ଆଜ୍ଞା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଇନ୍ଦ୍ର ମୋକାମନ୍ତ୍ର ପ୍ରେରିତ ହେଉଥିଲା ।

ଖର୍ମ ସଙ୍ଗେ ବିଷୁକାର୍ଣ୍ଣାଗ ଦଳାର
ଅଛେବୁଲରେ ଉଦୟ ହେବାର ଦେଖାଯାଏ
ଓ କୃଷ୍ଣର ଅଭିବ ସନ୍ଧରେ ଅନୁଭୂବ ହେଉ
ଅଛି ।

ଗତ ପ୍ରକାଶିତ ବଲେଟରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ
ଗରବର୍ଷ ବନ୍ଦଳାର ଦୂର୍ବିଶ ନିବାରଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘକର ମୋଟରେ ୩୮,୮୨,୪୫
କ୍ଳା ବ୍ୟୟ ହୋଇଥିଲା ତହିଁମଧ୍ୟରୁ ବଲକା ଗୁ
ଡ଼ଳ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସରଜାମ ବିକ୍ରି କରିବାରେ
୩୨,୨୨,୪୦,୦୦୦୯ କ୍ଳା ମିହା ଯାଇ ଅବଶିଷ୍ଟ
୩୭,୧୦,୦୫,୦୦୯କ୍ଳା ନିର୍ମିତ ବ୍ୟୟ ହୋଇଥିଲା
କିନ୍ତୁ ଶୁଭାନ୍ତର ପଠାଇବାର ଦିନାହୁବୁପ ଶୁଭାନ୍ତର
ଲାଗି ଟଙ୍କା ଅଧିକା ଲାଭ ହୋଇଥିଲା ସବୁ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘକର ନିର୍ମିତ ବ୍ୟୟ ପାଞ୍ଚକୋଟି
ଅଣ୍ଟାର୍କାର ଟଙ୍କା ପଢିଥିଲା ।

ଦସିଣ ଆମେରିକାରେ ତଥ୍ୟାଜ୍ଞା ଜ୍ଞାନାଳ୍ପଣ
ନାମରେ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଛନ୍ତି । କଥିବ ହୁଅଇ ଯେ
ଏବ୍ୟକ୍ତି ପୃଥିବୀରେ ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ ଧରନ
ଦାନ । ଏହାକର ପ୍ରାଣଶଙ୍ଖି ପ୍ରଦ୍ଵିଷ୍ଟଶଙ୍ଖି ପ୍ରାବ-
ରସମନ୍ତି ଜାହାଜ ଉତ୍ସାଦ ଅଛି । ଦସିଣ
ମେରିକାରେ ଏହାକର ନଅଟା ପ୍ରାଣଶଙ୍ଖି ଅଛି
ଯେ କେବଳ ତହିଁରୁ ଏହାକର ବାର୍ଷିକ ଧାର
ଗୁରୁକୋଟି ଟଙ୍କା ହୁଅଇ ଏବ ଲାଗୁନ ଓ ଗ୍ରା-
ଗୋ ନଗରରେ ଥିବା ପ୍ରାବରସମନ୍ତିର ଜଳରେ
ବର୍ଷରୁ ପାଇଲକ୍ଷଟଙ୍କା ମିଳଇ ଏବ ଲୁଗା ସିଂହ
କିଲମାନଙ୍କରୁ ପ୍ରତିଦିନ ଦଶହଜାର ଟଙ୍କା
ଆମଦାନୀ ହୁଅଇ । ଯେଉଁମାନେ ଧନର ଅନ୍ତରେ
ଜାର କରିବି ଗାହାରୁ ଏ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ନିଆ
ପରଦା ମନେ ରଖିବାର ହାତିହାତ ।

ହନ୍ତୁପ୍ରକ୍ରିଅଟ କୋଣବିଠାରୁ ଜାଗିଥରି
ସେ ଚାନର ହୈଲେଖିଲା ସବୁଷବ୍ରା ପନ୍ଦିତଙ୍କୁ
ଚାଲାକ ଫଟୁର । ଏଥମ୍ବେ ଏକଳକ୍ଷ ଛବିରାର
ଆଶାରେଖା ଆଇବା ।

ଶ୍ରୀମତୀ ଏହି ଉତ୍କଳଅପିତା ସହରକଟକ ଦିନ-
ଧାବଚାର କଟକପ୍ରିୟିଂବଙ୍ଗାନଙ୍କ ସହାଯେ
ମହିଳା ଓ ପ୍ରସ୍ତରଜ ହେଲା ।

ଅଛି ରିକ୍ତ ।

ଉତ୍ତରପାଦିକା ଜା ଶ ରଖ ଅପ୍ରେଲ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ୧୯୭୫ ମସିଥା ।

ମୃଦୁର ତଳକା ବାବର ମାହେ ଫିବୃଏଟୀ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ୧୯୭୫ ମସିଥା ।

ତଳକଟକ

ଭୁବନେଶ୍ୱରମାଣ ୧୯୭୮ ବର୍ଗମାଇଲ

ଲୋକସଂଖ୍ୟା ପୁରୁଷ ୨,୨୫,୩୦ ସ୍ତ୍ରୀ ୨୫୫୫୫

ଜାତିର ବିବରଣ

ଆଶ୍ରମିକୁ	ଜ	୨୫୪
ମୁଖଲମାନ	ଜ	୪୦,୦୫
ହଙ୍କୁ	ଜ	୧୫,୩୦୪୦
ବୌଦ୍ଧ	ଜ	୦
ଅନ୍ୟାନ୍ୟଜାତି	ଜ	୨୫୨୭

ମୋଟ ଜ ୧୫,୫୪,୨୮

ବେଉଁ ଜାତିରେ ବେତେ ମୃଦୁ

ଆଶ୍ରମିକୁ	ଜ	୦
ମୁଖଲମାନ	ଜ	୩୨
ହଙ୍କୁ	ଜ	୧,୨୦୫
ବୌଦ୍ଧ	ଜ	୦
ଅନ୍ୟାନ୍ୟଜାତି	ଜ	୧

ଜ ୧,୨୪୫

ଗ୍ରେଗର ନାମ	ପୁରୁଷ	ସ୍ତ୍ରୀ
କ୍ରମିକୀ	୧୨	୪
ବସନ୍ତ	୧୪	୧୮
ଜୁଲାଇ	୧୫୩	୮୩୫
ଉଦ୍‌ବର୍ଗେନ୍	୧୬୪	୫୦
ଆତ୍ମବିଦ୍ୟା	୫	୫
ଆପାତ	୧	୧
ଦୂର୍ଘଟନା	୫	୫
ସର୍ବାତ୍ମା ଓ ହିଂସା-	୦	୦
ଜନ୍ମଦ୍ୱାରା ହତ	୦	୦
ଅନ୍ୟକାରୀ	୨୨୦	୨୨୯

ମୋଟ ଜ ୧୬୭

ଯେତେ ବସ୍ତ୍ରରେ ମୃଦୁ

ମୃତଜାତ	ପୁରୁଷ	ସ୍ତ୍ରୀ
ଏକବର୍ଷର ଅନ୍ୟକୁ	୨୦୩	୧୬୦
ଏବଠାର ଛୁବର୍ଷ	୫୭	୫୪
୨ , ୧	୧୮	୨୦
୧୯ , ୨୦	୪୪	୩୭
୨୦ , ୨୦	୫୮	୫୮
୨୦ , ୪୦	୫୧	୫୧
୪୦ , ୫୦	୫୧	୫୧
୪୦ , ୫୦	୮୩	୮୨
୨୦ , ୨୦	୮୩	୮୨
୨୦ , ୨୦	୫୫	୨୯
୨୦ କର୍ତ୍ତା	୧୮୯	୧୮୯

ମୋଟ ଜ ୧୬୭

ଜିଲ୍ଲାପୁରୀ

ଭୁବନେଶ୍ୱରମାଣ ୧୯୭୦ ବର୍ଗମାଇଲ

ଲୋକସଂଖ୍ୟା ପୁରୁଷ ୨୫୪୪୫ ସ୍ତ୍ରୀ ୨୮୦୨୫

ଜାତିର ବିବରଣ

...	ଜ	୨୭
...	ଜ	୧୫୮୮
...	ଜ	୨୫୬୩୭
...	ଜ	୨୫୬୩୭
...	ଜ	୮୮

ଜ ୨୭୫,୨୮

କେଉଁ ଜାତିରେ କେତେ ମୃଦୁ

...	ଜ	୦
...	ଜ	୨
...	ଜ	୨୫୪
...	ଜ	୦
...	ଜ	୨୮

ଜ ୨୦୯

ପୁରୁଷ ସ୍ତ୍ରୀ

...	...	ପୁରୁଷ	ସ୍ତ୍ରୀ
...	...	୧୧	୪
...	...	୪	୩
...	...	୧୧୫	୫୮
...	...	୫୮	୪୯
...	...	୧୧	୧
...	...	୧	୧
...	...	୫	୩
...	...	୧	୧
...	...	୧	୧
...	...	୧	୧
...	...	୧	୧
...	...	୧	୧
...	...	୧	୧
...	...	୧	୧
...	...	୧	୧

ଜ ୨୭୮

ଜିଲ୍ଲା ବାଲେଟ୍ରୁ

ଭୁବନେଶ୍ୱରମାଣ ୧୦୩୦ ବର୍ଗମାଇଲ

ଲୋକସଂଖ୍ୟା ପୁରୁଷ ୨,୨୫,୦୬୭ ସ୍ତ୍ରୀ ୨,୨୫,୧୫୫

ଜାତିର ବିବରଣ

...	ଜ	୫୩
...	ଜ	୧୮,୮୮
...	ଜ	୨,୩୮,୮୫
...	ଜ	୧୮
...	ଜ	୧୮,୮୯

ଜ ୨୭୦,୨୦

ବେଉଁ ଜାତିରେ କେତେ ମୃଦୁ

...	ଜ	୦
...	ଜ	୨
...	ଜ	୨୯୪
...	ଜ	୦
...	ଜ	୨୮

ଜ ୮୨

ପୁରୁଷ ସ୍ତ୍ରୀ

...	...	ପୁରୁଷ	ସ୍ତ୍ରୀ
...	...	୧୦୪	୮
...	...	୧୧	୯
...	...	୧୦୭	୯
...	...	୧୦୭	୧୧୪
...	...	୫୭	୨୭
...	...	୫୭	୨୭
...	...	୫୭	୨୭
...	...	୫୭	୧୧
...	...	୫୭	୧୧
...	...	୫୭	୧୧
...	...	୫୭	୧୧
...	...	୫୭	୧୧
...	...	୫୭	୧୧
...	...	୫୭	୧୧
...	...	୫୭	୧୧
...	...	୫୭	୧୧

ଜ ୪୫୦

ଯେତେ ବସ୍ତ୍ରରେ ମୃଦୁ

...	...	ପୁରୁଷ	ସ୍ତ୍ରୀ
...	...	୧୨	୧୧
...	...	୨୧	୨୨
...	...	୫୫	୫୫
...	...	୧୬	୧୫
...	...	୧୬	୧୫
...	...	୧୬	୧୫
...	...	୧୬	୧୫
...	...	୧୬	୧୫
...	...	୧୬	୧୫
...	...	୧୬	୧୫
...	...	୧୬	୧୫
...	...	୧୬	୧୫
...	...	୧୬	୧୫
...	...	୧୬	୧୫
...	...	୧୬	୧୫
...	...	୧୬	୧୫
...	...	୧୬	୧୫
...	...	୧୬	୧୫
...	...	୧୬	୧୫
...	...	୧୬	୧୫

ଜ ୪୫୦

ଆଚାରରୁ

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଏବର୍ଗ ଶିଥାଳଦିତ୍ୟ ତତ୍କାଳିନୀମୂର୍ତ୍ତରେ
ପ୍ରବେଶାର୍ଥୀ ଶ୍ରମାନଙ୍କର ଏକ ବିଶେଷ ପରସ୍ପରା
ହେବ । ଶ୍ରଦ୍ଧବୃତ୍ତି ପରସ୍ପରାରେ ଯେଉଁ ବିଷୟ-
ରେ ପରସ୍ପରା ଦେବାକୁ ହୁଏ ଏଥରେମେଧ ସେ-
ହିରୁଥ ।

ପ୍ରସିଦ୍ଧେତ୍ଥୁ ବିରାଗର ଇନ୍ଦ୍ରେକୁର ଏ ପରସ୍ପରା-
ଶାର ଭାବଧାରକ ନିମ୍ନଲିଖି ହୋଇ ଥିଲୁଣ୍ଡି;
ଦେଇଁଶ୍ଵରାନରେ ଓ କେବେ ପରସ୍ପରା ହେବ ସେ
ଏହା ହୁଇ କରିବେ ।

ଏବର୍ଗ ଉତ୍ତାରୁ, ପ୍ରବେଶିକା ବି ଶ୍ରଦ୍ଧବୃତ୍ତି
ପରସ୍ପରର ଉତ୍ତାର୍ଥୀ ନ ହେଲେ କେହି ଉଚ୍ଚ
ମୂଲ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କର ପାରିବେ ନାହିଁ ।

ବଢ଼କ } NUNDA KISHORE DAS
୨୫୩୧୮୭୨୯ } Joint Inspector of schools
Orissa Circle.

କାନ୍ତିଗର୍ଭମାନେଇ ଯେ ବିମୁକିତ ସମ୍ପଦରେ
ପ୍ରଦେଶକମ୍ପ୍ୟ ଦୁଇଥ ଜଣାର କରିବେବାର କହି
ପ୍ରାଦୁକମାନଙ୍କୁ ଦେଇଗାଇ ଦୁଇ ଦିଅକୁ ଜାହା
ବାହାରର ଅବଧିକ ହାତୁ ବିଶେଷତଃ ବିଜାର
ବିମାରଙ୍କୁ ଅଗରୁଦ୍ଧ ଝଳା ଦେଇ ବିଜନ୍ତି
ଗୋଟିର ପାଇ ମରଯାଏ ଜଥାପି କେଜେତ୍ର
ପ୍ରକରେ ଦରକାର ସିରବ ନିଳବା ଦୂରେ ଥାର
ଅସଲଟଙ୍କାପୁଣୀ କୁତ୍ରିଯାଏ ସୁତରଂ ଆକଶରୁ
ହେଲେହେଁ ଅୟକାଂଗ ଲୋକ ବିଜାର କମା-
ରକତାରେ ବିଷୟପୁଣ୍କ ହୋଇ ଅଧିକାର
ଅଛିଲେଇ ପରାର୍ଥଲାଭରେ ପରତୁ କୁଅଳି;
ଉପର୍ବୁକୁ ଅସୁରିଥାମାନ ନିବାରଣ କରିଛି
ଆମେମାନେ ପାଇ ଏକ କଞ୍ଚାନୀ (Pai & Co.)
ନାମରେ ଗୋଟିଏ କଞ୍ଚାନୀ ପ୍ରାପନ କରି ଗୋପା,
ମେଳ, ବେଳି, ଅଳମାରୀ, ବିଗୀପ୍ରକଳନ ବହୁବିଧ
ସାଧାରଣ ଅବଶ୍ୟକମୂର୍ତ୍ତି ବିଜାର, କମାର ଓ କୁନ୍ଦ
ଓ ସୁରୁତୀ ମରମଣୀ ବାର୍ଯ୍ୟମାନ ପ୍ରପୁତ କରି

ଶାହକମାନଙ୍କୁ ଉଚିତ ମୂଲ୍ୟରେ ଓ ବିକୁଣ୍ଠ
ଦିନରେ ଯୋଗାରଦାରୀ କେତେ କରିଥିଲୁ
ସହି ବିତକ କାନ୍ତିଗର୍ଭମାନଙ୍କ ଦେବାମେଲରେ
ବାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କ ଦେବାମେଲରେ ପ୍ରାଦୁକମାନଙ୍କ ଯେଉଁ
ଦୁଇଥ ପ୍ରପୁତ ବିମାରଙ୍କୁ ବରକାର ହେବ
ବିଜାର ହେଲେ ଅନ୍ତର୍ମାଧେ ପାଇ ପାରିବେ ।
ଯାହାଙ୍କର ଯାହା ଅବଶ୍ୟକ ଅମୂଳନ
ବାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କ ଦେବାମେଲରେ ଉଚ୍ଚର ମୂଲ୍ୟରୁ
ପଣାଦି ଅବଶ୍ୟକ କମ୍ପ୍ୟ ଦୁଇ ପାରିବେ ।

ପରାପଥାର ବି ବିକୁଣ୍ଠର ଚାଲୁକୁ ଅର୍ଜିମଲୁ
ଅଗ୍ରମ କାନ୍ତିଗର୍ଭ କରିବାକୁ ହେବ ଓ ନିର୍ମିତ
ମୂଲ୍ୟ ନ ହେଲେ କେହି କୋଣେ ଦୁଇଥ ପାଇ
ପାରିବେ ନାହିଁ ।

କାନ୍ତିଗର୍ଭ
କରୁବି } ଶ୍ରୀ ମୃଧ୍ୟନାଥ ପାନ
ଦେବାମେଲ }

କୁଳ ଧୀର୍ଜନ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୧୯୦୮

ପଞ୍ଚମୀ

ଜାନ୍ମରାତ୍ର ଅପ୍ରେଲ ସହେଟିମ୍ବିହା ମୁଁ। ତେବେ ବିଶ୍ଵାନ ସନ୍ତୋଷ ପାଲ ଶନ୍ତବାର

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫୫
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଳ୍ୟ ଦେଇ ବର୍ଷକୁ ୫୫
ମଧ୍ୟବଳ ପାଇଁ ଜାବମାସୁଲ ୩୫ରୁ

ମହାମାନ୍ୟ ଲର୍ଜ ନର୍ଥବୁବ୍ ସାହେବ ତତ୍ତ୍ଵିକୁ ପଢ଼ିଥାଇଲୁ ଯାଇଥିଲେ ଗତମାତ୍ର ତା ୨୫ ଜାଖ ସନ୍ଧ୍ୟାମସ୍ତରେ ସେଠାରେ ପ୍ରବେଶ ହେଲେ ପଢ଼ିଥାଇଲୁ ମହାମାନ୍ୟ ଏହାକି ସମ୍ବାଦପତ୍ରର ଅଧ୍ୟୋଜନମାନ କରିଥିଲେ । ବାଟ ଓ ତ ଦୂରପାଇଁ ପାଇସମ୍ମ ପାଇବାରେ ପୂର୍ବ ରହିଥିଲୁ ୫ ୫୦୦୦ ଦେଲା ଓ ଦାଳା ଓ ବୋଲା ବାଟ ଦୟାଖାରେ ସାରି ହୋଇ ରାତି ଘୋର କିମ୍ବାର କରିଥିଲେ । ତା ୩୦ ରଖରେ ଦିନଦେଲେ ଲାଟିପାହେବ ମହାମାନ୍ୟ ଲେଜର ମୂଳ୍ୟରେ ପଥର ପ୍ରାପନ କଲେ । ଏହାର ସହିରେ ସମସ୍ତ ସହର ଅଲୋକରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବୋଲ ଥିଲୁ ଓ କାରାକାର ଦୀର୍ଘମାନ ନାମା ନ ଥିଲା । ଏହା ଦରବାର ମହାମାନ୍ୟ ରୁହାରେ ଲୋତ ଲୁଗନରେ ୫୦୦୦ ବର୍ଗ କହିଥିଲା । ମହାମାନ୍ୟ ମୁହନ ରାଜବାଟିରେ ଲାଟିପାହେବ କଙ୍କ ସହି ଜ ୨୦୦ ଟଙ୍କା ବରି ଦେଇନ କରି ଥିଲେ ଓ ମହାମାନ୍ୟ ସମ୍ପଦ ରାତିମାତ୍ରାରେ ଜୀମାଜ ମହାମାନ୍ୟ ଓ ଲାଟିପାହେବକ କୁଣଳପୁରକ ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଥିଲେ । ତା ୩୧ ରଖରେ ମହାମାନ୍ୟ ସାହେବ ସେଠାରୁ ଯାତ୍ରା କଲେ ।

ପ୍ରତିଦିନ ରାଜବାକି ମାନଙ୍କ ଆସିବ ଦେବା ମନେ ରାଜ ରାଜ୍ୟ ଉପରେ ପ୍ରତିଦିନ କୌଣସି ଅସକାର ନାହିଁ ତେବେ ରାଜବାକି ରାଜ୍ୟକୁ ଲାଗିଥିବାରୁ ରାଜମାନେ ସେବେକୁ ବୋଲି ମାନ୍ୟ କରି ଥିଲାକିମ୍ବା । ବର୍ତ୍ତମାନ ବ୍ରହ୍ମାର ରାଜା ପ୍ରେଦେଶକୁ ଅପଣା ଅଧିକାର ଭୁଲୁ ଦୋଲ ଦାଳ କରୁଥିଲୁ ଓ ସେ ରାଜ୍ୟ ଦେଇ ରାଜ୍ୟକୁ ଦୂରମାନେ ଯାଇଥିବା କାଳରେ ରାଜବାକି ଉପରେ ଅଳ୍ପା ଗର ହୋଇ ରାଜବାକି ଗରି ରୁହ ହୋଇଥିଲୁ । ଏପ୍ରକାର ପୁନେ ଶୁଭ ବିନା ଏଥିର ମୀମାଂସା ଦେବାର ଅନ୍ୟ ଉପାୟ ଦିଶୁ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ସୁଖର ବିଷୟ ଯେ ମହାମାନ୍ୟ ଲର୍ଜ ନର୍ଥବୁବ୍ ସାହେବ ଏକାବେଳକେ ମୁକ୍ତର ଆମ୍ବାଜନ ନ କରି ସର ଓ ଗଲାର ଫରସିଥ ସାହେବକୁ ଦୂରରୂପେ ମାଗ୍ରାଲେ ଦରବାରକୁ ପଠାଇଥିଲୁ । ଯେବେ ଦୂରଦ୍ୱାରା ଶାନ୍ତରାବରେ କର୍ମ୍ୟ ସମ୍ପଦ ହୁଅର ବେବେ ଭରମ ନୋହିଲେ ଅଗର୍ଯ୍ୟ ସୁକ୍ରି ଲାଗିବାର ସମ୍ବାଦନା । ରାଜକୁ କୌଣସି ସବରେ ରାଜ୍ୟ ଲାହର ଲୋହ ଛାତ୍ର ହେଲେ ନାହିଁ ବରି ଦୂରରୂପେ ବିଷୟ ଅଟଇ ।

କିମ୍ବା ପାଗଲାଜାନାରେ ବଜ କୌରୁକ ହିଁ ହୋଇଗଲେ ଜଣେ ପାଗଲ (କ ସେ ବଜମା ରାଜବାକାରେ ଆଇଁ ଦିଲା ବଜମା ରାଜବାରୁ ପ୍ରାୟ ଦୂରମାପ ହେବ ଅନ୍ତରୁ)

ଗର ଶନ୍ତବାର ମଧ୍ୟବଳରେ ପଗଲାଜାନା ବରା ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଏକ ଅମଗର ଉପରେ ଚତି ଚହିଁର ରାଜ ପ୍ରଦେଶରେ ଦୂରଜାଳ ଉପରେ କେବେଗତିବ ଶୁଦ୍ଧ ତାଳ ଜାରି ଆଜି ପକାଇ ଓ ପଚାର ବିଶ୍ଵର ପଲକ୍କ ପର ପ୍ରସୁତ କର ଚହିଁର ଶୁଦ୍ଧ ବିଷା କାହିଁ କାହାରକୁ ପାଖକୁ ଦିବାକୁ ଦିଅ ନାହିଁ ଗଲେ ମାରବାକୁ ଗୋଡାଏ ଓ ଜଣେ ପଦବିବାଲେ ମୁଖରେ ଏକ ବାତ ମାର ଦା କରିଦେଇଥିଲୁ । ଗର ଦୂରବାର ଯାଏ କିନ୍ତୁ ନ ଜ୍ଞାଇ ନ ପିଲ ରହିଥିଲୁ ଓ ଜ୍ଞାଇବାର ଦେଖାଇଲେ ଉପରକୁ ବତାଇ ଦିଅ ବୋଲ କନ୍ତୁଥିଲା । ଗୁରୁକୁ ଆଜା ନ ଦେଇ କିମ୍ବ ଶୁଦ୍ଧ ନାହିଁ ଏହିଥର ଦୂର ପ୍ରତିକା କର ବିଷୟିଲା । ପ୍ରତିବନ ସତକରେ ବିପୁର ଲୋକ ଛିତା ହୋଇ ଏହାର ରଙ୍ଗ ଦେଖି ଥିଲେ । ସଥାର୍ଥ ବାପୁର ବିଚିତ୍ର ଗର ଓ ପଦବିବାଲମାନେ ଯେବେ ପରିକା ହେଲେ ମଧ୍ୟ ପାଗଲକୁ ସବଦା ସମ୍ବାଦବା କଠିନ ବ୍ୟାପାର ଅଟଇ । ଆହାର ବିନା ଏବ୍ୟାକୁ ନିଷ୍ଠେଷ୍ଟ ହୋଇ ନ ପଢିଲେ ଏହାକୁ ତେଜାର ଅନିବାର ବିପାକ୍ତର ନ ଥିଲ ବେଳ ସମସ୍ତେ ଭାବିଥିଲେ । ଯାହା ହେଉ ଧାଇବନ ଉପବାସ କରି ପରିଶେଷରେ ଶୁଦ୍ଧ ଓ ଚାପ୍ରା ସହ ନ ଧାର ଅପେ ଗଲକୁ ତେଜାରି ।

ଗର ସ୍ପାହରେ କଣ ଫିରୁଏଶମାସ ଦାବର
ଏ ପ୍ରତିବନ୍ଦର ମୁଲୁସଂଖ୍ୟା ପ୍ରଗତିର ହୋଇଥିଲା
ଜହାର ଯାଠକମାନେ ଜାରିଥିବେ ଯେ ବୃଦ୍ଧ
ଓ ପୁରୀରେ କେବଳ କୁ ୨୭ ଏ ମେଘାଦୀ
ମାତ୍ର ବାଲେଶ୍ୱରରେ କୁ ୧୮୮୩ ଏ କିମ୍ବାଦିବା
ଶ୍ଵେତରେ ମରଥିଲେ ସୁତରଙ୍ଗ ହେବ ବସ୍ତୁଷ୍ଟୁ
ସେଠାରେ ଏ ଗେମର ଉପରି ହୋଇଥିଲା ।
ଜହାର ଗରୁ ଗରୁ ପ୍ରକାରିତ ବାଲେଶ୍ୱର
ସଂବାଦବାହକାରୁ କଣାରୁ ଯେ ଯହୁ,
ରୋଗସର, ମୀରଗୋଦା ଓ ଲବକୁ ଧର-
ବନ୍ଦାର ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତ ଗ୍ରାମରେ ଭକ୍ତ ବେଚର
ଅଛିଯଷ୍ଟ ପ୍ରାଦୂର୍ବାଦ ହୋଇଥିଲା । ଗେଗାନ୍ଧାନୀ
ଭୁବିର ଅସୁତନ ବର୍ତ୍ତାଟି ଓ ସୁବର୍ଣ୍ଣରେଶା-
ନଦୀ ମଧ୍ୟ ଧାର ହେଲାଣି । ଜହାରେ ବାଲ-
ଶ୍ଵାସାଳ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କେତେକ ଗ୍ରାମରେ
ଜାମା ପ୍ରଦେଶ ବର୍ତ୍ତାଟି । ପ୍ରତିଦିନ ଆହେବ
ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ ଆଚାର । କେହିଁ ଗ୍ରାମ ଧଦା
ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ହୋଇଗଲାଣି । କେତେବେଳେ
ଗ୍ରାମଶତ ଧଳାଇଗଲେଣି । ଶେଷ ଏତେ
ପ୍ରବଳ ହୋଇଥିଲା ଯେ ତୁଳନାକଥର ଲେବ
ହେଲକୁ ପ୍ରାଣ ବାହାରଯାଉଥିଲା । ପୂର୍ବିକାଳ
ଆକୁର ଏ ସବୁ ସ୍ଥାନକୁ ଚିବ୍ରା ବାରର
ପ୍ରେରଣ ହୋଇ ଆଚାର ଓ ବାବୁ କୈଳାଶଦ୍ଵା-
ମହାସ୍ଥ ଜମେ ହାନ୍ତରକ ମାସିକ ୨୨୯
ହା ଅପରା ହାତରୁ ହେଲ ରଜ୍ଯାକ୍ଷରି ।
ଏ ଜାକୁରଙ୍ଗପ୍ରାୟ କେତେବେ ଉପରେ
ଅଛି । ବାଲେଶ୍ୱରର ସିକଳ ସର୍ଜନ ସମ୍ବନ୍ଧ
ଧାରିତ ସ୍ଥାନ ସବୁ କୁଳ ଦେଖିଅବେଅଛାନ୍ତି ।
ଅମ୍ବେମାନେ ବରଧା ବରୁଁ ଯେ ସେ ଗୀତ୍
ଧର୍ମମେଣ୍ଡରୁ ଲେଖି ଅଛ କେତେକଣ ଜା-
କୁର ଅନ୍ତରଥାର ଚିତ୍ରା ଦରକଣ ପୂର୍ବକରେ
ଏତେ ଲେଖିର ଚିବ୍ରା ହେବା ଅବସ୍ଥା
ଅଛି । ଗର ବାରାନ୍ଦି ଜମ୍ବୁର ହେବରୁ ଏତ୍ତ-
ବାର ରୂପରଙ୍ଗରୁଥେ ସେମ ଜାତ ହେବାର
ଅନୁମାନ ସ୍ଥିତି ।

ବିଦ୍ୟୁତୀର ହରିଶ୍ଚନ କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷକରି ଥେ
ଯାହା ସବୁ ଫେର ଗଲେଣି । ସେମାନେ
ଯାହା ରଖାର୍ଟ ବରିଆଛିନ୍ତି ତାହା ସବୁରୁଥେ
ଲାଟ୍ସାହେବଙ୍କ ନିକଟକୁ ବିମଳକୁ ପ୍ରେରନ
କହାଇଥିଲୁ ଦହିର ବସନ୍ତ କହି ପକାଶ ପାଇ
ଲାହୁ । ଅନୁମାନ ଫୁଲର ଯେ ଲାହୁ ନରବୁନ୍ଦ
ଥିଲେବ ଶୁଭରୁଥିବକ ବିଶ୍ୱରାଜୁ ଏହି ଶିରା

ପ୍ରକାଶ କରିବେ । ଏଥମଧ୍ୟରେ ସଂବାଦପତ୍ର-
ମାନଙ୍କରେ କେତେ ପ୍ରକାର ଜନରବ ହିଣ୍ଡି-
ବାର ପ୍ରକାଶ ପାଇଥାଏ । ବିମେଲର ଏକ
ସଂବାଦପତ୍ରରେ ଲେଖାଅଛି ସେ କମିଶ୍ନଳ ମଧ୍ୟରୁ
କୁରିଜଣ ଘରକୁଆରଙ୍କ ନିର୍ବୋଷା ଓ କୁରି ଶା
ବାହାକୁ ଦୋଷୀ ବୋଲି ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି ।
ଅପର ଏକ ପଢ଼ିବାରେ ଲେଖାଅଛି ସେ ସବୁ
ଗର୍ଭତ କୌତ, ସିନ୍ଧୁଯୁ ଓ ଦନକର ପ୍ରତିକର
ଏକ ମତ ଓ ଅନ୍ୟ ଦୂର ସାହେବକର ଏକ
ମତ ହୋଇଥାଏ ଓ ଜୟଧୂର ମହାରାଜଙ୍କର
ଆଭ ଏକପ୍ରକାର ମତ ହେବାର ସେ ଧୂଥଳ-
ରୂପେ ଅଧିକ ଅର୍ପାୟ ଲେଖି ପଠାଇଅଛନ୍ତି ।
ପ୍ରକଳରେ ଏଷର ଅନ୍ତମ ମାତ୍ର ଉପୋକ୍ତ
ପ୍ରକାଶ କି ହେଲେ ଏଥର ନିଷ୍ଠାୟ କଥା ଜା-
ଣିବା ଅସ୍ମୁକ ଅଟିଲ ।

ଦିଲ୍ଲିଜରୁ ଭାରତୀକରେ ସମ୍ବାଦ ଅଧିକରି
ଯେ ଖାଲମସ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ ସମ୍ବାଦପତ୍ରମାନେ
ବର୍ତ୍ତିଲଫେଅରଙ୍କ ଜ୍ଞାନବିନି ପଢ଼ି ଗୁରୁତ୍ୱାଂ-
ଶକ ନାମରେ ମୋରଦମ୍ଭ ଅନର୍ଥକ ହୋଇଥି-
ବା ଓ ସେ କୌଣସିରୂପେ ଦୋଷ ନ ଥିବାର
ବ୍ୟକ୍ତି କରିଅଛନ୍ତି ସ୍ଵତଃର ମୁକ୍ତିକୁଆସିଲୁଏ ପ-
ଦିଚ୍ଛାଇ କରିଥିଲୁଏ ବୋଲି ଲର୍ଜରର୍ଟର୍ବୁକ୍ସ ବି-
ପରରେ ଦୋଷାବେଶ କରିଅଛନ୍ତି । ସେଠା-
ର ଅନ୍ତରାଳ ସମ୍ବାଦପତ୍ର ମତ ଏହି ଯେ
ସବୁଅଜ୍ଞ ଉପରେ ଦୋଷ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋ-
ଇ କାହାର ଓ ସେ ଦିନବାପକ ପାଇବାର ଉପରୁ
ହି ଅଛନ୍ତି ।

ନାଗାପାରାଣ୍ୟ ଲୋକମାନେ ଉଂଗୁଡ଼ ଦର୍ଶନ
ମରିଛୁ ଅହମର ବର୍ଜ କେତେ ଲୋକଙ୍କୁ ହତ
ଓ ଆହେ କର୍ମବାର ସମ୍ମାନ ଏଥୁଷୁଦ୍ଧ ପ୍ରକାଶ
ଦୋଷଥର । ଏମାନଙ୍କୁ ବର୍ଣ୍ଣ ହେବାପାଇଁ ଗ୍ରାମ-
ଭବରୀଯୁ ବବୁଝିମେଣ୍ଟ ସେଠାକୁ ବୈଜ୍ୟ ପ୍ରେରଣ
କରିଥିଲେ । ଉକୁ ବୈଜ୍ୟ ସେଠାରେ ଯାଇଁ
ପଞ୍ଚକୁଳବାବେ ନାଗାମାନେ ନୃବଦ୍ଧବାରୁ ଦେ-
ଆଇବାକୁ ଯତ୍ତ କଲେ ମାଥ ସେଇଁ ଶ୍ରାନ୍ତ
ଘୋକମାନେ ଭାବୁ ଅନ୍ଧାୟ ଓ କିଷ୍ଟର କାର୍ଯ୍ୟ-
ରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହୋଇଥିଲେ କେହିଁ ଜାହାଙ୍କ
ଗିରାଇ ହେଲେ ନାହିଁ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ସୁଦିର୍ଘ ଭାଧ-
ନିମ ହେବାକୁ ନାଗାମାନେ ଅଧିକା କଲ
ଦେଖାଇ ବହିଲେ ମାଥ ଦିବାଖ କରିଲୁ
ମୋକମାହେ ଉଂଗୁଡ଼ ସେନାଜବୁ କାହିଁ କି କର
ହେବୋ । ଏହି ଏହି କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ବେଳାମାନେ ତ୍ରାମକୁ ଛାନ ସେମାନଙ୍କୁ ୧
ମନ କର ବେଳେ ଲୋକର ବିଜ୍ଞାନ ସାହଚର
କରେ ଓ ବେଳେ ଗ୍ରାମ ମଧ୍ୟ ଥେବେ ଦେଲେ
ଓ ଶ୍ରୀବ୍ୟାଦି ଯତ୍ନ କର କେଲେ ଏବେବୁ ବିଷତ
ପଡ଼ିଲାର ନାଗାମାନେ ଜୀବ ପାଇ ପଦ୍ମବୀ ଯେତେ
କନୁକ କୁଣ୍ଡ ହୋଇଥିଲେ ସେ ସମସ୍ତ ଫେରର
ଦେଲେ ଓ ବୋଣୀ ବିଜ୍ଞାନ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଥିବ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
କରେ । ଏଥେ ଜଗାର ମଧ୍ୟ କେବେଳା ଗ୍ରାମରେ
ସାମାଜିକ ସୂଚ ହୋଇଥିଲା ବେଳେ ନାଗା ମନେ
ପଡ଼ିଅଛନ୍ତି ଜଣା ମାତ୍ର ଓ ଇଂରାଜ ସେମାନ
ମଧ୍ୟରେ ଦେବଳ କେବେଳା ଆଧାର ପାଇଁ
ଥିଲେ ବେଳେ ପ୍ରାଚରରେ ନାମ୍ବୁ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି
ମେ ଅଛିଲାରେ ବିଷ କେବେଳା ହୋଇଥିବାର
ସେବାକର ବିଜ୍ଞାନ କେବେଳା ହୋଇଥିଲେ
ବୌଦ୍ଧ ମାଧ୍ୟାଚିକ ପାତା ଗ୍ରେଗ କରିବାର
ହୋଇ ନାହିଁ । ଏହିରୁଷେ ପୂର୍ବ ଘେଷ ହେବାର
ଜଣାଯାଏ ମାତ୍ର ଏମାନଙ୍କ ମାତ୍ରକ ନିର୍ମିତ୍ତ-କର୍ମ-
ଏହି ବନ୍ଦୋବନ୍ଦୁ ନ ହେଲେ ସେବାପଦ୍ବୁ ଦେଇ
ଅହିକ ପାରନ୍ତି ଓ ସେ ବନ୍ଦୋବନ୍ଦୁ ବିପ୍ରମର
ହେବ ଅବିଷ୍ଟ ଜଣାଯାଇ ନାହିଁ ।

ଶୁଦ୍ଧିପତ୍ର ଅଛି ଲେଖକୁ ଯେ ବିଜ୍ଞାନ
ବିଷୟରେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ମୋହଳ୍ଳ ଚରଣର କେ-
ମେଳେ ଯତ୍ତରେ ମଧ୍ୟ ପାଥ୍ରାଳିକାର ସମ୍ବନ୍ଧ
ଅଛି ଓ ତତ୍ତ୍ଵ ଉତ୍ସାହରେ ପ୍ରତ୍ୟେ ଜାଗନ୍ମୁଖ
ବାଧାର ଲେଖି ଆଚାରୀ ଯଥ—

ଦେବର ରେତୁଥାର ଲେଖନ୍ତି ଯେ କେବେ
ଆପାଧାରର ପ୍ରହାରର ଉତ୍ତରାଜ୍ୟା ରମ୍ଭା
ରେତୁଥାର ଫୋଲଥାର ଯେତାହା ଲେ କେବେ
ବ୍ୟକ୍ତିଗ୍ରୂହୀ ମଧ୍ୟର ଏକଜଣ ଦିବେଶର୍ମା ଅକ୍ଷର
ଏହି ଚିମ୍ବର କରିଥିଲେ କି ବ୍ୟାମଳ ଲେଖ
ଦେବା ଅଧର ବ୍ୟକ୍ତି ଅର୍ଥର ଜାହାର ସାମା
ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ତଳା ଆମୀର କିମ୍ବନ ଦେଶ ଯଜନ୍ମି
ଭାବୁ ବର୍ଷର ମହାତମର ବିନା ଅନୁମତରେ
ମହିର ପ୍ରତି ପ୍ଲାନେଟରେ ଯାଉପାଇବ କାହାଁ

ବହୁତକାମର ସବୁରେକଷ୍ଟୁରୁଙ୍କ ଲିଙ୍ଗଶାଖରେ
ଅସିଥିଲୁ ଯେ କାଳ ଗାନ୍ଧି ବ୍ୟବହାରୀ ପାଇଁ
ମୁଦ୍ରଣମାଜି ଡାକ୍‌ର ଅନ୍ୟ ମହା ହାତରେ ଏହି
ପ୍ରକାର ବସ୍ତୁବାଜମାଜି ଲେଖି ଦେଇଥିଲୁଛନ୍ତି କି
ଯହିଁରେ ବସ୍ତୁବାଜି ଲେଖି ଦେବା ହାତ ବୋଲିବି
କହିଲୁଠାରୁ ପାଇବା କିମ୍ବା ହେବାର ଶାକାଳ ଜ
ବସଇ ଏହି ବରାଧରୁ ଯେ ତାହାର ମୁଦ୍ର
ଆସିଲ ଏ ପୁଅକା ଅବାଦ କି କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ୍ କଥରେ ଉତ୍ସବ ଓ ଦିନାଂକ ପରିଚୟ ଦର୍ଶନ
ଦିଇଲା । ଏପଥର ମନ୍ତ୍ରକୁ ଅର୍ପେ ହେଲେ ଯାଦଖା-
ତଳ ଜାହାର ନିଷ୍ଠାତି କ୍ଷିଅଇ ଜାହାଁ ଓ ପ୍ରାୟ
ବୃତ୍ତଦାତା ହୋଇ ବରତ ।

ଅରୁକଣେ ଦେଖଣ ଏବଜଣ ମୁସଲମାନ
ତାକୁ ଝଙ୍ଗି ଭଣ କେଉ ଜାହାଙ୍କ ଜମସୁର
ଦେବୁ ଦେଇଥିଲ ଓ ତହିଁରେ ସତ୍ତ ସାଲ ବି
ଦେଇଲକଦିକ ସକାନେ ଉକ୍ତ ଶାରି ନହାଇଛ-
ରେ ଯାଇ ରହିବ ଓ ସେବାଳ ମଧ୍ୟରେ ସେ
ଥା ଜାହା ଉପାର୍ଜନ ବରବ ଜାହାସ୍ତୁ ନହାଇଛ
ପାଇବ ।

ବିଧିର ହୃଦୟର ସେ ଏପରି ଦୟାବ୍ୟକମାନ
ବହୁତ ହୃଦୟର ମାତ୍ର ରେଣ୍ଡଷ୍ଟ୍ରୀ ସହାୟେ ଅଭିଭା
ବ୍ୟାକ ବିରଳ ।

ସାହେବ ।

ଅମୃତାନନ୍ଦ ସମ୍ବାଦବାଜା ଲେଖିଥିଲୁଛନ୍ତି ଯେ
ଆଜିର କେବିରଣୀନାହା ଦମଗାଏନ ପାଇଁରେ
ଏହାର ଜଳଜମାସ ତା ୧୦ ରଙ୍ଗ ଶରୀରାର
ବାଜା ଥିବା ପିଲାଦଳ ସମୟେ ମହାମାଉଣୀ
ଯୋଗ ହୋଇଥିବାରେ ପ୍ରାୟ ଷାଠିଏସତ୍ତାଶ
ର ଯାଦା ହୋଇଥିଲେ ବାଲେଧିରତାରୁ
କର୍ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନାହାପ୍ରକାର ହୋକାଇମାନେ
ଏହି ମାନ୍ଦିକ ଦେଇଥିଲାନ୍ତି ପ୍ରାୟକ କିମ୍ବା
ମହେବ ଅଶ୍ଵତ୍ରଣୀ ମେଳଶୁର ନିଜେ ଯାଦା

ସାରଣ ରତ୍ନ ସାନ୍ଦବଜ୍ଞ ଦୋକାନ ହୋଇଥିଲୁ
ତର୍ମାନରୁ ଦେବଳ ଚଣେବେଳୁଣ୍ଡି ଏକଦୋକାନ
କରୁ ଖଣ୍ଡ ଲୁଗା ଓ ଜଣେ ପରୁଷ ଏକ
ଦୋକାନରୁ ଗେଟିଏ ଏହିପାରଥ ଗେଟି
କରିଥିବାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁଲକ ଧରି ମାଲିପଢ଼ନ
ଚାଲାଇ ଦରିଅଛି । ହରେକୁଷିଦାସ ଇନ୍ଦ୍ରିୟକୁ
ଠର ଦହନ କର୍ଯ୍ୟକରିମ ଓ ଅଥୀନ ଫୁଲିନ୍ଦରିଗରେ
ଦୂର୍ଦ୍ଵାରି ରତ୍ନଅକ୍ଷର ବେଦଳ ଜଣେ ବିଶ୍ଵବଳ
ଉଚ୍ଚ ଯାଧାରେ ଯାଏଇଁ ନେଇ ଦିର୍ଘନ
କରଇ ପଇସା ପାପ୍ର ବରିବା କେ ଗର୍ବପାତକ
ଭଦ୍ରଲୋକଙ୍କ ଅଧିମାନ ଓ ଦରବୁଜୁ ମାରିବାର
ଦେଖା ଯାଇଅଛି ଇନ୍ଦ୍ରିୟକ୍ଷରଙ୍କ ଉତ୍ତର ବି
ଅର ସେପର ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଯାଥ ମେଲା ସ୍ଥାନକୁ
ଛାତି ନ ଦେବେ !

ବର୍ତ୍ତମାନ ଚିତ୍ରଲ ମେଗେର ସରଜ୍ଞାମ କଟକ
ପେରରେ ଟି ଟ ୧୯ ଜାରୁ ମୋଟଗୁଡ଼ଳ ହୋ-
ଇବ ହେବ ତ ସବୁ ଚିତ୍ରଲ ସେ ଏ ର ତେବୁ-
ହି ସେ ୧୦ ର ତ ମର୍ମ ସେ ୫ ର ତ ହରତ
ସେ ୧୦ ର ତ ମହନ୍ ସେ ୧୫ ର ଲେଖାଏ
ବକାରରେ ବିନ୍ଦୀ ହେଉଥିଲି ଅଛ ବରଶ
ସଙ୍ଗେ ଦେଖା ନାହିଁ ଜାର ପ୍ରବଳ ହେଉଥିଲି
ନେଷ ଚପିକା ବନ୍ଦିଥିଲି ଜଦିଷରଜ୍ଞାମ ପ୍ରାପ୍ତ
ହେଉଥିବାରୁ ଲୋହମାକେ ଏକପ୍ରବାର ଜାରି
ଅଛନ୍ତି ଅରସବୁ କଥା ଉଚିତ ଅଛି ।

ସାପାହିକ ସଂବାଦ ।

ଗଲ ଶୁଦ୍ଧବାର ଅପରିହା କାଳରେ ଏ କଥା-
ରେ ଏକ ଅସ୍ତ୍ର ଭଲ ବୁଝି ହୋଇଥିଲା ତେବେହି
କେ ଅନ୍ତରେ କିମ୍ବା ଥିଲା ତେ ଦୁଆପଥର କିମ୍ବା
କିମ୍ବା । ଏ ବର୍ଷାରେ କର୍ଣ୍ଣର ଛର ହୋଇଲା
ତାହିଁ ଉତ୍ତାରୁ ଆଉ ବର୍ଷା ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଗତ ମନ୍ଦିରବାର ଯେଉଁ ସୂର୍ଯ୍ୟବାଧାରା
ହାଲୁ ଥିଲା ତାହା ଏକବରରେ କଳାଶାର୍ଥୀ
ଦଶାଯାଇଅଛି । ସୂର୍ଯ୍ୟମଣ୍ଡଳରୁ ପ୍ରାୟ ଅଧିକ
ଛାଦିଲ ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରହିନ ଜାରିବାରକାଳୀ
କଲାପଞ୍ଚିତାରେ ଦିବା ଦୂରପରିହର ଲିଙ୍ଗମେତ୍ର
ମୋଷକାଳ ଏ ଶତାବ୍ଦୀ ଲିଖିଯୁ ହୋଇଥିଲା
ଏ ପ୍ରତିକରେ ବାରିଦଶ୍ଵା ବାଜିବାର ମି ଶତ
ପୂର୍ବେ ଶର୍ଵ ହେଲା ଓ ଏ ଗତି ମେଳିଛି
ପୂର୍ବରେ ମୋଷ ହେଲା । ମୁକୁରଂ ପାଞ୍ଚିରେ
ବିଳ ୧୦୩ ମିଳିତର ଦମଥିଲା ।

ବିହୁ ବାରାନ୍ଦି କଷ୍ଟପୁ ଯେ ଏ ସର୍ବେଧାପନୀ

ଉଦ୍‌ଧରଣ କାଳେ କୃଷ୍ଣ ବିରୋଧ କରି ହେଲା
କାହିଁ ଅନ୍ତରେ ସୁମଧୁର ପୂର୍ବପ୍ରତିକଳାର ନିୟମ-
ମାନ୍ୟରେ ବନ୍ଦ ହେଲାରୁ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ବିମୁଖସା-
ହେତୁ କୃଷ୍ଣ ଦେବାକୁ କାତରୁ କି ଥିବା ପ୍ରଭ୍ୟକ୍ଷେ
ଏଥର ବାହୁଦିଵ ଉଦ୍‌ଦ୍ଦିଗ୍ନ କଥବିହାର ବଲେ
ଦୋଷଯାଇ କି ଯାରେ । ଅନେକ ଅମଲ
ମନ୍ଦରେ ମହ ଶଙ୍କାର ବସିଥିଲେ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଦୀଖର ସହିତ ଜଣାଉଥିଲୁ
ଗତ ଗୁରୁବାର ଦେଲ ଦୟାପ୍ରଦର ସମୟରେ
ଏ ଦୁଇ ବକ୍ତବ୍ୟକାରୀ ଦେଖାଯାଏ
ଅଗ୍ନିଲୁଙ୍କ ପ୍ରାୟ ଗୋ ୫୦ ଟଙ୍କା ଘର ଧୋଇଯାଇ
ଅଛି । ପଳ୍ଟନେଷ୍ଟାହଙ୍କ ବିଶେଷ ପରିମାଣରେ
ଅଗ୍ନି ର କୋପ ଗାନ୍ଧ ହେଲ ।

ଗତମାସ ତା ୨୩ ରିକରେ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ବ୍ରାହ୍ମିକ
ପାଦେର ପରିଚାରକର୍ଷର ଉତ୍ସବର ମେଲେ ।

ଶ୍ରୀମତ୍ର ଅର୍ମଣ୍ଡୁଙ୍ଗାହେବ ପୁରୁଷ କଲେ
ବୃଦ୍ଧ ମାତ୍ରକ୍ଷେତ୍ରଦରେ ବାହାଲ ହୋଇ
ଥିଲା ।

ବିବାହର ବ୍ୟୟ ଉଣା ବରହାତ୍ମାରଣ ମୁଖ୍ୟ
ଧ୍ୟାନିଯାଳଙ୍କ ଯତ୍ନ ବେହାରରେ ସଫଳ ହେଲା
ବାର ଦେଖାଯାଏ । ସେଠାରେ ଗତ ଲକ୍ଷ୍ୟରେ
ଯେତେ ବିବାହଶା ବାସ୍ତବ ବାସ୍ତ୍ଵକ ପରେ
ଚାହାରାମା ଜିହ୍ଵର ବ୍ୟୟ ସୁନ୍ଦର ନିର୍ମିତ
ହୋଇଥିଲା ଏହା କରାଯାଇଲା

ବାରୁ ଉମେଷ୍ଠଦୁଇତି ଜାକୁର ମହେତୁଳୀ
ଲକ୍ଷ୍ମୀର ବୈଜ୍ଞାନିକ ସଙ୍ଗ ବିମ୍ବିତ ଏବସହସ୍ରଜ୍ଞା
ଯାତି ପରିଚାର ପଣ୍ଡିତାର କିମ୍ବା ଆଶ୍ରମୀ ।

ଉଦ୍‌ବସ୍ତିର ଲେଖନେଣ୍ଠା କବିତାର
ଯୋଗତା ଦେଇ ଅଛିନ୍ତି ଉଦ୍‌ବସ୍ତିରରେ ମୁହି-
ର ଅନ୍ତିଶ୍ରୀଷ୍ଟ ପୁଅରଣେଶ୍ଵର ତେ
ନିଜକୁ ଏହିକଥାରେ ଆବଶ୍ୟକ
ଶିଖିଥିଲୁ କମିଶ୍ରାପଦ ଚେବଳ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶର
ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଦିଦ୍ୟାପଦ ଓ ଅଭିଭେଦ ସେ ସବୁ
ମର୍ମରେ କିମୁକୁ ହେବେ ନାହିଁ । ଜେବେ ବର୍ତ୍ତ-
ନ୍ ଯେଉଁ ମାନେ ବର୍ମରେ ଅଛିନ୍ତି କାହାଙ୍କର
ଶିଖି ଜ୍ୟୋତିର ଏ ଅଶ୍ଵାଶ ହେବେ ନାହିଁ ।

ଚକ୍ରନିଧିରଙ୍ଗାର ଜଳ ମିଛିଛା ହେବା ଏକ
ଧାରେନ ନାମକ ଏବବ୍ୟତିକୁ ଜଣେ ଦେଶୀୟ
କଥାରୁ ୫ ୮୦ ଲା ୦ହିକେବା ଅପରାଧ
ରେ ଜାବକ୍ରିକ୍ଷବନ କାଗଜାବର ଦିନ୍ତ ଦେଇ
ଲେ ମାତ୍ର ଅଟିଲାରେ ହାଇକୋର୍ ହରିଦ୍ଵାରା
କାନ୍ଦର ସାଇକର୍ଷ କ୍ଷାଖାଲୁକ ଦିନ୍ତିଆକ

କଲେ । ପ୍ରଥାମ ହେଲା ଯେ ଏ ବ୍ୟକ୍ତି ଜାଗା-
ଦାନା ୧୯ ଏବାର ଗୋପନୀୟ ବାପ ଓ ଫ୍ରେସ୍-
ରୀ ସମୟେ ଏହି ପ୍ରକାର ଅପସ୍ଥିତରେ ପ୍ରତ୍ୟେ-
କ ବ୍ୟକ୍ତି ଧାରିବାରେ ଲେଖାଏ ଦ୍ୱାରା ନୁହିବାର
କେବୁ କରାଯିଲେ । ଦାଉରୋଟ୍ ଦ୍ୱାରା ଉଚାକର
ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ସବୁ ବାହାର କରିଲେ କି ?

ହିନ୍ଦୁକବଳ ଜନକ ତିରଳପୁର ଗ୍ରାମ
ଶିବାମୀ ପହଦେବପାଳର ବସ୍ତୁ ଜନ ୧୯୮୩ମାର୍ଚ୍ଚ
ମୀଜମାର ବ ୧୫ କ ହେଲ ଏକପାଇଁ ଦନ-
ମୂରେ କୈଗେତିଲିଲ ଜନ୍ମକଥାଅଛି ଜନ୍ମ
ମୟମେ ପୂଜି ପୁର ଓ ଗୋଟିଏ କନ୍ଦା ସେ
ଦିଲ ଉନ୍ନେତି ଜବିଜ୍ଞ ଅଛନ୍ତି ।

ତାକୁର ମହେନ୍ଦ୍ରଲଳ ସରବାରଙ୍କ ବୈଜ୍ଞାନିକ
ଏକ ସଜ୍ଜର ରେଖା ଅଳକୁ ବ ଥାଏ ବର୍ଷ
ଦେଲ୍ ସଂମୁଦ୍ରର ଦିଶାଅଳ୍ପ ନାହିଁ ଅବସ୍ଥା
କୌଣସି ଉତ୍ତମ ସଜ୍ଜ ସ୍ଥାପନ ପକ୍ଷରେ ହୋଇ
ବ ଥିଲ ବନ୍ଦୁ ଗତ କୁମରାର କଲିକତା ଶବ୍ଦରେ
ଚିନ୍ତିରେ ଏଥର ମର ହୋଇଥିବ ଓ ଉତ୍ତରଧା
ନ୍ତିଅର ଯେ ଏଥର ଜାତୁ ସହିତ ସ୍ଥାପନ
ହୋବାର ସମ୍ଭବତ ଉପାୟ ହେବ ।

ତେଣୁ ନଗରରେ ଗତ ମାହରେ ଯେଉଁ
କରିବାର ହୋଇଥିଲା ଉଦ୍‌ପଳ୍ଲିକରେ ଲୋକ-
ଛିଳି ଅଜାଧୀନିଦୟା ରେଖାଟ
ଏକଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଆଦିଯୁ ହୋଇଥିଲା... ଅବେ-
ଲାବ ! ଦିକ୍ଷାବାଚି ହେଲିବାରୁ ସମ୍ମାନିକ
ହେଲା ।

ବାଗୁ କେଳାଇନ୍ଦ୍ର ବୋଷ ମନ୍ତ୍ର ଅର୍ତ୍ତର ଥପି-
ସର ସୁଧରିଗେଣ୍ଟ୍ରେଶ ହୋଇଥାଇଲୁ । ଏବେ-
କନରେ ତଥେ କନ୍ଦାଚଳୁ ଏ ଉତ୍ତରକର୍ମରେ
ଜୟତ ଦେଖାଇ ଦେଖାଇଲା ।

ବମେ ଗରେଇ ଶୁଣିଆଛନ୍ତି ଯେ ରାଜେ,
ଅସ୍ଥାଧିକା, ଦାମୋଦରପତ୍ର ଓ ଆଜି ହେଲେ
ଲେଇ କି ଯାହାଙ୍କ ଘାହାଇରେ ବନ୍ଦେଶ୍ଵର
ସନ୍ଦର୍ଭପରିବ ନାମରେ ଅର୍ଥାତ୍ ହୋଇ
ସବୁ ମଧ୍ୟ ଉଚିତ ବେଳାକ ପଢ଼ିଗଲେ
ଅଛନ୍ତି । ଏମାହଙ୍କ ଏତେ ସଜ୍ଜିନ୍ ପଦିଗଲେ
କରିବାର ଅଧିକାସ କୁଠ ମହିମାନାମାର୍

ବ୍ୟାକମୀଳ ଶା ୧ ପରିଦାର ରାଜପଦରେ
ସମ୍ମତ ବାହୁମନୀକୁ ଦ୍ୱେଷତମ କାହିଁକିଛି ମନ୍ତ୍ର-
ଅର୍ଥର ଦିଅବେଶର ଅଳ୍ପ ହୋଇଥାଏ ।

ବିମ୍ବର କଣେ ମହାଦୂନ ସୁତାବା-
ରାରେ ଟ ୭୭,୦୦,୦୦ ଟା ନିର୍ମାଣ କରିଲୁ
ଅଛି । ଯାଏ ଏ ମଧ୍ୟରେ କେବେ ଟଙ୍କା ହିଂସା

ପରିହାର ଶୁଣାଯାଏ । ମହାଜନଙ୍କ ଶ୍ରୀରାଧା
ଥକ୍ଷୟ ବୋଲିବାକୁ ଦେବ ।

ସଂକାଦିପତ୍ରମରୁଗ ଜଣାଯାଏ ଯେ ବିଲାତର
ଲିର୍ଲ ଲିଙ୍ଗହର୍ଷମାହେବ କ ୧୯ ର୍ଷ ବନ୍ଦୁଶନମରେ
ନରିଯାଇ ଅଛନ୍ତି । ଏ ମହାଗ୍ରୂହ ପୂର୍ବେ ଲାତ୍ତ
ମନ୍ଦିରର ଥିଲେ ଓ ଛାକୁ ବନ୍ଦର ଘେଚନ୍ତିର
ଦାର୍ଶିକଟ ୫୦,୦୦୦ ଟଙ୍କା କ ୨୫ ର୍ଷ ଲୋକରେ ।
ବନ୍ଦୁଶନେ କ ହେଉ ଯେତେବେଳେ ନେବାରେ ଏ
ନ୍ୟକ୍ତି ବାବୁ ମୁହଁନ୍ଦ୍ରଶାହ ମୃଦୁବାହାଦୁରଜୀ
ମହେ ସମକ୍ଷ ଖୋରୁଥିଲେ ।

ସ୍ଵାଭବିକୀଙ୍କ ସମେ ଜୁଗଟରୁ ଯେତେ ରହିବ
ଏ ମୁଦ୍ରାରମାନେ ପଳାଇମାର ଅଛନ୍ତି ଥାବା
ଯହିସେଇ ଦଳଶାଳ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ବନ୍ଧିତରୁ
ଏକବୀର ପରିବାରମାନଙ୍କୁ ଲକ୍ଷରଦିନରେ ରଖି
ଛାଇଛି । ପଳାଇକ ଲୋକଙ୍କ ଫେରାଇ ଅଣିବା
ବିଶ ଜାହାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦୁଇଜଣଙ୍କୁ ପଠାଇ
ଦିଲି ।

ଅମୋଖାର ଜଣେ ଆଲୁକଥାର ସତ୍ତା
ନୂମପଳକିଂହ ଆପଣା ରଗିମାନଙ୍କୁ ପରେ ଦେଇ
ବିଲାତକୁ ଗମକ ବର ଅଛିନ୍ତି । ନିମଣଃ ହଦି-
ନାନଙ୍କର ବିଲାତଗମନ ବନ୍ଧରୀଯୁ ଦୁଷ୍ଟାର
ପାଇଁ କାର ଦେଖାଯାଏ ।

ପର୍ବତୀ ଚାଲେଥାଇଲା ଗଜମାର ପର୍ମା ରହ-
ରେ କିଳାରୁ ପ୍ରସ୍ତାନ କର ଅଛନ୍ତି ସେ କାର-
କବର୍ଷରେ କେବଳ ଦ ୨୦ ନ ରହିଥିଲେ ଓ
ଦେଖୁଣ୍ଡା ଦ ୨୦ ନ କିଳାରୁ ଅନୁଭ ଥିଲେ ।
ଏଥାକୁ ସେ ୨୦ ଦକ୍ଷାରିତା ଏଠାରୁ ଲକ୍ଷ
କରି ଯାଇ ଅଛନ୍ତି ।

ଶାରୀରିକ ଯେତାରୁ ବାହିନୀଙ୍କ ପାଇବେ
ଜଣେ ମନ୍ଦୁଷ ତାତ୍ତ୍ଵପଳାଇଯାଇ ଅଛି ଯେ
ଗାହାରୁ ଥର୍ମଫେଲାବାରେ ଗବର୍ନ୍ମିନ୍‌ମେଲ୍ ମୁଖ୍ୟ
ଧାରିମୋର୍ତ୍ତକ ଦେଖାଇ କଞ୍ଚାପନ ହେଉ ଅଛି
ଏ ବସନ୍ତ ଉପରେ ଧାର୍ତ୍ତର ଅଜ୍ଞା ହୋଇ-
ଥିଲା ।

ଯାଇବୋନାମରେ ତଣେ ରୁଷିଧାରୀ
କରଇବନ୍ଦର୍ଶକୁ ପ୍ରମଣ କରିବାକୁ ଅଧିକ୍ରମେ ସେ
ଜିବାଳ ବାଖଦେଇ କରଇବନ୍ଦର୍ଶକୁ ତେବେନକୁ
ବିକାକୁ ମାନସ କରିବାର ବବର୍ଧନେଟି ଲାଗାଇ
ନିଷେଖକରି ପଥ ଲେଖୁଆଲେ । ଯାହିସାହେବ
କିମ୍ବା ପୁଣିଶାକୁ ଫେର ଯାଇ ଅଛନ୍ତି !

ଦେବପର୍ବତ ଅବଶ୍ୟ ହେଲୁ ଯେ
କାଳେପର ଉପରି ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅବଶ୍ୟାନ
କାହାରି ଏହିପରିମାଣ

ବିକ୍ରି ସ୍ଥାନରେ ଗୋଟିଏ ପୂର୍ବ ବର୍ଷାରୁ ତେବେ କଲାଙ୍ଗମାର୍ଦ୍ଦ ଭାରତରେ ଉଚ୍ଚତାରେ ବାର୍ଷିକରୁ ହେଲାଯାଇଥିଲା । ପୁର୍ବେ ଏହି ପ୍ରାମରେ ଏକ ଶାନରେ ବିଧ୍ୟୁତି ପାହାଯାଇଲା ପାଠ୍ୟାଳା ଥିଲା । ଏହି ପାଠ୍ୟାଳରେ କାବ୍ୟ ମହାପ୍ରକାଶ ଥିଲା ବ୍ୟଧିରେ ଗୋଟିଏ ଉଚ୍ଚତାରେ ସ୍ଥାପନ କରି ଏହାକୁ ପୂର୍ବ ବର୍ଷାରୁ ବର୍ଷାରୁ କରିଛି । ଏପ୍ରବାହ ଜାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରକାଶନାଳ୍ପଦ୍ମ ଅଧିକାରୀ ।

୧ ଏତୁକେମନ ଗୋଟିଏବୁ ଅକଣଙ୍ଗ ହେଲୁ
ଯେ ମୁସାରନାନମାଛଙ୍କ ବିବାହ ସମ୍ମରେ ଯେଉଁ
ଆଜିନ ବିଦ୍ୟବତ୍ ହେବାକ ପ୍ରତ୍ୟାକ ହେଉଥାଏନ୍ତି
ହିଁ ପ୍ରତି ବିବାହକରି ମୁସାରନାନମାନେ ଅପରି
ନୀତ୍ୟପନ କରିବାରୁ ବିଦ୍ୟବତ୍ ସମ୍ମାପନ ସମ୍ମାନ
ବିଷୟ ଦୋଷଅଳୁ ଯେ ଆପାରଙ୍ଗଃ ଏହି
ଆଜିନ ଦେବକ ବିଦଳାରେ ପ୍ରଚଳନ ହେବ
ବିବାହ ଓ ଶୈଖାରେ କରିବ ହାର୍ତ୍ତ ।

ବରେଦାକୁ ହମେ ସିନ୍ଧୁଙ୍କୁ ଅନଦାଳୁ
ଦେଉଥାଏ । ତିଥିଟି ବିଶେଷ ରେନ ଗନ୍ଧ
ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଚ୍ଚ ଦୈନିକ ପ୍ରେରଣ ହୋଇଥାଏ । କଜଣ-
ଖ୍ୟ ଶୂନ୍ୟାଞ୍ଚରକ ଅନୁଷ୍ଠାନରେ କବ ଅଛି
ବୋକିଆଇ ନ ଥାବେ ।

NOTICE.

The undersigned will be happy to receive any contribution from the patriotic public of Orissa to the fund now being raised in different parts of Bengal for the defence of the Editor of the *Saptahik Samachar* in the libel suit filed against him in the original side of the High Court by the Progressive Bramho missionary Babu Woomanath Goopto.

Gullmark

The 8th April, 1875.

Obinash Chandra Chatterjee
Shahibzadah Bazar

ੴ ਸਤਿਗੁਰ

ପରାମା କ୍ଷିଣୀଖଳମହାରାଜ ଉତ୍ତରାଜ

ପ୍ରକାଶନ

ବାବୁ ହରେକଥାର କଟକ ଦିଲ୍ଲୀ ଟ ୫
,, ପକକମୋରଖୋର „ „ ୫
,, ଗଟେତୁଳାର „ „ ୫
,, କାନ୍ଦିମାରଗାନ୍ଧୀ „ „ ୫
,, ସାହିବକାର ମହାରାଜ ଅକିନ୍ତା ୫

ଶ୍ରୀମତୀ—ଏହି ଜାଗନ୍ନାଥଙ୍କ ସହାଯକ ଦିଲ୍ଲି
ବାବଜାର କ୍ଷେତ୍ରରେ ଦେଖାଯାଇ ଅନୁଭବ
ମୂର୍ତ୍ତି ଓ ସମ୍ମରଣ କରେ ।

କାନ୍ତିର ପାଦମଣି

ସାପୁତ୍ରିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୧୯୦୬

六

ଭାଗେଣ ଅପେକ୍ଷା ସନ୍ତୋଷମହିଳା ମା ବୈଶାଖ ଦିନର ସନ୍ତୋଷ ସାଲ ଶକ୍ତିବାର

{ ଅଗ୍ରମ ବାଣୀକ ମଳ୍ଲୁ ତୁମ୍ଭ
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଳ୍ପ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ତୁମ୍ଭ
ମଧ୍ୟବଳ ପାଇ ଜାହମାନ୍ତ୍ରିକ ତୁମ୍ଭେ }

ଗଲ ପ୍ରାହର ହନ୍ତୁପ୍ରେସ୍ଟି ଅନ୍ତରୁ ଅଦ୍ଵିତୀ
ହେଲ୍ୟ ଯେ ବଜଳାର ଲେଫ୍ଟନେଣ୍ଡର ବକ୍ଟେର
ପର ରଖିଛି ଟେକ୍ସିଲ ବରିବଜା ଜଗରର ବେ-
ଗାୟ ସ୍ମାନ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଆମେହାଶ କରି ଏବନ୍ଦିନ
ଅଧି କୁବାଲରେ ଗର୍ଭାନ୍ତରେ ଜାହାଜରେ
ଗଣ୍ଡେ ଦୂର କୁମର କରି ଏକପ୍ରକାର ଗନ୍ଧ-
ଯାଦି କରିଥିଲେ । ପ୍ରାୟ ଜ୍ଞାନ ଶ ଦେଶୀୟ
ଭାଷାଲୋକ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ ଓ ମାନ୍ୟ-
ବର୍ଷାହେବ ଭାବାଙ୍କୁ ସହାଲାପନ୍ୟାର୍ଥ ବନ୍ଦୁଷ୍ମା
କରି ଅଛନ୍ତି । ମାନ୍ୟବରଙ୍ଗ ବୋଠି ଅଗଣ୍ଯରେ
ସମୟକାମାନ ତଥା କୋର ହନ୍ତୁ ଓ ମୁହୂର-
ମାନ୍ୟଙ୍କର ଜଳଗାନ ସକାମେ ପୁଅହି ଅଯୋ-
ଜନ ବୋଇଥିଲା । ଏକୁଷେ ଦେଖି ଯାଏ ଯେ
କୃତକର୍ମଗ୍ରହ ଓ ପ୍ରକାରମଧ୍ୟରେ ସୁନ୍ଦରବା
ସଂପ୍ରାପନ କିନ୍ତୁ ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ଲେଫ୍ଟନେଣ୍ଡର
ବକ୍ଟେର ମାମାନ୍ୟ ଯାଇ କର ଜାହାନ୍ତି ।

ଛାଇ ମେଦନାପୁର ପିଲାଳା ତାହାରୁବାଟେ
ହରିହରପୁର ବଜାଳା ବିଦିଗଳଥରୁ କାହିଁ ସବୁ
ଯ ନାଶପଣ ବଢ଼ିବ୍ୟାଳ ଏହିଲେଗଳ ଲଜ୍ଜେଟ
ଧରି କାରେ ଖଣ୍ଡିଏ ଧର ପ୍ରକାଶକର ସବୁବାଧା-
ରଙ୍କ ଜାରି ଅଛନ୍ତି ଯେ ତାହାଙ୍କର ମାନ
ଭାଇର ମୁଦରେଇ ଧର ଜଣେ ବୈଶଗୀ
ଚାଟିଏ ସର୍ଷ ମାପୁଲରେ ବିଜ୍ଞଧ ବେଳରେ
ଧନ୍ତାର ଦେବାରୁ ଘନ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଗେଗ
ଅଧିନ୍ଦେହରୁପେ ହରି କାଳ । କହଁ ଉକ୍ତ କାହିଁ

ବୈଶଗାର ଅନେକ ସେବା କର ସେ ଜୀଷ୍ଵଧ
ଜାହାତର ରିକ୍ଷା ବରାଟାଛନ୍ତି ଏବଂ ଅନେକ-
କୋରଙ୍କୁ ସେ ଜୀଷ୍ଵଧ ଦେଇ ଆଗେଗଥ କରୁ
ଅଛନ୍ତି । ଜୀଷ୍ଵଧର ଶୁଣ ଏବୁପେ ପଣ୍ଡାକ୍ଷା କଲ
ସେ ଦୋଷଟା ଫେରାଇଛନ୍ତି କି ଏ ଜୀଷ୍ଵଧକୁ
ନେବାର ଯାହାର ଅବଶ୍ୟକ ହେବ ସେ ଗୋ-
ଟିଏ ସୁନାର କିମ୍ବା କିମ୍ବାର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଦେଉରାଥ
ସହିତ ଉଚ୍ଚ ବାହୁଙ୍କ ନିକଟରୁ ପଦ ଲେଖିଲେ
ସେ କିନାମ୍ଲକୁରେ କିମ୍ବାତରୁପେ ଜୀଷ୍ଵଧ ପ-
ଠାଇ ଦେବେ ଓ ପାତାର ଅବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ତା-
ହାକ କିବନ୍ଦକୁ ଲେଖି ପଠାଇବାକୁ ହେବ ।
ଜୀଷ୍ଵଧ ଅଦିବାର ଜାତମାସୁଳ ସବାରେ ଖଣ୍ଡିଏ
ଦୂରଧରସ୍ଥ ଜାକଟିକଟ ପଠାଇବାକୁ ହେବ
ହୋଇଁଲେ ଲେଖିଲେ ସେ ଜୀଷ୍ଵଧ କେବେଂ
୩୦ ରହେବେ । ଦେଇବିଶ୍ଟା ଜାହାଙ୍କ ନିକ-
ଟକୁ ଲେଖିଲେ ସେ ଶ୍ରଦ୍ଧା କରିବେ ନାହିଁ ।
କିମ୍ବା ତେବେରସ୍ଥ ତାହ ଜୀଷ୍ଵଧ ଦେବେ ନାହିଁ ।

ଏ ନଗରରେ ବାସକରୁଥିବା ଜଣେ ଛାନ୍ତି
ନାହିଁ ଏ ନଗର ଦେଖାର ସାହିର ପରିଷୋତ
ଦେଖି ଅମୃତାଳଙ୍କ ଲିପଟକୁ ଏବ ଛାନ୍ତିପଥ
ଏହି ମର୍ମରେ ଲେଖିଥିବାକୁ ଯେ ଏଠାମେହେ
ଅଗ୍ରି ଲିବାଇବା କିମ୍ବା କହିବା କୁହିକୁ ଚାହିଁ
କରିବାର ଅଛି ସହିଲ ଉପାୟ ଜାଣିବା ନାହିଁ ।

ବମ୍ବେଇରୁ ଭାରତାବ୍ୟୋଗେ ଚଲଇମାପ
ଭା ୨ ରିଗରେ ଉଲଜିତ ସଂକାଦ କଲକାତାରୁ
ଆଦିଅଛି ଯଥା

ମାନ୍ୟମୂର ଅତ୍ତ ଇଣ୍ଡିଆ ଲଙ୍ଘନ କରଇଥି
ଆପଣାର ପଦଗ୍ରେବଳକୀଯାରୁ ଜାରାହିଯୋ-
ଗେ ସଂବାଦ ପାଇଥାଇଛି ଯେ ଶକ୍ତିବ୍ୟାପ
ସମ୍ପର୍କରେ ଏବଂ ମୁହଁତର ଦାର୍ତ୍ତା କରିବାର
ଲକ୍ଷ୍ୟାହେବଳକୀଯାରୁ ଲଙ୍ଘନ କେନ୍ଦ୍ରଧ୍ୟ ଗାଇ
ଅଛିନ୍ତି ଓ ଜାବା କରି ବିନିତ ହରର କିମ୍ବା
ଆୟବେଶନ ହୋଇଥିଲା ଫଳ ବିହି ଜଣା ପରି
ମାତ୍ର ସମସ୍ତେ ବଣାଏ କରୁଥିବାକୁ ଯେ ଖୁବ-
କୁଅଁର ସକ୍ଷୟ ଫେର ପାଇବେ ଓ ମନ୍ଦବନାର
ସମ୍ବ୍ୟ ଫାସ କବର୍ତ୍ତିର କେଜରଲଙ୍କ ଉପରେ
ପଢ଼ୁଥିଛି । ବିଶ୍ୱାସ କାଣ୍ଡରେ ଇଂଲଣ୍ଡର ସବ୍ରା
ସାଧାରଣକ ମଜ ଉତ୍ତେଚିଲ ରହିଥାଏ । ତମର
ରେହିତମ୍ବ ସାହେବଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଦୂଷଣୀୟ ବୋଲି
କିମ୍ବା କୁଅଁର ଶକ୍ତିବ୍ୟାପ ହିପକ୍ଷରେ ଦେଖାଯୁ
ଦେଖାଇ ସାମ ଜିଜାରୁ ଅବଧିବଦର ହୋଇ
ଅଛି । ଖୁବକୁଅଁର କୁଅଁ ଫେରଦେଖା
ବନ୍ଦର୍ମେନ୍ଦ୍ରିଯାର ସକମାଦ ଉପାୟ ଅଛିବୋଲ
ଦେଖାଯାଏ ।

ଏହା ସଂବାଦପତ୍ରମାନଙ୍କରେ ଯେତୁ
ଜାହେବାର ଦେଖୋଆଏ ଛାତ୍ରରେ
ବିଧିବିରାଜର ସଂକାନ୍ତକୁ ବିବାହ ଅସମ୍ଭବ
ହୋଇ ଦୂରା ଥାର କି ପାରେ । ଜୟାତି
ପଦପ୍ରେରଣ ଯେ ଗନ୍ଧିମେଟ୍ଟ ଫମର୍ମିଟ୍
ଏତେ ବିସ୍ମୟତାକୁ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଦୀର୍ଘ ଏହା ନମ୍ବି
ବିବାହରେ ପଣ୍ଡିତ ହୃଥର ନାହିଁ । ଆମେମାନେ
ଅବ୍ୟାଧିରେ ଯାହା ଦେଖିଲୁ ଯାଠକଳୁ
କଣାରକୁ ଜାହ୍ରାର ମୁକ୍ତ ଦେବେ ହୋଇଥାରେ
ହେମାନେ ପୁଣି କର ନେଇବୁ ।

ଏଠାରେ କିଷ୍ଟର ଫଳ
ବେମନ୍ତ ହୋଇଥାଇ ।

କେବଳରେ ଏଠାରେ ବନ୍ଦୁମେଘଙ୍କ ପ୍ରତି
ଜଳପିଶା ଧୂଳାର ବାବୁ ତିଣାରୁ ଯାହା ବନ୍ଦୁ
ଅଳ୍ପ ହେବାର ସମ୍ମାନନା ଆଜ୍ଞା ହେବାର ଜଳ-
ପିଶାରୁ ଥିଲା କର୍ମାର ପାରେ ଅନ୍ୟଦରେ
ବନ୍ଦୁମେଘଙ୍କ ଧିଶାତାଳ ଏହପରାର କିଳମୁନ୍ନା
ମାଦ୍ୟ ସର୍ବରୁ ଉଚିତିଷ୍ଠା ପ୍ରଦାନର ଉପାୟ
୧୦ରେ ଅଭିଭାବରୁ ବୋଇଅଛି ଓ ପରାମର୍ଶ
ବନ୍ଦୁଗ ଅବଦର କେବୁ କିମ୍ବବଦ୍ୟାଳୟର ଉପାୟ
ଥାର ନାହାନ୍ତି ଏହି କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଏଠାରେ ଯେତେ-

ଦୂର ବିଦ୍ୟାଲୟର ଉପାୟ ହୋଇଥାଏ ତହୁଁରେ
ମନ୍ତ୍ର ସକ୍ଷମିତା ଅଠ ବିଗଜଣ ମାଧ୍ୟ ବୃତ୍ତବାର୍ଯ୍ୟ
ହୋଇଥାଏଛି ସୁଗର୍ବଂ ଶିକ୍ଷାର ଫଳ ଏଠାରେ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ହେବାର ବଢ଼ି ଆମା ହୋଇ ନୀତାରେ
ରେବେ ଯେଉଁମାନେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଶିକ୍ଷିତ ହୋଇ
ଏଠାରେ ପରିଚିତ ଓ ସେହି ହେବାରୁ ସମାଜର
ମୁଖସୂର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ଅଥବା ହେବାରୁ
ଦାଖିବାର ଅବସ୍ଥା ବେମାନଙ୍କର ଅବଶ୍ୟକ
ଦୃଷ୍ଟି ବଳେ କୁଣ୍ଡଳ ହୋଇ ବୋଲିବାକୁ ହେବ
ଯେ ଏଠାରେ ଶିକ୍ଷାର ଫଳ ଅଭିନ୍ଦନ ଫଳାନ୍ତି
ଓ ପ୍ରାୟ ସରକାରୀ ଉଚ୍ଚବିଦ୍ୟା ଲାଇସେନ୍ସ ଦେଇ
ଶିକ୍ଷିତ ଲୋକଙ୍କ ମନରେ ଅନ୍ୟ ବୌଣୀତି ଜୀବ
ଜୀବି କାହିଁଏ ଶିକ୍ଷିତ ଲୋକ ମନ୍ଦରେ ସର-
କାରୀ ବୁଝି କାହିଁଏ ସଞ୍ଚାରବିବେଗ ପ୍ରାୟ
ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ଯେ ଶିକ୍ଷିତ ହୋଇଥାଏ ମନେ ବରେ
ଜାହାରୁ ଉଚ୍ଚବିଦ୍ୟାର ଭାବୁ ସେଇ ଅନ୍ତରମା
ବରେ ଓ ବର୍ମ ଟ୍ରେଵ ଶାଲାରୁ ତହୁଁରେ
ଏମନ୍ତ କଣ୍ଠାତ୍ତ୍ଵ ହୋଇଥାଏ ଯେ ଅର୍ଥ କୌ-
ଶବ୍ଦ ଭଲ କରିବାର ପ୍ରକୃତି କରେ
କାହିଁୟ ଏହି ହେବାରୁ ଅମ୍ବେମାନେ ସବୁର
ଦେଖୁଁ ଯେ ନାହାଁ ଏଇ ବ୍ୟବସାୟିକ ପିଲା-
ମାନେ ବିନ୍ଦୁକ ଶିଖାଇଲୁ ଲାଇସେନ୍ସ ଅପରା-
ଦ୍ୟବିଦ୍ୟା ପ୍ରତି ବିଦ୍ୟା ସବାରେ ବିଚେପନମା-
ଳରେ ଉମେଦବାର ଭଲ ଭୁଲାନ୍ତି ଓ ପିଲା
ପିଲାମହିମାନେ ଉମିଦାରୀ ପ୍ରକୃତି ବିଷୟ କୁଣ୍ଡ-
ଲାଇଥିବାରୁ ଯେଉଁମାନେ ତହୁଁର ଅଧିକରୁ
ଦେବତ କିବାବ ହେବାରୁ ପାଦକ୍ଷମ୍ଭୁତ ଏମନ୍ତ
ମୁହଁରେ ଶିକ୍ଷାବଳରେ ତହୁଁର ବନ୍ଦି କରିଥାବଳ
ଶେମାନେ ସମ୍ବନ୍ଧ ତହୁଁର ଭଲ ଅଶୀକିତ ଅନ୍ତି
ବେଳକରୋଗୀ ହସ୍ତରେ ନିଷ୍ଠା କର କରିଥ
କର ବୁଝିଥାଏନ୍ତି । ଅବଶ୍ୟ ଯାହା ଭାବରେ
ଜୀବି କାହିଁ କାହିଁ ଯେ ଅନ୍ତରମାନ୍ତରେ ଭଲ-
କ୍ଷେତ୍ର କରୁଥାଏ ଜଥାତ ଅଷ୍ଟା ବିଷୟ ଭାବରେ
ବା ବିଷୟର ଭଲବରଗେଜ୍ଜା ହେବୁ ନାହିଁ । ଯେ-
ଇ ମାନେ ସରକାରୀ ବିଦ୍ୟା ପାଇଥାଏନ୍ତି ମେ-
ମାନେର ସଂଗାନ୍ତ ବିଦ୍ୟା ହୋଇଥାଏ
ଜାହାନ୍ତ ଦେଖା ମାତ୍ରରେ ଭେବଳ ଉଚ୍ଚବିଦ୍ୟା
କରିବାରୁ ସହିତ ଭଲ ପଢ଼ବୁଦ୍ଧ ପାଇବା ଓ
ସେହି ଆମାରେ ସେମାନଙ୍କର ଆବେଦନ ସମୟ
ଦେଖୁଁ ସାହେବଙ୍କ ସବେ ପାଇବା ଉଚ୍ଚବିଦ୍ୟା
ପାଇ ହୁଅର ଓ ଯେବେବେବେ ଏବେ ଆଜି
ଚାହାର ଭେବେବେବେ କୁବିଏ ଗବରନ୍ମେନ୍ଟ

କେବେ ସୁନ୍ଦରେ କରିବେ ନାହିଁ ବି ଯହିଁ ରୁ
ମନ୍ଦିର ଶ୍ରଦ୍ଧାରୀଙ୍କ ଓ ଉତ୍ସତଶଳ ଜୀବବୋଲି
ଦୟାର, ହେବ ରେବେ ଜାହାଙ୍କର ଏବଂ
କେବଳ ବୃଥା ଅଚ୍ଛାନ ଅଟେ
ଏକ ଜାହାଙ୍କଠାରେ କହିମାହ ଫ୍ର
ବୋଲିବାକୁ ହେବ । ଅମୂଳଙ୍କ
ନାହେ ବି ରୋତନ ଗଢ଼ନ ବି
ପ୍ରମୋଦ ଓ ବି ଅଳ୍ପ ସମ୍ମାନ ଶିକ୍ଷା
ପରୁଠାରେ ଅପଣା ଉତ୍ସତଶଳ ଅନ୍ତର
ମନ୍ଦିର ପରିଚୟ ଦେବ ଓ ଜମ୍ବୁର ଅଶ୍ଵିତ
ଦୟାରୀ ମନ୍ଦିରେ ଶିଖିଲାର ମୋର ଜନ୍ମାଇବ
ଦ୍ୱିତୀୟ ଲୋକର ମନ ପ୍ରଗମ୍ପ ହେବାର ସମ୍ବନ୍ଧ
ନାହିଁ ବାରାଣ୍ଡାନାନାପ୍ରକାର ଗାୟ ଅବ୍ୟନ୍ତପାର
ବୃଦ୍ଧି ମାର୍ତ୍ତିକ ନ ହେଲେ ବିଶ୍ଵରଗତି କରି ନ
ପାରିଲୁ ଓ ଅପଣାର ଦିନ୍ମା ଜନ୍ମପାଦାକର ହିତ-
ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ଏପରି କାହିଁ ସକଳ ଦୋହା
ନ ଆବେ । ହିତ ଅକ୍ଷତବ୍ୟକ୍ତିର ଅବସ୍ଥା
ପ୍ରତ୍ୟକାର ଓ ଜାହାର ଦାୟ ମଧ୍ୟ ଅନେକ
ମାନୀ ବିଷୟର ପ୍ରସ୍ତବାଦ ପାଠ ଓ ମନରେ
ଜନ୍ମାଇପାଦାଦ୍ୱାରା ଅପଣା ଜ୍ଞାନ ବୃଦ୍ଧିକର କହିଁ ର
ପୁରସ୍କାର କରିବାକୁ ଯତ୍ତ କରିବ ଓ ପାର୍ଶ୍ଵବର୍ତ୍ତୀ
ଯେତଙ୍କମନରେ ଓ ସବୁ ଉତ୍ସତଶଳ ଉଦୟ
କରିବାର ଗେଷ୍ଟା କରିବ । କବିତ୍ତିମେଣ୍ଡ ସାଥୀ-
ଭାବ ଥିଲାଗୁ ତିକ୍ଷା ବିଷୟରେ ଯାହା ବ୍ୟୟ କରୁ
ଅବସ୍ଥା ଜାହା କେବଳ ତିକ୍ଷିତ ବିନ୍ଦୁକୁ ଗବର
ମେବାକାରୀ ନୁହଇ । ତିକ୍ଷିତ ବିନ୍ଦୁକୁ ଏକବିନ୍ଦୁ
ମୁଦ୍ରଣ ରହିବାର ଭବିତ ମେ ସାଥୀରାମ ଥିଲୁ
ଯେତେ ଜାହା ପରିରେ ନ୍ୟୟ ଦୋହାରିଛି
ଜାହା ପରିମୋଦ ବିନ୍ଦୁକୁ ସେ ସାଥୀରଣ୍ଟାରେ
ଲୋକୁ ଦାୟପ୍ରସ୍ତ ଅଟଇ । ଜାହାର ବିନ୍ଦୁକୁଙ୍କାନ
ଓ ବିଦ୍ୟର ଫଳଦେଖ କରିବାର ଅସ୍ତ୍ରକାର
ପ୍ରମସ୍ତେ ଅଟନ୍ତି । ଏପରି ବିନ୍ଦୁ ଯେବେ ସବୁ
ବାଧାର ପରିମୋଦ ପହଞ୍ଚି ମୋପ କର କେବଳ
ଅଗାର ବିଷୟରେ କାଳିଷେଷଣ କରଇ ତେବେ
ଓ ହିତକୁ ଅକ୍ଷତକ ବିନ୍ଦୁ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ

99

ଶତକାରୀ କାହିଁରେ ଉନ୍ନତ ହେବ ।

(ଗନ୍ଧ ପ୍ରକାଶିତ ଉତ୍ତାରୁ)

କୃତ୍ସମ୍ବୂଦ୍ଧ କଥବା ବିକିର୍ଣ୍ଣ ।
ପୁରୁଷଙ୍କ ବନ୍ଦକ୍ରିବ ମୁଲୁ ହେଲେ ଜାହାର ସଂ-
ପ୍ରତ୍ୟେଷ୍ଟ ବଳା କଥରୁ ଯେହୁ ପର ଯେଉଁ
କାହାରେ କଥବା କଥାର ଅଛି ସେ କାହାରେ

କୌଣସି ହୁରୁସ ମର ଗଲେ ତାହାର ବିଧିମାନ୍ତ୍ରୀ
ଉପରେ ଶକାଳର ଅସୁକାର, ବିପାଂ କି ଶାସ୍ତ୍ର-
ରେ ଲେଖେ ଯେ ଗୁଜା ଯେ ସେ ଅରକ୍ଷିତକର
ରହିବ, ଅଜୟବ ପତି ଦିଶ୍ଵନା ହୀର ଅସୁକାର
ବୁଜା । ତେବେ ବ୍ରାହ୍ମଣ କରଣ ଏମାନଙ୍କର
ପତି ସ୍ତ୍ରୀନା ହୀର ଉପରେ ଶକାଳର ମାର୍ବ କି
ଷମଜା ଗଲୁ ନାହିଁ ? ସେମାନେ ଯେ ବିବାହ
ଦେବ ନାହିଁ, ଏଣୁ କର ତାକର ବିଦୟୁ
ଦେବ ନାହିଁ, ଅବା କଞ୍ଚା କାଢି ନିଲିବ ? ଅ-
ସୁକଲୁ ତାଳୁ ସୁହସ୍ତରୁ ଶୁଆଇ ଯୋଷିବାକୁ
ହେବ, ଅଥବା ବିକୟ କରିବାକୁ ଉପ୍ରେସ ହେବ
ଲେ ସେମାନେ ଦେଶ ଯାଗ କରି ଥଳାଇବେ
ଏହ ସବୁ ବାରାଣ୍ସୁ ତାହା ହେବାକୁ ଆଚେ
ନାହିଁ ।

ବିଧବା ସ୍ତ୍ରୀ ଯେବେ ଅଛୁ ବସ୍ତ୍ରୀ ହୁଏ ତେବେ ଗାହାର ଗ୍ରାହକ ଯେବେ ଧନକନ୍ଦୁ ଥାଏ ଅଥବା
ଯେ ସ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରତି ଅନୁମଗୀ ହୁଏ ତେବେ ଶେ ଶୀର୍ଷ
ମୂଳ ପରାବସ୍ଥା କି ତହିଁରୁ ଅଥବା ହୃଦୟ-
ର, ଅପେକ୍ଷାକୁ ଅଥବା ବସ୍ତ୍ରୀ ହେଲେ ଗା-
ହାର ଜଣା ମୂଳ ହୃଦୟ, ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ ହେଉ ! ତାଣି-
ଲେ ଯେ ଅବିଭାଗତ ଅବସ୍ଥାରେ ଯେଥିର
'ଜଳଗୀ କିମିତ ପଣ ଦେବାରୁ ହୃଦୟ ତତ୍ତ୍ଵ ପରିବା-
ହୁଣା ବିଧବା ବିବାହ କିମିତ ମନ୍ତ୍ର ପଣ ହେଲେ।
ସେ ଠଙ୍କା ଯେବେ କଣଧା ପିତା ବି ଅବ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ବାଲ କିମିତେ ତେବେ ସେ ଗୋଟାଏ କଥା ହୁଏ
ଅନ୍ତା, ହିଁ ଜାହା ନୋହି ସେଠଙ୍କୋ ଗଜା କେଲେ
ଲେ । ହେଉ ସେ ମେଠଙ୍କା ନେଲେ, ପ୍ରକାମା
କେ ଯେ ଠଙ୍କାରୁ ବେବଳ ବହୁତ ହେଲେ
ଏମନ୍ତ କୁହେ, ଶାଖାଜଳଗାରୁ ସୁଣ ବହୁତ
ହେଲେ, କାଣ ବିଗେଷରେ ବିଧବା ବିବାହ
ପ୍ରତକଳ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରର ପ୍ରକାର ସମାନ
ହୁଏ କୁହ ପରିମଳାକାରୀ ପୁନବାର ବିବାହ
କରିବାରୁ ବାଜ୍ଞା କରନ୍ତି ? ଯେଉଁ ସ୍ତରରେ ବି-
ବାଜ୍ଞା ମେହ ଅନ୍ତର୍ବାଲ ପ୍ରବଳ ହୋଇ ଥାଏ ତେ
ଯେଉଁ ସ୍ତରରେ ବିଜଣେ ମୁଦ୍ରାରୀ କବଳିତ
ହେଲେ ଅପର ଜଣକ ଅଶ୍ଵ ମୁଦ୍ରା ବାଜ୍ଞା ବରେ
ଅଥବା ଯେଉଁ ସ୍ତରରେ ପରିଷାର ପୁଣି
ଗୋଟିଏ ହୋଇ ଅର୍ଦ୍ଧାଙ୍କ ପ୍ରାୟ ପୃଥିବୀ ସହିତ
ଆନ୍ତି, ସେପରି ଅବସ୍ଥାରେ ହେଉଁ ଦୂରସ୍ଥା ଜାଗା
ଦୂର ଅର୍ଦ୍ଧାଙ୍କରେ ଜଳତା ସ୍ତ୍ରୀକ ଅବହିତର ଅନ୍ତର୍ବାଲ
ଶୁଦ୍ଧ ତୋରି ପରିଷାର ଜାହଣ କରିବାରୁ ତାକୁ
ଅନୁମେଖ କରିବ ? ଅନୁମେଖ କରିବ କି ଅନ୍ତର୍ବାଲ
କି କିମିତ ଆଜ୍ଞା କରିବ ? ନୋହିଲେ ଯତ୍ତିବ୍ରତ

ବଳ ର କରିବ ? ଦେଖିବେ ବସାଇ କବା
ମେ ଦେବ !

ପିତ୍ର ଏପରୁ ଦେଖାଯାଏ ସେ ପରି କିମ୍ବା
ହା ହିନ୍ଦୁ ମଧ୍ୟରୁ ଅନ୍ୟଜିର ବିଜୟସ୍ଥ ହେଲେ
ଜୀବର ବ୍ୟକ୍ତି ପରିଷ୍ଵେପର ଶୈତାନ ପରିମାଣା-
କୁଳେ କିଛି ବାକ ପାଞ୍ଚଭାଗ ହୋଇ ପରିଷ୍ଵେପର
ବିବାହ ବର୍ଷାକୁ ମାନସ କରଇ ଉଥାପି ଜାବୁ
ମଧ୍ୟ ସ୍ଥାଧିକରା ଦେବାର ସମ୍ମର୍ତ୍ତ୍ତୁ ବିଧେୟ । ସେ-
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାକର ଶିତରେ କିମ୍ବଳ ପ୍ରଶଂସା ସ୍ଥାଗ
ଅନ୍ୟଜିବ ହେଉଥାଏ ତେବେ ଦିନ ହେଉ ।
ତହିଁ ଉତ୍ତାରୁ ଯାହା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଜାହା ସେମାନେ
ସ୍ଵପ୍ନ କରିବେ ।

ପୁନଃବାର ବିବାହ କରିବାକୁ ଯେଉଁ ନାଶର
ଜଳା ନ ହୁଏ ଅଥବା ଯାହାର ବିବାହ ଜଳା
ଜାଗ ଦେଇ ନ ଥାଏ, ତାକୁ କିମ୍ବାହକ ଟଙ୍କା
ହେଲେ ବିବାହ କରଇବେବା ଯେପରି ହୃଷଣୀୟ,
ବିବାହ କରିବାକୁ ମାନସ ରତ୍ନଧରୀ ସ୍ଥାବ
ବିବାହ ନ କରଇ ଦେବା ମଞ୍ଚ ଜୀବନ ଦୋଷ-
ବହ ଅଚ୍ଛା କଣେ ଯେବେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଦେବାରୁ
ମାନସ କରେ, ବିନ୍ଦୁ ଗୁରୁଥ ଯାଇ ସତାଙ୍ଗା-
ରେ ଜଣାନ୍ତି ଯେ ସେ ସ୍ତ୍ରୀ ଅସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ମୁଦ୍ରା
ତାକୁ କି ଏବେ ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ବିବାହ ଅଜ୍ଞା
ଦିଅନ୍ତିକ ଜ୍ଞାନେ ସେ ବିବାହ ପ୍ରକାର ହେଲା
ତହିଁର ଯେ ଅୟବ ଟଙ୍କା ଦେବ ସେ ଜାରି
ବିବାହ କରିବ । ଏହାର ଯେବେ ଦୋଷ ଥାନ୍ତା
ରେବେ ଥମ୍ଭେ କହନ୍ତି ଯେ ଧର୍ମ ପୃଥିବୀ କି
ପହାଅଛି । କିନ୍ତୁ କି ତମଜାର ବିଷୟ । ସେ
ସ୍ତ୍ରୀ ଯେଉଁ ପରିବ ଅଜଳାସ କରି, (ଦ୍ୱାରା
ବିବାହ ଥର ସ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରାୟ ଅପରା ପଢ଼ି ଆପରା
ମରୋଗାତ କରେ) ଅଥବା ଜାହାର ପିତା ମାତା
ପ୍ରକାଶ ଯେଉଁ ପଢ଼ି ମନ୍ତ୍ର ବରକେ ତାକୁ
ଜାହାର ବିବାହ କରିବାର ସମ୍ଭାବନା ନାହିଁ ।
କଣା ହେଉ, ବୁଜା ହେଉ, ଦୂମ ହେଉ, ଏବେ
ଯେବେ ଅୟବ ଟଙ୍କା ଦିଲୁ ଜେବେ ସେ ସେ-
ସ୍ତ୍ରୀକ ନେବ । ଦେଖି ପୁଲରେ ଗ୍ରାଙ୍କର
ଅନ୍ତର ଅୟବ ଅଗର ରହିବାର କାରଣ ରି-
ହିଲ ବିର୍ଣ୍ଣ କି ସେ ବୁଜା ଯେବେ ଅଳଦନ
ମଞ୍ଚରେ ମରିଯାଏ ଜେବେ ସେ ସ୍ଵକଷ୍ଟ ସ୍ତ୍ରୀକ
ପୁନଃରୂପ କରିପିବ । ଏପରା ଅବସ୍ଥାରେ
ତାଙ୍କ ଉଚ୍ଚଥର ମଞ୍ଚ ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀକ କିମ୍ବା ଟଙ୍କା
ନେବାକୁ ହୁଏ । ଯେବେ କେହି ପରିପରା
ଜେବେ କହିବେ ସେ ଗ୍ରାଙ୍କର ହିଥ ହେଲ,
ଜାହାର ପଣ୍ଡକା ରଙ୍ଗ ନେବେ ଥର କିମ୍ବା

ବାହିକ ନେବ ? ହାୟ !!! ଉଜ୍ଜ୍ଵଳିତ
କରେ ମୟ ଏଥର ବନ୍ଦହାର !
ଏହିବି ହେଉ, ନିମଗ୍ନଃ ।

ସାଧ୍ୟାହିକ ସଂବାଦ ।

ଗର୍ବ ମୋନବାର ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ କମିଶର ସାହେବ
ଓ ଜାହାଙ୍କ ଅମ୍ଲମାନେ ବାଲେଚୁରୁ ଫେର
ଅବି ବଠାରେ ପଡ଼ୁଛିଥାବନ୍ତି ।

ଗର୍ବ ରହିବାର କଲିବଜାର ଯେଉଁ ତାକ
ବଠାରେ ପଡ଼ୁଛିବାର ଖଲ ଜାହା ଅବି ନାହିଁ
ଶିଖାଯାଏ ଯେ ବାଲେଚୁରୁ ଉଭୟଙ୍କରେ ଜାହା
ମୟ ଘଟିଥିଲା । ତାକ ମର୍ଯ୍ୟାଦା କିମ୍ବରେ
ପୋତୁମାଝୁର ତେଜିରଳ ବାପିତାକ ଜାହାକରେ
ସଠାଇଥିଲେ ପୁଣିରିଣୀ ତାକରେହେବ ଦୂର୍ଧିନା
ହେଲା ଏଥର କି ବନ୍ଦହାୟ ହେବ । ଗର୍ବ ଶୁଣ-
ଗର୍ବ ହେବ ତାକ ବଠାରେ ନିକବାରୁ ଜଣା-
ଗମ ଯେ ଜାହା ଯୁକ୍ତପ୍ରସ୍ତ ହୋଇଥିଲା ।

ଶୁଣିଲୁଁ ଯେ ବଢ଼ିବି ଅନୁଷ୍ଠାନ ବାରବା-
ନ୍ଦନାମ ବିକଟରେ ଡେବା ପ୍ରଦେଶର ପାତ୍ର-
ମାନଙ୍କର ଏବି କୁଟୁମ୍ବ ଜାତ ହଜ ବସିଥିଲା ।
ବୁଝୁନାର ପାତ୍ରଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିମାନେ ହେଠାକୁ
ଅନୁଷ୍ଠାନିତ ପରି ତାନ ହିତାର ଲୋକଙ୍କ
ଆଗଦିର ଅଧ୍ୟୋତ୍ତମ ହୋଇଥିଲା ।

ପାତ୍ରବିଧିରଠାରେ ଗୋଟିଏ ଉତ୍କଳମ୍ବ
ହୋଇଥିଲା । ହାତ ଅବଦୂଲରମାନ ଜଳଳ
ମହାକଳର ୧୦୦୦ ଟଙ୍କା ଏବି ଲୁହା କିନ୍ତୁ
ରେ ବଜ ହୋଇ ମୋଦ୍ଦଳକୁ ଯାଉଥିଲା ଓ
ଜର୍ମିଂଜେ ଥିବା ଲୋକଙ୍କ ହାତରେ ଦିନକର
ନ୍ତି ଥିଲା । ମେମାନେ କୁଟୁମ୍ବ ଯେ ଗେରମା-
ନ୍ଦନ ଜାହାଙ୍କ ମାତ୍ର ପକାଇ କବି ଫିଟାର ଟଙ୍କା
ବୁଦୁ ଦେଇ ଯାଉଥିଲା । ସୁଲିଦ୍ଵାରା ମହଦ-
ମାର ଅନୁଷ୍ଠାନ ହେବିଥିଲା ।

ଯେଉଁ ତାରଶବେ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଶ୍ରୀନିବ୍ାସହେବ
ପୁରାର ଏକଟିୠ ଲୋକଟାର କରନେଲେ
ଦେବନାନାମ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଶ୍ରୀବସ୍ତବହେବ ପ୍ରଥମ-
ପ୍ରେଜ୍ଞାର କବାରମାଟିପ୍ରେଜ୍ଞ ବୋର ଅଛନ୍ତି ଓ
ଦେହାରଙ୍ଗର ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଗନ୍ଧାହେବ ଦ୍ୱାରା
ପ୍ରେଜ୍ଞ କବାରମାଟିପ୍ରେଜ୍ଞ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଥର, ଏବି, ତ୍ରୀବନୁମାହେବ କଟକ
ଜଳାରୁ ବନ୍ଦଳ ହୋଇ ଦେବନାନାମ ସଂତୁଷ୍ଟ
ନରେ ରାଜ ଯାଇ ଅଛନ୍ତି ।

ଉତ୍କଳପତ୍ରିକା କେବଳମାତ୍ର

ଗା ୨ ରଜରେ ବନାମାଚରଣ ସରକାରଙ୍କ
ନାମରେ ମେତ୍ରସେ ଟଙ୍କା ଅଗ୍ରାହାର ବରହାର
ମୋଦ୍ଦଳମା ବାଏର ହେଲା । ବାବୁ ଜଗନ୍ନାଥ-
ନାଥରୁ ପୁଲିର ସ୍ପରଶ୍ରୋଣୀ ସରକାରଙ୍କ
ପକ୍ଷରୁ ମୁଦେଇ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ।

ଜାନ୍ମିତିବର ତାରରେକଟର ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ
ଅନୁଷ୍ଠାନ ସାହେବ ଏ ବର୍ଷର କୁଟୁମ୍ବ ନେବାର
ଜାହାଙ୍କ କର୍ମରେ ଟେପ ପ୍ରତିକଟି ସାହେବ ଏ
ଟମ୍ ନିଷ୍ପତ୍ତି ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ।

ବାବୁ ବୁଦେବ ମୁଖ୍ୟ ବିମ୍ବେ ଏଥରେ
ରଜପାତ୍ର ସର୍ବୋତ୍ତମା ସ୍କୁଲ ଉତ୍କଳପତ୍ରର
ଥିଲେ ପ୍ରତି ପରିମ ବିଜନାର ସ୍କୁଲ ଉତ୍କଳ-
ପତ୍ରର ନିଷ୍ପତ୍ତି ହୋଇଥିଲା ।

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବିଜନ ସାହେବ ସରବେ ସ୍ପରଶ୍ରୋଣୀ-
ଶ୍ରୋଣୀ ଯେତେକାଳ ମେଦିନୀପୁର କିଲାର ମହାଲ
ଓ ମୁଦୁରହିତର ସୀମା ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ
କାହାକୁ ଥିବେ ତେତେକାଳ କଟକ ମତ୍ୟାର
ସ୍ପରଶ୍ରୋଣୀ ଅଶ୍ରୁଶିକ୍ଷମତା ପାଇଥିଲାନ୍ତି
ଓ ବାଲେପୁର ପ୍ରକଟ ତେତେକ କିଲାରେ
ସତ୍ତା ୧୯୭୩ ସାଲର ୨ ଅନ୍ତରାଳମାରେ କଲେ-
କଟକ କମତା ପାଇଥିଲା ।

ଅନୁଷ୍ଠାନଙ୍କ ଲେପନକେଣ୍ଟ କବର୍ତ୍ତର ସକ୍ରି-
ଯୁ ରାତ୍ରି ୫୫୯୯ ର ଗର୍ବ ସପ୍ରାବରେ ବନ୍ଦହାର
ସରକାର କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସାଧାରଣ
ସପକାର୍ଥ ସାହିତ ଅନୁଷ୍ଠାନମାନ ସନ୍ଦର୍ଭ
କରିଥିଲା । ବେତେକ ମହିନୀମା ପଞ୍ଜିକରେ
ହେବକର ପ୍ରସାଦମାନ ମୟ କରିଥିଲା ।

ପୁରଣିଦ୍ଵାରା ଟିକାରେ ତକାଇଲା ଅଥବା
ହେବାର ପ୍ରାୟ ଦିନମାପ ହେବ ବନ୍ଦହାର କମିଶର୍ଟ-
ମେମ୍ବର ଗୋକଗପରଗନାର ଉତ୍କଳପତ୍ରର
ବାବୁ କବିକୁଣ୍ଠ ଯୋଗ ତକାଇଲାନଙ୍କୁ ଧରିବା
ବାରଣ ପ୍ରେରଇ ହୋଇଥିଲେ । ପୁରଣିଦ୍ଵାରା
ସେ ଅନେକମୁଦ୍ରା ତକାଇବି କି ଯେଉଁ ମାନେ
ପୂର୍ବେ ଅଠ ଦିନ ମନ୍ତ୍ରୀ ବିଜନ କର ଥିଲେ
ଗୋକଗପରଗନାର କର ଗେର ମାଲର କେତେକ
ଅଠ ପୁନଃ ପ୍ରାୟ କରିଥିଲା ।

କାଲବୋର୍ତ୍ତର କଟଣ କଟକ କେନ୍ଦ୍ରପାଦବୀ
କି ମାନ୍ଦର କୁଟୁମ୍ବ କେଇ ବନ୍ଦହାର ପ୍ରାୟଥିବାର
କରିବାର କଟକପରିଷିଳ୍ପିନାମାର ଯଥା
ମନ୍ତ୍ରକ ଓ ପ୍ରକାଶକ ହେବ ।

କଥ୍ଯ ପ୍ରଥାନ କରିଥିଲେ ଓ ବେଳେବେବାର
ତଥ୍ୟ ପ୍ରଦରଭବୀର ଜାହାଙ୍କ ପରିବାର
ବିଲେ ପ୍ରଦରଭବୀର ବିଲେତରୁ ଫେରିଥିଲୁ
ବର ମୋନବାରେ ପୁଲ ପକ୍ଷରେ
ବାହାର ଏବି ପକ୍ଷ ସୋର ସିଲିନ୍
ସ୍କାନାନ୍ତର ବରବା ସକାମେ ଓ ଅନ୍ୟ
ପାଇଁ କିମ୍ବା ସକାମେ ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଟରେ
ଅବେଦନପଦମାର ପ୍ରଥାନ କରିଥିଲାନ୍ତି । ଏପା-
ବାର ସାମାଜିକ ଅନେକବିଷୟ ବିଜନ
ଅବିଧିର ଅନେକବିଷୟ ବିଜନ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପାଇଁ କିମ୍ବା ସକାମେ ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଟରେ
ଅବେଦନପଦମାର ପ୍ରଥାନ କରିଥିଲାନ୍ତି ।

ମାତ୍ରାକ ମେଲରେ ଦେଖାଇଥିଲେ କିମ୍ବା ପାଇଁ
ଦୀର୍ଘକାଲ ପାଇଁପାର୍ଟ କିଲାର ପ୍ରଭାମାନେ
ବାହାଙ୍କ କିଲାରେ ଅନ୍ୟ ଧାରଣ ବର ସେଠୀ
ଉତ୍କଳପତ୍ରର କିଲାରେ ପ୍ରଦରଭବୀର କରିଥିଲାନ୍ତି ।
ଏବେଦନପଦମାର କିଲାରେ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସୋର ବର
ବେଳେବେବାର କରିଥିଲାନ୍ତି ।

ବୁନ୍ଦେପ୍ରତି ଅପରାଧ ପ୍ରବାଦ ସେ କିଲାରୁ
ବଳେବେବୁର ମନ୍ତ୍ରକର୍ତ୍ତର ପାଇଁ ବେଳୁ
ଗେର ବର ନେଇ କିଲାରେ କାଲ ବର ବର୍ତ୍ତମାନ
ବରେବେବୁର ମନ୍ତ୍ରକର୍ତ୍ତର ବରେବେବୁର
କରିଥିଲାନ୍ତି । ମୁଦ୍ରଣ ୧୯୭୩ ମୁଦ୍ରଣ ୧୯୭୩ ମୁଦ୍ରଣ
ମନ୍ତ୍ରକର୍ତ୍ତର କରିଥିଲାନ୍ତି ।

NOTICE.
The undersigned will be happy to
receive any contribution from the
patriotic public of Orissa to the fund
now being raised in different parts of
Bengal for the defence of the Editor
of the *Saptahik Samachar* in the
libel suit filed against him in the original
side of the High Court by the
Progressive Brahmo missionary Babu
Woomanath Goopto.

Cuttack
The 8th April, 1875.

Obinash Chandra Chatter
Shahibzadah Bazar

ଏହି ଉତ୍କଳପତ୍ରିକା ସହଜରୁ
ବାହାଙ୍କ କଟକପରିଷିଳ୍ପିନାମାର ଯଥା
ମନ୍ତ୍ରକ ଓ ପ୍ରକାଶକ ହେବ ।

ପ୍ରକାଶନ ମେଲ୍

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

८६०४

ଭାଷ୍ବତୁ ଅପ୍ରେଲ । ୧୯୭୫ମେହିକା ମୀ । ବୈଶାଖ ବିହାର ସନ୍ଦର୍ଭରେ ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ମୃଦୁତାରେ

୬୭୬

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ

ବର୍ଷାମେ ମନ୍ଦିର ଦେଲେ

ମୁଦ୍ରଣ ପାଇଁ ଜାହାନ

四

四

၁၃၄

କାଣ୍ଡାରର ମହାରାଜା ମହାମାନ୍ୟ ନବର୍ତ୍ତିତ
କେନରଙ୍ଗରୁ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରିବାରୁ ବିଳା
ପଦ୍ମବିନ୍ଦୁ ଯାଇଅଛନ୍ତି ଚକ୍ର ମାସ ଶା ୧୪ ବିଷ
ସକାଳବେଳେ ମହାରାଜା ସେଠାରେ ପଢ଼ାଇଲେ
ଓ ସେଠାର ତେସତୀ କମିଶନର ପ୍ରଦ୍ଵର କେ-
ହିଲ୍ ୧୯୫୦୫୫ ଶୃଙ୍ଖଳାରେ ସମ୍ମାନପୂର୍ଣ୍ଣ
ବାଟରୁ ଦେଖି ଥିବି ବସାରେ ପଢ଼ାଇ ଦେଲେ
ଗବର୍ନ୍ମେଷ୍ଟ ପୂର୍ବରୁ ବସା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ ଓ
ସେଠାରେ ପଢ଼ାଇଲାବଣି ୧୫ ତୋପ ସଲମ
ଦର୍ଶନାରୀ । ବସାରେ ପଢ଼ାଇବାର ବିନ୍ଦୁ କାଳ
ଦରାରୁ ତେସତୀ କମିଶନର ପାହେବ ମହାରା-
ଜାଳ ଫକଟକୁ ଉପତ୍ରୋକନ ସବୁବ ନରବ
ଟ ୨୨୦୦ ଲା ୨୦୦ ଟାଙ୍କି ମେଲ୍ଲାନ ଏବଂ ୧୧
ଟୋକାରୁ ସେମିସ୍ ବାଦାମ ପ୍ରଦ୍ଵର ଫଳ ପଠାଇ
ଦେଲେ । ଘର୍ଷି ଥର ଦନ ମଧ୍ୟାହ୍ନକାଳରେ
ମହାରାଜା ଶବ୍ଦରୁକ୍ତେନରଙ୍ଗି ଦରାଇବାରକୁ
ଯାଇ ହେଲିଲେ ।

ମରକାର ନ ୧୯୫୮ ମେ ବନ୍ଦ କାଟିବା
ଅପରାଧମେ ଟେକର ମାଜଙ୍ଗୁଡ଼ ଗର ନବୀର
ମାସ ହିଁ ଖରେ ଦୂରକଳ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ କଟିଲା
ପଦି ତାର ଦୂରବର୍ଷ କାରାବାସ ଓ
ଟ ଅର୍ଥଦଣ୍ଡର ଥାଳୀ ଦେଇଥିବାର
ଟ ମର ଶୁଘରଖେଣ୍ଟି କହିଲୁଥିର ଘା-
ରିବାସ କବ ଦେଇ ଅକ୍ଷକାଳ ସକା-
ମାଦାର କାଟିବାର ଅନ୍ତର ଦେବା

ଦୂରେଶ୍ୟରେ ସନ ପାଞ୍ଚ ମୟିଦା ୨୧ ଅଳନର
୧୦ ଥାର ଅନୁସାରେ କେବେଷୁତୀୟ ନୟମ କର
ସମସ୍ତାଖାରଣ୍ଣ ଜାଗିବା କାରଣ ବାହା ଓହିଅ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷ୍ଟଗଜେଟରେ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲା ।
ଉଚ୍ଚ ନୟମାବଳର ସାରକଥା ଏହି ସେ କୋ-
ଶବ୍ଦି ଜେଇ ଆପଣା ବିଲାରୁ ପାଣି ନେବା ବିମ୍ବ
ବିଲାରୁ ପାଣି ବାହାର କର ଦେବାପ୍ରାର ସର-
କାଶ ବିନରେ ଯାଇ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକ
ବିବେଚନା କଲେ ତିହିଁର ଅନ୍ତରି ସକାଶେ
ବହ ଉନ୍ନବାର ସବ୍ଦିବଜନ କର୍ମଶଳ୍ମା ନିକ-
ଟରେ ଦରଖାସ୍ତ ଦେବ ଓ ତହିଁ ସଙ୍କେ
ଟ ୧୦ କା ନଗଦ ଅମାନନ୍ତ କରିବ ସେବେ
ନିଦୃତ ସମୟରେ ସେ କର୍ମଶଳ୍ମା ବନ୍ଦକର
ଦେବ ଦେବେ ସେ ଆପଣା ଅମାନନ୍ତ ଟଙ୍କା
ଧେଇ ପାଇବ ନୋହିଲେ ସେ ଟଙ୍କା ସବକା
ରରେ ଜବ ଦେବ ଓ ସେହି ଟଙ୍କାରୁ ପାଇ
ମରମତ୍ତା ଖଣ୍ଡ ନିବାହ ଦେବ ।

ଗର ପ୍ରକାଶିତ ହିନ୍ଦୁପ୍ରେସ୍ଟ୍ ଅଟରେ ଲେଖା
ଅଛି ଯେ ବିଷେଠାରୁ କଲିଙ୍ଗରେ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ
ଶାର ବଦୋଦାପ୍ରତି ରହିଥିଲୁ ଅଟର ଓ ଲେଖିଥିଲା
ଓ ମୁରୁ ଭାଇକାନ୍ଧୀ ତାହା ପ୍ରକାଶ ପାଇଥାଇ
ଯଥା କଲିଙ୍ଗର ଲେଖିଥିଲା ୩,୪୨,୦୦୦
ଏଥିମଧ୍ୟରେ ଏକମାସରେ ମୁଦ୍ରି ୧୦୪୦ ଜଣ
ହୋଇଥିଲା ସତରଂ ବାର୍ଷିକ ହାତହାର ମୂଳ
୧୦୦୦ ଜଣରେ ୨୨୫ ଲେଖାଏ ପଣିଲା।

ବମ୍ବେଇର ଲେଖକଙ୍ଖ୍ୟା ୨,୪,୪୦୫ ଓ ମୁଦ୍ରଣ
ସଂଖ୍ୟା ୧୮୭୭ ଉପରେ ହେସାବ କଲେ
ବାର୍ଷିକ ଦାଶବାର ପ୍ରକଳିତାଗରେ ୩୪ ଜାରି
ପଢ଼ୁଥାଛି । ପାଞ୍ଚା ବିଷୟରେ ଦେଖାଯାଏ ଯେ
କଲାକାରେ କ୍ରିବେଶରେ ଅଧିକ ମୃଦୁ କିନ୍ତୁ
ବମ୍ବେଇର କ୍ରିବେଶ ପ୍ରକାଶ ଅଧିକ ନୁହଇ
ସେଠାରେ ଯେ ସବୁ ଡାରଣରେ ଅଧିକ ଲୋକ
ମରିଥିଲୁଛି ସେ ସବୁ ବଙ୍ଗଲାରେ ସାମାଜିକ
ବିବେତନା ହେବାରୁ ଶାଲିହାରେ ବିସ୍ତାରିତ
ରୂପ ଲେଖା ନାହିଁ ।

ଏହି ପଢ଼ିକାରେ ଫ୍ରାନ୍ତ ରଜ୍ୟର ସିଲାଧାରୀ
ପାଇସନଗରର ଲୋକସମ୍ମାନ ଓ ମୁକୁ ତାଲିକା
ଲେଖା ଯାଇଥାରୁ ଚାହୁଁରୁ ଦେଖାଯାଏ ସେ
ଉଚ୍ଚ ନଗରର ଲୋକସମ୍ମାନ ୧୮,୧୬,୩୩୩
ଓ ପ୍ରତିବନର ହାରହାର ମୁକୁ ୧୯୩ ଅର୍ଥାତ୍
୧୦୦୦ ଜଣରେ ହାରହାର ବାର୍ଷିକ ୨୩ ଜଣ
ଲେଖାଏ ମରନ୍ତି । ଏ ଫଳ କଲିକତାର ମଧ୍ୟ
ଶୁଦ୍ଧକ ହେଲା ଓ ଏଥରୁ ସାଧାରୁ ପ୍ରମାଣ
ହୁଅର ସେ ସାମୁଦ୍ରରସାର ଉପାୟମାନ ସେଇଁ—
ଠାରେ ଯେମନ୍ତ ଭାଙ୍ଗୁଣ୍ଡ ସେଠାରେ ସେପରି—
ମାଗରେ ମୁକୁସମ୍ମାନ ଦଣ୍ଡା ଦୂଆର ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଗଛ ସପ୍ରାଦରେ ଶିଥିରିଲେଇଲି
ଜୀବିକା ନିଷ୍ଠାଦର ତୃପ୍ତାୟ ମଧ୍ୟରେ ଗୁକଣ ଓ
ଆମୋଦ ମଧ୍ୟରେ ପଣ୍ଡା ଯାସ ପ୍ରକଳ୍ପିତଙ୍କୁ ପ୍ରାଧା-
ନ୍ୟାନ୍ତର କରିବାରୁ ଶିଖାର ଫଳ ଏଠାରେ ଫଳ

ନାହିଁ ଏମନ୍ତ ମତ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲୁଁ । ଅମେରିକା
ମନେ ଏ ସହିତ ଏକାବେଳକେ ଘଣ୍ଟିତ କରିବା
ବିଧି ବୋଲି କହି ନ ଥିଲୁଁ କିନ୍ତୁ ସେଇଁ
ବିଧି ନିରଣ୍ୟ ଗାବରେ ଦିନ୍ତ ପ୍ରସ୍ତାବକୁ
ପରିବଳ ସେ ଅବଶ୍ୟ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ କରିପାଇବ ଯେ
ଏସହିତାରୁ କୌଣସି ଉଚ୍ଛଵି ଆମୋକ ବିନିଷ୍ଠା
ଲୋକ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଲୁହ କରିବାର
ଆମୋକାନେ ଆଶା ପରିପାଲିତ କରିମତ
ପରି କିମ୍ବା ଅଂଶକ କା ପ୍ରାଚୀନ ତ୍ରୁମ୍ୟକୁ
ଦୋହାରାରେ ଉଚ୍ଛଵି ରିହାଇବାରୀ ପାଠକ-
ମାନେ ଥିଲୁଁ ଓ ଉଚ୍ଛଵିଷ୍ଟ ଯେବେ ବିଷ୍ଣୁ-
ଜବରେ ଶାହ ପିଲାଇ ଦେଉଥାନ୍ତେ ଯେବେ
ଆମୋକାନେ ବଡ଼ ବିଧିର ହଥିଲୁଁ । କିନ୍ତୁ
ଶାହ ନୀ କର ସେ ପ୍ରସ୍ତାବଟିର ମୁକ
ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାକୁ ଅନ୍ୟମ ଦେଲେହେଁ
ଅନର୍ଥକ ଅତ୍ୟାଙ୍ଗିକ ଓ କର୍କଟବାକ୍ୟଦ୍ୱାରା
ଉଚ୍ଛଵି ପରିବାଦ କର ଶେଷରେ ଶାକ
ପରିପାଲିତ ଦେଉଥାନ୍ତେ ଯଥା “ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବ
ଲେଖିବା ସମୟରେ ଅପଣାକୁ ମଧ୍ୟ ସେମ୍ଭର
କୁର୍ବତ କରିବାର ଉଚିତ” । ଆମୋକାନେ
କେଉଁ ଅପରାଧକୁ ଏତେ ଦୂର୍ଲମ୍ବନ ଯୋଗ୍ୟ
ହେଲୁଁ କହି ନ ଧାରୁଁ ଅନୁମାନ ହୁଅଇ ଥ
ଦେମାନେ ଅନିଧିକାର ଚର୍ଚା କରିଅଛୁ କାରଣ
ନିରାକାରି ଜାତ ଜିମ୍ବାର ଫଳ ଆଜି କିଏ
ହିବାକୁ ସମର୍ଥ ? ପୁରୁଣା ପାଠୀଙ୍କଠାରୁ
ପରିପାଲିତ ଯେ ଧରିଲେଇ ପରିପ୍ରକାଶରୁ ମରି
ପଡ଼ିବ କରି ବନ୍ଦ କଣେ ନବନିଷିଦ୍ଧ
ଲୋକଙ୍କଠାରେ ଯେ ସର୍ବ ଦେଉବୁ ମରି ଗଢା
ଅଶାହ୍ ଏହି ଅମ୍ବାଦିଲୁଁ ଜଣା ନ ଥିଲା ।

ତେଲିଯୁଧରୁ ଅକରା ହେଲୁ ଯେ
ଅଳ୍ପରେ ଅଛନ୍ତି ସମୟ କଳିବାରେ
ପାହେବା କିମ୍ବା ଗୋଟିଏ ଜାଗାରାଜୁ ଗୋ-
ପ ମୋହଦମା ବିଶ୍ଵର ନମିତ୍ର ଆଗର ହୋଇ-
ଥିଲୁ ଉଚ୍ଛବରେ କଣେ ହିନ୍ଦୁମାନ ଅକ୍ଷିଚନ୍ଦ-
ର ହିନ୍ଦୁପ୍ରାତିନି ଉପରେ ଗାହା ଘରେ
ପାହାରାଜୁ ପରିବାର ଅଗ୍ରଯୋବ କିମ୍ବା
ଜାଗାରାଜୁ ଦିନ ହୃଦୟର ମୁଖୀମାନଙ୍କୁ ବ୍ରାଜକ
ଦକାରେ ଅମହିତ କରିଥିଲା । ମୁଖୀମାନଙ୍କ
ସ୍ନେହକ କର ବିପାଶ ଶୋଇ ଯାଇ ମହିତା-
ପଦର ମନ୍ଦୁରେ ଠେକ୍କା ପେନ ଗାହା ଘରେ
ପଢ଼ିଲେ ଓ ଜାହାର ହାତ ଗୋଡ଼ ବାନିପଦାର
ବାଧା ଘରେ ଦକା କୁରିବିଲୁବ ମଧ୍ୟରୁ ବନଦି-

ଦୁଇ ଭାବି ଉପ୍ରେରେ ଥିବା ନହିଁବାରୁଚକ୍ଷା ଅପ-
ଶାମରେ ବାଣୀକୁଠ ବର ନେଲେ । ଶୁଣନ୍ତମେ
ଅନ୍ୟ ସିନ୍ଧୁରେ ବୋଲି ଏହିକାରୁଚକ୍ଷା ଥିଲା ତା-
ହିଁରେ ସେମାନେ ହାତଦେଇ ଜାହାନ୍ତି । ମୁହା-
ମୁହାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବେଳି ଉପରେବକର ଉ-
ପରେ ଅପରାଧ ପ୍ରମାଣ ହେବାରୁ ଖୋଜେ
ଦିଶୁ ପାଇଲେ ଓ ପୁଲବ ଗେର ଦୂରରୁ ପା-
ଦିକ୍କାରୁଚକ୍ଷା ଘରପ୍ରାୟ ବରଦେଇ ଅଛି । ମୁ-
ହେଇ ଏତୋକା ବାହୁ ଅଣି ଜମାଇଲା ଧାତ୍-
କମାନେ ଜଣିବାରୁ ବଜା ଝୋରୁକ ବୋଥ ଭର
ପାଇବେ । ଏ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଜଣେ ଦେଖିଯୁ ଜମାର
ପାଇରେ ବୃଦ୍ଧିବରସ ମାସିକ ଗରୁଚକ୍ଷା ଦେଇବ-
ରେ ଗୁରୁର ଥିଲା । ପ୍ରତିମାସ ଦେଇନ୍ଦ୍ରି ଜଳ-
ଟକ୍ଷା ଉଚ୍ଚସ୍ଥରେ ଲଗାଉଥିଲା ଓ ପ୍ରକାଳିତାରୁ
ସଲମିଥାଦି ମଧ୍ୟ ପାଇଥିଲା ଏହିରୁଥେ ସେ ଅର୍
ଥିପାର୍କଜିନ କରି ଘରଠାରେ ବେତେବ ଦୂରିଧି-
ତି ଦିନ୍ୟ କରି ନଗନ ଏତୋକା ଜମାକରିବାରୁ
ସମ୍ମହୋରଥିଲା । ବାପୁବରେ କେବ୍ଳାର ଅର୍-
ବିକ୍ରି କିଛି କାହିଁ ଯେ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ
କିମ୍ବା ଉତ୍ସାହ ଅବଲମ୍ବନ ପାଇବାକ ଘରଜାନ କରେ
ଜହିଁରେ କୁଠକାର୍ଯ୍ୟ ଲାଗଇ । ଏ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଜମି-
ଦାରିର ପାମାନ୍ୟ ଗୁରୁର ହୋଇ ଯାହା ଅର୍ଜନ
କରି ଅନ୍ତରେ ଜମିଦାରଙ୍କ ଜାଗାତିଥି ଆଜା
ଯତର ମାହି । ପଞ୍ଚାନରେ ଏହାର ମନ୍ଦିନ ଜା-
ନେବାର ସୁବେଳ୍ୟ କି ଦିବୋଧ ଥିଲା ପଂକ୍ତାଦୟ-
ରେ ପ୍ରକାଶ ମାହି । କାରଣ ଦିବୋଧ ଜମି-
ଦାରର ଗନ୍ଧରମାନେ ସଦିଗ୍ଯ ବଜାଲୋକ ହେ-
ବାର ଦେଖାଯାଏ ।

ସରକାରୀ ଟଙ୍କା ଆଜୁମାତ୍ର ନରବା ମଳକା
ବାଲେଶ୍ୱରେ ଘେଉଥେବ କରିଲା କରିଲା କା
ଣ୍ଡାମାଚରଣ ଓ ଲୋକଲଙ୍ଘଣ୍ଡ କରିଲା ଭ୍ରମେ
ଚନ୍ଦ୍ର ମକଦମ୍ବର ବୃଦ୍ଧାନ୍ତ ତଳକମାସ ପ୍ରଥମ
ସପ୍ତାବ୍ଦରେ ଲେଖିଥିଲୁଣ୍ଡ । ସେମାନେ ଜଳଷ
ଦେବକଠାରେ ଅଧିଲ କରିଥିଲେ ଯେ ଦୁ
ଇନ ମିଶନରେ ପାହଁର ବର୍ଗର ହୋଇ ଗା
ଦୂରବାର ନିଃଶ୍ଵର ହେଲା । ଏ ମାଧ୍ୟମରେ ଭ୍ରମେ
ଚନ୍ଦ୍ର ଭାବର ଆନନ୍ଦରେ ମାତ୍ର ଶବ୍ଦା-
ଚିତ୍ରଣକର କହ ବନ ଦେଲା ନାହିଁ ମାତ୍ରକେ
ପାହାକ ପ୍ରତି କେହିଁ ଦକ୍ଷ ବିଧାନ କରିଲୁଛନ୍ତି
ବାଦା ସମ୍ମର୍ମିତେ ବାହାଲ ହେଲା । ଭ୍ରମେ
ଚନ୍ଦ୍ର ପରି ପାଇବାର ଦେବୁ ଏକୁଥ ନୁହଇ ଯେ
ଏ ଏବାବେଳକେ ଉପରେ ମାତ୍ରକେ

ମଧ୍ୟ ମାତ୍ର ଏ ପଶୁ କରିଥିବା ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର
ଅନେକ ସଜେ ହେବାରୁ ବହିର ନାମ
ମଳ ଜଳସାଇବ ତାହାକୁ ଦେଇଥିଲୁ
ପୂରିଗ ଅସମୀ ଅପିଲରେ ପରାର ଦୋଷ
ସବାର ଅପର୍ଯ୍ୟ କଲେ ଏଥିରୁ ଦେଖାଗଲା ମେ
ଦିମେମ କନ୍ଦୁପକ୍ଷବୟୁର ଓ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅପର୍ଯ୍ୟ
ସବି ଧାମାଚରଣ ତାହାର ମୁରୁବିଲୁ କର
କର୍ମରେ ରଖିର ସମ୍ମାନ । ବିଲପରେ ଶବ୍ଦମା-
ରିଣ ରହିବ ଲେଖି ଟଙ୍କା ନେଇଥିଲା ତ
କୌଣସାହ ବାବର ଖଣ୍ଡ ବିଲ ଏଠା
ବାହରେ ନେଇଥିଲା ଓ ପ୍ରତିବନ ସିରିପୁରେ
ବସି ଛାଇଁ ବନ୍ଦୁର କାର୍ଯ୍ୟର ତତ୍ତ୍ଵାଧାରଣ
ବିବୁଧିନ । ଏପରିକାର ବ୍ୟକ୍ତି ଆଜିରେ ଧର
ଦେଇ ମୁମେଶରନ୍ତୁ ଟଙ୍କା ଅଭ୍ୟାହ କମଳା
କଦାଳ ସମ୍ମନ ନୁହଇ । ଉମ୍ମେଶର ଦେଇ
ଏକବେଳେ ଦଖାଯାଏ ସେ ଟଙ୍କା ଅଭ୍ୟାହ ସମ୍ମାନ
ପୁରେ କୁ ବିଷ୍ଣୁରୁ ଅବଗତ ନ ହେବେ
ସବା ଏହି ସେ କୁନ୍ତ କଥା ଜାଣି ପାଇଥିଲା ଏ
ତାହା ତମ୍ଭାହ ପ୍ରକାଶ ନ କର ଗୋପନୀଯର
ବିଦ୍ୟାର ଧାମାଚରଣର ଅପରାଧର ଯାଦାନ
ରହିଥିଲା ମାତ୍ର ଏଥାପାଇଁ ସେ ଆଜନ ଏବଂ
ତୁମେ ଅଧିକାରୀର ସାହାୟ କରିବାର ସହାଯ
ଦେଇ ତ ପାଇଁ ସବା ହେତୁ କାହାର
ବିରାଗ ବିରାଗ ସଥାରେ ହେତୁ । ଏବଂ
ଧାମାଚରଣ ଉପସ୍ଥିତ ବନ୍ଦ ଘୋର ଲକ୍ଷଣାଙ୍କ
ବିଶ୍ଵର କାର୍ଯ୍ୟ ସଫଳ ହୋଇଅଛି । ଅମ୍ବେନ୍-
ନେ ଧାମାଚରଣଙ୍କ ନାମରେ ଅନେକ କଟା
ପୁଣେ ଶୁଣିଥିଲୁ ବନ୍ଦ ତାହାକୁ ପ୍ରଦ ବିନିନ୍ଦା
ଥିବାରୁ ସେ ଥଳାଯୁଷରେ ନିବାର ଦୋଷ
ହାଲ ଯାଉଥିଲେ ଏଣିକି ତାହାଙ୍କ ଧାମାଚରଣ
ପ୍ରଦୀପ ଅନ୍ତର ହେଲାରୁ ସବୁ କପଦ କରିବେ
କେ ଅବି ପଢିଲା । ଧାମାଚରଣ କରିବା
ଲେଖିବରେ ମେମନ ହେତେଡାକ କରିବ
ର ଗତ ଦର୍ଶ ଏଇକାଶ ଟଙ୍କା ଜଳାଇ ଦିଲେ
କିନ୍ତୁ ଅଧିକାଂଶ ଲେବିଲୁ ଜାହୁଏଲି
କିମ ସବାରୁ କାହାରକୁ ଉଦ୍ଦ୍ଗାର କରିଲାକ
କିମ ନାହିଁ । ଧାମାଚରଣରେ ଅନ୍ତରୁ-
କାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା ବଜ ସବାର କରିଲା ।

ଦେଶୀୟ ସାଧାନ ବଜାରର ମନ୍ଦିର
ପେରିବେଳେ ମହାମାନ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ
ହେବ ବରେଦାର ଗୁଣକୃତିରୁ ମିଳି
ଏହି କର ବିଶ୍ୱାସିନରେ ଅଣିଲେ

କୁଳକ ଅନେକ ଦେଶୀୟ ସମାଦିପତ୍ରରେ
ଏମନ୍ତ ଗୋଟିଏ ଭର୍କ ବାହାରଥିଲ ଓ ଅମ୍ବେ-
ମାହେ ଫଳ ସେହି ତର୍କ ବଳବତ୍ର ଥିବାର
ଜ୍ଞାନ ଦୟାତ୍ମକ କ ଯେତେବେଳେ ଇଂରାଜ
ମନ୍ତ୍ରମେଧ ବରେଦାର ଖୁଲାଅର ଏବଂ
ବାହାର ଅବସ୍ଥାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସାଜାଙ୍କର ସ୍ଥାନ-
ରୀତି ମୁଢାର କରିପାଇଁ ସହିତ ବନ୍ଧୁତାପ୍ରତିକ
ପରିପତ୍ର ଲେଖାପଣ କଲେ ଓ ତହିଁରେ ସର୍ତ୍ତ
ଜହାଙ୍ଗ ହସ ସଙ୍କରେ ଥିବା ମୁକ୍ତା ଦୂରପର
ମନ୍ତ୍ରମୁଁ ଏକପଦର ଶତକ ଅଧିକପରମ ଅଧିକାର
ମନ୍ତ୍ର ଏବଂ ଏକପଦର ମିଶ୍ରଭୁ ଅଧିକପରମ ଅଧିକାର
ମନ୍ତ୍ର ଆମ କରିବ ଓ ସେ ଯାହାର ଉତ୍ତମତେ
ଆପଣା ସଜ୍ଜାଧାରନ କଷ୍ଟଥିବ କେବଳ ସମ୍ବନ୍ଧ
ବିଷଦରେ ପରାରର ସାହାଯ୍ୟ କରିବ ସେପୁଲେ
ରଜତର ଗବର୍ନ୍ମେନ୍ଟର ଏମନ୍ତ ଅଧିକାର
ନାହିଁ ଯେ ଖୁଲାଅରକୁ ଅପଣା ଉତ୍ତମତେ
ଶକ୍ତ୍ୟାଧିକାରକୁ ଉଛିତ କରି ସାମାନ୍ୟ ଅପରା-
ଧୀର ଜୟାୟ ହାହାର ବିଦର କରିବେ ଉତ୍ତମ-
ଦୟାପରେ ଜମିନାପଦବି ବଜାଁ ସଜ୍ଜର ଅଧୀ-
ନତେ ଅନେକ ନିତି ଓ ସନ୍ଧବକ ସ୍ଥାନୀୟ ସଜ୍ଜ
ପାଇଁ ସମ୍ମାନ ଏଷମ୍ପତ୍ର ମୁଦ୍ରଣକର ଶକାଙ୍କ୍ରୀ-
ନହାନ୍ତରେ କବାଚ ଗର୍ଭଚିତ୍ତର କର ନ ପାରନ୍ତି
ଏହି ପର୍ଦ୍ଦାର ଶାନ୍ତ୍ୟାତି ହୋଇ ମଧ୍ୟରାଜନୀ-
ନ୍ତ୍ରମେଧ କରିଥିଲେ ପ୍ରଥମେ ଖୁଲାଅର-
କଂଠୁ ଭାବାଙ୍କ ଉପରେ ହୋଇଥିବା ଅଭିଯୋ-
ଗ ବିଷୟରେ ଦ୍ଵାରା ଗବଣ କରିଥାନ୍ତେ ତହିଁ-
ମେ ମେ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ହେଲେ ଥଥବା ଯେତ୍ତାରୁ
ତେ ମୁଁ ବଜଗନମର୍ମେନ୍ଦ୍ର ଅପରାଧର ପରାମର୍ଶର
ଲୋକନ୍ତେ ଧେରୁ ଦରବାର ଅଗ୍ରାହାର
ହେଲେ ଜାନାକ ବହି ଇଂରାଜ ଗବର୍ନ୍ମେନ୍ଟ
ହୁଏ ହୁଏ ଭାବାକର ପଢି କାହିଁ ନିଅନ୍ତେ
ଧେରୁ ବୌଣୀ କାର୍ଯ୍ୟ ନ କର ଗବର୍ନ୍ମେନ୍ଟ
ଖୁଲାଅରକୁ ଅପଣା ଉତ୍ତମତେ ବଜାଁରୁ
ଭାବାର କରିଦେଇ ଶାନ୍ତ୍ୟାତି ଅପରାଧୀ ପ୍ରାୟ
ନାହିଁରେ ରାତିନେ ବୋଲି ଅନେକଲୋକ
ଏ କରିରାଜ ୧୯ ୧ କରିଥିଲେ ।

ଅମ୍ବେ
ଶ୍ରୀକର
ଦିଲାଲ
ମାତ୍ର

କାଶିତ ହୁନ୍ଦୁପେଣ୍ଟି ଆଚି ବିଲାଗର ଟାଇମ୍ସଫଟି-
ବାର ଏ ବିଷୟରେ ଯେଉଁ ମଜ ଛାବିର ଦର-
ଅଛିନ୍ତି ତାହା ପଢି ଅମୂଳନଙ୍କର କୁମି ବିଦୃଷୀର
ଦେଲୁ ଓ ପାଠମାନଙ୍କର ସନ୍ଦେଖ କିଞ୍ଚିନ
କିମିର ସେ ମଜଟିକୁ କିମେ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲୁ
ଯଥା ।

“ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତ ଓ ଜାହାଙ୍କ ପ୍ରତିବନ୍ଧ
ହସ୍ତରେ ଭାବବିର୍ତ୍ତର ଯେଉଁ କ୍ଷମତା ବହି-
ଅଛି ତାହା ବୋଣିପ୍ରକାର ଅଜଳ, ସନ୍ତ ବି
ଶାମାକିବ ଚାଲୁଥାରୁ ବଳବଦ ହୋଇ ଗାହଁ ।
ବଳବାନର ଯେଉଁ ସବୁ ଅଛି ଓ ଜିଥେବାର
ବଳ୍ୟକୁ କର୍ତ୍ତ୍ତୁନାରେ ଭୋଗବିବା ଏବଂ ପାର୍ଶ୍ଵ-
ବର୍ତ୍ତୀ ପୁଣ୍ୟକଳଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶାନ୍ତି ଓ ବୋଜନ୍ୟତା
ପ୍ରାପନ ପଞ୍ଚରେ ଜୟୀ ବ୍ୟକ୍ତିର ଯେଉଁ ଅଥ-
ବାର ଅଛି ତହିଁ ବିଷରେ ଉତ୍ତର କ୍ଷମତା
ନିର୍ଭର କରଇ । ଏହି କିମ୍ବନରେ
ଭାବବିର୍ତ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଏକବର୍ଷ ବର୍ଷରୁ
ମଲ୍ଲ ଅସୁଅନ୍ତରେ ତେଜାହା ଭାବବିର୍ତ୍ତରେ ପ୍ରଦିବ-
କୁଣ୍ଡ ପରିଚିତ ଅଛି ଭାବବିର୍ତ୍ତର ବିଗେଷଃ
ବଳ୍ୟକଣ୍ଠ ଭାବବିର୍ତ୍ତ ରୈଷିତେଶ୍ୱର ତତ୍ତ୍ଵବଧା-
ରଣରେ ମୁଖଲମାନ ମରହନ୍ତା ବି ରଜ୍ୟର
କୋଳ ଶାଶନାଥାନରେ ରହିଲେ ସୁରଥ ହେବ
ଇଂସତ ମାନୁକର୍ତ୍ତମାନେ ବମ୍ବନ୍ତ ବିବେଚନୋ
କିମ୍ବା ଦେଖିପୁଣ୍ୟକାଳୀର ଅସ୍ତିତ୍ବ ହୋଇଥାଏ”

ଏହିପୁ ଏହି ଅର୍ଥ ହେଲା ଯେ ଦେଖାଯା
ସ୍ଥାନିକ ରଜାମାନେ ବାସୁବରେ ସ୍ଥାନିକ ନୂହଣ୍ଡି
କାହିଁଏ ସେମାନେ ଯୁବରେ ଜୟନ୍ତିର କରବା-
ଦ୍ୱାରା ଅପଣା ପଶୁକମ ବଳରେ ଗରିବ ରକ୍ଷା
କରି ନାହାନ୍ତି ଇଣ୍ଡର ଗର୍ଭମେଣ୍ଡ ତାହାଙ୍କୁ
ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ଥାନିକା ଦେଇଅଛନ୍ତି ସେତୁଚି-
ରେ ସେମାନେ ସ୍ଥାନିକ ନୋହିଲେ ରଜାରଙ୍କଳଙ୍କ
ହତ୍ତି ରଜପଣରେ ସମାନ ନୂହଣ୍ଡି । ଏମାନଙ୍କ
ହତ୍ତି ଆପଣା ରଜଧନୀରେ ଅଟଇ ଅନ୍ୟ
ରଜା ସଙ୍ଗରେ ଏମାନଙ୍କ କଳ ହେଲେ ଉଚ୍ଚ-
ରଜ ଗର୍ଭମେଣ୍ଡ ତହିଁର ମୀମାଂସା କରିବେ ଓ
ତାହା ଆଜ୍ଞା ଦେବ ତାହା ସମସ୍ତକୁ ପାଳିବାକୁ
ହବା । ଏମାନେ ଉଚ୍ଚରାଜଙ୍କ-ଅନୁମତି ଉନ୍ନ
ନ୍ୟ ଦେଶର ରଜା ସଙ୍ଗେ ଯୁଦ୍ଧ ବା ସନ୍ଧରେ
ହୃଦୟ ହୋଇ ନ ପାରନ୍ତି ସୁତଳଃ । ଏମାନଙ୍କର
ଇଣ୍ଡର ଗର୍ଭମେଣ୍ଡ ଛଡା ପୁଅଥ ଅସ୍ତିତ୍ବ
ହାହଁ ଅର୍ଥାତ୍ ଏମାନେ ପ୍ରକରରେ ରଜା ନୂ-
ହିବଳ ଗର୍ଭମେଣ୍ଡ ଏହାକି ପୁଅ-
ନ୍ତିବା ସକାରେ ପେରିପ ତୁଧାଯି

ଦେଇ କିଛି ମର୍ମାଦାର ଜଗିରିବାର କର
ରଖି ଅଛନ୍ତି ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଗର ମନ୍ଦିରକାର ଏଠାରେ ଦୁଇଜଣ ଗଢ଼-
କାଳୟ ଲେବର ପାଇଁବନ୍ଧୁ ହୋଇଗଲ ଏଥୁ
ମେରେ ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀ ଲେଖେ ଧରୁଷ ହେ ।
ଏହିହେ ପାପପ୍ରଶମ୍ଭବେ ଲିପି
ସାମର୍ଦ୍ଦିନ ବିଧ କରିଥିଲେ । ଫି
ଆନେକଲୋକ ଅଧିଥିଲେ ଏ
ଗୋଟିଏ ସାଥାରଣ ଅମୋଦ ହ
ନିଜ ହେବାର ବୋଧ ହେଲା ।

ଶୁଣାଯାଏ ମେ ବାହୁ କରିବି
ଏ ଅଭାଲଗର କଣେ ଦେଖିଲ
ମୂଳସଂ ଲିମ୍ବକୁ ହୋଇଥିବନ୍ତି !
ଯାଜମ୍ପୁରକୁ ମୂଳସଂ ହୋଇ ଯ
କଟକ କଲେମ୍ବଟଖା ଏ ଗର
ଅନେକଷତିଏ କାଗଜକୁ କେ ଟିକିଟ
ମେଘ ଯାଇ ଥିଲୁ । ବିଚିତ୍ରପେଣ୍ଡ ଧୀର ଏ
କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲା ତହର ଅନୁସରାନ୍ତ ଲଗି
ଥିଲା ଅବ୍ୟକ୍ତ ଜ୍ଞାନପତ୍ର ଯାହା । କେବଳ ଏକ
ନିଜ ମାଇଦନବିଷ ଉପରେ ସନେଦି ହେବାକୁ
ଆସିଲା ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟରୀଦେବ ଘାହାକୁ ବାଜବରେ
ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । କୋର୍ଟଫିର୍ମ ଟିକିଟ ହେଲାଦନରୁ
କେତେ ମହିନମାରେ ଗୁରୁ ହେଲାଣି !

ତେଜାନାଳ ବିଲୁର ବସିଲସ ପରଗର
କଥା ପିଣ୍ଡିବାର ଲକ୍ଷଣ ଦେଖାଯାଏ । ଯେମନ୍ତୁ
ସମୟ ଦୀର୍ଘଲିଙ୍ଗ ପାକରିର ପ୍ରତି ସାହିତ୍ୟ-
ରମ କି ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟପଦ୍ଧତି ସ୍ଥାନମାତ୍ର ଅଛି ଦେହପର
ବସିଲସକୁ ଗୋଟିଏ ସାହିତ୍ୟରଥମ ଦରିବାର
ବନ୍ଦ୍ରୀମେଣ୍ଟରେ ପ୍ରସାଦ ହେବାରୁ ବଠାର
ବିଲୁ ପରିଚାଳନ ଫୂଡ୍‌ଫୂଟ୍ ଆହେବ ଓ ମାଛ-
କ୍ରେଚ୍ ନାମସ୍ତ ଯାହେବ ପ୍ରତିକି ସେବାକ ଦେଖି
ଥାବୁ ଯାଉଅଛିବୁ । ଏମାନେ ମନୋମାତ୍ର
ଲେ ସେଠାରୁ ସତର ଲିମଣ୍ଟ ହେବ ତେ
ସେଠାରେ କୋଠି ଉତ୍ସାହ ରହିବାର ସ୍ଥାନ-
ମାନ ହେବ । ବସିଲସର ଜଳ ଅନୁଭବ ଓ
ସେଠାରେ ବାସକଲେ ଅନେକ ସେବ ନାମ
ଦିବାର ଦେଖା ଯାଉଅଛି । ପ୍ରଥମେ ଶୁଣା
ଇଥିଲା ଯେ ବଜାଲାର ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ କରିପରଇ
ପ୍ରସ୍ତୁତ କୋଟ୍ସ ସାହେବ ଏ ହାଜି ଦେଖିବାକୁ
ଯଥବେ ମାତ୍ର ପଞ୍ଚମ ତାହା ବିଲୁ ନାହିଁ

ବୋଥ ହୁଅର ଏମାଜଙ୍ଗ ଉପୋର୍ ଗଲାଯାରୁ
ସେ ଆହି ପାଇଛନ୍ତି ।

ଉତ୍କଳଦର୍ଶନର ଜଣାୟାଏ ସେ ବାଲେଶ୍ୱର
ନଗରରେ ଡେଲିରୀଟା ପ୍ରଦ୍ୟୁମନହେଲାଣି ପ୍ରତିଦିନ
ଶତତ ଗୋଟିଏ ନୋକଣାର୍ଥ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି
ବାସତିଦ୍ୱାରା ବାଲୀଯୀଘାଲ ପ୍ରତିଦିନ ଏକାବେଳକେ
ନଷ୍ଟ ହୋଇ ଗଲାଣି ବୋଲାଯାଇ ପାରେ ।

। ୧୦ ବେଳକରେ କେତେ ଅବସତିହେଲୁ
ହୁଏ କବାହ ପ୍ରଥା ପ୍ରତିକଣ-
ବେଳେ କବାହ ଏକବୁଝ କୁଠି
କିମ୍ବା କେତେବେଳେ ମାତ୍ର
ପାଞ୍ଜଳ ବନ୍ଦନରେ ଅବବ
ଦିତ୍ତାର ସେମାନଙ୍କ କବାହ
। ସମ୍ମଦ୍ୟଦରେ ଦେମାଗଲ,
ଶେରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରବୁଝ ଦେଇଅଛି
କି କିମ୍ବା ସେମାନରେ ମଧ୍ୟ
କି ।

ନେ ବୋତ ଦେମାନେ କାଳା
ପୁତ୍ରାତ । ସମ୍ମଦ୍ୟ ଶ୍ରବନ କଲେ ଲୋକେ
ବନ୍ଦିତ ହେ
ସହିତ ନାହିଁ । କିମ୍ବାକର
କମନ୍ୟ କୁଟୀରାରେ ବାଲୁଷଦମାନେ ଏହ କବତ୍ତ
ଗାନ୍ଧାରା ପ୍ରତିମା କର୍ମଣୀ ବସନ୍ତ ନମର ପ୍ରଥା
ମନ କଲେ, ଜନନ୍ଦ୍ରିୟର ମହାବ୍ଲକର ପର୍ଯ୍ୟା
ପାଞ୍ଜଳୁ ଦେଇଯାଇ ପୋତପୋପରରେ ହୁକୁ
ହଲେ । ଜଧାଗ ଦେଲା ବୁଝିବା ହୋଇ କବ କି
ଦେଲେ, ଏହା ଦେଲ୍ଲ ଦେମାନେ କୁଠିତ ପ୍ରଥା
କେ ଅପମାନିତ କରି ପେଣ୍ଟରେ ପୋତପରା
ଇଲେ ତୁମ୍ବାଦ ମହାବ୍ଲକର ମୁହଁ ହେଲେ
କେବେ କବୁଥିତୁ ଗାନ୍ଧା ଦେମାକର ଅପ-
ମାନ ଦେବାରେ ସେ ପ୍ରତିମୋଦ ନେଲେ ।

କମାଣ ଧୂନରେ ଯେଉଁ ନନ୍ଦର ବଦାଇବା-
ର ପ୍ରମାଦ ହୋଇଥାଏ ବପ୍ରାନ ଫେଲିରାଯାହେବ
ଜହିର କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ କବିଥାର୍ଥି । ସେ ଯେଉଁ ଦେ-
ଖି ଦେଲାରେ ଦେଖିଥିଲୁଣ୍ଠନ କାହା ହଜାପେ-
ଶା ଗୁରୁତବ ଅଛି କାବଣ ସେ ବୋଲିନ୍ତି ଯେ
କୁଠି ବନ୍ଦରେ ପ୍ରତିବ ପ୍ରତିବ କଳ ମାହିଁ ।
ଗୁରୁତବ କିନ୍ତୁ ଅଥବା କଲରେ କଷିମାର-
ଦି ଗୋଟିଏ କାହାକ ହେ ବନ୍ଦରେ ଦେଖି-
ବାର କଷିମାର ହୋଇଥିଲା । ଅଛେଇ ଯାଇରେ
କଷିମାର ଧାରା ସୁରକ୍ଷା କୁଠିତ ଲାଗିଥାଏନ୍ତି
କଷିମାର କାହାକିମୁଣ୍ଡ ହେଲାକୁ କିମ୍ବାର
କୌଣସି କାହାମାର ଅକୁଳ ପାର ।

ଏଠାରେ ବର୍ଷା ସମୟରେ ଦେବେ କହି
ବଜି କୁଥିଥରମାନ ପତର ଯେ
ଲୋକେ କାହାରୁ ବଜି ହେବେ ପାର
କି କିମ୍ବା କିନ୍ତୁ କରିବାରେ କୁଳନା କରିଥାନ୍ତି ।
ମାତ୍ର ବମ୍ବେତରେ ଏତେ ବଜି ବଜି ପଥରମା
ପତଥିଲ ସେ ଲୋକେ କାହା କଣ୍ଠ କରି କାହିଁ
ବରକୁ ବାହି ଅବିଧିଲେ କେ କଣ୍ଠ ନିକାର
ଯିବାରୁ ପୁଇଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲବିଥିଲ । ବମ୍ବେ
ଲୋକେ କଣ୍ଠ ସମ୍ମଦ୍ୟପଥରେ ଏବୁପ କଲାଯାଥାଏ ।

ଅନେକମନେବର ଏମନ୍ତ ବିଦ୍ୟାର ଯେ
ଅନେକ ଯାଦି ଅବିଧିଲେ ଏବୁକୁ ଅଥବା
ବୋଷି ସମୟରେ ଅବିବାର ଶୁଣ ଗାହିଁ ।
ବଜି ବିଗନ୍ତ ଅମ୍ବାର ମେଳାରେ ତିନିକଷ
କେବି ହୋଇଥିଲେ କେ ହରଦ୍ଵାର ମେଳାରୁ
ଯେପରି କୋବ ଯାଇ ଅଛନ୍ତି ଅନୁମାନ ହୁଅଇ
ପରିପାଇଲା କୋବ ସେଠାରେ ଏବିଜି
ହୋଇଥିବେ ।

ମାନ୍ଦାଳର ମିଳିବିଟିଗାର କିମ୍ବରମାନେ
ହିଣାନ୍ତି କରି ଅବନ୍ତି ଯେ ମାହାରକ ହୁଅଇ
ମାନ୍ଦାଳର ମିଳିବିଟିଗାରରେ ପଢି ପାରିଲେ
ନାହିଁ ।

କରଜବର୍ତ୍ତର କାନା ପ୍ରଦେଶର ପଥରର
ଅବପ୍ରା ପର୍ଯ୍ୟାନ୍ୟ ବିଶ୍ଵାନରୁ ତେଜିଦ୍ୟୁତ
ଅବନ୍ଦିନ ହୋଇ ଅବନ୍ତି ଯେ ବରପାହିରେ
ପଥକାଂଶ ପ୍ରାକରେ ବୁଝି ହୋଇଥାଏ । କେ
ମେଇରେ ଭାବ ନବୀନ ଓ କୁଥିଥର
କୁଠି ଥୋଇଥାଏ ଯାଏ କେମନ୍ତିକି ଦେବନ ଉଠି
ଯାଇଥିବାର କିମ୍ବା କିମ୍ବା ହୋଇଥାଏ
ଅବନ୍ଦିନ ମଧ୍ୟ ଏହିବୁଝ ଦେବର ପଢିମ ଅଯୋଦ୍ଧା
ଓ ପଞ୍ଜାବରେ ଅପେକ୍ଷାକୁଠ ଅଭିନ୍ଦନ
କାହାକର ହୋଇଥାଏ । କିମ୍ବାଦେପରେ ସିନ୍ଧୁନାନ୍ତି କୁଠ
ହୋଇଥାଏ । ଥରୁପାନର ପଥରର ଅବନ୍ଦିନ
ମନ୍ଦିର ଅଛନ୍ତି ।

କଷିମାରକୁ ହୋଇଥାଏ କବିତକିନ୍ତିରେ
ଏବୁପ କେନ୍ଦ୍ରିଯାର ଉତ୍ସନ୍ତି ହୋଇଥାଏ ଯେ
ଦେଖେଇ ମୋତା ଏବାବେଳିତେ କଷିମାର
ହୋଇ ଦେମାଯାଏ ଓ ତୁମ୍ଭି ଦେବିମାନେ
ପିଲମାନକ କାହାରେ ଦେବ ଦେବିମାନରେ
କୁଠିତ ଦ୍ରୁମର କଲାକର୍ତ୍ତ ଗବି

ବନ୍ଦାର ରେକହୁଏ ରକାର ରହିଥେ-
ବୁରୁକେନରଲ ବେବରଲ ସାହେବ କର୍ମନ୍ତରେ
ପ୍ରେରନ ହେବାର ଶ୍ରମକୁ ବିପରିନ୍ଦର ସାହେବ
ରିତ ପଥରେ ଏବିଂ ନିୟମକୁ ହୋଇଥାଏ
ବିନ୍ଦୁ ଲବନ୍ଦିର ସାହେବ ପ୍ରେରଥାରୀବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ହିତନ୍ୟ ସାହେବ ପାହୁରାର ବନ୍ଦେହୁର
ଧରରେ ଏବିଂ ଥିଲେ ।

ସବୁକିମ୍ବ ବାଲେଗାରକୁ ମଧ୍ୟର କାହାରେ
ଜଣ୍ମିବ ମନ୍ଦିନନନ୍ଦି ପ୍ରଥାର ହୋଇଥାଏ ଓ
ଗୁରୁବୋଝ ସବାର ଅନୁରୋଧରେ ପଣ୍ଡିତ ଗାନ୍ଧି-
ବୁନ୍ଦୁମନ୍ଦିର ଜାହା ରହାର ବରାହରେ ।

ସବୁ କୁରେପଥର କୁଠା କେବି ଯାଇଥିବାରୁ
ପର ରିବର୍ତ୍ତ ମିହା କାହାକ କର୍ମରେ ନିୟମକୁ
ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ଏ ମହାରମ୍ଭ ପଥ ବରେଷ
ବନ୍ଦିନରେ ଥାର ଗୁରୁବୁଥରକୁ ଦେଖି କରି
ଅଛନ୍ତି ?

ଏବର୍ଷ ବିବାକୁରରେ ମନୁଜ ହେବାର
ଆମା ହୋଇଥାଏ ପୋତାରେ ଗତ ଦସମ୍ବର
ମାଦାରୁ ବର୍ଷା ଥାରି ହୋଇଥାଏ ।

ଗୁରୁଥରକ ମହିନେ ଅଥବା ଦେଖିଥାଏ
ମାନ୍ଦାଳର କିମ୍ବା ସୁରଗ ନମରକ ବେମନ
ଜଳକ ସାକ୍ଷାତରେ ହେବେ ।

ଅନୁମାନକ ଲେଖିବେଳେ ପବିତ୍ର କେବା
ର ଅଷ୍ଟକ, କେବେଳ ମାନ ସନ୍ଦର୍ଭ କରି
ଚତୁର ମାତ୍ର ଜାମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାର୍ତ୍ତିର
ପଥକୁ ମନ୍ଦିନ ବେବେ ।

ଚଲିବ ମାତ୍ର ପ୍ରଥମ ସାନ୍ତାନରେ ବରନାର
ଅନେକ କଲାରେ ବୁଝି ହେଲାର ଶକ୍ତି ପାର
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କଲାରେ ବେବେଲେ
ବିନ୍ଦୁରେ ବୁଝି ହେଲାର କାହିଁ କିମ୍ବା କଲାର
ଅବନ୍ଦିନ ମଧ୍ୟ ଏହିବୁଝ ଦେବର ପଢିମ ଅଯୋଦ୍ଧା
ଓ ପଞ୍ଜାବରେ ଅପେକ୍ଷାକୁଠ ଅଭିନ୍ଦନ
କାହାକର ହୋଇଥାଏ । କିମ୍ବାଦେପରେ ସିନ୍ଧୁନାନ୍ତି କୁଠ
ହୋଇଥାଏ । ସବୁପାନର ପଥରର ଅବନ୍ଦିନ
ମନ୍ଦିର ଅଛନ୍ତି ।

ପ୍ରକାଶିକ ପ୍ରଥାନ ମହିନେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଇଥାଏ ।

ଅମେରିକା କେବିତିର ମହିନେ
କାହାରାକ ॥ ୫ ମର୍ଚ୍ଚ ॥
ବରବାର
ହାତ
ଧା

ପାତ୍ର କାହାର
ପାତ୍ର କାହାର

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବୁଦ୍ଧପତ୍ରିକା

୬୦୮

୩୧

କାଟ ରୁଗ ମଲ୍ଲପଳ ୧୨୯୫ ମହିନାମ୍ବିତିରେ ବୈଶାଖ ଦିନପଳ ସଙ୍କଳଣ ପାଇବାର

{ ଅଶ୍ରମ ବାଣୀଙ୍କ ମଲ୍ଲୁ ୪୫
ବର୍ଷାମ୍ବେମୂଳୁ ଦେଲେ ଚର୍ଚକୁ ୪୬
ମଧ୍ୟବଳ ଘାଁଇ ଜାହିନାସୁଲ ୪୧୯ }

ମନ୍ତ୍ରବାଚି ଗୁରୁଅରଙ୍କ ବିଜ୍ଞାନ ନିମିତ୍ତ
ବସିଥିବା ବନ୍ଦିଶନର ମାନଙ୍କ ରିପୋର୍ଟ ବଳ
ସପ୍ରାହର ଇଣ୍ଡିଆ ଗରେଜରେ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଲା
ଅଛି ତତ୍ତ୍ଵରୁ ଦେଖାଗଲା ଯେ ପୂର୍ବେ ସଂବା-
ଦସି ନାନାରେ ଯାହା ପ୍ରକାଶ ହୋଇ ଥିଲା
ତାହା ଦୂର ଥିଲା ଅର୍ଥାତ୍ ଅମ୍ବେମାନେ ଝାଇ-
ମସି ଅବ ଇଣ୍ଡିଆରୁ ମରରେ ଲେଖିଥିଲୁଁ ଯେ
ଦେଖାଯୁ ବନ୍ଦିଶନରମାନେ ଓ ସର ବିଷ୍ଟିତ
କୋତ ପୁରୁଷରୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଏବଂ ଅପର
କ ୨ ଏ ଉପରୁ ବନ୍ଦିଶନର ତାହାକୁ ଦୋ-
ଷ କରିଥିଲେ ମାତ୍ର ବାହୁଦରେ ତାହା ନୁହଇଲା
କ ୩ ଏ ଉପରୁ ବନ୍ଦିଶନର ପୁରୁଷରୁ
ଦେଖାଯେ ଅଭ୍ୟୋଗରେ ଦୋଷ କରିଥିଲେ
ଏବଂ ତିଜିଣ ଦେଖାଯୁ ବନ୍ଦିଶନରଙ୍କ ବିଜ୍ଞା-
ନରେ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ କୌଣସି ଦୋଷ ପ୍ରମା-
ଣ ଦେଇ ନାହିଁ । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷ୍ଟ ଇଣ୍ଡିଆ ସମ୍ପ୍ରେ
ବନ୍ଦିଶନରଙ୍କ ମତ ଓ ମୁଦ୍ରଦିନାର ସମସ୍ତ ଅବ-
ସ୍ଥାର ବିଶ୍ଵରତନ ପୁରୁଷରୁ ଦୋଷ ପାଦ୍ୟ-
ସ୍ତ୍ରୀ କଲେ ମାତ୍ର ବିଲବର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷ୍ଟ ଦେଖାଯୁ
ବନ୍ଦିଶନରଙ୍କ ମତ ସହିତ ବୋଲି ହୋଇ
ଦିବାକୁ କଲେ ଯେ ପୁରୁଷରୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ
ଅଶ୍ରୁଯୋଗମାନ ସପ୍ରମାଣ ହେଲା ନାହିଁ ।
ବନ୍ଦିଶନ ବିଶ୍ଵରତ ଫଳ ପୁରୁଷରୁ କପାଳ ଯାହା
ହେଉ ଦେଖାଯୁ ବନ୍ଦିଶନରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧ ଯେ
ସେହେତୁ ଅବକ୍ଷେପଣଠାରେ ସମାବୃତ ହେଲା
ଏହା କିଛି ପୁଣକୁ ବିଷ୍ଟିତ ଅଟିର ।

ଅମ୍ବୁମାନେ ଅଭିନ୍ନ ଦୂଃଖିତ ହୋଇ
ପାଠମାନେ କଣାଇଥାରୁ ଯେ ମାନୁକର
ଗବଣ୍ଟିର ଲଞ୍ଚ ହୋର୍ମ ସାହେବ ସାମାନ୍ୟ
କୁର୍ବାଗରେ ଧାର୍ତ୍ତର ହୋଇ ଗତ ମାସ
ତା ୨୭ ଜାନୁଆରୀ ମାନୁକଲା ସମ୍ବନ୍ଧ କରିଥା
ଛନ୍ତି । କିଛିଦିନ ପୂର୍ବରୁ ଏହାଙ୍କ ଶଶିର
ଦୁଃଖ ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର କୁର୍ବା ପ୍ରବେଶମାଧିକେ
ଏକଦିନରେ ଏମନ୍ତ ଅସ୍ତ୍ରୟଚୂପେ ଶାଯାତ୍ରିକ
ହୋଇ ପଡ଼ିଲା ଯେ ତହଁ ପାଇଁ ଚିହ୍ନକମାନେ
ସୁଧା ପ୍ରସ୍ତୁତ ନ ଥିଲେ ଉଥାକ ସାଧାନୁସାରେ
ରୋଗ ପ୍ରତ୍ଯକ୍ଷକାର କରିବାରେ ଦୁଃଖ ହୋଇ
ନାହିଁ । ଗବଣ୍ଟିମେଘ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଏ ଗୋକାଳିନୀ
ସଂକାଦ ଶବନ୍ଦର ଅଗରକୁ ଗଜେଣେରେ
ତହଁର ଘୋଷଣା ଦେଇଥାଇନ୍ତି ଏହି ଶୋଭର
ଚିହ୍ନମାନ ନିୟମିତଚୂପେ ପ୍ରତ୍ୟାଳନ ବର-
ଅଛିନ୍ତି ।

ମୁକ୍ତ ମହାତ୍ମାଙ୍କ ଗବର୍ନ୍ଯୁ କବର ଦେବା ପାଇ
ଦେଇ ସିବାବେଳେ ବଡ଼ ସମାଜେହ ହୋଇଥିଲୁ
ଏବଂ ତହିଁରେ ମଧ୍ୟ ଶୈଖିବ ଚର୍ଚନା କଟି-
ବାର ଶୁଣି ଦୁଃଖିତ ହେଲୁ । ଦୁର୍ଘନାଟ ଏହ
ଯେ ଗବ ସଜରେ ଉଠିବଳ ପ୍ରଭୁତ ଲୋକ
କୁତା ଦେଖିଯାଇଲେ କିନ୍ତୁ ଗମନ କରିଥିଲେ
ଓ ଶୁଢ଼ ଶ୍ରଦ୍ଧା ହୋଇଥିଲୁ । ବାଲଯାକାନକପୁନ
ଉଥର ଦେଇ ସମାଜେହ ସିବା ସମୟରେ
ଲୋକ ଛାରରେ ଧୂଳ ଭାଙ୍ଗିପାଇଲେ ଯେ ତହିଁ-
ତଥରେ ଥୁକା ସମୟ ଲୋକ ପୁଲଜଳେ ଥୁକା

ନଦୀ ଗର୍ଭରେ ପଣିତ ହେଲେ । ବେଜେଲୋବ
କୁଳକୁ ଉଠିଯାଇ ରକ୍ଷା ପାଇଲେ ଓ ରେବ-
ଲୋକ ମର୍ଗତଥିଲେ ତାହା ସ୍ଥିର କର କୁଟୀ-
ଯାଇ ନ ପାରେ ବେବଳ କୁ ୫ ଶ ମନୁଷ୍ୟ
ମର୍ଗତଥାର କିନ୍ତୁ ତଥା ଯାଇଥାଏ ।

କତ ଅସୁର୍ୟର ବିଷତ୍ ଯେ କରେଦାର
ତୁରପୂର୍ବ ଗୁରୁକୁଥର ମନ୍ତ୍ରାଗ୍ରହୀଣ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ
ବିଲେଇତୁଆଧର ଏଠାକୁ ସେଠାକୁ ଦେଇ
ବୁଲୁଥିଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ଏହାଙ୍କୁ ଦିଶେଷ ରେ-
ଲଗାଡ଼ିଥାଏ ଏଲହାବାଦକୁ ଦେଇଗଲେ ତେ
ସେଠାରେ ରଜ୍ଞିବା ବିଷମ୍ପରେ କି ପ୍ରତିବନ୍ଦି
ହେଲୁ ଯେ ଘୁମଦାର ଅଳ୍ପରୁକୁ ତାହାଙ୍କୁ
ମାନୁକରେ ଅଣି ପ୍ରବେଶ କରଇଲେ ଓ ସେହି
ନଗରରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ମନ୍ତ୍ରାଗ୍ରହ ଅବସ୍ଥିତ
ଦରଥିଛନ୍ତି । ଏହାଙ୍କୁ ପଦକୁଣ୍ଡ କରିବାର
ଦୋଷରା ପ୍ରଗତି କରିବା ପୂର୍ବରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ
ଅଛି ଗୋପନୀୟରେ ଏହାଙ୍କୁ ରେଳଗାଡ଼ରେ
ବିଶାର ଦେଇଗଲେ ଏମନ୍ତ କି ସୁଧାଂ ମନ୍ତ୍ରାଗ୍ରହ
ସୁଧା କଣି ପାଇଲେ ନାହିଁ ଯେ ସେ ବେଉଁ-
କୁ ଯାଇଥାରି । ସେ କଲିତାକୁ ଯାଇ-
ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ମନରେ ଭାବୁଥିଲେ ପଣ୍ଡାକ
ଚିପାରିଲେ ଯେ ମାନୁକରେ ପଢ଼ିଥି ଅଛନ୍ତି ।
ବିଷନ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଏମନ୍ତ ହଇନ୍ଦି କରିବା ଶୋଭ
ମାବ ହାହିଁ ଦିଶେଷ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ବିଦ୍ୟାପେଣ୍ଟ
କଲକାନ ଥିବା ପ୍ରତିକଷା ଏହାର୍ଥ୍ୟବୁ ଲିଖଇ

କରିବାରେ ଆପଣା ବାରର ଦେଖାଇ ନ ପାଇ
ପ୍ରକୃତରେ ତୁମଙ୍କାର ପରିଚୟ ଦେଇଅଛୁନ୍ତା ।
ଗବ୍ରୀମେଧୁଙ୍କ ଭାର୍ଯ୍ୟରୁ ଏହି ଅନ୍ତରୀକ୍ଷଣ
ହୁଅର ସେ ଶୁଭକୁଆରଙ୍କ ପ୍ରକାଶରୂପେ ପଦ-
ଚ୍ୟକ କଲେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଗୋଲମାଳର
ଅଶଙ୍କା କରିଥିଲେ ମାତ୍ର ସେ ଥିଲେ ପ୍ରକାଶରୁ
ଗବ୍ରୀମେଧୁ ବର୍ମନରୁମାନେ ବିମେଷରୂପ ସଜ୍ଜିତ
ଥିଲେ ଓ ପ୍ରକୃତ ମେନା କରେଥାଏଇ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଥିଲେ ସେ ସୁଲେ ସେପରିକାର ଅଶଙ୍କା କରିବାର
ହୋଇଥି ହେବୁ ନ ଥିଲା । ପ୍ରକାଶରୂପେ ମର୍ମ-
କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ ଗବ୍ରୀମେଧୁଙ୍କ ଭାର୍ଯ୍ୟ
ଅସ୍ଵକ ମୋଲିନାପୁ ହୋଇଥାନ୍ତା ଓ ଛାପିଲ
ଗବ୍ରୀମେଧୁ ସେ ଭାବରୁଷ୍ଟରେ ସଂଘାୟେଷ
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଓ ବଳବନ୍ତ ସଜା ଏହା ଲୋକଙ୍କ ମନରେ
ହୁନ୍ତରୁଷ୍ଟରେ ବହିମନ ହୁଅନ୍ତା ।

କୁଟକ କଲେକ୍ଟରଙ୍କରେ କୋର୍ଟପିତା
ଗେଣ ।

ଯାହାକୁ ଅମେରିକାନେ ଗତଃପ୍ରାହରେ ତୁଳି
ବୋଲି କହିଥିଲୁଁ ସେହି କଥାର ମସିବରେ ଏ
ଦ୍ୱାରାରେ ଅମେରିକାନେ ଗୈରି ଉଦ୍‌ଦ୍ଵାରା ପ୍ରଧ୍ୟେତିର
କିମ୍ବା ଥିବାକୁ ପାଠକମାନେ ତର୍ହୁରେ ଅର୍ଥଶ୍ରୀ
ହୋଇ ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ତତ୍ପରୀର ଅମେରିକାନେ
ଦୋଷୀ ହୋଇଁ ବାରଣ ଯେ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ
କିମ୍ବା ସାହେବ କଲେକ୍ଟର ଅମଲକୁ କଥାରେ
କିମ୍ବା କର ବୋର୍ଡଫିର୍ ଦେଖ ଏଠନାଟିକୁ
ସାମାଜିକ ଭୂଲ ବୋଲ ପ୍ରିର କଲେ ଓ ଜାହା
ହଂଗୋଡ଼ନ କରିବାର ଅଜ୍ଞା ଦେଲେ ସେ
ହୁଲେ ଅମେରିକାନେ ଆଉ ଅନ୍ୟବ କଥ କହିଲୁଁ ।
ଶବ୍ଦିମେଣ୍ଟୁ କଲେକ୍ଟରଙ୍କାହେବଙ୍କୁ ଭଳ ବେ-
ଚନ ଦେଇ ସରବାରୀ ଶକ୍ତାଣାରା ସମର୍ପଣ
ଦିଇ ଅଛନ୍ତି ଓ ଯେତେ କିମ୍ବାରେ ବବର୍ତ୍ତି-
ମେଣ୍ଟର ଅଥ୍ ହୁଅଇ ସବୁର ଜଡ଼ାବଧାର-
ଣର ଭାବ ଯାହାକୁ ବେଇ ଅଛନ୍ତି ଓ ଅନେକ
ସ୍ଥାନରେ ଅନେକ ପ୍ରକାରରେ ବୋର୍ଡଫିର୍
ଦେଖି ଦୋଷତଥାର ମନ୍ତ୍ରମେଣ୍ଟର ଜାତିପା-
ରେ ଅଧିକାରୀ ମନ୍ତ୍ରୀ ହାହଙ୍କପ୍ରକାର ଏ ବିଷ-
ୟରେ ବିଶେଷ ଦୃଷ୍ଟି ଉତ୍ତିବାର ତତ୍ତ୍ଵ ଅବେଳା
ଦେଇଅଛି । ଏ ହୁଲେ ଯେବେ କଲେକ୍ଟର
ମାଟେଦି ଅଗ୍ରାହୀବିବ ଜରତରପରିବ ପ୍ରିକ୍-
ଏ ନ କିମ୍ବା ମାନଙ୍କ ଭାବରେ କି ଯାଇ ଏତେ
ବରିତର କଥାଟାକୁ ସାମାଜିକ ଭୂଲ ବୋଲ ହୁଲୁ
ବଧାରେ ସାଇଦେବେ ତେବେ ଦାରୀ-

ଲୋକେ ଆଉ କି କହିବେ ? ଯାହା ହେଉ
ବଳେକୁଠରସାହେବଙ୍କ ତୁଳକୁ କମିଶିବୁ
ସାହେବ ସଂଗୋଧନ ଦିଇଦେଇ ଅଛନ୍ତି
ମେଜଲ୍‌ବିଜ ହାବମଙ୍କ ବିକଟରେ କେବେ
ବଣ୍ଣାଥା ଓ ଦାମଲ ଶାରକ ମୋହଦମାର
ଅପିଲ୍ ଦାବର ଥିବାରୁ ଉର୍ବର ନଥମାନ
ଦେବାରେ ଥିଲା । କଲେକ୍ଟରୀ ନାକରଜାନାର
ଗୋଲମାନ ଶୃଣି ଦେବା ଅମଲମାନେ ନଥ
ରଥାରଗ କରିବାରେ ଦେଖିଲେ ଯେ ଘରଞ୍ଜା-
ଜା ଜାରୀ ନିଆଦ ବାବରୁ କୋର୍ଟଫିର ଯହିଁରେ
ଯେରେକଙ୍କା ଦେବାରଥିଲ ତହିଁରେ କେବେ
ଅଣାର ଟିକଟ ବସିଥାଇ ସୁତରଙ୍ଗ ପ୍ରତିକାରେ
ଧନରାଥା ଲେଖାଏ ଗର୍ଜୁ ହୋଇ ଦେବଳ
ଏକଅଣା ସରକାରଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇ ଥାଇ ଓ ଯେହି
ସମସ୍ତ ନଥରେ କହି କୋର୍ଟଫିର ନାହିଁ ଜହିଁରୁ
ପୂର୍ଣ୍ଣ ଷୋଳଅଣା ଅପରୁତ ହୋଇଥାଇ । ଏପରି
ଅବସ୍ଥା କମିଶିବୁରସାହେବଙ୍କ ଜ୍ଞାନପାରରେ ଆସି
ଲାଗୁ ବେ ପ୍ରଥମେ ସାମାଜିକୁ କିମ୍ପେଯତ୍ତା
ବଳେକୁଠରସାହେବଙ୍କ ନିରକ୍ତର ଜଲବ କରି
ଥିଲେ ଓ ପରମେଷ୍ଟରେ କେହି ଜଣେ ଦେବାମ
ଦିରଜାପ୍ତ ଦେବାରୁ କମିଶିବୁରସାହେବ ଅଧିକ
ଜର୍ବିଦ୍ୟ ସମନ୍ବନ୍ଧ ଜ୍ଞାନ ପାଇ ସରକାର ଟିକଟ
ଅପରାଧ ପଞ୍ଚତାମ୍ବୁ ଅମଲମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପଦ
ଦରବା ଓ ଏ ବିଷୟର ଯଥୋତ୍ତର ଅନୁଷ୍ଠାନିକ
ବରବାକୁ ବିନ୍ଦନ ଆଦେଶ ପଠାଇବାରୁ ବଳେ
କୁଠରସାହେବ ଜନନୀୟରେ ନାକର ଦକ୍ଷିଣ
ମୂଳସାହିତ୍ୟର ଜଣେ ମୋହରର ଏକୁସ ଜିବ
ଜଣକୁ ସମ୍ପଦଗୁ କର ପୁନିଷ ପରି ଅନୁଷ୍ଠାନ
ନିର ଭାବ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ଓ ପ୍ରାପ୍ତକୁ ଜୀବନୀ
ସାହେବ ଜାଗାମାନିଷ୍ଟକୁ ମାମଲ ସ୍ଵପ୍ନ
କର ଅଛନ୍ତି । ସନ ୧୯୭୩ ମସିହା ମେଷତ୍ତା
ଗରୁ ଏହପର କୋର୍ଟଫିର ଗେଣ୍ଟ ହୋଇ ଅଛି
ବାର ଜଣାଯାଏ ମୋହରେ କେବେକଙ୍କ ଏବା
କାରଜର ସତି ହୋଇ ଅଛି ଜହିଁର ହେବାର
ପ୍ରକାଶ ହେଲେ ବଜ କୌତୁକର ବିଷୟ ହେବା

କଣ୍ଠାରୀ ଅଳକ ।

କମିବାଘ ବିରାଗ କରୁନେବାର ଯେତ୍ର
ଆଜନସବୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦିଗ୍ବିଦୟରେ ପରିଚାଳନା
ଅଛି ପହଞ୍ଚରେ ଅନେକ ଲୋକ ଚନ୍ଦ୍ରଶ୍ଵରକାଳ
ଜିଲ୍ଲା କଟକର୍ମାନେ ଗବ୍ରୁମେଧକୁ ଲେଖାଇବାରୁ କେତେବେଳୀରୁ ଏ ବିଷୟର ଗୋଟିଏ
ନାହିଁ ଅଜନ୍ମ କରିବାର ଗବ୍ରୁମେଧକୁ

ଅରୁମଳ ହୋଇଥିଲା । ସମ୍ମର ବଣିକାବ୍ୟକ୍ତି
ପକ ସବୁ ସବୁ ଶାସ୍ତ୍ର ଚାନ୍ଦିଆରସାମେବ
ଖଣ୍ଡିଏ ପାଣ୍ଡୁଲିପି ସବାରେ ଅଗର କର ପଛକୁ
ଓ ତାହା ସବୁଧାଧାରାଙ୍କ ଗୋଚରିଥେ ବଜାଯା
ଗଲେଟରେ ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇଥିଲା । ଏ ପାଣ୍ଡୁଲିପି
ଉତ୍ତରପତ୍ରମ ସକାଗେ ଗବ୍ରୁମେଦ୍ୟ ଉତ୍ତରା
ସନ ୫୮୩ ମସିହାରେ ଯେଉଁ ଆଜନ୍ ଦର
ଅନୁମ୍ଭବ ତହିଁର ଅବର୍ଥରେ ହୋଇଥିଲା ଓ ଏବୁ
ଦ୍ୱାରା ବିଶ୍ୱାସକାର୍ଯ୍ୟ ଶାସ୍ତ୍ର ହେବାର ଏବା
ସାମାଜିକ ଅପରିବେ ଲେବମାନେ ବିଶ୍ୱାସ
ପକାଇ ରଖୁଥିବାର ଯେଉଁ ମୁମୋଜ ପାଇସବଳ
ତାହା ନିବାରଣ ଦେବାର ତେଣ୍ଟା ହୋଇଥିଲା
ଆମେମାନେ ପାଣ୍ଡୁଲିପିର ସମ୍ବଦ୍ୟ ବିଧାନ ପତ୍ର-
ନାହିଁ ସ୍ଵର୍ଗଃ ବିଷୟରେ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ବିଷ୍ଵାସ
ବିଶ୍ୱାସ କାର୍ଯ୍ୟ ଶାସ୍ତ୍ର ହେବାର ସମ୍ବଦ୍ୟ ତାହା
ନିର୍ମୟକର କହ ପାରୁ ନାହିଁ । ସମ୍ମର ଯେଉଁ
ଆଜନ୍ ନୂହାରେ ବିଶ୍ୱାସକାର୍ଯ୍ୟ ଚିତ୍କାର ତହିଁ
ରେ ଦେଖାଯାଇଥିଲା ସେ ଏକ ମନୁଷ୍ୟ
ବୀର୍ମାର୍ଜନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲାଗି ରହିଥିଲା ତେବେ
ଯେ ଏକପକ୍ଷ ଯେବେ ମନୁଷ୍ୟମା ଲଗାଇ କରି
ବାକୁ ଲଜ୍ଜା କରଇ ତେବେ ତାହାର ମନୁଷ୍ୟ
ପର୍ଯ୍ୟ ସକାଗେ ଆଇବରେ ଉତ୍ସବର ଅବେଳା
ନାହିଁ । ଏବୁ ସେ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦ୍ୱାରା ଅନେକ
ହେବାର ତେଣ୍ଟା ହୋଇଥିଲା ବକ୍ତ ଯୁଗରବିଷ୍ଣୁ
ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଵାରା ଏଥିରେ ତେଣ୍ଟାର ବିଶେଷ ଉତ୍ସବର
ହେବାର ସମ୍ବଦ୍ୟମା କାରଣ ଏଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ
ମନୁଷ୍ୟମା ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ।

ପ୍ରସ୍ତୁତି ବିଷ ବିଦେଶୀ ଅଇନରେ ଥାଏ ହୋଇଛି ଏହା କିମ୍ବା ଅନିଷ୍ଟ ନିବାରଣର କେନ୍ଦ୍ରୀ ହେଉଥାଏଇ ।
ତାହା ଏହି ମେ ତିନ୍ତିତ ଓ ଅନ୍ୟ ଲେଖକଙ୍କ ଜଳରେ (ବାସ୍ତବରେ ତେଣା କହିଲୁ ମହିମାନ
ନୂହିଲା) ବିଦେଶୀ ଆଇନରେମେ ମହାନିଧିକ
ଶୈଳେ ହୋଇ ଯାଇଥାରୁ ଅଥବା ମହାରେ
ଅନେକ ବଢ଼ୁଥିଲା । ଅନେକବ୍ୟକ୍ତିର ସ୍ଵତ୍ତୁ ମହାନ
ଲାଗୁ ଥିଲା ଟଙ୍କା ରାଜ୍ୟ ଅବସ୍ଥା କରିବା ମାତ୍ର
ନିଃ ବିରାଜିତନାକ କାର୍ଯ୍ୟ ନୂହିଲା ଏହିରେ
ତଥାପି ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଅନେକ ପତନ । ଏହାର
ମହାଲାଭ ସାରନା ଭାଣା କରିବା ଉଚ୍ଚତାରେ
ପ୍ରସ୍ତୁତି ଆଇନରେ ଏମନ୍ତ ଏକ ବିଷ ହୋଇ
ଅଛି ସେ ବିଦେଶୀମୂଳେ ବନ୍ଦିପି ମହାନାମାନ
ଶବ୍ଦ ସାରକବାରର ଅଂଶରେ ୧୧୦ଟାରୁ ଡଳା
ବିଜୟ ପତନ ସେବନ୍ତି ଅପଣା ଅଂଶର ବାଜାର
ବାସ୍ତବୁ ମୁକ୍ତ କରନେବାକୁ ଅନେକବିନ୍ଦୁ
କରେ ସେବନ୍ତ ମହାଲାଭ ବିଦେଶୀର ଉଚ୍ଚତାରେ

ଓ ০হালু বাজুষ্টি ১৯০৩ কারু ভূগ্রা যেবে-
কেবল গহীর ১৫ গুণা মূল্য গুরুমেঝেকু
দেলে দ্রুত মহাল চিরকাল ষকাশে
বাজুষ্টি দেশের মুক্ত পাইব। এ বিধানটি
গুরুমেঝে ও প্রজা উদ্যুক্ত ষকাশে উপ-
নয়া অঙ্গ ও আমৃতানক বোধ হৃথল
যে অনেকলোক নিষ্ঠভূমি ভোগ করিবা
কেবলে এ নিয়মূল অশৃষ্ট প্রদৰ্শ করিবে
বাজুষ্টি দেল কেবল ভোগসত্ত্ব কিশীবাসকা-
রে লেকে ১৫ গুণারে জমিদান কিশু-
জ্ঞ যেবে ঘেহ মূল্যে নিষ্ঠি ভোগসত্ত্ব
গায়াগায় তেবে এখনু বলিকর লাভকর
কথা আছ কি অছ।

ଶାଇସ୍‌କୁର ବାଷ୍ପିକ ସର୍ଗ ଓ କମିଶ୍‌ନ
ସାହେବ ।

ମୁମ୍ବାନେ ଗଜ ସପ୍ତାବରେ ଏ ଦରିବ
ଦବୁଶ ଓ କମିଶୁରଖାହେଡ଼ର ବକ୍ରତାର
ଦୟବଂଘ ଦୀର୍ଘ କରଥିଲୁ । କମିଶୁରଖାହେବ-
କର ବକ୍ରତା ଶକ୍ତି ଜାଦୁଙ୍ଗ ନାହିଁ ଓ ପୁଷ୍ପ ବର୍ଷ-
ମାନଙ୍କରେ ଯେତେ କଥା ଏହାଙ୍କଠାରୁ ଶୁଣା
ଯାଉଥିଲାହିଁ ଏହିର୍ଷ ବସ୍ତୁ ଉଣା ଶୁଣା
ଯାଉଅଛି । ବାର୍ଯ୍ୟାମୁର ସବାଗେ ସାହେବ
ଜରତର ହେଉଥିବାରୁ ଅସ୍ଥକକାଳ ସରରେ
ରହି ପାଇଲେ ନାହିଁ ତହିଁପାଇ ମଧ୍ୟ ସାମା-
ଜନରେ ଅଧିକା ଦର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପ୍ରତିପାଳନ କଲେ ।
ହାତୁରୁ ଲ ସଖିରୀୟ ବୋଶବି ନୃତ୍ୟ ସମାପ୍ତ
ଜାଲଙ୍କଠାରୁ ଶୁଣାଗଲ ନାହିଁ ଏବ ଦ୍ୱାରାତ୍ରୀଲାତ୍ର
ଲାଲେଇ ହେବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ହେଉଥିଲୁ ବୋଲ
ଦେଇଁ ଜନରବ ଏଠାରେ ଉଠିଥିଲୁ ତହିଁର
ପ୍ରତିକଳ ବିଜୁ ଶୁଣିବାରୁ ଅମୂଳନବସର ଅନେକ
ଲୋକ ଆଶା କରଥିଲେ ମାତ୍ର ସେ କଷ୍ଟଦୂରେ
ଦୁରା ଦିଲୁ କହିଲେ ମାହିଁ । ବେବଳ ଶ୍ରଦ୍ଧମା-
ନ୍ଦର ଭସାଇ କମିଉ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଥାନ ବଧ୍ୟ
ଯେ କହିଥିଲେ ଯେ ତହିଁର କବରଣ ଆମ୍ବେ-
ମାନେ ଲେଖି ଏ ବିଷଦୃକୁ ବିଦ୍ୟାଧ୍ୟ ଦେବାକୁ
ପ୍ରିଯ କରଅଛୁ । ଉଚ୍ଚ ବିଷୟଟି ଏହି ଯେ
ପ୍ରଥାନ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ବିଜ୍ଞାପନାର ସାହେବ ଗୋପର
କଲେ ଯେ ଶ୍ରଦ୍ଧମାନେ ବିଧାକରଣ ବର୍ତ୍ତଣିବ
ଏବ ପରିଶ୍ଵରବନନା ପ୍ରତି ବଢ଼ ମନୋଯୋଗ
ଦେଇ ନାହାନ୍ତି ଓ ଏ କଷ୍ଟଦୂରେ ଏହାଙ୍କର
ଅନ୍ତରେ ବୁଝି ଦେଆୟାଏ ମାତ୍ର ଏତିବି ଏ ଅ-
ବେଳେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାର ବିବେଷ ଦେଖୁ ହେଉଅଛି ।

ଏହି କଥାକୁ ମୂଳ କର କମିଶ୍ନ୍ଦ୍ରପାତ୍ରେ ଦେବମାନଙ୍କୁ ବାଲକଶଣ ଓ ଉଡ଼ନା ପ୍ରତି ଯଥୋତ୍ତର
ମନ ଦେବାକୁ ଅନୁଗ୍ରହ କଲେ ଜହିଁରେ
ବେମାନଙ୍କର ଉତ୍ସାହ ବର୍ଷକ ନିମିତ୍ତ ଉତ୍ସାହରେ
ଯେ ଛଂଗଳ ଉତ୍ସାହରେ ଭଲ ଲେଖାପଢା କର
ପାଇଲେ ସେମାନେ ଉଚ୍ଚ ସରକାରୀ କର୍ମମାନ
ପାଇପାରିବେ । ଏଥର ଉତ୍ସାହରେ ସ୍ଵର୍ଗ ମେ
ସର୍ବରେ ଦ୍ୱିତୀୟ କଲେ ଯେ ଉତ୍ସାହଠାରୀ କଟକ
ପୁଲରୁ ବାହାରିଥବା ଶ୍ରୀମାତାଙ୍କ ମଝରେ
ବାବୁ ଜନବିଶେର ଦାସ ସମସ୍ତକଠାରୁ ଯୋଗ୍ୟ
ଓ ଜହିଁର ପାଇଗୋପିକ ସ୍ଵର୍ଗ ସେ ଉଚ୍ଚକର୍ମ
ପାଇଅଛନ୍ତି । ଜହିଁ ଉତ୍ସାହ ହାଇସ୍କୁଲରେ
ଫାଁଶୁ ଅର୍ଦ୍ଧ ପରାମାରେ ଉତ୍ସାହ ହୋଇଥବା
ଶ୍ରୀମାନଙ୍କର ଶତ୍ରୁଏ ଫର୍ଦ୍ଦ ପାଠ କର ଉତ୍ସାହରେ
ବହିଲେ ବାବୁ ବଳମନ୍ଦିର ମାମସନ କରିବ
ଏ ମଧ୍ୟବଳ ଗାଁ ଉଚ୍ଚକର୍ମ ପାଇଅଛନ୍ତି ।
ଅପଣା କାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ସାହରେ ଚଲାଇବାପାଇଁ
ଉଥରେ ବାହାରିମାନଙ୍କ ସନ୍ତୋଷ କରୁଥିଲା ।
ଏହାପରି ଏଣିକି ଯେଜେ ଶ୍ରୀ ଉଚ୍ଚକିଷା ଲାଭ
କରିବେ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ କର୍ମମାନ ପାଇପାରିବେ ।
ବମିଶ୍ନ୍ଦ୍ରପାତ୍ରେ ଯେମନ୍ତ ଅବୁଦିନ ଜୀବରେ
ଏ କଥାଟି ବହିଲେ ଯେବେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଜାହାନ
ପରିଶର କରନ୍ତେ ଜେବେ କେତେ ସୁଖର
ଦିଷ୍ଟି ହୁଅନ୍ତା ଓ କାର୍ଯ୍ୟକାଳରେ ଯେବେ
ଆପଣା କରେଶାହତା ବାହାରେ ଚିହ୍ନ ଦୃଷ୍ଟି
କରନ୍ତେ ଜେବେ ଜାହାନଙ୍କର ଅନେକ ତ୍ରୁମି
ଭାଗି ଯାଅନ୍ତା ଓ ହାଇସ୍କୁଲର ଶ୍ରୀମାନେ ଜା-
ହାଙ୍କ କଥାରେ ଗାଢି ବିଦ୍ୟା କରନ୍ତେ । ମାତ୍ର
ଦୁଃଖର କଷ୍ଟ ଯେ କମିଶ୍ନ୍ଦ୍ରପାତ୍ରେ କୌଣସି
କଥାକୁ ଘାର ନ କର କି ଅବ୍ୟନ୍ତ ଜହିଁରେ
ପ୍ରିଯ ନ କହ ଯେତେବେଳେ ଯେମନ୍ତ ମନଙ୍କ
ଅସର ସେହିପରି କର୍ମ କରନ୍ତି । ସେ କେବଳ
ବର୍ତ୍ତମାନର ଦାସ; ତୁଲ ଭବିଷ୍ୟତର ଜୀବି
ରକ୍ଷଣାକୁ ଅଷ୍ଟମ ସେହିପରି ନ ହେଲେ କି ସେ
କରେଇରେ ଦିନବା ସମୟରେ ସ୍କୁଲକଥାକୁ
ପାଷାରନ୍ତେ ନା ସ୍କୁଲରେ ସଜ୍ଜପତି ହୋଇ
କୁଳା କରିବା ସମୟରେ କରେଇବିବର
ଅବସ୍ଥାକୁ ସମ୍ପର୍କରେ ବିଷ୍ଣୁକ ହୁଅନ୍ତେ !
କିମ୍ବା ସାହେବ ପ୍ରମାରେ ଦିଗନ୍ଧକାଳ
କଟାଇଲେ କିନ୍ତୁ ଏହିମାତ୍ରରେ ବାବୁ ବଜାମାଳୀ
ସିଂହ ଓ ନନ୍ଦବିଶେର ଦାସ ଜାତା ଆଉ କେଉଁ
ଛାଇସେ ଶିକ୍ଷିଥବା ଲୋକଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତ ଲୋକ
ଜାତିଅଛନ୍ତି ବା ଜାହାର ମନ୍ଦିର କରିଅଛନ୍ତି ?

ସୁଖ ଏହୁରେ ଯେବେ କରିବଗତଃ କମିଷ୍ଟିବ୍ୟାରେ
କର୍ମ କରି ନ ଥାନ୍ତେ ଜେବେ ତଙ୍କା ପଡ଼ନ୍ତେ
କି ନାହିଁ ସନ୍ଦେଶ । ଏବର୍ଷ କମିଷ୍ଟିବ୍ୟାର ପାହେବ
ବିଜ୍ଞାନ ବାବୁଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିଗାରଲେ ମାତ୍ର ଜାହା ନିଜ
ବହୁପର୍ଦ୍ଦତାରୁ ନୁହେ କେବଳ ବିଶେଷ ଧୂନା
ହେଉଥିବୁ ଫଳତଃ ଏ ଜିନିଜଶକ୍ତର ଯେ ଜିନି-
ଶକ୍ତିପ୍ରଦାତା ମରଳ ହୋଇଥାଛି ଅରି ମୁଖୀର
ବିଷୟ ଅଟ୍ଟଇ । ବାବୁ କନବିମୋର ଦାବୀଙ୍କ
ଯୋଗଦାନ ବିଷୟରେ ବେହି ଉର୍ବର ବରବାକୁ
ପ୍ରସ୍ତୁତ କାହିଁ ମାତ୍ର ବମିଶ୍ରର ସାହେବ ବିରୂପ
ଅନେକାଙ୍କ୍ଷାଗ୍ରହ ଜାପିଗାରଲେ ଯେ ଉପାଦାନ
ଅର୍ଥରେ ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟ ପ୍ରାପନ ହେଲା ଦିନ-
ଠାରୁ ଆଜିଯାଏ ନନ୍ଦବିମୋର ବାବୁଙ୍କ ପର
ଅର କେହି ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଜାହାନ୍ତି ।
ଦେବଳ ନନ୍ଦବିମୋର ବାବୁଙ୍କ ଅନ୍ତରେ ତଳେ
ହେବୁ ବହା କହିଲେ ନା ବାସ୍ତବରେ ତରୁ
ଦିଗନ୍ତ ଗଲୁ ଦୃଷ୍ଟି ଫେରଇ ଥିଲେ ? ଜାହାଙ୍କର ଉକ୍ତ
କଥାଟି କେବଳ ଅନୁଭବିଲାର ପରିଷ୍ଠ
ଦେଇଥିଲା । ସରକାଙ୍କ ବର୍ଣ୍ଣ ଜାନାମହିମାରେ
ଜାଲ ହେଉଥାଛି ଓ ସ୍କୁଲର ପଶିକାରେ
ଉତ୍ତାର୍ଥ ହୋଇଥିବା ଅନେକ ଶ୍ରେ ଉମ୍ମେଦ-
ବ୍ୟାର କିମ୍ବା ବୁଲୁଅଛନ୍ତି । ହାତମ ଯାହାକୁ
ଜାହା ଜାହାକୁ କର୍ମ ଦିଅନ୍ତି ଉଚିତରେଣ ଶିକ୍ଷା
ଲାଭ କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ବୌଧବିତାରେ ଅଗ୍ର-
ଗଣ୍ୟ ଦେବାର ଦେଖାଯାଉ ନାହିଁ କରି
ଅନେକ ହାତମଙ୍କର ଏବନ୍ତ କୁସଂଖର ଥିବାର
ଶୁଣାଯାଇଥାଇ ଯେ ସ୍କୁଲରେ ପଢ଼ିଥିବା ଶ୍ରେ
ଜାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ହୁଅଇ ନାହିଁ । ବମିଶ୍ରର ସାହେବ
ଯେବେ ଅପାଣ ଅଧିନୟ୍ୟ ସମୟ ମହିମାରେ
ସ୍କୁଲରୁ ଉତ୍ତାର୍ଥ ହୋଇ ବାହାରଥିବା ଲେଜମା-
ନକ କର୍ମ ଦେବାର ଅଜ୍ଞ ଦେଇଥାନ୍ତେ ଓ
ବର୍ଣ୍ଣକୁବର୍ଷ ଯେଉଁମାନେ ସ୍କୁଲରୁ ବାହାର
ଅନ୍ତରୁ ସେମାନେ କର୍ମ ପାଇଲେ ଜାହା ଅନ୍ତମାଦିନ
କୁ ନ ଥାନ୍ତେ ତେବେ ସ୍କୁଲରେ ସେ ଯେତେ
ଥା ବହୁଲେ ଜହାଙ୍କର ସବସାଥାରଙ୍ଗଜର
ହାତି ହୁଅନ୍ତା ଓ ଶୁଦ୍ଧମାନେ ଶିକ୍ଷାର ଅବର
ଶ୍ରୀମତୀ ବୈପ୍ରାଗରୁ । ଏଠା ଲେଜମାନେ
ଶିକ୍ଷି ହେଉନ୍ତି ବମିଶ୍ର ସାହେବଙ୍କର ଏପରି
ଏବାନ୍ତ ଜାହା ଏହା ଅମ୍ବେମାନେ ଶାହାର
କୁ ମାତ୍ର ଚଂଚଳବିଷୟ ଯେ ବିଜ୍ଞାନମେହିମା
ଯଜେତୁଳ ଉତ୍ତାର୍ଥ ଦେବା ଜାହାଙ୍କର ସାଥ

ମେଘରେ ଅଛି ରେଣେତୁର ସେ କରନ୍ତି ନାହିଁ
ଜାହାଙ୍କର କଥା ଚିକଣ ମାତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟ ସେପରି
ନୁହଇ ଓ ଯାହାର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର କିମନ୍ତା
ଅଛି ଜାହାର ଦୁଷ୍ଟକଥାରେ କିମ୍ବା ତୃପ୍ତ ହେବ?
ସୁରିଗୁ ଉତ୍ତାଣ୍ଟି ହୋଇ ବାହାରିଥିବା ଶୁଣିମାନଙ୍କୁ
କର୍ମ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ସମୟରେ ଅଗ୍ରଗଣ୍ୟ କରୁ ନ
ଯାଏ ବୋଲି ଅମୂଳାନେ ବେଜେଥର ଏହି
ପଦି ବାରେ ଲେଖିଥାଏ ଓ ଅମୂଳାଙ୍କ ସଙ୍ଗ-
ଯୋଗିମାନେ ମଧ୍ୟ ସମୟରେ ଏହିକଷ୍ଟପୂର
ଅନୋକନ କରୁଥାବା ମାତ୍ର ହାକିମାନେଇ କି
କହିଁରେ କର୍ତ୍ତ୍ତପାଇ କରନ୍ତି? ଯେବେ କାର୍ଯ୍ୟରେ
ସେପରି କିଛି ଦେଖାଯାଉ ନାହିଁ ତେବେ ସୁଲ-
ଘରେ ଷେକଥା କିମ୍ବା ପିଲିମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାରିବାର
ଫଳ କି?

ବ୍ୟାରେ କୁହାଯାଇଅଛି ଆଏନା ସନ୍ତଳୁ ଏକ-
ଲାର ସମସ୍ତ ବେଳେ ଓ ଗୁଡ଼ିମାନେ ଏକଥି
ହେଲେ ଯାହାକୁ ଯାହା ଜଣାଥିବ ସେ କହୁବ
ଓ ମୟ ସର୍ଜିଯୁଗର ଶାହୀ ବାହାର ହେବ ପଣ୍ଡିତ
ଓ ଉଦ୍‌ବିଦ୍ୟମାନେ ଯେମନ୍ତ ମୀମାଂସା କରିବେ
ସେଇ ପ୍ରତିପାଳନ ହେବ ଏକଥାକୁ ସେମାନେ
ସମ୍ମତ କରୁ ଯାଇଅଛନ୍ତି ଆଏନା ସନ୍ତଳୁ ପ୍ରାୟ
ପାଞ୍ଚଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୋଡ଼ା ହୋଇପାଇବେ ଯାଧାତି
ଉତ୍ତମ ହେବ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଯାଇଥୁବରୁ ସଂବାଦ ପାଇଅଛୁଁ ଯେ କଲ-
ବଜାରୁ ଗନ୍ଧବାଲିକୁ ଏକ ପାହେବର ଜାହାଜ
ଆସୁଥିଲା ତହିଁରେ ଏଗାରଗ ମନୁଷ୍ୟ ଦିବ୍ୟଦେଲେ
ଓ ମହାକନଙ୍କର ଲୁଗା ମବଳ ଉତ୍ୟାଦି
ଅନେକମାନ ଥିଲା । ନିର୍ଦ୍ଦିତରେ ଯାହା-
କର ଉଚ୍ଚ ପାତି ଯିବାରୁ କଷ୍ଟାନ ପୁରୁଷ ଦିମଦ୍ଦେଇ
ଅଛି ଦେଶରେ ଚଲାଇବାରେ ହୋଣିରୁପେ
ଜାହାଜ ଆସି ଗନ୍ଧବାଲିଠାରେ ପଢ଼ୁଥୁ ବସିଗଲା
ମନୁଷ୍ୟମାନେ ପ୍ରାଣରକ୍ଷା ପାଇଲେ ମାତ୍ର ତୁବ୍ୟ
ଦ୍ୱିତୀୟ ଜଳମର୍ଗଦାର କ୍ଷତି ହୋଇଅଛି ।
ଗନ୍ଧବାଲିରେ ଯାହାଜ କଢ଼ିଗଥର ମରା ପଢ଼ୁ-
ଅଛି । ଏଥର କାରଣ କିମ୍ ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଲବେନ୍ଦ୍ରାହେବକ ପ୍ରତିମା ବଳିବତୀ-
ରେ ପହଞ୍ଚ ଅଛି ମାଟ ତହୁଁର ବେଂଳା ପହଞ୍ଚ
ଜନ୍ମବାବୁ କିନ୍ତୁବାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ଛିତା ହୋଇ
ଯାଇବ ନାହିଁ । ଅକ୍ଷିଦିନରେ ଜାହା ପହଞ୍ଚିଲାଗୁ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ୍ ସାଇବର ଦକ୍ଷିଣାରରେ ପ୍ରତିମାଟି
ପାଇଗ ହେବ ।

ପବଲିକ ଟେଲିକ୍ସନ୍‌ସ୍ଟୋର୍‌ଜୁନ୍‌କୁ ଯେ ପଦ୍ମପୂର୍ଣ୍ଣା
ଏବଂ ମହାଶୂନ୍ୟା ଅପଣା ବତ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ବ୍ୟକ୍ତି-
ଶାର ଏକାଗ୍ରେ ଡେଙ୍କିଲ୍ ଓ ମାପ ପ୍ରତ୍ୱାଳ ବର୍ଣ୍ଣ
ଥିଲାନ୍ତି ଏଷବୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲାନ୍ତିରୁ ପ୍ରଥମେ
ରହାଣ୍ତି ବର୍ମନାରଜଙ୍କୁ ଦିଅଦିବ ଓ ରହିଥାଣାରୁ
ମହାକାନ୍ତିର ମହାକାନ୍ତି ଓ ହେଲାନ୍ତିବାରିନାକଙ୍କା
ପ୍ରଥମି ଦିଅଦିବ । ପ୍ରଥମକେତାରୁ ଶୁଯୋଗ ଟେ
ହାଜଙ୍କଙ୍କର ଦିଲବଦହାର ବିନିରୁ ସରକାର
କଳ ଓ ମାପ ପ୍ରଚଳିତ ହେବା ବହୁ ହୃଦକର
ପାଇ ।

ବିଧୁ ରଜଲାର ସକା ଶୀଘ୍ର ହେବାରୁ ଘନ୍ତାବ
ଦର୍ଶିମେଣ୍ଟ ଅନ୍ତଃ ଅଳ୍ପ ପରିଚାଳନା କିମ୍ବା କଥାରେ-
କୁ ବିକ୍ରି କରିବା କୁଠାରେ ଦେଖିବା କିମ୍ବା

ବର ଅଛନ୍ତି । ହିନ୍ଦୁପ୍ରେସ୍ ଯାରୀ କହି
ଅଛନ୍ତି ଯେ କୃଜାଳର ପ୍ରକଳ୍ପ ହେବା ସହାଯା
ଦେବ ଦେଖାଯିବୁଗଲାକି କଣ ନିଳିଲେ ହାତ୍ତି ।

ପିଲାଇନ୍ ପ୍ରିଯସୁଖରେ କୟାଳର ତୋପାନ
ହୋଇ ଆଶୁ ଓ ତମାଶୁ ଧରନ ବିସୁର କ୍ଷତି
ହୋଇଥାଏ ଅନେକ ଜାହାଜ ଓ ନୌଜା ମର
ପଡ଼ିଥାଏ ଓ ଦବ୍ୟାରେକ ନକ୍ଷା ହୋଇଥାଏ ।

ଗର୍ବ ଫେବ୍ରେସ୍‌ମାସ ଜା ୨୦ ଶିଖରେ ଏମ୍,
ପାଇଥା ପାହେବ ଆଉ ଗୋଟିଏ ନିତକି ତୁହା
ଅବିଷ୍ଟାର କର ଅଛନ୍ତି ଏ ମହାମୟ ଏବବର୍ଣ୍ଣ
ମଧ୍ୟରେ ଏ ମାତ୍ରାର କାହାର ବଲେବି ।

ଏବୁ ଜର୍ଣ୍ଣ ବାମ୍ପିଲସାହେବ କି ଯେଉଁ
ମହାଗୟ ପୁଣେ ଅମୃତାନନ୍ଦର ଲେଖନେଶ୍ଵର
ବବର୍ତ୍ତର ଥିଲେ ସମ୍ମର୍ତ୍ତ ପାର୍କମେଣ୍ଡ ସବୁର
ଜଣେ ସବ୍ୟ ହୋଇଥାଇଛନ୍ତି । ଏମନ୍ତ ଉତ୍ତରଧି
ପାଇବା ସବାପେ ସେ ଅନେକ ଦିନରୁ ଚେଷ୍ଟା
କବୁଳୁଣେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଭାବୀ ସଫଳ ହେଲୁ ବଢ଼
ପୁଣ୍ୟ ଦିଷ୍ଟୁ ଆଶ୍ରିତ ।

ବଜ୍ରଲାର ସ୍ଥିମାନଙ୍କ ପରିବା ମହାଶେ ଅରୁ
ଗ୍ରୀ ଏ ନୂଜିଙ୍କ ସଂବାଦପଥ କାହାରକାର କିମ୍
ହେତୁ ହେଉଥାଏ । ଏହାର ନାମ ବଜ୍ରମସ୍ତଳା
ଦିଆ ଯାଇଥାଏ । ବଜ୍ରଲାରେ ସ୍ଥିମାନଙ୍କ ଠାର
ଦୟା ତିବି ଗଣ୍ୟ ସଂବାଦପଥ କେବାର ସମୟ
ହେଲାଣି ମାଥ ଡେଖାରେ ସ୍ଵରୂପମାନେ ଗ୍ରୀଏ
ସୁଷି । ସଂବାଦପଥ ଉତ୍ତମାବସ୍ଥାରେ ରଖି ପାରୁ-
ନାହାନ୍ ।

ପ୍ରକାଶତମାନଙ୍କ ପ୍ରଥି ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଏ ପ୍ରଦେଶରେ ଯେତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠାୟୁଦ୍ଧକ ଶ୍ରଦ୍ଧା
ହେଉଥିଲା ତାହା ବିବାରେ ବଜ୍ର ଅସୁନ୍ଦରୀ
ହେଉଥିଲା । ଯେବେ ଗ୍ରହବର୍ତ୍ତମାନେ ସ୍ଵର୍ଗ
ହୋଇ ବନ୍ଦକ, ସୁର ଓ ବାଲେଶ୍ଵରରେ ତଣେ
ଲେଖାଏ ଏଯେବୁ କିମ୍ବା ବବ୍ରତ ତେବେ
ଦେମାନଙ୍କର (ଗ୍ରହବର୍ତ୍ତମାନଙ୍କର) ପୁରୁଷ
ମନୁଁ ବନ୍ଦି ହେବ ଓ ସାଧାରଣ ମଧ୍ୟ ଅଛେ—
ଏରେ ସବ ସମର ପାଇଁ ସାରବେ ।

ଆକଣ୍ଠାବିହେଲେ ଏ ବିଷୟରେ ସାହାଯ୍ୟ
ଦିଲ୍ଲିତି ଆମେ ନିମ୍ନ ଅର୍ଥରେ ।

କୁଳାଳ ପରିଷଦ୍ ପାଇଁ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

১১০৭

३५०

ପାଇଁ ରଜ୍ଯ ମନ୍ୟ ସଙ୍ଗ ୧୦୭୫ ମିଲିଆ ମାତ୍ର । କେୟଣ୍ଡ ବିଶ୍ଵ ଦଳ ୩୮୨ ସାଲ ଘରିବାର

ଅଗ୍ରିମ ବାଣୀକ ମଳ୍ଲ ପ୍ରକୃତି
ବର୍ଷାନ୍ଦେଶ୍ୱର ଦେଲେ ଉର୍ବଳୁ ପ୍ରକୃତି
ମଧ୍ୟମଳ୍ଲ ଘାଁଇ ତାଙ୍କମାସିଲ ପ୍ରକୃତି

ଅମେସ୍ମାନେ କରିବ ଓ ପୁରୀର ଗଜ ମାର୍ତ୍ତ
ମାନ ବାହକ ପୁଜ ସମାଧିର ଅନେକ ଦିନରୁ
ଯାଉଥିଲୁ ହେବଳ ବାଲେଶ୍ଵର ଅଧେଷ୍ଟାରେ
କୁପାତ ପାର କି ହଳୁ ଏଥକୁ ଅବସ୍ଥ ବାଲେ-
ଶ୍ଵର ସମାଧିର ନ ପଡ଼ିଥିବାରୁ ହେବଳ ଦିନ୍ତୁ
ଦୂରଚିତ୍ର ଆଲାଙ୍କା ଏଥିର ପ୍ରକାଶ ଦିଲୁ ।
ଅମେସ୍ମାନେ ଶ୍ରୀ ନନ୍ଦା ଓ ଶାକମାସିଲ
ହାତରୁ ପଠାଇଥିଲୁ ହେବଳ ଅଙ୍ଗ ବେଶେ-
ଶୁଣିବ ଲେଖିଦେଲେ ଦୂର ମିହିଟରେ ନକ୍ଷା
ପଢ଼ୁଛି ହୋଇଥାରେ, ଏଇବସ୍ତ୍ରା କରିବାରୁ
ବାଲେଶ୍ଵର ଅକୁରାନାରେ ଥୁବା ମେହଳେ
ଅବକାଶ ହେଉ ନାହିଁ କହି ତମଳାର ବିଷୟ
ଅଟିଲା ।

ବର୍କତାର ସାହାନୁକ ସମାଜର ପଦିକ
ପାଶରେ ଭରତାଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଅପକାଦ
ମୋହମ୍ମା କାନ୍ଦରୋଟରେ ଉଥିଲ ଶୋଇ
ହୁଲ ଓ ଯହିଁରେ ସାହାନୁକ ସମାଜରର ବିଷୟ
ଛବାହ ବିମିତ ସାଧାରଣ ହେବା ସଂଗ୍ରହ
ଦଳାମେ ଏଠାରେ ବାବୁ ଅଭିନାଶତତ୍ରମ୍ଭୁର୍ଯ୍ୟା
ବିଜ୍ଞପନ ଦେଇଥିଲେ ସେ ମୋହମ୍ମାରେ
ଦମାନର ପଦିକାର ସମ୍ବନ୍ଧକ ଅମ୍ବାର ଶୋଷ
ସାକାର କରୁ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାର ଭରତ-
ଆମ ଅପଣା ଦାନ ପରିଚାରକ କରିଥିଲୁ ।
ମୋହମ୍ମାଟି ହଜାରେ କହାନ ପାଇଁ ବଜ
ପରି ମ ଅଟିଲା । କାହିଁରେ ସମାଜର

ମାତ୍ରା ପ୍ରତିଥିଲେ ଭାତୀ ଅଭ୍ୟନ୍ତି ଗୁମାସୁଦ୍ଧି
ଥିଲ ଓ ଜହିଁ ପାଇ ଦୃଶ୍ୟର ହେବା ଉପରୁକ୍ତ
କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥାଏ ।

ଏମନ୍ତ ଏବି ମେଲବ ଛାଟିଆଛି ଯେ ସର-
ମର୍ଜନ ଟେକ୍ସଲ ସାହେବ ମାନ୍ଦ୍ରାଜର ଗବର୍ନ୍ମର
ନିୟମକୁ ହେଉଥାଇଛି ଓ ଭାବାଙ୍କ ଝଳରେ
ଅନୁଭବଳ ଉତ୍ତନ ସାହେବ ବଜାରର ଲୋ-
ପୁନ୍ଦରୀ ଗବର୍ନ୍ମର ହେଉଥାଇଛି ଅଛିଯାଏ
ତୌଣ୍ୟ ସରକାର ଅଞ୍ଚଳ ବାହାର ନାହିଁ ହିନ୍ଦୁ
ଅନେବ ଜାତିବାନୋବ ଏବା ସମ୍ବନ୍ଧ ବରୁଆ-
ଚନ୍ଦ୍ର । ବିଶେଷରେ ସନ୍ତ ଟେକ୍ସଲ ସାହେବ
ଦୂରେସି ସର୍ବର୍ବରେ ଯେଉଁ ମହାଭାର୍ଯ୍ୟ ବର୍ତ୍ତ-
ଅଛିଛୁ ଜହାର ପାଇଁଜୋଷିବ ପାଇଁବାର ଯୋଗ୍ୟ
ଅଛନ୍ତି । ଯାହା କେଉ ଉତ୍ତନ ସାହେବ ଯେଉଁ
ଦିନ ଲେଖିଦେଇ ଗବର୍ନ୍ମର ହେବେ ସେବନ
ବଜାରର ଭବ୍ୟ ଉଦୟ ହେବ ସନ୍ଦେହ ଜାହାନ୍ତି
ଅମ୍ବେମାନେ ଅନେବକିନ୍ତୁ ଏମନ୍ତ ଶୁଭ ଦିନର
ଅଗାରେ ବସି ରହିଥାଏ ।

ବିଲେକୁଣ୍ଠ କଟରାର କୋଟପିପ ଗୈସ
ନଦିମାର ତବାରଳ ପୁଲଷଦ୍ଵାର ହେଉଅଛି
ଏବିଧ ଶେଷ ହୋଇ ନାହିଁ ଓ ଶୁଭନିଷାହେବ
କରଖମାଜିଷ୍ଟ ସଂଘରୁ ଏଠାକୁ ଫେରିଥିବି
ମୋକଦମାର ବିଶ୍ଵରେ ପ୍ରକୃତି ହୋଇ
ଯାଇଲୁ କରିବି ତୋଏଦିନବିଷୟ ଶତ ମଙ୍ଗ-

ଲବାରୁଠାରୁ ହାଜିବ ଦେଲେଖି । ସୁଲବ
ତଦାରଖରେ ଏକନିବ୍ୟକ୍ତି ପରାରୁଠ ମୋଣି
କରିବାର ପ୍ରକାଶ ଥାଏ ଓ ଭାଇଦନବସ ବିଚୁ-
ଦିରେ ଅନେକ ଗୁରୁ ଯୋବାନବନ ଦେଇ
ଥିବାର ଶୁଣାଯାଏ । ତାଇଦନବସ ମୁଣ୍ଡଭିଷେ
ଧାରାର ଯିବାର ଚେଷ୍ଟାକ ହୋଇ ନାହିଁ ?
ସୁଲବ ଓ ମାଳିଷ୍ଟ୍ରେଟଲ୍ ଏଥର ବଦନ୍ତ ଅଛି
ସାବଧାନରୁପେ କରିବାର ଉଚିତ । ଆମେମାନେ
ଖୁଣିଲୁ ଯେ କମିଶ୍ରରଧାଦେବ ଏ ମୋକଦମାର
ବିଶେଷ ଭଦନ୍ତ ନିମନ୍ତେ ଓ ଯେବେଳେକ
ଏଥୁରଫସରୀ ଥିବେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦିଆଇବା
ନିମିତ୍ତ କଲେକ୍ଟରଧାଦେବଙ୍କୁ ବିଶେଷ ଭାଗିବ
କରି ଅଛନ୍ତି ଓ କେବେଳକା ଅପହରଣ ହୋଇ
ଥିଲୁ ରହିର ଭାଗିକା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାରୁ ମଧ୍ୟ
ଲେଖି ଅଛନ୍ତି । କମିଶ୍ରରଧାଦେବ ଯେ ଏ
ବ୍ୟାପାରର ସବୁଦୁ ହୁଏ କଲେକ୍ଟରଧାଦେବଙ୍କୁ
ବ୍ୟାପାରର କରି ଅଛନ୍ତି ସବୁ ବିଷୟ ଅଛି ।

ଗତମାସ ତା ୨୯ ରିକ୍ଷର ଡେଆ ଗଛେଟ
ସଙ୍ଗରେ କଟକିଳିର ସମସ୍ତ ଦାଟ ଓ ପାତ୍ରାର
ଶୋଠିଏ ଭାଲିକା ବାହାରିଅଛି । ହାଟସର୍କିରେ
ସେସମ୍ପୁ ବିଷୟ ଲାଣିବାର ପ୍ରଯୋଜନ ଓ
ସାହା ଜାଣିଲେ ବାଣିଜୀବି ବିଷ୍ଟାର ଓ ବ୍ୟକ୍ତି-
ସାଧୃତର ସହିଥୀ ଦେବ ତାନା ଭାଲିକାର ପୃଥିବୀ
ସରମାନଙ୍କରେ ବିଷ୍ଟାରବୁଝେ ପ୍ରକାଶ ହେବା-
ର ଅଜ୍ଞା ହୁଲା ମାତ୍ର ଦୃଷ୍ଟିବିଷୟ ସେ ତାଲିବା